Sfânta mare muceniţă Ecaterina din Alexandria

(25 noiembrie)

Sfânta mare muceniţă Ecaterina este ocrotitoarea tuturor celor învăţaţi, a celor care caută lumina cunoştinţei şi a cunoştinţelor! Ea este cea care se roagă pentru studenţi, pentru elevi, pentru toţi cei iubitori de carte. Ea este ocrotitoarea teologilor, profesorilor, avocaţilor, procurorilor, medicilor, pentru că ea a fost părtaşă la învăţăturile acestor înţelepţi întotdeauna. Ea este îndreptătoarea în credinţă şi în căsnicie, ocrotitoarea tuturor mamelor, ajutătoarea celor aflaţi în pragul căsătoriei, rugătoarea neobosită a copiilor, fecioarelor şi văduvelor, vindecătoarea celor bolnavi, izbăvitoarea celor în necazuri, apărătoarea bătrânilor. Ea este ocrotitoarea sărmanilor şi a săracilor, pentru că ea a lăsat bogăţia lumii şi a îmbrăţişat mucenicia. Biserica Ortodoxă o pomeneşte în calendar la (25 noiembrie / 8 decembrie).

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 5
În această lună (noiembrie), ziua a douăzeci şi cincea - Sfânta şi marea mucenită a lui Hristos şi prea înţeleapta Ecaterina. Şi Sfântul marele mucenic Mercurie (Minei) 8
Canon de rugăciune către Sfânta mare mucenită Ecaterina 33
Acatistul Sfintei mare mucenițe Ecaterina din Alexandria 42
Paraclisul Sfintei mari mucenițe Ecaterina 53
Paraclisul Sfintei mucenițe Ecaterina 68
Rugăciunea părinților pentru luminarea minții copilului 84
Imnografie 86
Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfintei marei mucenițe Ecaterina, fecioara cea prea înţeleaptă 88
Sfânta mare mucenită Ecaterina - drumul spre sfințenie 107
Sinaxar - Pomenirea Sfintei mare mucenițe Ecaterina 109
Pr. Ciprian Apetrei - Sinaxarul: Astăzi o prăznuim pe Sfânta mare mucenită Ecaterina 111
Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Odovania praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului; Sfânta mare mucenită Ecaterina; Sfântul mare mucenic Mercurie 114
Proloagele din 25 noiembrie 117
Moaştele Sfintei mucenițe Ecaterina 122
Minunea descoperirii moaştelor Sfintei Ecaterina 129
Pr. Silviu Cluci - Moaştele Sfintei Ecaterina 131
Sfânta mare mucenită Ecaterina – Predici şi editoriale 133
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfintei mari mucenițe [şi prea înţelepte] Ecaterina 134
Cântare de laudă la Sfânta mare mucenită Ecaterina 136
Mitropolitul Augustin de Florina – Omilie la pomenirea Sfintei mare mucenițe Ecaterina, logodnica lui Hristos 138
Înaltpreasfinţitul Pantelimon, mitropolit de Antinoe (Patriarhia Alexandriei şi a toată Africa) - Sfânta Ecaterina - exemplu pentru mărturisirea prin viaţă şi martiriul credinţei noastre în Hristos 143
Stareţul Tadei de la Mănăstirea Vitovniţa - Sfânta mucenită Ecaterina minunat vorbind cu Domnul 147

Părintele Valentin Mordasov - Sfânta Ecaterina, chipul înţelepciunii luminate de sus 149
Pr. dr. Dorin Octavian Picioruş - Predică la Sfinţii mari mucenici Ecaterina şi Mercurie 152
Pr. Constantin Sturzu - Cum să ajungi frumos, deştept, bogat. Şi de neam bun 159
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sfânta Ecaterina, frumuseţea tinereţii care caută veşnicia 162
Nicolae Pintilie - De ziua Sfintei Ecaterina, maicile de la mănăstirea irakiană Sfânta Ecaterina au urmat cărarea muceniciei 166
Sfânta mare muceniţă Ecaterina 168
Ce răspunzi când te cheamă Hristos? 173
Raluca Brodner - „Cine slujeşte Sfintei Ecaterina dezinteresat nu rămâne neajutat” 175
Lăcaşuri Ortodoxe - Scenarii deschise: Sfânta mare muceniţă Ecaterina - un suflet jertfă pentru dragostea Ta 181
Inelul Sfintei Ecaterina 184
Sfânta Ecaterina, muceniţa, împărăteasa şi rugătoarea pentru creştini 186
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Hilandar 190
Maria Burlă - Paraclisul Mănăstirii Frumoasa, casa Sfintei Ecaterina 192
Sfânta muceniţă Ecaterina şi Muntele Sinai 203
Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Muntele Sinai 204
Mănăstirea Sfânta Ecaterina de pe Muntele Sinai 213
Arh. Mihil Daniliuc - Mănăstirea Sfânta Ecaterina, o insulă de creştinism într-o mare islamică 223
Radu Alexandru - Icoane din Mănăstirea Sfânta Ecaterina 229
Radu Alexandru - Stânca Sfintei Ecaterina 239
Sfânta mare muceniţă Ecaterina din Alexandria şi muntele Sinai 243
Maria Chirculescu - Pelerin la Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Sinai 247
Monica Dumitrescu - Acasă la Sfânta înţelepciunii 261
Silviu Cluci - Tezaurul mănăstirii Sfânta Ecaterina din Sinai 269
Silviu Cluci - Osuarul Mănăstirii Sfânta Ecaterina 272
Silviu Cluci - Paraclisul Rugului Aprins 275
Rugăciune către Sfânta Ecaterina 277
Istorioară – Cine-i drept înaintea Domnului? 279
Cristina Svet - Hagiografia icoanei Sfintei Ecaterina 280
Mihai-Alex Olteanu - Sfânta mare muceniţă Ecaterina în iconografie 282

Icoane.....289

Evanghelia şi Apostolul zilei

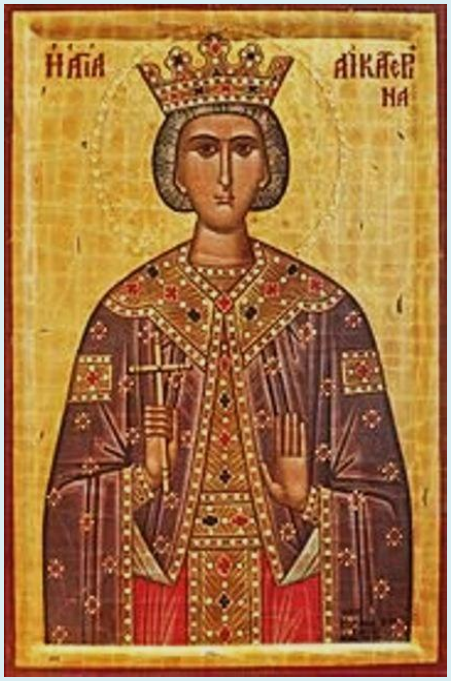

Evanghelia

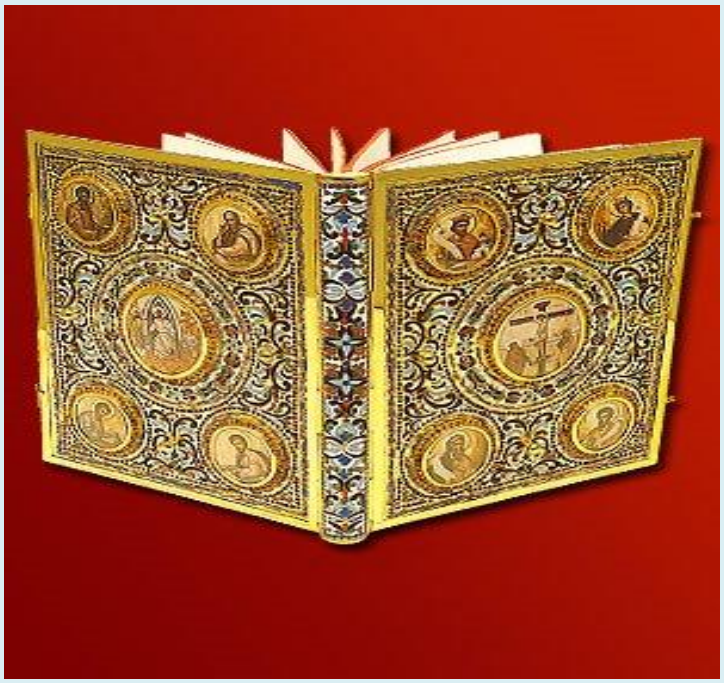

Ev. Luca 21, 12-19

Zis-a Domnul către ucenicii Săi:
12. Dar, mai înainte de toate acestea, îşi vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi şi în temniţe, ducându-vă la împăraţi şi la dregători, pentru numele Meu.
13. Şi va fi vouă spre mărturie.
14. Puneţi deci în inimile voastre să nu gândiţi de mai înainte ce veţi răspunde;
15. Căci Eu vă voi da gură şi înţelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toţi potrivnicii voştri.
16. Şi veţi fi daţi şi de părinţi şi de fraţi şi de neamuri şi de prieteni, şi vor ucide dintre voi.
17. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu.
18. Şi păr din capul vostru nu va pieri.
19. Prin răbdarea voastră veţi dobândi sufletele voastre.

Apostol

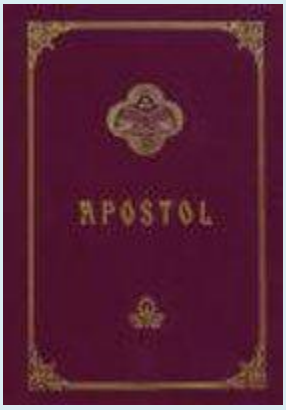

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Ap. Galateni 3, 23-29; 4, 1-5

23. Iar înainte de venirea credinţei, noi eram păziţi sub Lege, fiind închişi pentru credinţa care avea să se descopere.
24. Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credinţă.
25. Iar dacă a venit credinţa, nu mai suntem sub călăuză.
26. Căci toţi sunteţi fii ai lui Dumnezeu prin credinţa în Hristos Iisus.
27. Căci, câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat.

28. Nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească şi parte femeiască, pentru că voi toţi una sunteţi în Hristos Iisus.
29. Iar dacă voi sunteţi ai lui Hristos, sunteţi deci urmaşii lui Avraam, moştenitori după făgăduinţă.
1. Zic însă: Câtă vreme moştenitorul este copil, nu se deosebeşte cu nimic de rob, deşi este stăpân peste toate;
2. Ci este sub epitropi şi iconomi, până la vremea rânduită de tatăl său.
3. Tot aşa şi noi, când eram copii, eram robi înţelesurilor celor slabe ale lumii;
4. Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,
5. Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea.

În această lună (noiembrie), ziua a douăzeci şi cincea - Sfânta şi marea muceniță a lui Hristos şi prea înţeleapta Ecaterina. Şi Sfântul marele mucenic Mercurie (Minei)

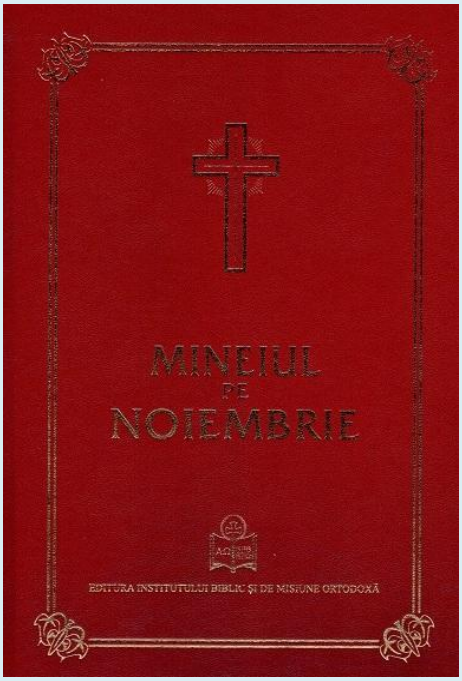

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, Ale Sfintei Ecaterina 3 şi ale Sfântului mucenic 3.

Stihirile sfintei, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumne-zeu.

Astăzi se veseleşte cetatea Alexandria, fiind îmbrăcăminte ţie muceniță, întru dumnezeiască Biserica ta, avându-te prea înţelepţeşte. Pentru aceasta şi noi cu credinţă prăznuim Ecaterino, cinstită pomenirea ta, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Pomenirea Ecaterinei acum să o prăznuim; că aceasta cu adevărat toate puterile vrăjmaşului şi cu cuvântul şi cu fapta le-a surpat tare şi împotrivirea ritorilor. Deci pentru rugăciunile ei, izbăveşte-ne pe noi Dumnezeule de eresuri.

Bucură-te, prea mărită muceniță, cinstită Ecaterina; că în muntele Sinai, întru carele a văzut Moise rugul nears, întru acela Hristos, trupul tău cel plăcut lui Dumnezeu, acum mutându-l îl păzeşte, până la vremea venirii sale celei de-a doua.

Alte **Stihiri** ale Sfântului Mercurie, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu apărarea Duhului, biruind pe potrivnicul, purtătorule de chinuri, Mercurie, ca un ostaş nebiruit, cu arma credinţei, ai tăiat multe mii de etiopi înţelegători, şi săvârşindu-ţi nevoinţa, după lege te-ai încununat cu toţi pătimitorii, mare mucenice prea fericite.

Din Cer ţi s-a trimis înger cu voia Dumnezeiescului Duh, ca să-ţi vindece rănile, de care fiind tămăduit, ai suferit împungere cu frigări arse, fiind spânzurat, întins şi legat cu piatră prea grea. Şi cu sângiurile tale, fiind stropit peste tot, mucenice vrednicule de laudă.

Fiind ostaş împăratului celui pământesc, Mercurie şi fiind silit de el să jertfeşti dracilor, cugetătorule de Dumnezeu, fericite, ai răbdat munci şi arsura focului şi moartea cea silnică şi te-ai suit către Hristos, purtând cunună şi te-ai împreunat cu cetele mucenicilor, rugându-te pentru lume.

Slavă..., a sfintei, glasul al 2-lea

La prăznuirea de Dumnezeu înţelepţitei mucenițe Ecaterina, cu bucurie să ne adunăm, o iubitorilor de mucenici! Şi pe aceasta cu laude ca şi cu nişte flori să o încununăm. Bucură-te, strigând către dânsa, ceea ce ai mustrat gura cea îndrăzneaţă, a ritorilor celor bârfitori, ca unor plini de neînvăţătură, şi i-ai povăţuit pe ei la dumnezeiasca credinţă. Bucură-te, ceea ce trupul la multe feluri de munci ţi-ai dat, pentru dragostea Făcătorului tău şi nu te-ai surpat ca o pruncă ne-biruită. Bucură-te, ceea ce în locaşurile cele de sus răsplătirea durerilor ai mo-ştenit, şi întru slava cea veşnică te desfătezi, de care dorind cântăreţii tăi, să nu cădem din nădejde.

Şi acum..., a prazniculuі, glasul al 8-lea

După ce te-ai născut tu dumnezeiască mireasă, Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrăneşti în Sfintele Sfinţilor, ca o sfinţită. Atuncea şi Gavriil s-a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ţie aducându-ţi, cele cereşti toate s-au

minunat, văzând pe Duhul Sfânt, întru tine sălăşluindu-Se. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce eşti în Cer şi pe pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântuieşte neamul nostru.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumne-zeu.

Veniţi toţi iubitorilor de praznic să cinstim cu laude pe însăşi Născătoarea de Dumnezeu, cea curată şi Fecioară. Fecioarelor veselindu-vă, întâmpinaţi cu fă-clii luminoase, pe Fecioara cea curată, care s-a adus cu bucurie, la Biserica Fă-cătorului.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce ţie.

Să se deschidă uşile cu credinţă şi să primească fecioarele purtând făclii, pe Maica Dumnezeului nostru cea curată şi pe bucuria tuturor, care s-a adus la Biserică strigând: Bine eşti cuvântată între femei, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împă-ratului.

După făgăduinţa cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu şi rodul cel slăvit, cu adevărat s-a arătat lumii, ca cea mai înaltă decât toţi. Care cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce au născut-o a plinit, fiind păzită de Dumnezeiescul Duh.

Slavă..., a muceniței, glasul al 2-lea a lui Vavila monahul

Cu viaţa cea fără materie deprinzându-te şi la divanul cel fără de Dumnezeu ajungând, ai stătut purtătoare de biruinţă cinstită Ecaterino, înflorit purtând dumnezeiasca strălucire şi cu dumnezeiască putere îmbrăcată fiind, porunca tiranului ai batjocorit şi cuvintele ritorilor cele bârfitoare le-ai domolit, ceea ce ai fost mult pătimitoare.

Şi acum..., glasul al 6-lea

Astăzi mulţimile credincioşilor adunându-ne, duhovniceşte să prăznuim şi pe dumnezeiasca fiică, Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea, care s-a adus în Biserica Domnului, cu bună credinţă să o lăudăm. Pe cea mai-nainte aleasă din toate neamurile, spre sălăşluirea Împăratului tuturor, lui Hristos şi Dumnezeului nostru. Fecioare făclii purtând, mergeţi înainte, cinstind pe cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicilor întristarea toate lepădând, cu bucurie împreună urmaţi, lăudând pe ceea ce s-a făcut Maică lui Dumnezeu şi solitoare de bucurie lumii. Toţi împreună cu bucurie, bucură-te, cu îngerul să strigăm celei pline de dar, care pururea se roagă pentru sufletele noastre.

Troparul sfintei, glasul al 4-lea: Mieluşeaua Ta, Iisuse, Ecaterina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Sau acesta, glas acelaşi: Cu bunătăţile ca şi cu razele soarelui ai luminat pe necredincioşii filosofi şi ca o prea luminoasă lună, ce umbla în noaptea necredinţei, întunericul l-ai gonit şi pe împărăteasa o ai încredinţat, dimpreună şi pe muncitorul l-ai mustrat, mireasă de Dumnezeu chemată fericită Ecaterino, cu poftă ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos Mirele cel prea frumos şi de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească; căruia împreună cu îngerii înainte stând, pentru noi te roagă, cei ce săvârşim cinstită pomenirea ta.

Slavă..., a mucenicului, asemenea

Mucenicul Tău, Doamne, Mercurie întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Sau acesta, glas acelaşi: Nevoinţele muceniciei trecând ca un ostaş nebiruit, Împăratului celui nemuritor ai stătut înainte, mucenice Mercurie, unde împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală grăbeşte cu rugăciunile tale, spre aju-torul celora ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

Şi acum..., a praznicului

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul praznicului, şi al Sfintei Ecaterina câte odată. Slavă..., al mucenicului, Şi acum..., iar al praznicului.
După întâia Catismă, **Sedealna** glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, pu-terile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioare lăudaţi, maicilor prăznuiţi, popoare prea măriţi, preoţi binecuvântaţi, pe prea curata Maica lui Dumnezeu, că cu trupul pruncă fiind mai înainte s-a adus în Biserică, ca un locaş prea sfânt al Domnului. Pentru aceasta, prăznuire duhovnicească prăznuind, o lăudăm pe ea, ca ceea ce este folositoarea neamului omenesc.

Slavă..., Şi acum..., tot aceasta

După a doua Catismă, **Sedealna**, glas şi Podobie aceeaşi:

Sfânta Sfintelor fiind Născătoarea de Dumnezeu, după vrednicie s-a adus a locui întru cele sfinte, ca un chivot însufleţit al lui Dumnezeu şi cu adevărat locaş dumnezeiesc al Sfântului Duh, Fecioară Maică. Pentru aceasta s-a sălăşluit întru tine Unul-Născut din Tatăl şi Cel de o Fiinţă cu Duhul Sfânt, Fiul tău neispitită de nuntă îndumnezeind toată omenirea.

Slavă..., Şi acum..., iară aceasta

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canoanele al praznicului cel dintâi cu Irmosul pe 6, şi al sfinţilor 2 pe 8.

Canonul Sfintei mucenițe

facere a lui Teofan

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Pentru rugăciunile Ecaterinei, prea înţeleptei mucenițe, Hristoase, ochiul sufle-tului meu cel întunecat luminează-l, dându-mi mie, Stăpâne, razele vărsării tale de lumină, care pierde toată negura greşelilor mele celor stricătoare de suflet.

Îndreptată fiind cu dumnezeieştile porunci ale Stăpânului, ceea ce eşti cu totul înţeleaptă şi cu dragostea Lui aprinzându-te, ai alergat la lupte sârguindu-te, şi minţile tiranilor Ecaterino le-ai îngrozit, cu cuvântul şi cu înţelepciunea şi cu darul.

Ocârmuită fiind cu mâna cea tare a lui Hristos, mărită, de viforul idolesc mu-ceniță ai scăpat neudată, înotând cu vetreala Crucii şi cu dumnezeieştile vânturi ale Duhului, cântând cântare lui Dumnezeu.

Bucurându-te cu podoabele fecioriei înţeleaptă Ecaterino şi dumnezeiască cunoştinţă din Cer având, pe ajutătorii cunoştinţei celei cu nume mincinos, cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte i-ai ruşinat, pe aceia cu putere biruindu-i.

A Născătoarei

Cela ce te cunoaşte, Născătoare de Dumnezeu prea curată, întoarcere de la tot eresul poartă. Că ai născut pe Cel ce S-a făcut trup fără schimbare, pe Cel mai înalt, Născătoare de Dumnezeu, decât toată făptura, pe Cuvântul lui Dumnezeu cel pururea veşnic.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Cel tăiat pe cea netăiată a tăiat-o şi a văzut soarele pământul pe care nu-l văzuse. Pe tiranul vrăjmaş apa l-a înecat şi pe cale neumblată a trecut Israel şi cântare a cântat; Domnului să-I cântăm, căci Singur cu Slavă S-a prea slăvit.

Împreună cu cetele cele de sus, stând înaintea izvorului bunătăţilor, bucurându-te Mercurie şi umplându-te de dumnezeiasca îndulcire, pururea pomenite. Păzeşte pe cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea ta şi cântă Domnului: Că cu slavă S-a proslăvit.

Cu voia ta ai intrat la nevoinţa muceniciei, înţelepte, fiind întărit cu puterea lui Hristos, Celui ce de voie pentru noi a răbdat cu trupul patimile cele de mântuire şi bucurându-te strigai: Să cântăm Domnului, că cu slavă S-a proslăvit.

Slavă...

Cuvântul tiranului de faţă l-ai defăimat fiind înfrumuseţat cu mărturisirea lui Hristos, fericite, şi ai suferit toate felurile durerilor veselindu-te Mercurie şi strigând Celui ce te-a întărit pe tine: Să cântăm Domnului, că cu slavă S-a proslăvit.

Şi acum..., a Născătoarei

Din Fecioară pruncă Te-ai arătat întrupat, pentru noi făcându-Te Om ca şi noi şi ai arătat pe pătimitorul tău Mercurie, că s-a făcut mărturisitor credincios patimilor Tale, carele cânta Ţie neîncetat: Să cântăm Domnului, că cu slavă S-a proslăvit.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pă-mântul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Cu pornirile tale cele din voie ai venit la patimă de bună voie, pe Hristos urmând. Şi biruind luminat pe stăpânitorul întunericului lumii, de cunună pur-tătoare te-ai arătat, Ecaterino de Dumnezeu primită.

Cu tăria minţii ai mustrat pe muncitorii cei ce se tăvăleau întru adâncul ne-dumnezeirii, ritorisind arătat învăţăturile cunoştinţei de Dumnezeu, cu dumne-zeiasca înţelepciune, muceniță cu totul lăudată, luminată fiind.

Cela ce a şoptit întocmai dumnezeire în urechile Evei, de fecioară tânără acum se calcă. Că cu arma Crucii îngrădindu-se, a ruşinat Ecaterina mucenița, pe cela ce fără măsură se lăuda.

A Născătoarei

Mintea mea cea omorâtă cu lucrarea vieţii celei ce s-a arătat din tine lumii, ridică-o, bubele şi rănile păcatului ungându-le de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti singură cu totul fără prihană.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce...

Cu totul fiind înfierbântat de dragostea cea dumnezeiască, slăvite, focul şi legăturile şi săbiile şi muncile, ca un vis le-ai socotit.

Lăudat-ai pe Ziditorul, împreunându-te cu bătăi cumplite, mucenice înţelepte şi primind vindecarea rănilor.

Slavă...

Întărindu-te cu toiagul cel dumnezeiesc, mucenice, ca un pătimitor cu bună putere, ai smerit trufia vrăjmaşului.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca să însemneze mai înainte naşterea ta cea mai presus de gând, Curată, s-a arătat rug arzându-se cu foc şi nicicum mistuindu-se.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Condacul şi Icosul praznicului, apoi **Condacul** Sfântului Mercurie, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de ve-ci.

Astăzi săvârşim credincioşii, cu cântări dintr-un glas, toată într-armarea cea sfinţită a lui Mercurie. Îngerii cu veselie împreună binevoiesc, mucenicii acum se bucură cu veselie. Pentru aceea s-a arătat slavă mucenicilor, împreună şi lau-dă.

Icos: Marele, pătimitorul şi mucenicul Mercurie, fiind mai înainte ostaş, a ieşit la război, scoţând la iveală credinţa cea cu nume mincinos a rătăcirii şi a nedumnezeirii elinilor şi mărind credinţa cea nemişcată şi adevărată a lui Hristos împăratului, fiind îmbrăcat cu cinstita Cruce, ca un ostaş într-armat al Lui şi lăudându-se luminat cu dumnezeieştile patimi. Pentru aceea toţi cu un glas să-l binecuvântăm, ca pe o slavă a mucenicilor, împreună şi laudă.

Sedealna sfintei, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când

va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară cu-rată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Înţelepciune cu adevărat din Cer, prin gura lui Mihail luând, muceniţă prea lăudată şi întru lupte nebiruită, cu înţelepciunea cea din afară pe ritori ai ruşinat; iară cu înţelepciunea cea dumnezeiască, înşelăciunea ai micşorat. Pentru aceasta văzând nevoinţa ta Ziditorul, a stătut de faţă întărindu-te, zicând: Vino, suie-te, că vistieriile te aşteaptă. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., a sfântului, glasul al 4-lea

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul no-stru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Mucenicul Mercurie nevoindu-se, a ruşinat pe vicleanul şi s-a arătat tare pur-tător de cunună al lui Hristos. Pentru aceasta acum s-a împreunat cu cetele cele cereşti, după vrednicie, împărtăşindu-se de slavă neschimbată. Pentru aceea cu credinţă săvârşim sfântă pomenirea lui.

Şi acum..., a praznicului, asemenea

Davide mergi înainte în Biserica lui Dumnezeu şi bucurându-te primeşte pe Împărăteasa noastră şi către dânsa strigă: Intră Doamnă, în Biserica Împăratului intră, a cărei slavă acoperit se cunoaşte, din care miere şi lapte va să curgă tutu-ror lumina Hristos.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Vitejească împotrivire Ecaterino ai arătat, muceniță pururea lăudată, vrăj-maşului foarte cu răbdare împotrivindu-te şi călcându-l pe el cu picioarele tale cele înfrumuseţate, prin puterea Crucii, purtătoare de biruinţă, lauda muce-nicilor.

Mireasa lui Hristos, Ecaterino prea fericită, te-ai arătat, cu razele cele lumi-noase, ale dumnezeieştii frumuseţi luminându-te şi cu podoaba strălucită fiind. Pentru aceasta şi veselindu-te, cânţi Stăpânului: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Tirănească trufie ai surpat-o şi cu dumnezeiescul cuvânt al înţelepciunii tale, ca dintr-o prăpastie, din slujirea drăcească cea înşelătoare pe cei amăgiţi i-ai răpit, învăţând pe cei cei cântă, să strige lui Hristos: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Binevestita şi de lumină purtătoarea prăznuire a strălucitei tale pomeniri, prea lăudată, călcând tare îndrăzneala vrăjmaşului, ca soarele a răsărit, întru care cu mare glas Stăpânului strigăm: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei

Acum tăria s-a surpat Fecioară, a celor ce se leapădă de închinăciunea cinstitei Icoanei tale şi a Celui ce mai presus de minte S-a întrupat din tine şi lumea toată a luminat şi a tuturor Sfinţilor; iară pe cei ce te cinstesc cu credinţă i-ai luminat, ceea ce una eşti prea lăudată.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Apropiatu-te-ai de Stăpânul tău, cu patimile mărturisirii celei dumnezeieşti, gânditorule de Dumnezeu şi de la Dânsul ai luat cununi luminate, mărite, ca un nebiruit.

Îmbrăcatu-te-ai acum cu haină ţesută din darul cel de sus, dezbrăcându-te mucenice de hainele stricăciunii şi ale omorârii.

Slavă...

Nevoindu-te, mărite, împotriva păcatului până la sânge, te-ai arătat purtător de biruinţă şi te-ai învrednicit slavei celei de sus.

Şi acum..., a Născătoarei

Peste tine S-a pogorât Cuvântul cel mântuitor, pururea Fecioară, ca o ploaie şi a uscat ploile mulţimii dumnezeilor.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Cu dragostea Stăpânului tău fiind aprinsă muceniță prea lăudată şi căutând să vezi frumuseţea lui cea neasemănată, cu gând de bunăvoie, rănilor pe tine te-ai dat, strălucind cu darurile fecioriei.

Cu chinuri prea sfinţite, bună fecioară, înfrumuseţându-te pe tine însăţi înţelepţeşte, ai intrat în cămara cerească a lui Hristos şi acum luminat veselindu-te, cu Mirele tău te-ai împreunat, prea fericită.

Fecioară prea luminată te-ai arătat, iubind pe unul Cel dorit şi în urma Lui prea grabnică alergare săvârşind; la mireasma înţelegătorului Tău mir, Celui deşertat, ai strigat: Alerg, Mirele meu.

A Născătoarei

Adevărată de Dumnezeu Născătoare, pe tine toţi cunoscându-te, prea curată Stăpână, pe Cel ce S-a născut din tine Dumnezeu Cuvântul ştiindu-L, Îl vestim în două fiinţe şi două voi, osebit volnice cunoscut, Fecioară dumnezeiască Mireasă.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Întinzându-te Mercurie şi fără de milă tăindu-te cu ascuţituri, ai răbdat, fiind întărit cu dumnezeieştile nădejdi.

Întărindu-ţi inima cu piatra cugetului, fiind îngreuiat cu piatră, nu te-ai smintit Mercurie.

Slavă...

Făcându-te părtaş patimilor Stăpânului tău, te-ai împărtăşit slavei Lui şi dumnezeieştii străluciri.

Şi acum..., a Născătoarei

Fecioară ceea ce ai născut Viaţa, care a omorât pe moarte, omoară păcatul meu cel viu.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Pe tine toată strălucită, cu prea frumoasă raza fecioriei şi cu muceniceştile sângiuri vopsită, fecioară, văzându-te Cuvântul cel bun şi prea curat, în cămările cereşti te-a sălăşluit.

Putut-ai prin Cruce a strica stăpânia tiranilor şi a înţelepciunii lumeşti deşertăciunea ai vădit, izvorând dogmele învăţăturii cele de Dumnezeu insuflate, ceea ce eşti cu mare înţelepciune, Ecaterino pururea pomenită.

Pe Cela ce cu înşelăciune mai întâi a izgonit pe Adam din desfătarea Raiului, dureri de răni, tare răbdând, l-ai surpat pe pământ, mucenița prea lăudată şi cu cununile împărăţiei te-ai încununat.

A Născătoarei

Milostiv pe Judecătorul şi Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare Fecioară şi Mântuitorul din nevoi, cu rugăciunile tale Maică, fă-L ca să-mi fie mie în ziua judecăţii; căci către tine una, nădejdea îmi pun.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 6-a

Irmos: Înălţa-voi rugăciunea mea...

Cuvântul cel mântuitor te-a întărit pe tine înţelepte mucenice, văzându-te că rabzi pentru Dânsul tot felul de munci şi prin înger îţi poruncea să fii îndrăzneţ Mercurie. Şi nicicum să nu te spăimântezi de îngrozirea tiranilor.

Omorâtu-s-a şarpele cel cu multe închipuiri şi se calcă de picioarele cele frumoase, ale pătimitorului şi viteazului ostaş. Că cu porniri de bunăvoie a mers spre munci şi spre chinuri şi către moarte plin de strălucire.

Slavă...

Toată voirea inimii deplin ai adus-o Stăpânului, fericite, şi răbdând pentru El chinuri, te-ai încununat de Dânsul ca un biruitor. Şi acum împreună cu toţi mucenicii stai înaintea Lui în ceruri.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu glasul îngerului, ai zămislit întru tine pe Îngerul Sfatului celui Mare, Fecioară şi întrupându-Se din prea sfinte sângiurile tale, prea curată, ai născut pe Cela ce a arătat tuturor intrările în viaţă, pentru nespusa Lui milostivire.
Irmosul: Înălţa-voi rugăciunea mea către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele. Că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea de iad s-a apropiat Deci, ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Condacul Sfintei Ecaterina, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de ve-ci.

Ritoriceşte grăind astăzi Ecaterina, muceniţa, a oprit necredinţa ritorilor, cele de minte vătămătoare, că înger din Cer a stătut înaintea ei, putere dintru cele de sus dându-i; care şi luându-o cu credinţă, a strigat: Hristos este lauda mucenicilor.

Alt **Condac**, al sfintei, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Viaţă cinstită dumnezeieşte iubitorilor de mucenici ridicaţi acum, cinstind pe prea înţeleapta Ecaterina. Că aceasta în privelişte pe Hristos a propovăduit, şi pe şarpe l-a călcat, mintea ritorilor defăimând.

Icos: De la Dumnezeu înţelepciune a luat din pruncie mucenița, şi înţelepciunea cea dinafară toată, bine a învăţat. Cunoscând dintru aceasta mişcarea şi facerea stihiilor cu amănuntul, şi pe Cela ce a făcut acestea din început cu cuvântul, mulţumire Lui noaptea şi ziua a adus, idolii surpând, şi pe cei ce slujeau lor fără pricepere, mintea ritorilor defăimând.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a douăzeci şi patra, pomenirea Sfintei marei mucenițe, Ecaterina.

Stih: Ecaterina înţeleaptă şi fecioară prea frumoasă
Iar prin sabie şi mucenița, o trei bunătăţi nespuse,
În a douăzeci şi patra zi sabia a luat
Pe tânăra ritoră, la Cer o a mutat.

Aceasta era pe vremea lui Maximian, în anii trei sute patru, trăgându-se din cetatea Alexandriei, fiica oarecăruia principe ce se numea Consta. Foarte fru-moasă şi mare la trup, cu vârsta de optsprezece ani fiind. Aceasta a învăţat desăvârşit toată învăţătura şi ştiinţa elină, şi romană sau latinească adică a elinului Omer şi a lui Virgilie prea măritul poet al latinilor, a lui Asclipie, a lui Hippocrat şi a lui Gallin doctorii a lui Aristotel şi a lui Platon, a lui Filistion şi a lui Evsevie filozofii. Şi învăţătura lui Ianni şi a lui Iamvri mari magi. A lui Dionisie şi a Sibilei. Aceasta a învăţat încă şi tot meşteşugul retoricesc cât s-a aflat de către oameni. Deci nu numai acestea, ci şi multe alte limbi şi dialecte a multor neamuri cunoştea. Nu numai cei ce au văzut-o o admirau, ci şi acei cari nu mai auzise de renumele şi înţelepciunea ei.

Deci în anii împăratului Maximian şi a lui Maxentie fiului său, s-a prins pentru mărturisirea cea în Hristos, şi s-a cercetat cu multe feluri de munci. Iar cu înţelepciunea sa şi cu buna grăire, a înduplecat pe o sută şi cincizeci de ritori ca să creadă în Hristos, împreună şi cu alţi mulţi elini. Cu care împreună i s-a tăiat capul fericitei, şi a luat cununa mărturisirii.

Tot în această zi, Sfinţii o sută cincizeci de ritori, care prin Sfânta Ecaterina crezând în Hristos, şi băgându-se în foc, s-au săvârşit.

Stih: Bărbaţi ritori mai întâi împotriva înşelăciunii stând
Aflători de cununi s-au făcut prin foc murind.

Tot în această zi, Sfânta împărătească, femeia lui Maxentie, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Tăindu-se soţia muritorului împărat
Cămara împăratului cea nestricăcioasă a aflat.

Tot în această zi, Sfântul Porfirie Stratilatul împreună cu două sute de ostaşi ai săi, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Împreună cu oastea ta Porfirie spre sabie
Ca un stratilat veneai cu osârdie.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului marelui mucenic Mercurie.

Stih: Mercurie deşi eşti de sabie lovit
Însă tu şi mort, pe vrăjmaşul Domnului l-ai rănit.

Acesta a fost pe vremea împăraţilor Deciu şi Valerian, la anii două sute cinci-zeci şi cinci, trăgându-se cu neamul de la răsărit. Şi numărat fiind în pâlcul ce se numea al martisiilor. Fiind fiu oarecăruia scit ce se numea Gordian.

Deci fiindcă odată a biruit pe barbari, căci i s-a arătat înaintea lui îngerul Domnului, şi i-a insuflat în inima lui îndrăzneală şi bărbăţie, pentru aceasta s-a suit la vrednicia arhistrategului; adică s-a făcut general voievod. Deci acesta pentru mărturisirea lui Hristos a stătut înaintea lui Deciu, şi legându-l la patru pari, i-a tăiat trupul cu cuţitele. După aceea l-a întins deasupra pe foc, pe carele l-a stins cu pâraiele sângiurilor sale, apoi l-a bătut, şi l-a spânzurat, cu capul în jos, legându-i o piatră prea grea de grumazi. După aceea l-a bătut cu bice de ştreang ce erau arămite. Iar la cea de apoi, aducându-l la Cezareea Capadociei, i-a tăiat capul. Şi aşa a luat pururea pomenitul cununa muceniciei.

Deci era sfântul, când a mărturisit pe Hristos, de douăzeci şi cinci de ani. Mare la trup, frumos la faţă, galben la păr pe care îl împodobea şi fireasca rumeneală, ce strălucea în obrazul lui.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Petru Sihastrul.

Stih: Cu linişte priveliştea vieţii ţi-ai săvârşit
Petre ajungând către limanul cel liniştit.

Acest sfânt părintele nostru Petru, a fost născut din părinţi evlavioşi, de la Ma-rea Neagră, şi după ce a petrecut cu părinţii săi numai şapte ani, toată cealaltă rămăşiţă a vieţii sale a petrecut-o la filozofie, şi la sihăstrie. Căci mai întâi s-a nevoit la Galatia, apoi pentru ştiinţa sa, s-a dus la Palestina, şi după ce s-a închinat acolo la toate sfinţitele şi sfintele locuri, s-a pogorât la Antiohia, şi închizându-se într-o chilie, luă aminte de sine, vorbind cu Dumnezeu prin sfintele rugăciuni, fără să mănânce alte bucate decât puţină pâine cântărită, bând şi prea puţină apă. Şi acestea însă le întrebuinţa la fiecare două zile.

Drept aceea pentru ale sale bunătăţi, a luat de la Dumnezeu stăpânire asupra dracilor, vindecând pe oarecare Daniil. Pe acesta apoi catehisindu-l, l-a făcut de o râvnă cu el împreună sihastru. Şi a multora orbi, ochii le-a vindecat, şi alte feluri de boli a tămăduit; şi alte încă multe isprăvi se vestesc ale acestui cuvios, altele prin scris, iar altele prin singură predanie.

Acesta dar, mare şi vestit făcându-se în toată Antiohia, şi în toate laturile ei, şi vieţuind ani nouăzeci şi nouă, s-a mutat către veşnicele locaşuri.

Tot în această zi, Sfinţii şase sute şaptezeci de mucenici, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Taie bărbaţi două zecimi întreit zece
Cu care împreună şi alţi bărbaţi, de şapte ori zece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Lauda mucenicilor, şi învăţătoare bunei credinţe ai fost, luminatului tău Mire Hristos, mulţime de mucenici aducând, cu care împreună strigi prea lăudată cântând: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cuvântul tău prea înţeleaptă spre mântuire a răpit pe mulţi din nebunia idolească şi mucenici de lumină purtători i-a arătat, pe cei ce cu mare glas împreună cu tine strigă: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Fecioara după Tine urmând, Ţie s-a adus, de sabie fiind tăiată, a Ta prea curată patimă urmând şi Ţie, Ziditorului, strigând şi grăind: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei

Sfântul Sfinţilor, întru tine cu sfinţenie sălăşluindu-Se, curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întrupat din tine S-a născut, ca să mântuiască pe cei ce strigă cu credinţă: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Fiind strălucit, cu lumina strălucirii celei de sus, viteazule ostaş, luminezi pe cei ce te laudă acum pe tine şi cântă: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Lăudat-ai pe Făcătorul de bine al tuturor, înfierbântându-te de râvna Lui, fericite, şi arzându-te cu focul cel simţitor şi cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Cei ce aduceau cinste pietrelor, având împietrită simţire, au îngreuiat grumazii tăi cu piatră, mucenice Mercurie, care strigai: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Amestecând sângele tău cel cinstit, cu sângiurile Stăpânului celui Iubitor de oameni, te-ai arătat părtaş patimilor Lui, Mercurie, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Cetele îngerilor, se spăimântează de adâncimea tainei tale, Născătoare de Dumnezeu. Că Dumnezeu s-a arătat din tine întrupat, Căruia cântăm prea curată: Doamne Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lău-daţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cu învăţăturile Tale, împărăteasa crezând, a alergat la creştinătate şi tare a răbdat simţirea durerilor şi Împărăţiei Cerurilor celei neschimbate arătat s-a învrednicit, strigând Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Cu mucenicii să fie cererile credincioşilor; că purtătoarea de chinuri stă înaintea lui Hristos, cerând cele mai bune şi cele solitoare de mântuire, celor ce săvârşesc cu osârdie prea sfântă şi cinstită pomenirea ei şi cu credinţă cântă: Noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Deschizând uşile Raiului, te-a primit Mirele pe tine, prea înţeleaptă, şi în cămară prea cinstită a locui te-a făcut, şi împărăţiei părtaşă ca pe cea împărtăşită patimilor Lui te-a arătat, Căruia acum stând înainte fiica Împăratului luminată, împodobită, pe noi să nu ne uiţi.

Cu cuvinte amăgitoare te-a ispitit tiranul, vorbe momelnice punându-ţi înainte cumplitul, nădăjduindu-se că va slăbi tăria ta, mărită. Dar, vrând a te face mireasă lui Hristos, ai strigat Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

A Născătoarei

Mai sfinţită eşti Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană, decât ceata îngerilor cea mai presus de lume. Că pe Ziditorul şi Domnul lor ai născut din pântece fecioresc şi neispitită de nuntă, pe Dumnezeu cel în două fiinţe şi într-un Ipostas, Cel ce S-a întrupat neamestecat şi neschimbat.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori tiranul...

Ceata pătimitorilor te-a primit pe tine adaos, fiind împodobit şi luminat cu cin-stite frumuseţi, ale prea cinstitelor tale patimi şi a mărturisirii tale celei de bună credinţă şi cinstite, şi acum strigi neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cu cuget de bună credinţă ţi-ai săvârşit nevoinţa, mărite, şi cu cuget de vitejie ai ruşinat pe vrăjmaşul, ca un biruitor, ridicând biruinţă cerească, te veseleşti acum cu cetele îngereşti, cu care strigi neîncetat. Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Sfârşindu-te prin sabie, fericite Mercurie şi dobândind sfârşitul cel ce-ţi era dorit, că pământul l-ai adăpat cu vărsarea sângiurilor, iar purtătorul de biruinţă şi fericitul trup, l-ai arătat mai alb decât zăpada, cântând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca pe o pricină a reînnoirii noastre, prea curată, toţi credincioşii te lăudăm pe tine, că mai presus de pricină ai născut pe Dumnezeu, carele este pricina tuturor, Carele dintru a Sa milostivire, a înnoit chipul cel sfărâmat din răutate, însă-ţi bine-cuvântată şi plină de dar.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori tiranul a ars nebuneşte cuptorul cel de foc pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar văzându-i pe aceştia mântuiţi printr-o putere mai mare, a strigat: pe Făcătorul şi Mântuitorul, tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Canonul Sfintei mucenițe

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, înce-pătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Mutatu-te-ai la cămările cele luminoase, cu îmbrăcăminte de mireasă împo-dobită fiind, făclie feciorească având în dreapta, iar în cealaltă purtând capul tău cel tăiat. Şi acum stând înaintea lui Hristos Mirelui tău, pe cei ce te laudă pe tine, păzeşte-i.

Primită a fost rugăciunea ta, de Dumnezeu înţelepţită, că pe cei ce numesc cu credinţă numele tău cel cinstit, îi mântuieşte Stăpânul de ispite, şi bună sănătate le dăruieşte, izbăvindu-i de toate felurile de neputinţe sufleteşti şi trupeşti. Pentru aceasta bucurându-ne, pe tine Ecaterino te fericim.

Ajuns-ai acum la limanul cel lin cu cuviinţă, şi uşor trecând marea lumească, muceniţă, de valuri neispitindu-te, prea înţeleaptă. Şi bogăţie de multe feluri lui Hristos aducând fecioară, mulţime de mucenici, Ecaterino prea fericită.

Înlăuntru în cămările cereşti acum, cu ceata fecioarelor dănţuind, cu mucenicești raze strălucită fiind, Ecaterino prea înţeleaptă, dezleagă legăturile greşelilor mele, cu osârdie rugând pe Făcătorul de bine al tuturor, pentru Carele sângele ţi-ai vărsat.

A Născătoarei

Arătatu-te-ai, o Fecioară, Maică a lui Dumnezeu, mai presus de fire născând cu trup pe Cuvântul cel Bun, pe Carele din inima Sa, Tatăl l-a izbucnit mai înainte de toţi vecii, ca un Bun. Pe care acum şi mai presus de trupuri Îl cunoaştem, măcar că şi în trup S-a îmbrăcat.

Alt Canon, al Sfântului Mercurie

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul...

Puroaiele mucenicilor, acum prin dar, dau bun miros, cu darul şi cu cuvânt negrăit, gonesc patimile noastre cele împuţite. Şi oasele izvorăsc ape de tămă-duiri, şi adapă sufletele celor ce laudă lucrarea minunilor lor.

Ca pe un turn mare al Bisericii lui Hristos, şi ca pe un stâlp neclintit, ca pe o cetate nebiruită cu adevărat, ca pe un ostaş tare al lui Dumnezeu, Împăratul tuturor, ca pe un gonitor vrăjmaşilor, şi ca pe un luminător gândit şi a toată lumea, te lăudăm pe tine, sfinte.

Înger luminos ai avut întru ajutor la pătimirea ta, cugetătorule de Dumnezeu; pentru aceea muncindu-te, şi cu făclii arzându-te, şi chinuindu-te cumplit, şi cu sabie tăindu-te, nu te-ai spăimântat mucenice al lui Hristos, prea viteazule.

Slavă...

Ziuă plină de lumină, de veselie şi de bucurie ne-a strălucit nouă, dumnezeiasca ta pomenire, celor ce te cinstim pe tine, mucenice Mercurie; întru care adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pe tine, şi ne scapă pe noi de supărări cumplite, de primejdii şi de patimi.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce eşti uşa luminii, luminează sufletul meu cel orbit de patimi, şi întunecat de cugete viclene, şi care este în primejdie, şi mă scoate din supărări şi din nevoi, şi din scârbe : Ca să te slăvesc pe tine nădejdea şi întărirea credincioşilor.

Irmosul: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se Om. Pentru aceea, pe prea curata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o m-ărim.

Luminânda sfintei:

Podobie: Cu duhul stând..

Întăritu-ţi-ai mintea femeiască, o fecioară Ecaterino prea cinstită, lauda purtă-torilor de chinuri, şi nebunia filozofilor întru Dumnezeu, o ai înfruntat, ca o bârfire

şi băsmuire; pe Maica lui Dumnezeu cea cu totul fără prihană, cu ade-vărat ajutătoare agonisindu-ţi.

Slavă..., a mucenicului, asemenea

Taberele vrăjmaşilor, şi semeţiile dracilor, de tot le-ai surpat la pământ, Mer-curie fericite, şi ai luat cununa din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, şi mântuieşti pe toţi de tot felul de scârbe, şi de smintelile celui străin.

Şi acum..., a prazni cului

Cele mai dinlăuntru ale Bisericii, astăzi Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe tine te-au primit, prin mâinile Arhiereului întru care de la trei ani până la cinci-sprezece ai petrecut fiind hrănită cu mâna dumnezeiescului înger, ca un sicriu sfânt al Celui ce toate le-a zidit.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Pomenirea cea prea sfinţită a cinstitei pătimirii tale, Ecaterino prea lăudată să-vârşind, slăvim cu glasuri neîncetate, pe Cela ce ţi-a dăruit ţie răbdare tare şi de biruinţă purtătoare pe tine te-a arătat şi cuvânt ţi-a dat, carele a îngrozit pe ritori, Iisus, Iubitorul de oameni şi Mântuitorul şi Domnul. (de două ori)

Muceniţă de bunăvoie te-ai arătat, Ecaterino prea lăudată pe muncitori foarte tare, mustrând şi cumplită nebunia mulţimii dumnezeilor cu luminarea cu-noştinţei de Dumnezeu surpând, şi cu dumnezeiescul dar. Pentru aceasta ca pe o muceniță şi ca o fecioară fără prihană, Hristos te-a încununat, Mântuitorul sufletelor noastre.

Darul Duhului, Ecaterino prea lăudată ai luat, întru deschiderea gurii, curăţindu-te pe tine însăţi cu osârdie prin viaţă şi cu gând răbdător, sprânceana tiranilor ai surpat, şi decât frumuseţea trupului, sufletească podoabă cu dumnezeiască înţe-lepciune mai mult ai cinstit, ceea ce eşti frumuseţea pătimitorilor.

Slavă..., glasul al 2-lea, al lui Vavila, monahul

Cu viaţa cea fără materie deprinzându-te şi jertfelnicul cel fără de Dumnezeu surpând ai stătut purtătoare de biruinţă cinstită Ecaterino, înflorit purtând dumnezeiasca strălucire şi cu dumnezeiască putere îmbrăcată fiind, porunca tiranului ai batjocorit şi cuvintele ritorilor cele bârfitoare le-ai domolit ceea ce ai fost mult pătimitoare.

Şi acum..., a praznicului, glasul acelaşi

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălăşluirea Împăratului a toate, Dumnezeu şi hrănitorului a toată viaţa noastră. Astăzi sfinţenia cea prea curată, ca o junice de trei ani, în Sfintele Sfintelor se aduce: Acesteia să-i strigăm ca îngerul: Bucură-te, ceea ce numai tu eşti între femei binecuvântată.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Lumina cea cu trei străluciri, luminându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, în Biserica slavei cereasca hrană îţi trimite, mărindu-te pe tine.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei şi cele de aproape.

Din rădăcina lui David, ai odrăslit, Fecioară, Gavriil aducându-ţi ţie bucură-te, striga: Că pe Dumnezeu vei naşte, prea curată.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

Ferice de sfinţita şi dumnezeiasca însoţire a lui Ioachim şi a Annei, din care curată născându-te, te-ai adus acum Ziditorului tău.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 4-lea

Veniţi toţi credincioşii, pe cea singură fără prihană să o lăudăm, pe cea mai înainte propovăduită de prooroci şi în Biserică adusă, care mai înainte de veci a fost rânduită a fi Maică şi în anii cei mai de pe urmă s-a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne, pentru rugăciunile ei, pacea Ta dă-ne-o nouă, şi mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfânta mare muceniţă Ecaterina

Troparul Sfintei mari muceniţe Ecaterina, glasul al 4-lea: Cu înţelepciunea ca şi cu razele soarelui ai luminat pe filosofii cei păgâni şi ca o lună prea luminoasă, care strălucea în noaptea necredinţei, întunericul l-ai gonit; iar pe împărăteasa ai încredinţat-o, dimpreună şi pe prigonitorul l-ai mustrat, mireasă de Dumnezeu chemată, fericită Ecaterina! Cu bucurie ai alergat la Cămara cea cerească, către Hristos, Mirele cel prea frumos şi de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească. Înaintea căruia împreună cu îngerii stând, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru rugăciunile prea înţeleptei muceniţe Ecaterina, Hristoase ochiul sufletului meu cel întunecat luminează-l, dându-mi mie, Stăpâne, razele revărsării Luminii Tale, care împrăştie toată negura greşelilor mele celor ucigătoare de suflet.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Călăuzită fiind de dumnezeieştile porunci ale Stăpânului, prea înţeleaptă şi cu dragostea Lui aprinzându-te, ai alergat sârguitoare la lupte şi minţile tiranilor le-ai uluit, Sfântă Ecaterina, cu cuvântul, cu înţelepciunea şi cu darul.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ocârmuită fiind de mâna cea tare a lui Hristos, mărită, de viforul idolesc ai scăpat neatinsă, muceniţă, plutind pe valuri cu pânzele crucii şi cu dumnezeieştile vânturi ale Duhului, înălţând cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucurându-te cu podoabele fecioriei, înţeleaptă Ecaterina şi dumnezeiasca cunoştinţă din cer având, pe întâistătătorii cunoştinţei cei cu nume mincinos cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte i-ai ruşinat, cu putere biruindu-i.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce te cunoaşte, Născătoare de Dumnezeu prea curată, întoarcere de la tot eresul poartă. Că ai născut pe Cel ce S-a făcut Trup fără schimbare, pe Cel mai Înalt decât toată făptura, Născătoare de Dumnezeu, pe Cuvântul lui Dumnezeu cel Veşnic.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din îndemnurile inimii tale ai venit la patimă de bună voie, pe Hristos urmând. Şi biruind luminat pe stăpânitorul întunericului lumii, de cunună purtătoare te-ai arătat, Sfântă Ecaterina, de Dumnezeu primită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu tăria minţii ai înfruntat pe tiranii cei afundaţi în adâncul păgânătăţii, grăind lămurit despre învăţăturile cunoştinţei de Dumnezeu, luminată fiind cu dumnezeiască înţelepciune, muceniţă, cu totul lăudată.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce a şoptit în urechile Evei ispita asemănării cu Dumnezeirea este zdrobit acum de o fecioară tânără. Că îngrădindu-se cu arma crucii, ai ruşinat, Sfântă Ecaterina, muceniţă, pe acel îngâmfat fără măsură.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cugetul meu cel omorât înviază-l cu lucrarea Vieţii celei ce S-a arătat din tine lumii, ungându-mi rănile şi urmele păcatului, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti una cu totul fără prihană.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vitejească împotrivire ai arătat, Sfântă muceniţă Ecaterina, pururea lăudată, împotrivindu-te vrăjmaşului cu multă răbdare şi zdrobindu-l cu picioarele tale cele înfrumuseţate prin puterea Crucii, purtătoare de biruinţă, lauda mucenicilor.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mireasă a lui Hristos te-ai arătat, Sfântă Ecaterina prea fericită, cu Razele cele luminoase ale dumnezeieştii frumuseţi luminându-te şi cu podoabă strălucind. Pentru aceasta şi veselindu-te, cânţi Stăpânului: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mândria prigonitorilor ai surpat-o şi cu dumnezeiescul cuvânt al înţelepciunii tale, ca dintr-o prăpastie a slujirii înşelătoare a idolilor pe cei amăgiţi i-ai smuls învăţând pe cei ce cântă să strige lui Hristos: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bine vestita şi de lumină purtătoare prăznuire a slăvitei tale pomeniri, prea lăudată, zdrobind cu tărie îndrăzneala vrăjmaşului, ca un soare a răsărit. Pentru care, cu mare glas Stăpânului strigăm: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Acum s-a surpat, Fecioară, tăria celor ce se leapădă de închinarea cinstitei Icoanei tale şi a Celui ce mai presus de minte S-a Întrupat din tine şi lumea toată a luminat şi a tuturor sfinţilor. Iar pe cei ce te cinstesc cu credinţă i-ai luminat, ceea ce eşti una prea lăudată!

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragostea Stăpânului tău fiind aprinsă, muceniţă prea lăudată şi căutând să vezi frumuseţea Lui cea fără asemănare, cu gând de bunăvoie rănilor pe tine te-ai dat, strălucind cu darurile fecioriei.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu chinuri prea sfinţite înfrumuseţându-te pe tine însăţi înţelepţeşte, bună fecioară, ai intrat în Cămara cerească a lui Hristos. Şi acum, luminat veselindu-te, cu Mirele tău împreună eşti, prea fericită!

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fecioară prea luminată te-ai arătat, iubind pe Unul cel dorit şi în urma Lui grabnică alergare săvârşind, la mireasma Mirelui tău celui duhovniceşte deşertat, ai strigat: alerg, Mirele meu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Adevărată de Dumnezeu Născătoare pe tine toţi cunoscându-te, prea curată Stăpână, pe Cel ce S-a născut din tine Dumnezeu Cuvântul ştiindu-L, Îl vestim cunoscut în două firi şi două voinţe de Sine Stăpâne, Fecioară dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat: Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine toată, strălucită cu prea frumoasă raza fecioriei şi cu muceniceştile sângiuri înroşită, văzându-te Cuvântul cel bun şi prea curat, în Cămările cereşti te-a sălăşluit, fecioară!

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Izbutit-ai să zdrobeşti prin Sfânta Cruce puterea tiranilor şi deşertăciunea înţelepciunii lumeşti ai vădit, izvorând dogmele învăţăturii celei de Dumnezeu insuflate, înţeleaptă Ecaterina, pururea pomenită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ce cu înşelăciune mai întâi a izgonit pe Adam din desfătarea Raiului, l-ai zdrobit pe pământ, muceniţă prea lăudată, durerile rănilor cu tărie răbdând şi cu cununile Împărăţiei încununându-te.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Judecătorul şi Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, Milostiv fă-L în ziua Judecăţii şi Izbăvitor din nevoi, cu rugăciunile tale, Maică. Căci către tine, una, nădejdea îmi pun.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Ceată cinstită ridicaţi acum dumnezeieşte, iubitorilor de mucenici, cinstind pe prea înţeleapta Ecaterina. Că aceasta în locul luptei pe Hristos a propovăduit şi pe balaurul l-a zdrobit, cunoştinţa ritorilor ruşinând.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Laudă a mucenicilor şi învăţătoare a dreptei credinţe ai fost, Luminatului tău Mire, Hristos, mulţime de mucenici aducând. Cu care împreună strigi, prea lăudată, cântând: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvântul tău, prea înţeleaptă, spre mântuire pe mulţi i-a smuls din nebunia idolească. Şi mucenici purtători de lumină i-a arătat pe cei ce cu mare glas, împreună cu tine, strigă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fecioara urmându-Te, Ţie s-a adus ca jertfă, de sabie fiind tăiată, a Ta prea curată patimă urmând şi Ţie, Ziditorului, strigând şi grăind: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfântul Sfinţilor, întru tine cu sfinţenie sălăşluindu-Se, curată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, Întrupându-Se din tine, S-a născut, ca să mântuiască pe cei ce strigă ţie cu credinţă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin învăţăturile tale crezând împărăteasa, a trecut la creştinătate şi a răbdat cu tărie simţirea durerilor. Şi Împărăţiei Cerurilor celei neschimbate s-a învrednicit lămurit, strigând: pe Stăpânul, preoţi, binecuvântaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mucenicii să fie cererile credincioşilor! Că purtătoarea de chinuri stă înaintea lui Hristos, cerând cele mai bune şi dătătoare de mântuire celor ce săvârşesc cu osârdie prea sfântă şi cinstită pomenirea ei şi cu credinţă cântă: popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Deschizând uşile Raiului, te-a primit Mirele pe tine, prea înţeleaptă şi Cămară prea cinstită ţi-a pregătit să locuieşti. Şi Împărăţiei părtaşă, ca pe ceea ce ai împărtăşit Patimile Lui, te-a arătat. Înaintea căruia stând acum, fiica împăratului, strălucit împodobită, să nu ne uiţi pe noi.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuvinte amăgitoare te ispitea tiranul, vorbe de momeală folosind cumplitul şi nădăjduind că va slăbi tăria ta, mărită. Dar tu, năzuind să te faci mireasă a lui Hristos, ai strigat: pe Stăpânul, preoţi, binecuvântaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mai sfinţită decât Ceata îngerilor cea mai presus de lume eşti, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Că pe Ziditorul şi Stăpânul lor L-ai născut din pântece fecioresc şi neispitită de nuntă, pe Dumnezeu Cel Întrupat în două firi, fără amestecare şi fără schimbare şi într-Un Ipostas.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat

decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mutatu-te-ai la Cămările cele luminoase, cu îmbrăcăminte de mireasă împodobită fiind, făclie feciorească purtând în dreapta ta, iar în cealaltă purtând capul tău cel tăiat. Şi acum, stând înaintea lui Hristos, Mirelui tău, pe cei ce te laudă pe tine ocroteşte-i.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primită a fost rugăciunea ta, de Dumnezeu înţelepţită. Că pe cei ce cheamă cu credinţă numele tău cel cinstit, îi mântuieşte Stăpânul de ispite şi bună sănătate le dăruieşte, tămăduindu-i de neputinţe sufleteşti şi trupeşti. Pentru aceasta, bucu-rându-ne, pe tine te fericim, Sfântă Ecaterina.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ajuns-ai acum cu cuviinţă la limanul cel lin, străbătând liniştit marea cea luminoasă, muceniţă, nefiind ispitită de valuri, prea înţeleaptă. Şi bogăţie de multe feluri lui Hristos aducând mulţimea de mucenici, fecioară Ecaterina, prea fericită.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înăuntru în Cămările cereşti dănţuind acum cu ceata fecioarelor, strălucind împrejur cu razele mucenicеşti, prea înţeleaptă Ecaterina, dezleagă legăturile greşelilor mele, cu osârdie rugând pe Făcătorul de bine al tuturor, pentru care sângele ţi-ai vărsat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătatu-te-ai Maică a lui Dumnezeu, o, Fecioară, mai presus de fire născând cu Trup pe Cuvântul cel bun, pe care Tatăl L-a născut din Sine mai înainte de toţi vecii, ca un Bun. Pe care acum şi mai presus de trupuri Îl ştim, deşi în Trup S-a şi îmbrăcat.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ve ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce

hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Înţelepciunea cea cu adevărat din cer, prin gura Arhanghelului Mihail primind, muceniţă prea lăudată şi întru lupte nebiruită, cu înţelepciunea cea lumească pe ritori ai ruşinat; iar cu Înţelepciunea cea dumnezeiască rătăcirea ai micşorat. Pentru aceasta, văzând nevoinţa ta, Ziditorul a stat de faţă întărindu-te şi zicând: vino, suie-te, că vistieriile te aşteaptă. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa drept-măritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

David, mergi înainte în Locaşul lui Dumnezeu şi bucurându-te, primeşte pe Împărăteasa noastră şi către dânsa strigă: intră, Doamnă, în Locaşul Împăratului, intră. A cărui Slavă acoperit se cunoaşte, din care miere şi lapte va curge tuturor, Lumina Hristos.

Acatistul Sfintei mare muceniţe Ecaterina din Alexandria

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Vrednicei de laudă muceniţei Ecaterina, care cu darul de la Dumnezeu şi cu învăţătura ei cea prea înaltă a uimit ştiinţa învăţaţilor de atunci şi a întrecut limba ritorilor păgâni prin buna ei cuvântare, să-i aducem mulţumire de biruinţă, ca prin ale ei rugăciuni să ne izbăvim de ispitele vrăjmaşilor şi să-i cântăm: ***Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos !***

Icosul 1

Împărătesei şi Maicii lui Dumnezeu, prea curatei Fecioare Maria, tu te-ai arătat vrednică de dragoste, înţeleaptă Ecaterina, căci cu Duhul Sfânt umbrindu-te, ai lepădat de la tine toată dorirea pământească şi te-ai logodit cu Mirele tău cel ceresc spre a căpăta viaţă nemuritoare; pentru aceasta cântăm:
Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare;
Bucură-te, dulce privighetoare;
Bucură-te, frumuseţe netrecătoare;
Bucură-te, mieluşea încântătoare;
Bucură-te, minte înaltă;
Bucură-te, tânără prea învăţată;
Bucură-te, fecioară blândă şi înţeleaptă;
Bucură-te, inimă tare şi neîntinată;
Bucură-te, lauda învăţaţilor;
Bucură-te, dulceaţa maicilor;
Bucură-te, mângâierea săracilor;

Bucură-te, apărătoarea bătrânilor;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 2

Bogăţiile pământului şi mărirea părintească lepădând, viaţă curată ai trăit, Ecaterina; şi îndeletnicindu-te mai ales în dreapta credinţă, calea cea nerătăcită a lui Hristos ai luat şi te-ai închinat Lui cântând: ***Aliluia!***

Icosul 2

Ajunsă fiind la vărsta de 18 ani, frumuseţea ta a atras pe mulţi tineri din neamurile păgâne, voind a se căsători cu tine; tu însă respingând cererea lor cu foarte înţelepte cuvinte, înşişi ei se mustrau de nepriceperea lor şi îţi grăiau acestea:
Bucură-te, cea mai frumoasă dintre tinere;
Bucură-te, că eşti şi cea mai bogată;
Bucură-te, sămânţă din neam împărătesc;
Bucură-te, porfiră care împodobeşti cunoştinţele;
Bucură-te, cunună care răsplăteşti vrednicia;
Bucură-te, ceea ce întăreşti obiceiurile bune;
Bucură-te, cuvântătoare mai presus decât ritorii;
Bucură-te, judecătoare mai aleasă decât alţi judecători;
Bucură-te, biruitoare neruşinată în sfaturi şi povăţuiri;
Bucură-te, lumină care faci să se plece privirile neînţelepte;
Bucură-te, comoara tuturor cunoştinţelor;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 3

Rătăcirile mustrând şi de idoli nevoind a crede că acele chipuri turnate şi cioplite de mâini omeneşti ar putea fi făcătorii cerului, ai pământului şi a toată făptura, fost-ai luminată cu darul Duhului Sfânt să cunoşti Dumnezeirea cea adevărată şi pururea veşnică şi cu smerenie ai cântat Ei: ***Aliluia!***

Icosul 3

Învăţaţii adunaţi prin îndemnul tatălui tău ca să te scoată din credinţa în care erai, văzându-te lepădând idolii, au cerut a te înfăţişa lor. Tu însă, intrînd în vorbă cu cel mai învăţat, după o îndelungă dispută, l-ai făcut să nu mai ştie ce să răspundă decât a grăi:
Bucură-te, închinătoarea dreptei credinţe;
Bucură-te, desluşirea adevăratei religii;
Bucură-te, lumina celor cufundaţi în eresuri;
Bucură-te, povăţuitoarea celor rătăciţi;

Bucură-te, arma bunei voinţe;
Bucură-te, căderea înşelăciunii idolilor;
Bucură-te, dovada neputinţei lor;
Bucură-te, că eşti vrednică de toată cinstirea;
Bucură-te, că prin înţelepciunea ta ai gonit rătăcirea;
Bucură-te, căci cu dar ai fost dăruită de Cel Preaînalt;
Bucură-te, cunoştinţa sfinţeniei cereşti;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 4

Gurile ereticilor ce huleau mai înainte Biserica lui Hristos s-au deschis atunci pentru intâia oară spre a binecuvânta prin glasul tău fecioresc, urând capiştile idoleşti şi zicând că unul este Dumnezeu şi Lui se cuvine cântare: ***Aliluia!***

Icosul 4

Hrănind în sine-ţi din pruncie darul credinţei lui Hristos, Ecaterina, nu te-ai putut împăca cu obiceiurile păgâneşti ale părinţilor tăi, că petrecând în sfinţenie, fără a fi încă luminată cu sfântul Botez, poruncile lui Dumnezeu urmai şi te închinai în taină lui Hristos, pentru aceasta-ţi cântăm:
Bucură-te, muceniţă prea mărită;
Bucură-te, mireasă prea cinstită;
Bucură-te, pătimitoare nebiruită;
Bucură-te, podoaba Bisericii;
Bucură-te, cuvântătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, slujitoarea Ortodoxiei;
Bucură-te, cununa învăţăturii;
Bucură-te, lauda Alexandriei;
Bucură-te, apărătoarea acelei cetăţi;
Bucură-te, comoara minunilor;
Bucură-te, mustrătoarea împăratului Maxenţiu;
Bucură-te, luminătoarea împărătesei lui;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 5

Inima lui Constantin, tatăl tău, foarte s-a întristat auzindu-te pe tine, fiica lui, una la părinţi şi aşa de frumoasă precum erai, lepădând mulţimea zeilor la care se închina şi propovăduind un Dumnezeu necunoscut. Pentru aceasta a voit să cerceteze credinţa ta prin cei mai învăţaţi dascăli de atunci. Cât însă i-a fost de mare nedumerirea când a văzut şi pe aceia înduplecaţi de cuvintele tale şi cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Judecătorii nedrepţi, aflând trecerea ta din închinătoare la idoli la credinţa lui Hristos, te-au hotărât pedepsei; şi răbdând chinurile cele mai amare până la moarte, cu mărire te-ai prea mărit, lăudând numele Domnului nostru Iisus Hristos şi al prea curatei Fecioare Maicii Sale, care ţi s-au arătat ţie în vedenie; iar noi lăudând tăria credinţei tale, îţi grăim:

Bucură-te, defăimătoarea judecătorilor tirani;
Bucură-te, mustrătoarea rătăcirii;
Bucură-te, că în popor te-ai făcut strălucitoare;
Bucură-te, că chinurile tale pe dânşii îi ardeau;
Bucură-te, că nădejdea mântuirii pe tine te veselea;
Bucură-te, căci cu răbdarea mai mult i-ai otrăvit;
Bucură-te, că din dragostea ta către Dumnezeu n-ai simţit suferinţele;
Bucură-te, că vorbele tale îi făceau să amuţească;
Bucură-te, că nepriceperea lor nu putea să te oprească;
Bucură-te, că îndrăznind ai ieşit biruitoare;
Bucură-te, că suferind te-ai făcut vindecătoare;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 6

Cântare de mulţumire îţi aducem ţie noi, smeriţii, căci cu mare dar ne-ai învrednicit pe noi jertfindu-te pe tine însăţi pentru dragostea dreptei credinţe. Primeşte dar, muceniţă, această rugăciune şi ne dă vindecare neputinţelor în tot cursul vieţii noastre, pentru ca dimpreună cu tine să binecuvântăm pe Dumnezeu, cântând Lui: ***Aliluia !***

Icosul 6

Cei mai mulţi de o sută de învăţaţi care stăteau de faţă şi ascultau cuvintele prin care explicai Evanghelia lui Hristos, luminându-se de Duhul Sfânt, s-au creştinat, iar împăratul, îngrozindu-se de această minune, a poruncit să-i ardă, ca să nu mai răspândească credinţa creştină prin locurile de unde erau ei şi aşa s-a prea mărit mulţimea aceea de învăţaţi şi-ţi cântă ţie aşa:

Bucură-te, Ecaterina, de necazuri izbăvitoare;
Bucură-te, învăţată, de lumină dătătoare;
Bucură-te, lăudată şi de daruri aducătoare;
Bucură-te, frumuseţe tuturor covârşitoare;
Bucură-te, bunătate de nimic îngrijorată;
Bucură-te, ostăşiţă de viteji biruitoare;
Bucură-te, mult vestită şi de chinuri răbdătoare;
Bucură-te, lăudată de cântări răsunătoare;

Bucură-te, muceniţă de minuni izvorâtoare;
Bucură-te, lăcrămioară prea frumos mirositoare;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 7

Soborul îngeresc, văzând ceata mucenicilor în văpaie arzând, cu cântări a primit-o; şi pe tine, Ecaterina, ca pe o următoare a lor cu dar te-a învrednicit a suferi chinurile cele mai îngrozitoare; pentru care pomenirea ta în veci a rămas folositoare celor ce cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Toata făptura s-a minunat de răbdarea cea multă pe care ai arătat-o, rămânând neclintită în hotărârile credinţei şi mărturisind că unul este Dumnezeu Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, Treimea una şi nedespărţită, şi te închini Ei; iar noi ne bucurăm, lăudându-te:
Bucură-te, propovăduitoare a Tatălui ceresc;
Bucură-te, închinătoare a Fiului şi Cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, cinstitoare a Duhului Sfânt;
Bucură-te, mărturisitoare a Treimii Celei de o fiinţă;
Bucură-te, purtătoare în credinţă a Sfintei Cruci;
Bucură-te, următoare, a patimilor lui Hristos;
Bucură-te, bine tâlcuitoare a Sfintei Evanghelii;
Bucură-te, primitoare a botezului lui Dumnezeu;
Bucură-te, ascultătoare a Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, închinătoare a Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, vieţuitoare împreună cu puterile cereşti;
Bucură-te, vrednică păzitoare a creştinilor;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 8

Iubită ai fost de Mirele tău cel ceresc, prea lăudată Ecaterina, că te-ai împodobit cu toată frumuseţea trupească şi sufletească; încă şi vas prea ales te-a făcut spre întărirea credinţei tale, cu care mulţi necredincioşi s-au luminat şi s-au învăţat a cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Vindecă rănile sufletelor noastre, mare muceniţă, că greu pătimim, şi te roagă pentru noi Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de ispitele şi de primejdiile cu care vrăjmaşul ne îngrozeşte; pentru aceasta, ştiindu-te pe tine grabnică apărătoare de vrăjmaşi îţi cântăm:

Bucură-te, că prin rugăciunile tale ne izbăveşti de vrăjmaşi;
Bucură-te, izbăvitoare grabnică de primejdii;
Bucură-te, feritoare de otravă;
Bucură-te, vindecătoare de venin;
Bucură-te, prea aleasă izbăvitoare de farmece;
Bucură-te, gonitoare de năluciri;
Bucură-te, risipitoare de eresuri;
Bucură-te, păzitoare tare de năpastă;
Bucură-te, îndreptătoare a traiului rău în căsnicie;
Bucură-te, ceea ce împaci pe cei învrăjbiţi;
Bucură-te, că eşti în necazuri ajutătoare;
Bucură-te, că dai celor bolnavi vindecare;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 9

Ca o ramură de finic te-ai dat Mântuitorului, împodobind Biserica cu biruinţele tale cele mai presus de fire şi cu sângele tău cel feciorelnic ai spălat ocara de deasupra celor ce se osteneau pentru dânsa; că s-au ruşinat prigonitorii văzând mărirea minunilor tale şi au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Pământul s-a umplut de bună mireasmă, primindu-ţi trupul la el, şi cerul s-a veselit, văzând duhul tău ridicându-se la dânsul de către puterile îngereşti. Pentru această slăvită lucrare a tainei lui Dumnezeu toţi credincioşii te laudă, cântând pentru tine aşa:
Bucură-te, ajutătoare a fecioarelor înţelepte;
Bucură-te, mângâietoare a văduvelor necăjite;
Bucură-te, izbăvitoare a copiilor sărmani;
Bucură-te, ajutătoare a celor în primejdii;
Bucură-te, folositoare a celor fără de ajutor;
Bucură-te, izbăvitoare a femeilor cu grele naşteri;
Bucură-te, vindecătoare a pătimitorilor din naştere;
Bucură-te, întăritoare a pruncilor slabi;
Bucură-te, hrănitoare a orfanilor săraci;
Bucură-te, ocrotitoare a celor cu mintea tulburată;
Bucură-te, vindecătoare a celor căzuţi în boală grea;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 10

Facerilor de bine ale tale nu suntem vrednici a mulţumi, Ecaterina, pentru că nici o sârguinţă n-am pus care să ne apropie de dragostea lui Dumnezeu şi nici un bine n-am lucrat pentru aproapele nostru, care să ne aducă îndurare, ci tu, ***ca bună şi blândă ce eşti, roagă-te lui Dumnezeu să ne ierte nesocotinţa şi păcatele noastre*** şi să primească acest cuvânt de smerenie: ***Aliluia!***

Icosul 10

Ispitele cele fără de număr ale vicleanului diavol le cunoşti, sfântă, pentru că, trup purtând şi ispitită fiind, ai rămas biruitoare. Iar noi cei ce suntem învăluiţi în ispite ca nişte neputincioşi facem rugăciune să ne întăreşti cu puterea ta, ca să venim la pocăinţă şi să dobândim iertarea greşealelor noastre lăudându-te:
Bucură-te, smerenie înaltă;
Bucură-te, podoabă prea lăudată;
Bucură-te, vistierie nedeşertată;
Bucură-te, îndurare nestrămutată;
Bucură-te, blândeţe neschimbată;
Bucură-te, lumină neînserată;
Bucură-te, dragoste nevinovată;
Bucură-te, răbdare neîncetată;
Bucură-te, dărnicie neasemănată;
Bucură-te, speranţă neruşinată;
Bucură-te, vindecătoare binecuvântată;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 11

Fire mai presus de fire te-ai făcut, Ecaterina, întărindu-te în credinţa lui Hristos şi slujind Făcătorului a toate, iar nu făpturii; de la care, luând darul tămăduirii şi cunună îngerească, de tine se cutremură duhurile necurate şi le alungi pe ele de la tot sufletul creştinesc care aduce lui Dumnezeu cântarea de laudă: ***Aliluia!***

Icosul 11

Toată suflarea dreptcredincioşilor se veseleşte astăzi de prăznuirea ta, muceniţă, că din neamul păgânesc şi dintre închinătorii de idoli cea mai învăţată şi înţeleaptă fecioară a venit la Biserica lui Hristos, suferind durerile roţii şi alte nespuse chinuri de la poporul cel păgânesc, pentru dragostea Mântuitorului lumii; pentru aceasta-ţi cântăm:
Bucură-te, biruitoarea păgânilor;
Bucură-te, căderea obiceiurilor urâte;
Bucură-te, luptătoare pentru darurile sfinte;
Bucură-te, surpătoarea capiştelor idoleşti;

Bucură-te, închinătoarea icoanelor creştineşti;
Bucură-te, stavila răutăţilor diavoleşti;
Bucură-te, lauda cununei mucenicești;
Bucură-te, care pe roată ai fost întinsă;
Bucură-te, care cu piroane ai fost împunsă;
Bucură-te, care de sabie ai murit;
Bucură-te, care cu mărire te-ai prea mărit;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 12
Iubitorilor de mucenici, cinstind pe prea înţeleapta Ecaterina, pentru că aceasta în priveliştea lumii pe Hristos a predicat, pe şarpele a călcat şi mintea învăţaţilor a ruşinat, să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12
Lupte întru chinuri, lupte pentru credinţă ai dus cu căldură pentru Hristos, Mirele tău, Ecaterina, ceea ce prin înţelepciunea ta ai luminat ca o bună cuvântătoare; pentru aceasta-ţi cântăm:
Bucură-te, păzitoare sfântă a canoanelor sobornicești;
Bucură-te, următoare caldă a legilor bisericești;
Bucură-te, vrednică propovăduitoare a apostoliei;
Bucură-te, prigonitoare neîmpăcată a păcatelor;
Bucură-te, aspră îndemnătoare a smereniei pustnicești;
Bucură-te, cea mai iscusită cuvântătoare a cântării cereşti;
Bucură-te, neobosită rugătoare a slujitorilor cucernici;
Bucură-te, bună ajutătoare a credincioşilor cinstitori de Dumnezeu;
Bucură-te, mărgăritar de mare preţ al Împărăţiei cereşti;
Bucură-te, piatră scumpă a Bisericii creştineşti;
Bucură-te, grabnică izbăvire a celor cuprinşi de supărări;
Bucură-te, vindecătoare tare a celor plini de răni şi dureri;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul 13 (de trei ori)
Înţeleaptă şi frumoasă Ecaterina, vrednică muceniţă a lui Hristos, primeşte această puţină rugăciune a noastră şi te roagă pentru noi să ne dăruiască bunul Dumnezeu iertare păcatelor, pace, sănătate şi ajutor în toate cele bune, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul întâi

Împărătesei şi Maicii lui Dumnezeu, prea curatei Fecioare Maria, tu te-ai arătat vrednică de dragoste, înţeleaptă Ecaterina, căci cu Dubul Sfânt umbrindu-te, ai lepădat de la tine toată dorirea pământească şi te-ai logodit cu Mirele tău cel ceresc spre a căpăta viaţă nemuritoare; pentru aceasta cântăm:

Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare;
Bucură-te, dulce privighetoare;
Bucură-te, frumuseţe netrecătoare;
Bucură-te, mieluşea încântătoare;
Bucură-te, minte înaltă;
Bucură-te, tânără prea învăţată;
Bucură-te, fecioară blândă şi înţeleaptă;
Bucură-te, inimă tare şi neîntinată;
Bucură-te, lauda învăţaţilor;
Bucură-te, dulceaţa maicilor;
Bucură-te, mângâierea săracilor;
Bucură-te, apărătoarea bătrânilor;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!

Condacul întâi

Vrednicei de laudă muceniţei Ecaterina, care cu darul de la Dumnezeu şi cu învăţătura ei cea prea înaltă a uimit ştiinţa învăţaţilor de atunci şi a întrecut limba ritorilor păgâni prin buna ei cuvântare, să-i aducem mulţumire de biruinţă, ca prin ale ei rugăciuni să ne izbăvim de ispitele vrăjmaşilor şi să-i cântăm: ***Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!***

Paraclisul Sfintei mari mucenițe Ecaterina

Paraclisul Sfintei mari mucenițe Ecaterina (pe note):
https://www2.slideshare.net/steaemy1/paraclis-sf-ecaterina

https://archive.org/details/paraclis-sf.-ecaterina

https://www.academia.edu/44694026/Paraclisul_Sfintei_mari_muceni%C8%9Be_Ecaterina_pe_note_

***

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte ttare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

și iarăși:
Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău.

Duhul Tău Cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia (de trei ori)

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Tropar, glasul al 4-lea: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

La înțeleapta purtătoare de chinuri Ecaterina să venim credincioșii, cinstind-o cu evlavie, din suflet strigând: mare muceniță, pe robii tăi izbăbește-i de răul cel de acum și nevoia ce vine, că îndrăznire ai către Hristos și cauți degrabă spre cei ce te laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. al Născătoarei de Dumnezeu

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti noi nevrednicii puterile tale; că de nu ai fi stătut înainte, rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi; de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că pe robii tăi pururea îi izbăveşti din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul

Cântarea 1-a , glas 8

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Curată mireasă a lui Hristos, caută din ceruri către cei care te cinstesc cu caldă credință, muceniță Ecaterina, plinindu-le cererea.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu ochi milostiv vezi-mi și acum, sfântă muceniță, tulburarea sufletului și mână de ajutor îmi întinde, Ecaterina, că vin la icoana ta.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Vărsându-mi vrăjmașul cu vicleșug în suflet, fecioară, amărala plăcerilor, mort m-a arătat vicleneşte; ci tu degrab, muceniță, viază-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Sălaș al dreptății te-ai arătat și vistierie curăției dumnezeiești, de Dumnezeu Născătoare Fecioară; ci curățește-mi și trupul și sufletul.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor din întuneric şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Celor ce te laudă, Ecaterina, ajută-le, zid întărit, întru tot cinstită, tuturor arătându-te.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Șterge întristarea mea și tot amarul durerilor schimbă-l degrab întru bucurie, mucenița, cu harul tău.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Grabnic dăruiește-le înzdrăvenire și liniște celor bolnavi, mare muceniță, bucurându-le sufletul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.***

Maica Ziditorului, tămăduire prea grabnică dă și acum, pururea fecioară, celor ce te laudă.

Stihuri:

Izbăvește, fecioară muceniță Ecaterina, de felurite necazuri și boli pe cei care cer dumnezeiască ocrotirea ta.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prea lăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului și vindecă durerea sufletului meu.

[Preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, și pomenește pe cei pentru care se face paraclisul; Strana: Doamne miluiește (de 12 ori), ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni; și îndată]

Sedealna, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Înțeleapă fecioară, slăvită purtătoare de chinuri, mireasă a lui Hristos, întru tot cinstită Ecaterina, izbăvire de rele și iertare de toate greșalele pe al tău Mire roagă-L ca să dea celor ce chinurile tale le cinstesc cu dragoste.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

De durerile trupului și de întristare și toată patima izbăvește-i pe cei care cer, o, Ecaterina, ajutorul tău.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Mijlocirea ta facă-se rouă, bucurându-i pururi pe robii tăi, muceniță, și stingându-ne arșița cuptorului ispitelor.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Mijlocește rugându-te dulcelui tău Mire, fecioară, pururea pentru cei ce se întorc smeriți din străina țară a greșalelor.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Spre suspinul și plângerea tuturor celor ce aleargă la tine pleacă-te și alină-le durerile, o, Ecaterina, cu puterea ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.***

Dintru tine născutu-S-a Cel împodobit cu frumusețea, Hristos; cu a cărui frumusețe acum, Preacurată, cugetul rănește-mi-l.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt, pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Surpă-l și acum și zdrobește-l pe vicleanul vrăjmaș, că nebunește se aruncă asupra noastră, prea înțeleaptă Ecaterina, cu puterea ta.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Varsă-ne de sus untdelemnul mijlocirilor și întru totul ne sfințește pe noi, slăbănogiții și cu trupul și cu sufletul.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Știm cu adevărat întru vreme de primejdie milostivirea ta fierbinte spre noi, care alină toată asprimea durerilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.***

Ceea ce-ai născut Mântuirea păcătoșilor, milostivește-te spre sufletul meu care bolește, și-l mântuiește, Stăpâna mea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Îndură-Te mie, Mântuitorule…

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Podoabă cu adevărat a cetelor mucenicilor, Ecaterina slăvită, pe noi îndreptează-ne la calea poruncilor Celui ce pe tine te-a mărit întru tăria Lui.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Păcatele mi-au adus mulțimile strâmtorărilor, și al răutăților vifor degrabă mă-învăluie; ci tu ajutându-mă, mare muceniță, risipește năvălirea lor.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Trupeștile cugetări omoară-mi cu mijlocirea ta și înviază-mi, fecioară, și-mi vindecă sufletul, și dă-i să poftească iar sfintele suișuri ale căilor Stăpânului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.***

Căzut-am prin ispitiri și viforul amăgirilor, și a minciunii rodire o secer, netrebnicul; ci, Maica Stăpânului, caută spre mine și viața mea împacă-o.

Stihuri:

Izbăvește, fecioară muceniță Ecaterina, de feluritele necazuri și boli pe cei care cer dumnezeiască ocrotirea ta.

Curată, care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit L-ai născut în zilele din urmă, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

[Preotul pomeneşte cum s-a arătat mai sus; strana: Doamne miluieşte (de 12 ori); ecfonisul: Că milostiv şi iubitor de oameni; şi]

Condacul, glasul al 2-lea: "A îndurării fiind"

Îndurându-te, cinstită muceniță, cu bunăvoință ascultă rugăciunile noastre; trimite nouă ajutorul tău, izvorăște-ne nouă curgerile darurilor tale, celor ce la tine venim totdeauna cu dragoste, Ecaterina, bucuria mucenițelor.

Prochimenul, glasul al 4-lea: Așteptând am așteptat pe Domnul, și a căutat către mine și a auzit rugăciunea mea.

Stih: Și a așternut pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

Evanghelia, Diaconul: Înțelepciune drepți…

Din **Sfânta Evanghelie de la Marcu** citire

Marcu: V, 24-34

24 Şi a mers cu el. Şi mulţime multă Îl urma şi-L îmbulzea.
25 Şi era o femeie care de doisprezece ani avea scurgere de sânge.
26 Şi multe îndurase de la mulţi doctori, cheltuindu-şi toate ale sale, dar nefolosind nimic, ci mai mult mergând înspre rău.
27 Auzind ea de Iisus şi venind în mulţime şi fiindu-I în spate, s-a atins de haina Lui;
28 că-şi zicea: „De mă voi atinge măcar de haina Lui, mă voi vindeca".
29 Şi îndată izvorul sângelui ei a încetat şi ea a simţit în trup că s-a vindecat de boală.
30 Şi îndată cunoscând Iisus în Sine puterea ieşită din El şi întorcându-Se către mulţime, a întrebat: „Cine s-a atins de hainele Mele?"
31 Şi I-au zis ucenicii: „Tu vezi mulţimea îmbulzindu-Te, şi zici: cine s-a atins de Mine?...".
32 Şi El se uita împrejur s-o vadă pe aceea care făcuse aceasta.
33 Iar femeia, înfricoşându-se şi tremurând, ştiind ce i se făcuse, a venit şi a căzut înaintea Lui şi I-a spus tot adevărul.
34 Iar El i-a zis: „Fiică, credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace şi fii sănătoasă de boala ta!"

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile purtătoarei de chinuri, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stihira, glasul al 6-lea: "Toată nădejdea"

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.***

Lauda fecioarelor, Ecaterina slăvită, floarea curăţiei şi dumnezeiesc locaş al Înţelepciunii, de ale vrăjmaşului sfaturi prea viclene izbăveşte-mă, rogu-te, şi învredniceşte-mă întru curăţie şi în dreptate a umbla totdeauna în viaţa aceasta cea trecătoare, ca apoi de la Domnul neînbătrânitoarele bunătăţi să le capăt, muceniţă, cu fierbinte mijlocirea ta.

[Preotul zice: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău; Strana: Doamne miluieşte (de 12 ori) Apoi ecfonisul: Cu mila şi restul Canonului:]

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptor feciorii evreilor…

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cuptorul patimilor mele stinge-mi-l degrabă, mare muceniţă, şi la apa cea vie a nepătimirii, Ecaterina, poartă-mă cu rugăciunile tale.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Luata-i mare îndrăzneală către al tău Mire, sfântă muceniţă; nu lipsi, de aceea, o, prea înţeleaptă, a te ruga acestuia pentru cei ce vin la tine.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Primește-ne, mare muceniță, cu a ta știută dragoste fierbinte, pe cei care mereu îți cerem ajutorul, potolind smintelile și tulburarea cea vicleană.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Caută pururea cu milă, mare muceniță, spre noi înviforații, dăruindu-ne pace, o, Ecaterina, și sufletească liniște, cu purtarea ta de grijă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.***

Dumnezeiesc untdelemnul îndurărilor tale și al bunătății șuvoi plin de dulceață, celor care cumplit se chinuie, Stăpână prea curată, revarsă-le, ceea ce ești fântâna milostivirii.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc …

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

De la Stăpânul ce te-a-ntărit, muceniță, dă și nouă să-nvingem, fecioară, patimile cele de suflet pierzătoare.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

De sus acoperi pe cei ce vin, muceniță, la a ta ocrotire prea caldă, pururi izbăvindu-i de multele primejdii.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Ni-L îmblânzește robilor tăi totdeauna pe doritul tău Mire, fecioară, multă îndrăznire având către Acesta.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Luând aminte la purtătoarea de chinuri, Îndurate și Milostive, iartă-ne, Hristoase, mulțimea de păcate.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.***

Mântuitoare adăpostire, curată, cunoscându-te, Maică Fecioară, îmi pun întru tine nădejdea mântuirii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă Oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu îngerii în ceruri stând, Ecaterina, nu înceta, muceniță, să ne cercetezi, că alergând cu credință, venim la icoana ta.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

De reaua pătimire şi toată bântuiala nevătămați ne păzește pe cei ce te cinstim, a lui Hristos muceniță, cu mijlocirea ta.

Stih: ***Sfântă a lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi.***

Cu raza neapusă a Soarelui dreptății, Ecaterina, podoaba Cetei fecioreşti, întunecarea din suflet grabnic alungă-mi-o.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Biserică cinstită arată-mă, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, dumnezeieştii suflări, povățuindu-mă pururi la calea virtuților.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Şi megalinariile:

Bucură-te, vasule prea curat al înțelepciunii și cinstirii de Dumnezeu, lăcașul fecioriei, cinstită muceniță, Sfântă Ecaterina, podoaba Bisericii.

Având frumusețea cea după trup, iarăși prea frumoasă și cu duhul te-ai arătat, sălaș Înțelepciunii, fecioară înțeleaptă, Celeia nezidite în Duhul făcându-te.

Pe Cel cu frumusețea împodobit mai presus, fecioară, decât fiii oamenilor, cu nestricăcioasă nuntă, muceniță, L-ai dobândit de Mire prin nevoința ta.

Al Alexandriei cinstit vlăstar, pază și tărie și ajutor muntelui Sinai, o, prea înțeleaptă mare muceniță, floare a curăției lumii te-ai arătat.

Față către față vezi pe Hristos Mirele tău, Sfântă muceniță, Cel prea dorit, Aceluia te roagă iertare de greșale nouă să dăruiască, celor ce te cântăm.

Fii acoperire și ajutor, mare muceniță, celor care te lăudăm, scăpându-ne de boală și toată vătămarea, Sfântă Ecaterina, cu mijlocirea ta.

Sfântă muceniță a lui Hristos, dă înțelepciune și pricepere tuturor, rugându-te, fecioară, Stăpânului a toate ca să ne ierte toate fărădelegile.

Şi aceste două **tropare** ale Preasfintei Născătoare de Dumnezeu:

Din tine, Născătoare de Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul întrupându-Se negrăit, covârșești, Fecioară, Oștirea cea cerească; ție, dar, îți aducem cântare de laudă.

Cu toate oștirile Îngerești, cu Botezătorul, cu apostolii cei slăviți și cu tot soborul Sfinților, Preacurată, Fiului tău te roagă toți să ne mântuim.

După care zicem:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi cântăm **Troparul** muceniței, glasul al cincilea. Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa. Cu a Duhului sabie încingându-te, ai biruit, înțeleaptă, pe cărturarii păgâni, lui Hristos mucenicește aducându-te; pentru aceasta și acum, către Dânsul mijlocind, slăvită Ecaterina, nestricată înțelepciune și a Lui milă dăruiește-ne.

[apoi Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., strana: Doamne miluieşte (de trei ori), Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea..., strana: Doamne miluieşte (de trei ori), Încă ne rugăm să se păzească..., strana: Doamne miluieşte (de 40 ori), Auzi-ne pe noi, Dumnezeule..., strana: Doamne miluieşte (de trei ori), iar preotul zice ecfonisul: Că milostiv; apoi face otpustul cel mic, fără însă a zice Pentru rugăciunile; și]

Troparul acesta, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Mare muceniță a lui Hristos, Ecaterina slăvită, mireasa Stăpânului, izbăvește-ne pe noi de toată patima și de toate nevoile, de dureri și de boală și toată-nșelăciunea vicleanului vrăjmaș, sfântă purtătoare de chinuri, că ai câștigat îndrăznire înaintea Mântuitorului.
Apoi, pe același glas:

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Şi acest tropar, glas întâi: Pentru rugăciunile tuturor Sfinților Tăi, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un singur Îndurat.

[și Preotul încheie, zicând: Pentru rugăciunile.]

Dumnezeului nostru slavă. Amin.

Sursa: Doxologia

Paraclisul Sfintei muceniţe Ecaterina

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.

10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Tropar, glasul al 4-lea: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Troparul, glas 1: Cu înţelepciunea ca şi cu razele soarelui ai luminat pe filosofii păgâni şi ca o lună prea luminoasă, care strălucea în noaptea necredinţei, întunericul l-ai gonit; iar pe împărăteasa o ai încredinţat, dimpreună şi pe prigonitorul l-ai mustrat, de Dumnezeu chemată, fericită Ecaterino! Cu bucurie ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos, Mirele cel prea frumos, şi de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească. Înaintea Căruia împreună cu îngerii stând, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfintei mare muceniţe Ecaterina

Cântarea I

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat şi de răutatea egiptenilor izbăvit, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spre Soarele dreptăţii îndreptându-ţi privirea gândului, ai lepădat tot întunericul deşertăciunii idoleşti şi, vieţuind asemenea îngerilor întru curăţia minţii, te-ai făcut gânditoare de cele dumnezeieşti, pe care împărtăşeşte-ni-le şi nouă întru adierile Duhului.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întru înţelepciune întrecând pe toţi, cu razele cuvintelor tale ai luminat mintea celor umbriţi de neştiinţă şi făclia râvnei Cuvântului purtând în inimă, ai aprins sufletele tuturor cu dorirea celor cereşti, spre care călăuzeşte şi nevrednicia noastră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Voind a vedea pe Cel mai frumos decât fiii oamenilor, te-ai ostenit sfântă mu-ce-niţă, a-ţi înfrumuseţa chipul sufletului tău cu lumina virtuţilor, iar acum cu fulgerul rugăciunii tale trezeşte din lenevire la lucrarea rugăciunii şi inimile noastre întu-necate de patimi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tu eşti podoaba neamului omenesc, Maică prea curată, căci numai tu blestemul Evei ai dezlegat şi întristarea lui Adam ai risipit-o, iar pe noi, cei ce ne-am făcut robi neascultării de poruncile Domnului ne-ai întors la limanul mântuirii.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întu-necaţi; şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, prea dulcele şi preadoritul glas al Cuvântului prin cuvânt întru Duhul şi cu bunăvoinţa Tatălui te-a logodit Luişi mireasă prea frumoasă, şi ca dar de nuntă tainică ţi-a dat darul înţelepciunii cereşti, cu ale cărei raze risipeşte întunericul cel greu de purtat al minţii noastre.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Inelul dragostei lui Hristos ai primit, ca neîncetat să înconjori cu mintea în chipul inelului cămara inimii unde străluceşte lumina rugăciunii neîncetate, cu care întunecă gândurile noastre cele rele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca psalmistul şi proorocul David ziua şi noaptea cugetai la legea lui Dumnezeu, care ca o făclie te povăţuia în întunericul păgânătăţii, iar acum pe căile drepte ale poruncilor lui Hristos povăţuieşte paşii noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În pântecele tău S-a copt Pâinea vieţii, cea care hrăneşte toate inimile cu mana înţelegerilor dumnezeieşti, cu care întăreşte şi inima noastră neputincioasă.

Apoi aceste **stihiri**:

La tine alergăm fericită Ecaterina, ca la un liman al mângâierii, căci cu darul înţelepciunii fiind strălucită, nu te-ai biruit de slava trecătoare, ci în priveliştea păgânească ai mărturisit pe Hristos, rămânând neatinsă de viermele mândriei.

Maica Cuvântului, la Tine alergăm toţi cei prigoniţi de săgeţile ispitelor, înaintea icoanei tale cădem, noi cei cumplit apăsaţi de povara necazurilor şi pe tine te împodobim cu a laudelor cunună, cerându-ţi stăruitor să mântuieşti pe robii tăi din nevoi.

Sedealna, glas 2, podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Înaintea împăratului ai stat la judecată, iar cu mintea stăteai înaintea Împăratului celui Mare, plecându-Ţi gândul smerit şi primind în inimă razele cuvintelor dumnezeieşti spre mărturisire, cu care risipeşte şi întunericul sufletelor noastre.

Cântarea a IV-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum socotindu-l a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gură purtătoare a tainelor Duhului, te-ai făcut, Sfântă Ecaterina, căci mărturisirea ta a lăsat fără cuvânt pe împăratul cel robit înşelăciunii, iar acum te rugăm să răsari nouă cuvânt spre lauda nevoinţelor tale.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe zei defăimându-i şi mărind pe Hristos, Stăpânul tuturor, ţi-ai atras mânia împăratului, dar pe Mirele tău Cel blând avându-L întărire, ai ruşinat pe cel rău căzut în adâncul înşelăciunii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împăratul cel mândru s-a temut de înţelepciunea cuvintelor fecioarei Ecaterina, căci oglinda înţelepciunii lui Hristos fiind ea, reflectând razele Soarelui dreptăţii a orbit pe cel întunecat la minte, iar noi săltând cu îngerii te rugăm să luminezi mintea noastră umbrită de gânduri rele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În cărările mântuirii îndreptează-mă Preacinstită, ceea ce ai născut pe Împăratul vieţii, Cel ce paşii Şi-a purtat pe cărări pământeşti, ca să cheme pe fiii lui Adam pe cărările cereşti, întru care întâmpină pe robii tăi.

Cântarea a V-a

Irmos: Negura sufletului meu, Mântuitorule, risipeşte-o cu lumina poruncilor Tale şi mă luminează ca un singur Împărat al păcii.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţime de ritori păgâni a fost adusă înaintea ta, spre a te pleca închinării la idoli, dar având mintea privitoare spre înălţimile înţelepciunii Cuvântului, cu săgeţile cuvintelor tale ai doborât toată înşelăciunea minţii lor, iar acum te rogi să ne izbăvim noi de cugete rele.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu fost-a trimis la tine Sfântul Arhanghel Mihail, aducându-ţi luminate cuvinte prooroceşti de întărire în dar, iar tu, asemenea celei ce prin înger a primit cuvântul bucuriei, te-ai plecat cu adâncă smerenie, cu care înrourează şi inimile noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Viaţă îngerească dobândind prin depărtarea de toate deşertăciunile lumii, te-ai făcut vistierie nedeşertată de înţelepciune, Sfântă muceniţă Ecaterina, iar acum dăruieşte-ne talantul cuvintelor dumnezeieşti ca să-l înmulţim prin laudele către tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe scaunul slavei ai fost aşezată, Maică prea curată, tu, ceea ce de pe pământ te-ai arătat scaun înţelegător al Împăratului tuturor, pe care roagă-L să sfinţească şi scaunul tainic al inimii noastre cu a dumnezeieştilor gânduri cunună.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luând prin vestirea Arhanghelului cheia înţelepciunii spre a descuia inimile ritorilor şi a le aduce în dar taina cunoaşterii Adevăratului Dumnezeu, ai stat fără teamă înaintea lor, iar acum deschide şi uşa inimii mele celei împietrite, ca să picure apa înţelepciunii cereşti.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-ţi mintea tron al Înţelepciunii ai izvorât tuturor razele cunoştinţei de Dumnezeu, surpând toată înşelăciunea idolilor, iar acum risipeşte negura eresurilor cu razele rugăciunii tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte spice ai secerat din lanul înşelăciunii pe filosofii cei păgâni cu secerea dumnezeieştilor tale cuvinte şi, sădindu-i în pământul muceniciei, i-ai arătat pe ei moştenitori ai grădinilor Raiului, de care mijloceşte să ne învrednicim şi noi, cei căzuţi acum în pământul răutăţilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat din tine a răsărit Soarele vieţii celei veşnice, care luminând pe toţi cu razele darurilor Sale i-a povăţuit către căile cele mai bune ale mântuirii, întru care ne aşează şi pe noi, ca o iubitoare de oameni, prea fericită Maică a Domnului.

Apoi aceste **stihiri**:

Ca o stea purtătoare a luminii Soarelui dreptăţii ai strălucit în întunericul înşelăciunii păgâneşti, povăţuind pe filosofi ca pe magii ce s-au bucurat de vederea lui Hristos către Adevăratul Împărat, înaintea căruia stând, cere nouă luminare minţii.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Glas 2, **podobie:** Cu sângiurile tale...

Cu podoabele frumuseţii sufleteşti şi trupeşti strălucind, cinstită Ecaterina, ai orbit mintea celor nepricepuţi şi zugrăvind prin cuvintele tale înţelepte pe Soarele Cel mai înainte de soare, ai adus pe filosofi către Răsăritul înţelepciunii Celei tainice a Duhului cu voia Tatălui, pe care roagă-L să ne arate şi pe noi fii ai Luminii prin fapte dumnezeieşti.

Prochimenul, glas 4: Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt în pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile întru dânşii.

Din **Evanghelia de la Luca** citire:

Luca 21: 12-19

Zis-a Domnul: Dar, mai înainte de toate acestea, îşi vor pune mâinile pe voi şi vă vor prigoni, dându-vă în sinagogi şi în temniţe, ducându-vă la împăraţi şi la dregători, pentru numele Meu. Şi va fi vouă spre mărturie. Puneţi deci în inimile voastre să nu gândiţi de mai înainte ce veţi răspunde; Căci Eu vă voi da gură şi înţelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotrivă, nici să-i răspundă toţi potrivnicii voştri. Şi veţi fi daţi şi de părinţi şi de fraţi şi de neamuri şi de prieteni, şi vor ucide dintre voi. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu. Şi păr din capul vostru nu va pieri. Prin răbdarea voastră veţi dobândi sufletele voastre.

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile muceniţei Tale, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi stihira glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: "Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău."

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Mărturisindu-L pe Hristos frumuseţea fecioriei tale, ţi-ai întors auzul dinspre vorbele spurcate ale păgânului împărat şi plecându-ţi urechea inimii spre cuvintele

glasului Mirelui ceresc, te-ai aprins cu râvna muceniciei, iar acum roagă-te ca prin răbdarea necazurilor să ne facem şi noi părtaşi darurilor Vieţii.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.]*

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că, în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel mai înţelept dintre ritori s-a plecat înaintea luminatelor tale cuvinte şi mărturisind întunericul înşelăciunii sale prin sângele muceniciei şi-a şters păcatele, iar noi prin roua rugăciunilor tale nădăjduim să primim de la Hristos ştergerea datoriilor noastre.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Foarte te-ai bucurat Sfântă muceniţă Ecaterina, când Domnul ţi-a dăruit pe filosofii cei păgâni spre a-i aduce în staulul dreptei credinţe, şi făcându-se ei înaintemergători ţie pe calea muceniciei se roagă acum împreună cu tine spre izbăvirea lumii din întunericul eresurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucirea înşelătoare a porfirei împărăteşti nu ai poftit, însetând a te încinge cu veşmintele muceniciei pentru Cel care pentru noi S-a îmbrăcat în haine firii omeneşti, pe care roagă-L să înnoiască haina sufletului meu prin pocăinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca una ce pururea nu te depărtezi de robii tăi cercetându-i în toată vremea cu darurile milostivirii tale, Stăpâna mea, degrab mă ridică pe mine de pe calea păcatelor şi la fântâna darurilor dumnezeieşti mă povăţuieşte.

Cântarea a VIII-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie înainte heruvimii şi serafimii, Doamne, şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pământul s-a adăpat cu sângele muceniciei tale, fericită Ecaterina, căci răni nenumărate ai răbdat pentru Cel ce a vindecat rana neascultării lui Adam, iar acum rănile cele din păcate ale sufletelor noastre le tămăduieşte cu doctoria rugăciunii tale.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chemarea la mucenicie a împărătesei Augusta ai vestit şi întărindu-o pe ea cu pâinea cuvântului dumnezeiesc ai adus-o împreună cu tine în cămara mucenicilor, împreună cu care roagă-te să răbdăm noi cu vitejie mucenicia de gând a năvălirilor vrăjmaşilor nevăzuţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu darul proorociei fiind încununată de mâna Împăratului vieţii, pe mulţi din palatele împăratului pământesc ai adus în palatul Împăratului ceresc, ca să slavo-slovească ei neîncetat pe Cel mai presus de orice laudă şi să se roage pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca o Împărătească stai înaintea tronului Luminii şi aducând jertfa rugăciunilor tale pentru tot neamul omenesc, cere pace sufletelor noastre şi umbrirea darului dumnezeiesc spre a aduce mlădiţele faptelor bune Viei vieţii.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mâna dumnezeiască te-a păzit în toată vremea şi ai rămas neclintită pe piatra mărturisirii, pe care întăreşte-ne şi pe noi prea înţeleaptă Ecaterina, prin osârdia rugăciunilor tale către Hristos.

Stih: ***Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dând lumii mai înainte de plecarea ta din această viaţă ca o sărutare rugăciunea ta cea smerită spre iertare şi ca o îmbrăţişare cererea de luminare a celor din întunericul înşelăciunii, te-ai mutat în cămările cereşti, unde roagă-te pentru noi, cei închişi în temniţa patimilor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Capul tăindu-ţi-se pentru Împăratul ceresc ca o porumbiţă ai zburat cu cetele îngereşti către cămara Mirelui prea dorit, iar trupul tău în Sinai fiind dus de îngeri este acum încununat cu laude şi jertfe de rugăciuni smerite de către închinătorii tăi cei credincioşi, pe care îi păzeşte totdeauna fericită, sub scutul rugilor tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu înceta a mijloci pentru robii tăi cei din lume prea curată, ca una ce eşti Stâlp al rugăciunii de foc celei călăuzitoare şi luminătoare şi Mireasă a Duhului ce aprinzi candelele sufletelor noastre cu râvna pentru vieţuire îngerească.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii,***

care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi aceste **stihiri**, glas 8, podobie:"Ceea ce eşti mai cinstită...".

Bucură-te, comoara cea tainică a Alexandriei, vistierie nedeşertată de minuni a muntelui Sinai, soare înţelegător al mucenicilor, strălucind cu razele rugăciunilor tale chipul întunecat al sufletelor noastre, pe care trezeşte-le Sfântă Ecaterina, din somnul păcatului spre a lucra dumnezeieşte în via lui Hristos.

Maicii lui Dumnezeu te-ai arătat prea iubită fiică, cinstită Ecaterina, căci frumuseţea vieţuirii îngereşti iubind, te-ai împodobit pentru Mirele Tău ceresc cu porfira înţelegătoare a rugăciunii şi încingându-te cu legătura gândului smerit, paşii sufletului tău i-ai îndreptat în căile Vieţii, la izvorul milostivirii căreia ne povăţuieşte şi pe noi.

Din mormântul înşelăciunii ai scos pe ritorii cei păgâni, cu trâmbiţa Duhului ca Arhanghelul vestind învierea sufletelor lor, împreună cu care roagă-te să ne ridicăm noi din mormântul nesimţirii şi cu tânguirea lacrimilor de pocăinţă să ne agonisim bunăvoinţa Vieţii.

Muntele în care Moise a văzut cu ochi prooroceşti pe Rugul cel nears adăposteşte trupul tău, Sfântă Ecaterina, al celei ce ca o pară de foc te-ai făcut prin slujirea cu râvnă a tainelor Înţelepciunii, pe care roag-o să mistuiască gândurile noastre deşarte, luminându-ne cu adevărata cunoştinţă de Dumnezeu.

Îngerii foarte s-au minunat de neclintirea ta în mărturisirea Adevărului şi împăratul cel întunecat biruit a fost de înţelepciunea ta, pe care ca pe o cunună o dăruieşte Sfântă Ecaterina, celor ce te cinstesc pe tine cu evlavie.

Veniţi toţi într-un gând să ne adunăm în biserica Domnului şi să mărim împreună cu soborul îngeresc pe fecioara cea cu vieţuire îngerească, aprinzându-ne făcliile inimii din focul râvnei sale pentru Adevăr, ca să ne facem mărturisitori Treimii.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, cu Sfânta mare muceniţă Ecaterina şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis, cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Carte a Înţelepciunii te-ai făcut mărită Ecaterina, purtând cu strălucire toate tainele gândului dumnezeiesc spre mântuire şi pe mulţi din întunericul rătăcirii scoţând, împodobeşti Biserica lui Hristos ca o vistierie necheltuită de minuni.

Apoi cântăm această **stihiră** glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a în-

demnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vreme în care ne închinăm icoanei sfintei: Aducând ca plată lui Hristos rugăciunile tale pentru iertarea şi izbăvirea mea din temniţele chinurilor veşnice, fericită Ecaterina, povăţuieşte-mă şi la limanul înţelepciunii celei de sus, ca agonisindu-mi viaţă curată prin pocăinţă, să mă depărtez de toată înşelăciunea păcatului.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sursa:
https://www.crestinortodox.ro/comunitate/group_discussion_view.php?group_id=857&grouptopic_id=7706

Rugăciunea părinților pentru luminarea minții copilului

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, luminează minţile copiilor noştri cu harul Tău cel dătător de viaţă. Tu, care dai celor înţelepţi înţelepciunea şi celor pricepuţi priceperea, trimite peste ei Duhul Tău cel Sfânt, dătătorul înţelepciunii, al cunoştinţei şi al înţelegerii. Tu i-ai luminat pe aleşii Tăi în toată vremea.

Tu i-ai insuflat pe cei trei mari dascăli ai lumii şi ierarhi, Vasile cel mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur, de s-au arătat vase alese ale sfinţeniei, răspândind în lume dreapta credinţă. Tu ai luminat-o pe Sfânta mare muceniţă Ecaterina, şi ea a ruşinat mulţimea ritorilor păgâni.

Tu, Doamne, luminează-i şi pe copiii noştri (numele), ca să înveţe cele bine plăcute Ţie şi să se umple de cunoştinţa adevărului. Dă-le lor ştiinţă, pricepere, răbdare şi chibzuinţă. Să nu primească ei cunoştinţe pierzătoare de suflet, nici să înveţe ce e urât lui Dumnezeu. Fă-i ascultători faţă de dascălii care îi învaţă cele bune şi sârguincioşi în îndeplinirea celor ce li s-au rânduit.

Iar la vremea potrivită, Doamne, ajută-i să găsească locul în care să folosească cele pe care le-au învăţat şi să muncească spre binele lor şi spre folosul aproapelui. Tu îi osândeşti pe cei care îşi îngroapă talanţii şi îi binecuvântezi pe cei care îi înmulţesc cu pricepere. Rânduieşte-le Tu, Doamne, Cel ce rânduieşti toate spre mântuire, unde să muncească, ce să muncească şi cum să muncească. Dă-le lor, Doamne, spor în toată lucrarea cea bună şi-i întăreşte în credinţă ca să Te mărturisească printr-o vieţuire curată până în ultima clipă a vieţii lor. Amin.

Imnografie

Tropar (glasul al 5-lea) (varianta greacă): Să lăudăm pe mult slăvita şi nobila a lui Hristos mireasă, cucernica Ecaterina, ocrotitoarea Sinaiului şi apărarea lui, care este şi sprijinul nostru şi întărirea şi ajutorul nostru; care cu sabia Sfântului Duh strălucit a redus la tăcere pe înţelepţii fără de Dumnezeu; şi fiind încoronată ca o mucenică, acum cere mare milă pentru noi.

Tropar (glasul al 4-lea) (varianta slavă): Mieluşeaua Ta, Iisuse, Ecaterina strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără de prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Tropar (glasul al 4-lea) (varianta românească): Cu înţelepciunea ca şi cu razele soarelui ai luminat pe filosofii păgâni şi ca o lună prea luminoasă, care strălucea în noaptea necredinţei, întunericul l-ai gonit; iar pe împărăteasa o ai încredinţat, dimpreună şi pe prigonitorul l-ai mustrat, de Dumnezeu chemată, fericită Ecaterino! Cu bucurie ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos, Mirele cel prea frumos,

şi de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească. Înaintea căruia împreună cu îngerii stând, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.

Condac (glasul al 8-lea): Ceată cinstită ridicaţi acum dumnezeieşte, iubitorilor de mucenici cinstind pe prea înţeleapta Ecaterina. Că aceasta în privelişte pe Hristos L-a propovăduit şi pe balaurul l-a zdrobit, cunoştinţa ritorilor defăimând.

Sinaxar - Sfânta mare muceniță Ecaterina - 25 noiembrie:

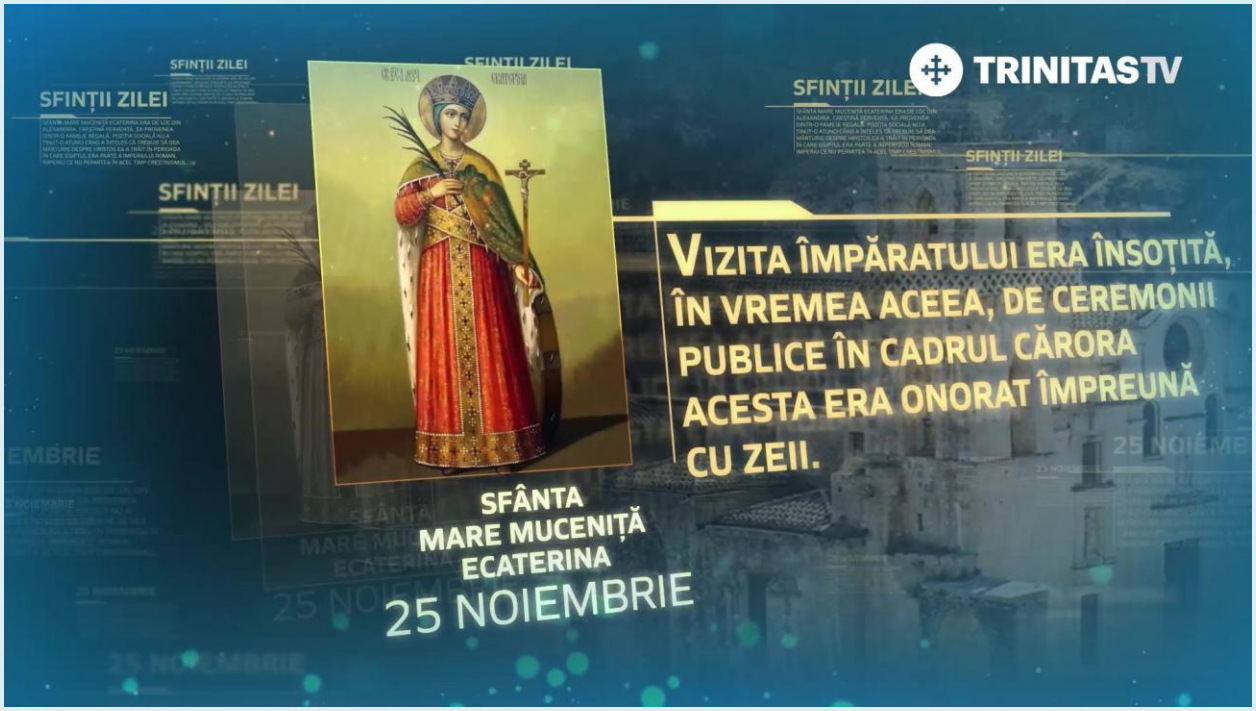

https://www.trinitas.tv/sfanta-mare-mucenita-ecaterina-25-noiembrie/

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfintei marei muceniţe Ecaterina, fecioara cea prea înţeleaptă

Pe vremea păgânului împărat Maximin se afla în cetatea Alexandriei o fecioară cu numele Ecaterina, fiica lui Contas, care fusese mai înainte împărat. Ea, fiind de optsprezece ani, era foarte frumoasă, de statură înaltă şi foarte înţeleaptă. Căci învăţase tot meşteşugul cărţii elineşti şi se deprinsese cu înţelepciunea tuturor făcătorilor de cărţi, celor de demult, a lui Homer, a lui Virgiliu, Aristotel, Platon şi ale celorlalţi. Dar nu numai ale filosofilor, ci şi cărţile doctorilor le-a deprins bine, ale lui Asclipie, ale lui Hipocrat, Galin şi, în scurt, tot meşteşugul ritoricesc şi silogistic a învăţat, încât toţi se mirau de înţelepciunea ei.

De aceea mulţi din domnii cei bogaţi căutau să o ia de soţie de la maica sa, care era creştină în ascuns de teama prigoanei celei mari, care o ridicase în acea vreme asupra creştinilor păgânul Maximin.

Deci, rudeniile şi maica sa adesea o sfătuiau să se mărite, ca să nu se înstrăineze împărăţia tatălui său vreunui alt străin astfel să se lipsească de dânsa. Iar fecioara Ecaterina, ca o înţeleaptă ce era, foarte mult iubea fecioria şi nicidecum nu voia să se mărite. Dar, văzând că o supăra mult, a zis către dânşii: ***"De voiţi să mă mărit, apoi aflaţi-mi un tânăr care să fie asemene mie cu patru daruri, cum sunt eu, precum singuri mărturisiţi că întrec pe toate celelalte fecioare şi atunci îl voi lua de bărbat; pentru că mai nevrednic şi mai prost decât mine nu voiesc a lua. Cercetaţi dar pretutindeni şi de se va afla vreunul asemenea mie, bun cu neamul, cu bogăţia, cu frumuseţea şi cu înţelepciunea, atunci mă mărit. Iar dacă îi va lipsi vreunul din aceste daruri, apoi nu-i vrednic de mine".*** Ei văzând că nu este cu putinţă a se afla vreun tânăr aşa, îi spuneau că feciorii de împăraţi şi alţii de domni mari pot să fie de bun neam şi mai bogaţi decât dânsa, dar în frumuseţe şi în înţelepciune nu se va asemăna nimeni cu dânsa. Iar Ecaterina zicea: ***"Eu bărbat necărturar nu voiesc a avea!"***

Maica sa cunoscând un părinte duhovnicesc, om sfânt şi plăcut lui Dumnezeu, care vieţuia într-un loc ascuns afară de cetate, a luat pe Ecaterina şi a mers cu dânsa la acel bărbat ce petrecea cu plăcere de Dumnezeu, ca să primească un sfat bun de la dânsul. Iar văzând pe fecioara cu chip frumos şi cu bună rânduială şi auzind măsuratele ei cuvinte cu bună înţelegere, şi-a pus în minte s-o vâneze pentru slujba lui Hristos, Împăratul ceresc.

Astfel, a zis către dânsa: ***"Eu ştiu un tânăr minunat, care fără asemănare te întrece pe tine în toate darurile care ai zis că le ai; pentru că frumuseţea Lui întrece strălucirea soarelui iar înţelepciunea Lui îndreptează toate făpturile şi pe cele gândite. Apoi vistieria bogăţiei lui se împarte în toată lumea şi niciodată nu se împuţinează, ci cât este împărţită, tot mai mult se înmulţeşte; iar neamul Lui cel bun este negrăit, neajuns şi neştiut".***

Acestea auzindu-le fericita Ecaterina socotea că spune de vreun domn pământesc şi s-a tulburat cu inima şi s-a schimbat la faţă şi a întrebat pe bătrânul dacă sunt adevărate cele grăite. Iar el o încredinţa că sunt adevărate şi încă mai multe daruri are tânărul acela pe care nu-i sete cu putinţă a le spune. Atunci a întrebat fecioara: ***"Al cui fecior este Acela pe care tu îl lauzi atâta?"***

Iar el a răspuns: ***"Acest tânăr nu are tată pe pământ, ci S-a născut negrăit mai presus de fire dintr-o fecioară de bun neam, preacurată şi preasfântă, care, pentru curăţenia şi sfinţenia ei, s-a învrednicit a naşte un fiu ca acesta. Ea este înălţată mai presus de ceruri şi ei i se închină toţi îngerii, ca unei împărătese a toată făptura".***

Ecaterina a zis către dânsul: ***"Oare este cu putinţă ca să-L văd pe tânărul Acela, de care vorbeşti nişte lucruri atât de minunate?"***

Iar bătrânul a zis către dânsa: ***"Dacă vei face precum te voi învăţa eu, apoi te vei învrednici a vedea preastrălucita Lui faţă".***

Iar ea a zis către dânsul: ***"Te văd pe tine om priceput, bătrân cinstit şi cred că nu minţi. Deci gata sunt a face toate cele ce-mi vei porunci, numai să văd pe Cel lăudat de tine".***

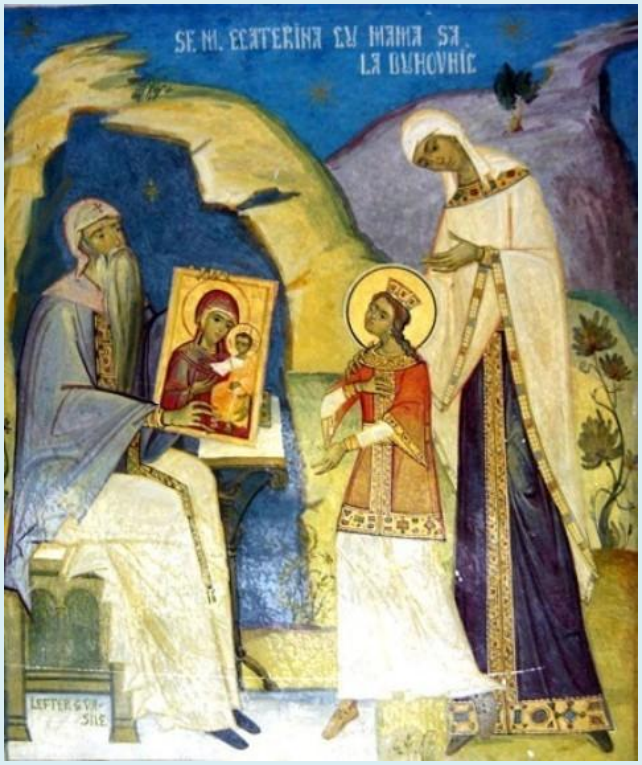

Atunci bătrânul i-a dat icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, care avea pe dumnezeiescul Prunc în braţe şi a zis către dânsa: ***"Aceasta este închipuirea Fecioarei şi a Maicii tânărului Aceluia, de Care ţi-am spus nişte asemenea minune vrednicii. Deci, ia-o în casa ta, şi închizând uşile cămării tale, fă rugăciune către dânsa cu bună cucernicie, toată noaptea; iar numele ei este***

Maria. Apoi roag-o pe dânsa, ca să-ţi arate pe Fiul său; şi am nădejde că de o vei ruga cu credinţă, te va asculta pe tine şi te va învrednici a vedea pe Acela de care doreşte sufletul tău".

Atunci luând fecioara sfânta icoană s-a dus la casa sa. Şi după ce a înnoptat s-a închis singură în camera sa şi s-a rugat precum o învăţase bătrânul.

Deci rugându-se, a adormit de osteneală şi a văzut în vedenie pe împărateasa îngerilor, precum era închipuită pe icoană, cu Preasfântul Prunc în braţe care dădea raze mai strălucite decât soarele. Dar îşi întorcea faţa către Maica Sa, încât nu putea Ecaterina să-l vadă în faţă; deci a mers în acea parte, iar Hristos şi-a întors faţa Sa şi de acolo. Aceasta făcându-se de trei ori, a auzit pe Preasfânta Fecioară zicând către Fiul său: "Vezi, Fiule pe roaba Ta Ecaterina cât este de frumoasă şi cu chip cuvios?"

Iar El a răspuns: Foarte întunecată este şi grozavă, incât nu pot privi la dânsa!"

Apoi iarăşi a zis Preasfânta Născătoare de Dumnezeu: "Dar oare nu este mult mai înţeleaptă decât toţi ritorii, mai bogată şi mai de bun neam decât fecioarele tuturor cetăţenilor?"

Iar Hristos a răspuns: "Adevăr zic ţie, Maica Mea, că fecioara aceasta este fără de minte, săraca şi de neam prost; căci se află în păgânătate şi de aceea nu voi căuta spre dânsa, nici nu voiesc ca să Mă vadă la faţă".
Iar Preabinecuvântata Maică a zis către Dânsul: "Rogu-te, Fiul meu preadulce, nu trece cu vederea zidirea Ta, ci o învaţă pe ea şi-i spune ce să facă, ca să se îndulcească de slava Ta şi să vadă prealuminata şi preadorita Ta faţă pe care doresc îngerii să o vadă".

Iar Hristos a răspuns: "Să meargă la bătrânul care i-a dat ei icoana şi precum o va învăţa acela, aşa să facă; şi atunci Mă va vedea şi va afla de la Mine dar".

Acestea văzând şi auzind Ecaterina, s-a deşteptat şi se miră de acea vedenie Făcându-se ziua, a mers cu câteva roabe ale sale la chilia sfântului bătrân şi, căzând cu lacrimi la picioarele lui, i-a spus vedenia şi-l ruga să o povăţuiască pe dânsa ce trebuie să facă pentru ca să se îndulcească de dragostea Celui dorit.

Iar cuviosul i-a spus ei cu de-amănuntul toate tainele adevăratei credinţe creştineşti, începând de la facerea lumii, de la crearea lui Adam, până la venirea cea mai de pe urmă a Stăpânului Hristos; despre slava cea negrăită a Raiului şi

despre munca cea cu durere şi fără de sfârşit a iadului. Iar ea, ca ceea ce era foarte învăţată şi înţeleaptă, degrabă le-a priceput toate şi a crezut din toată inima, în Hristos; apoi a primit de la dânsul Sfântul Botez. Deci i-a poruncit ei bătrânul să se roage iarăşi cu multă râvnă către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ca să i se arate ei ca şi mai înainte.

Dezbrăcându-se Ecaterina de omul cel vechi şi îmbrăcându-se în haina înnoirii Duhului, s-a dus la casa sa şi toată noaptea s-a rugat cu lacrimi până când a adormit. Şi atunci iarăşi a văzut pe împărăteasa cerului cu dumnezeiescul Prunc în braţe, Care căuta asupra Ecaterinei cu multă milostivire şi blândeţe. Şi a întrebat Maica lui Dumnezeu pe Fiul Său, zicând: "Îţi place Ţie, Fiul meu, fecioara aceasta?"

Iar El a răspuns: "Foarte plăcută îmi este, pentru că acum este prealuminată şi slăvită, pe când mai înainte era ruşinată şi ocărâtă. Acum este mai bogată şi mai înţeleaptă, pe când mai înainte era săracă şi nepriceputǎ; acum o iubesc pe dânsa, pe când mai înainte o compătimeam; şi atât de mult o iubesc, încât voiesc să Mi-o logodesc mireasă".

Atunci Ecaterina a căzut la pământ, zicând: "Nu sunt vrednică, Preaslăvite Stăpâne a vedea Împărăţia Ta; ci mă învredniceşte ca să fiu împreună cu robii Tăi", iar Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a luat pe Ecaterina de mâna cea dreaptă şi a zis către Fiul său: "Dă-i Fiul meu, inel de logodnă şi o fă pe dânsa mireasa Ta, ca să o învredniceşti Împărăţiei Tale".

Atunci Stăpânul Hristos i-a dat ei un inel preafrumos, zicând acestea: "Iată, astăzi te primesc pe tine mireasa Mea veşnică; deci să păzeşti arvuna aceasta cu dinadinsul şi să nu mai primeşti nicidecum arvuna de la un mire pământesc". Acestea zicând Hristos Domnul, s-a sfârşit vedenia.

Şi deşteptându-se fecioara, a văzut cu adevărat în dreapta sa un inel preafrumos şi a primit în inima ei atâta veselie şi bucurie, încât din acel ceas s-a robit cu inima ei de dumnezeiasca dragoste. Şi atât s-a schimbat de minunat, încât nu mai gândea nicidecum la lucrurile pământeşti ci numai la preaiubitul său Mire cugeta ziua şi noaptea. Pe Acela îl dorea şi de la Acela se povăţuia întotdeauna.

În acea vreme a venit în Alexandria împăratul cel fără de lege care avea râvnă fără măsură pentru nesimţitorii zei, fiind el însuşi nesimţitor. Şi voind să le facă praznic mare, a trimis prin toate cetăţile şi laturile de primprejur, poruncind popoarelor ca să se adune la dânsul cu jertfe pentru ca să cinstească pe zei. Deci, s-a adunat mulţime de popor fără de număr, aducând fiecare după puterea sa la jertfă unii boi, alţii oi, iar cei săraci păsări şi altele asemenea. Iar când a sosit ziua urâtei prăznuiri, a jertfit mai întâi nebunul împărat 130 de junci iar ceilalţi domni şi boieri au jertfit mai puţin şi fiecare om aducea jertfă după puterea sa. Deci, s-a umplut toată cetatea de răcnet, de glasul dobitoacelor ce mugeau şi de mirosul din fumul jertfelor, încât pretutindeni era strâmtorare şi tulburare şi tot văzduhul era necurat.

Săvârşindu-se acestea şi văzând binecredincioasa şi preafrumoasa Ecaterina atâta înşelăciune şi pierzare de suflete omeneşti, s-a rănit cumplit la inimă, fiindu-i jale de pieirea lor. Deci, pornindu-se din dumnezeiasca râvnă, a luat cu sine puţine slugi şi a mers la capiştea unde se săvârşeau jertfele. Iar când a stat în uşile capiştei, a atras privirile tuturor prin frumuseţea ei, ceea ce era mărturie a frumuseţii ei celei dinlăuntru. Apoi a vestit pe împăratul că are să-i spună un cuvânt foarte de folos. Iar el a poruncit să intre.

Venind Ecaterina înaintea împăratului, mai întâi i s-a plecat, dându-i cinstea cuviincioasă, apoi i-a zis: "*Cunoaşte, o, împărate, înşelăciunea cu care v-aţi înşelat de diavoli, de slujiţi ca unui Dumnezeu idolilor stricăcioşi şi nesimţitori. Cu*

adevărat mare ruşine este a fi cineva atât de orb şi de nesimţitor, ca să se închine unor urăciuni ca acestea. Măcar crede pe înţeleptul tău Diodor care grăieşte că zeii voştri au fost odinioară oameni şi şi-au sfârşit viaţa lor ticăloşeşte; şi pentru nişte lucruri vestite ce au făcut ei, le-au zidit oamenii statui. Iar neamurile cele de pe urmă, neştiind gândul strămoşilor lor, numai pentru pomenire le-ai pus lor statui şi părându-li-se că este un lucru de mare cinste şi de bună cuviinţă, au început a se închina lor ca unor zei de care şi Plutarh Hironeanul se îngreţoşase şi-i trecea cu vederea.

Drept aceea, crede măcar învăţătorilor noştri, o! împărate, şi nu fii pricina pierzării atâtor, suflete pentru care ai să moşteneşti munca cea veşnică. Ci ***cunoaşte pe Unul adevăratul Dumnezeu, Cel pururea fiitor, fără de început şi fără de moarte, Care, în anii cei mai de pe urmă, S-a făcut om pentru mântuirea noastră. Prin El împăraţii împărăţesc, ţările se îndreptează şi toată lumea împreună se bucură şi cu singur cuvântul Lui toate s-au zidit. Acestui Dumnezeu preaputernic şi preabun nu-i trebuiesc jertfe că acestea nici nu se veseleşte de junghierea nevinovatelor dobitoace; ci numai porunceşte ca să păzim poruncile Lui neclintite".***

Acestea auzindu-le împăratul, s-a mâniat foarte şi a rămas fără de răspuns mult timp. Apoi, neputând a se împotrivi cuvintelor ei a zis: *"Lasă-ne acum să ne săvârşim jertfă şi după aceasta vom asculta cuvintele tale".*

Necredinciosul împărat săvârşind praznicul său cel păgânesc, a poruncit să aducă pe sfânta fecioară la palatul împărăţiei sale şi a zis către dânsa: *"Spune-ne nouă, fecioară, cine eşti tu şi ce sunt cuvintele pe care le-ai grăit către noi?"*

Eu sunt fiica împăratului celui ce a fost mai înainte de tine şi mă cheamă Ecaterina. Am învăţat tot meşteşugul cărţilor ritoriceşti, filosofice şi a măsurării pământului şi alte înţelepciuni, dar pe toate acestea le-am trecut cu vederea căci sunt deşarte şi nefolositoare şi am voit a mă face mireasa Stăpânului Hristos, care grăieşte prin proorocul Său acestea: "Pierde-voi înţelepciunea înţelepţilor şi ştiinţa ştiutorilor o voi lepăda".

Iar împăratul s-a mirat de înţelepciunea ei şi, văzând la dânsa atâta bună cuviinţă şi frumuseţe, i se părea că nu este născută din părinţi muritori, ci o zeiţă din zeii pe care-i cinstea el; încât, abia a vrut să creadă că a ieşit din pământeni aşa frumuseţe negrăită, de a cărei frumuseţe rănindu-se, a început a-i grăi cuvinte de desfrânare.

Iar Sfânta, cunoscând gândul lui cel fărădelege, a zis către dânsul: ***"Diavolii pe care îi cinstiţi ca pe nişte zei, aceia vă înşeală şi vă atrag la pofte dobitoceşti; iar eu mă socotesc a fi pământ sau tină, zidită de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Sa. Şi m-a cinstit cu această frumuseţe, ca din aceasta mai vârtos să se minuneze oamenii de înţelepciunea Ziditorului, cum într-o fată atât de proastă şi făcută din tină, a putut să dea o bună înţelegere şi frumuseţe ca aceasta".***

Atunci s-a supărat împăratul de aceste cuvinte ale ei şi a zis: *"Nu grăi de rău zeii care au slavă nemuritoare".*

Iar sfânta a răspuns împotrivă: ***"Dacă vei vrea să scuturi puţin de pe minte negura şi întunericul înşelăciunii, vei pricepe prostimea zeilor tăi şi vei cunoaşte pe adevăratul Dumnezeu al Cărui nume, numai dacă se grăieşte de cineva sau dacă se însemnează Crucea Lui în văzduh, izgoneşte pe zeii tăi şi-i sfărâmă. Şi de vei porunci, îţi voi arăta adevărul aievea".***

Împăratul, auzind vorba ei cea slobodă, n-a vrut să mai vorbească cu dânsa, temându-se să nu-l biruiască prin cuvintele sale înţelepte şi să-l ruşineze, ci a zis acestea: *"Nu este cu cuviinţă împăratului a vorbi cu femeile, ci voi aduna filosofii cei înţelepţi ca să vorbească cu tine; şi atunci vei cunoaşte neputinţa ghiciturilor tale şi vei crede în dogmele noastre".*

Zicând acestea a poruncit să păzească pe sfânta fecioară cu dinadinsul. Şi îndată a trimis cărţi prin toate cetăţile stăpânirii sale, în acest fel: *"Împăratul Maximin, înţelepţilor filosofi şi ritori care vă aflaţi sub stăpânirea noastră, bucuraţi-vă! Toţi care slujiţi preaînţeleptului zeu Ermi şi chemaţi pe muze, pricinuitoarele înţelepciunii, veniţi la mine să astupaţi gura unei femei prea-înţelepte, care s-a arătat zilele acestea şi batjocoreşte pe marii zei, numind faptele lor basme şi bârfeli. Deci, arătaţi-vă înţelepciunea voastră părintească, pentru ca să vă preamăriţi între oameni iar de la mine să primiţi răsplata şi daruri pentru osteneala voastră".*

Deci, s-au adunat ritorii cei mai aleşi şi mai înţelepţi, cincizeci la număr, isteţi cu mintea în înţelepciune şi puternici în grai, cărora împăratul le-a zis astfel: *"Gătiţi-vă cu sârguinţă şi fără de lenevire spre o nevoinţă cu bărbăţie împotriva unei fecioare, pentru ca să o puteţi birui în cuvinte; şi nu fiţi cu nebăgare de seamă şi să socotiţi că aveţi să vorbiţi cu o femeie, ci ca şi cum aţi avea a sta împotriva unui nevoitor cu bărbăţie şi preaînţelept, aşa să puneţi toată sârguinţa şi să vă arătaţi înţelepciunea voastră, de vreme ce eu o cunosc preabine, căci covârşeşte în*

înţelepciune chiar şi pe minunatul Platon. Deci vă rog, ca şi cum aţi avea a vă lupta cu un filosof, să puneţi multă sârguinţă, şi dacă o veţi birui, apoi mari daruri vă voi da; iar de veţi fi biruiţi, apoi vă veţi umplea de negrăită ruşine şi în loc de daruri veţi primi moarte cumplită".

Zicând acestea împăratul, un ritor care era mai vestit şi mai înţelept, a răspuns zicând: *"Nu te teme, împărate, că deşi este isteaţă la minte acea femeie, însă ea nu poate fi desăvârşită în înţelepciune şi în meşteşugul iscusitei retorici; porunceşte numai să stea înaintea noastră şi vei vedea că îndată ce va vedea atâţia ritori şi filosofi, se va ruşina".*

Iar împăratul, auzind pe filosoful care se laudă, s-a umplut de bucurie şi de veselie, nădăjduind că limba cea îndrăzneaţă va birui pe fecioara cea plină de blândeţe şi de dumnezeiasca înţelepciune.

Deci a poruncit să aducă îndată pe Sfânta Ecaterina înaintea lor - fiind adunată la privelişte mulţime de popor - vrând să vadă şi să audă acea dispută de cuvinte. Dar mai înainte, ***până a nu ajunge trimişii la sfânta, a venit la dânsa din cer Arhanghelul Mihail şi a zis: "Nu te teme, prunca Domnului, căci Domnul tău îţi va da mai multă înţelepciune, ca să biruieşti cu pricepere pe cei cincizeci de ritori şi nu numai aceia ci şi mulţi alţii vor crede prin tine în Hristos şi toţi vor primi cununa muceniciei".*** Acestea zicându-i îngerul, s-a dus.

Şi venind trimişii au luat-o şi au dus-o înaintea împăratului, a filosofilor şi a toată privelişte a, îndată acel viteaz filosof care se laudă, a zis cu mândrie către Sfânta Ecaterina: "Tu eşti aceea care fără de ruşine şi fără de minte ocărăşti pe zeii noştri?"

Iar sfânta i-a răspuns cu blândeţe: ***"Eu sunt, însă nu fără de ruşine, nici fără de minte, precum zici tu; ci cu măsură şi iubire de adevăr grăiesc acestea, că zeii voştri sunt nimicuri".***

Dar ritorii au zis: "De vreme ce marii făcători de stihuri, poeţii, îi lăudau pe zeii cei înalţi, deci cum grăieşte limba ta cu atâta îndrăzneală asupra lor, de la care ai luat atâta înţelepciune şi te-ai împărtăşit de dulceaţa darurilor lor?"

Însă ea a răspuns: ***"Eu nu de la zeii voştri ci de la Unul adevăratul Dumnezeul meu, care singur este înţelepciune şi viaţă, am darul înţelepciunii. Şi dacă cineva se teme de Dânsul şi păzeşte dumnezeieştile Lui porunci, acela este cu adevărat filosof, iar lucrurile zeilor voştri şi poveştile voastre sunt vrednice de râs şi de ocară şi pline de înşelăciune. Însă spune-mi, care sunt marii făcători de stihuri ai tăi şi cum i-au numit pe ei zeii?"***

Ritorul a zis: "Mai întâi prea înţeleptul Homer, rugându-se către Die, grăieşte: "Prea slăvite Zeus, prea mare zeule şi alţi zei fără de moarte". Asemenea şi preaslăvitul Orfeu, mulţumind lui Apolon, grăieşte acestea: "O, fiul lui Laton, departe săgetătorule, puternice Fivie, care spre toţi priveşti şi împărăteşti peste cei muritori şi peste cei fără de moarte; soare care te ridici cu aripi de aur!» în acest fel cinsteau pe zei cei dintâi, şi marii şi slăviţii făcători de stihuri, şi aievea i-au numit pe ei fără de moarte. Deci tu nu te înşela, nici nu te închina Celui răstignit ca unui Dumnezeu, căci nimeni din înţelepţii cei de demult nu L-au numit Dumnezeu şi nici nu L-a cunoscut cineva a fi Dumnezeu".

Sfânta Ecaterina a răspuns: *"Acelaşi Homer al vostru grăieşte în alt loc despre marele zeu Die că este mincinos, înşelător şi viclean şi că au vrut să-l lege alţi zei, adică Hera, Poseidon şi Atena, de n-ar fi fugit să se ascundă. Asemenea şi multe alte lucruri de ocară asupra zeilor voştri arată cărţile voastre. Iar de vreme ce ai zis că pe Cel răstignit nici unul din dascălii cei vechi nu-L mărturisesc a fi Dumnezeu, apoi deşi nu se cade a cerceta mult despre Dânsul, pentru că este Dumnezeu adevărat, Făcătorul cerului şi al pământului, al mării, al soarelui, al lunii şi a tot neamul omenesc, neajuns, neurmat şi negrăit; dar pentru o mai învederată încredinţare, voi arăta dovezi din cărţile voastre.*

Ascultă ce grăieşte despre dânsul prea înţeleapta voastră Silvia, mărturisind despre dumnezeiasca Lui întrupare şi despre mântuitoarea răstignire: *"Va veni mai târziu cineva pe acest pământ şi va fi trup fără de păcat, cu hotarele dumnezeirii celei fără de ostenealã va dezlega patimile cele nevindecate, şi Acestuia I se va face zavistie de către poporul cel necredincios şi va fi spânzurat la înălţime, ca şi cum ar fi fost vrednic morţii".*

Ascultă şi pe nemincinosul tău Apolon, cum fără voia lui a mărturisit pe Hristos, adevăratul Dumnezeu, fiind silit de puterea Lui: *"Unul Cel ceresc mă sileşte pe mine, Cel Care este Lumina în trei străluciri; şi Cel ce a pătimit este Dumnezeu, dar nu cu dumnezeirea a pătimit, căci amândouă sunt, şi muritor cu trupul şi străin de stricăciune, acelaşi Dumnezeu este bărbat, răbdând toate de la cei muritori, adică cruce, ocară şi îngropare".*

Acestea le-a zis Apolon *despre adevăratul Dumnezeu, Care este fără de început, asemenea cu Cel ce L-a născut pe El şi pururea de o fiinţă, început, rădăcină şi izvor al tuturor bunătăţilor zidite; a zidit lumea din nefiinţă în fiinţă şi o chiverniseşte pe dânsa şi, fiind de o fiinţă cu Tatăl, S-a făcut om pentru noi şi a umblat pe pământ, arătând, învăţând şi bine făcând oamenilor. Apoi a primit moarte pentru noi cei nemulţumitori, ca să dezlege osândirea cea dintâi şi să primim îndulcirea şi fericirea cea de demult.*

Şi astfel, iarăşi ne-a deschis uşile Raiului ce au fost încuiate şi, înviind a treia zi, S-a înălţat la cer, de unde a trimis Duhul Sfânt ucenicilor Săi. Iar ei, mergând în toată lumea, au propovăduit dumnezeirea Lui, în care şi ţie, filosofule, ţi se cade a crede, ca să cunoşti pe adevăratul Dumnezeu şi să fii rob al Aceluia, Care este milostiv şi mult îndurat şi pe cei ce au greşit îi cheamă, zicând: ***"Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni.*** *Deci, crede măcar pe învăţătorii şi pe zeii tăi, pe Platon, pe Orfeu şi pe Apolon, care au mărturisit curat şi luminat pe Hristos Dumnezeu".*

Acestea şi multe altele ca acestea grăind preaînţeleapta Ecaterina, s-a spăimântat filosoful, rămânând fără răspuns şi neputând să mai grăiască ceva împotrivă. Iar împăratul, văzându-l biruit, minunându-se, a poruncit celorlalţi să vorbească cu sfânta fecioară. Dar ei s-au lepădat, zicând: "Nu putem sta împotriva adevărului, căci dacă începătorul nostru a tăcut, fiind biruit, apoi noi ce vom zice?" Atunci împăratul mâniindu-se, a poruncit să aprindă un foc mare în mijlocul cetăţii pentru ca să ardă pe toţi filosofii şi ritorii. Însă ei, auzind judecata şi răspunsul împăratului asupra lor, au căzut la picioarele sfintei, cerând să se roage pentru dânşii către Unul adevăratul Dumnezeu, ca să le ierte toate câte au greşit din neştiinţă şi să-i învrednicească de Sfântul Botez şi de darul Preasfântului Duh.

Sfânta, umplându-se de bucurie, a zis către dânşii: ***"Cu adevărat sunteţi fericiţi, căci lăsând întunericul, aţi cunoscut lumina cea adevărată şi, trecând cu vederea pe acest împărat stricăcios de pe pământ, v-aţi apropiat de Cel ceresc. Deci, să nădăjduiţi fără îndoială spre mila Lui şi să credeţi că focul cu care vă înfricoşează păgânii vă va fi vouă botez şi scara care va înălţa la cer. În acest foc curăţindu-vă de toată necurăţia trupului şi a duhului, vă veţi afla ca nişte stele luminate şi curate înaintea slavei împăratului şi veţi fi iubiţii Lui prieteni".***

Zicând acestea Sfânta, i-a bucurat cu această nădejde şi a însemnat pe fiecare pe frunte cu pecetea lui Hristos, adică cu Sfânta Cruce. Apoi au mers cu bucurie spre chinuire şi, luându-i ostaşii, i-au aruncat în foc, în a şaptesprezecea zi a lunii noiembrie. Făcându-se seară, au mers nişte oameni binecredincioşi şi iubitori de Dumnezeu ca să adune moaştele lor şi i-au aflat pe toţi întregi, căci nici părul capului lor n-a fost ars; pentru care mulţi s-au întors la adevărata cunoştinţă, iar moaştele lor le-au îngropat cu cinste la un loc cuviincios.

Dar împăratul avea purtare mare de grijă pentru Sfânta Ecaterina în ce chip ar putea s-o întoarcă la a sa păgânătate. Şi nesporind nimic cu silogismele filosofice, a început cu îmbunări şi vicleşuguri a o amăgi, zicând: *"Ascultă, fiică bună, te sfătuiesc ca un părinte iubitor de fii, închină-te marilor zei şi mai vârtos muzicescului Ermi, care te-a împodobit cu atâtea daruri filosofice, şi eu voi împărţi cu tine împărăţia mea, martori îmi sunt zeii, şi îţi voi da jumătate din stăpânirea mea şi vei vieţui împreună cu mine, veselindu-te neîncetat".*

Iar Sfânta, ca o înţeleaptă ce era, pricepând gândul, vicleşugul şi înşelăciunea lui, a zis către dânsul: ***"Leapădă, o, împărate, vicleşugul şi nu te asemăna vulpii; pentru că eu ţi-am spus o dată că sunt creştină şi m-am logodit cu Hristos; pe Dânsul îl am Mire şi Sfetnic şi frumuseţea fecioriei mele. Deci, mai mult poftesc hainele mucenicеşti decât porfira împărătească".***

Împăratul iarăşi a zis: *"Mă sileşti, deşi nu voiesc, să-ţi necinstesc vrednicia ta şi trupul tău să-l înfăşor cu multe răni".*

Dar Sfânta a răspuns: ***"Fă ce voieşti, pentru că, cu această ocară vremelnică, îmi vei mijloci mie slava cea veşnică şi mulţime de popor, precum nădăjduiesc, va crede prin mine în Hristosul meu. Şi din palatul tău mulţi vor merge împreună cu mine în sfinţitele cămări cereşti".***

Acestea a proorocit Sfânta, iar Dumnezeu, care priveşte din înălţime, a adus la îndeplinire proorocia ei.

Atunci împăratul, mâniindu-se foarte, a poruncit să dezbrace de pe dânsa porfira şi, aşa s-o bată fără milă cu vine de bou. Deci au bătut-o slugile pe Sfânta Muceniţă Ecaterina două ceasuri peste spate şi peste pântece, până ce s-a umplut de răni tot trupul ei cel fecioresc şi s-a făcut fără chip în bătăi, ea, care mai înainte era atât de frumoasă. Iar sângele ei curgea şiroaie şi s-a înroşit pământul de dânsul. Dar Sfânta stătea cu bărbăţie şi vitejie, încât toţi cei ce o vedeau se mirau foarte tare. Mai pe urmă a poruncit fiara cea cumplită ca s-o ducă în temniţă şi să nu-i dea mâncare până când se va mai gândi cu ce fel de munci s-o piardă pe dânsa.

Augusta, soţia împăratului, avea însă mare dorinţă să vadă faţa Sfintei Ecaterina, căci o iubea mult, auzind de faptele ei cele bune, de înţelepciunea şi de bărbăţia ei; iar mai vârtos, că avusese o vedenie în somn, din care pricină s-a rănit cu inima spre dragostea ei, încât nu mai putea nici să doarmă. Ieşind împăratul din cetate pentru o pricină şi zăbovind acolo câteva zile, împărăteasa a avut prilejul să dobândească ceea ce dorea. Căci era acolo un boier mare, credincios prieten al împăratului, cu dregătoria voievod, anume Porfirie, om foarte înţelept.

Acestuia i-a mărturisit Augusta gândul său, în taină, zicându-i acestea: ***"Într-una din nopţile trecute am văzut în vedenie pe Ecaterina, şezând în mijlocul multor tineri şi fecioare frumoase, îmbrăcată în haine albe; şi atâta strălucire ieşea din faţa ei, încât nu puteam privi la dânsa. Iar ea m-a aşezat aproape de dânsa şi mi-a pus pe cap o cunună de aur, zicându-mi: "Stăpânul Hristos îţi trimite ţie această cunună". De atunci am atâta dorinţă ca să o văd, încât nu aflu odihna inimii mele. Rogu-te dar, fă în vreun chip ca să o văd în taină". Iar Porfirie i-a răspuns: "Eu voi împlini dorinţa ta împărătească". Deci, făcându-se noapte, voievodul a luat cu sine două sute de ostaşi şi a mers la temniţă împreună cu împărăteasa şi dând străjerilor bani, au intrat la Sfântă.***

Când a văzut-o împărăteasa, s-a mirat de strălucirea feţei ei, care înflorea cu dumnezeiescul dar. Căzând degrabă la picioarele ei, cu lacrimi în ochi a început a zice acestea: "Acum sunt împărătească fericită, că m-am învrednicit a te vedea, lucru foarte mult dorit sufletului meu; şi însetam ca cerbul să aud limba ta cea izvorâtoare de miere. Şi acum, fiindcă m-am învrednicit a dobândi ceea ce am dorit, nu mă voi mai mâhni, chiar dacă m-aş lipsi şi de împărăţie şi de viaţă. Căci mă bucur cu inima şi cu sufletul, privind la atâta strălucire ce răsare din preafrumoasa ta faţă. Fericită eşti tu şi vrednică de laudă că te-ai lipit de un Stăpân ca Acesta, de la Care primeşti atâtea daruri".

Iar Sfânta i-a răspuns, zicând: "Fericită eşti şi tu, o! împărătească pentru că văd cununa capului tău, ridicată la înălţime de cetele îngereşti, pe care după trei zile o vei primi pentru puţina pătimire ce vei răbda, ca să mergi la adevăratul împărat şi să împărăteşti cu El veşnic".

Iar ea a zis către dânsa: "Mă tem de munci şi mai vârtos de bărbatul meu, căci este foarte aspru şi fără de omenie".

Zis-a ei Sfânta: "Îndrăzneşte, că vei avea pe Hristos în inima ta, Care îţi va ajuta ca să nu se atingă nici o muncă de sufletul tău. Căci numai puţin va boli trupul tău, câtăva vreme şi apoi se va odihni acolo veşnic".

Acestea zicând Sfânta, a întrebat-o pe ea Porfirie, zicând: "Ce dăruieşte Hristos celor care cred într-însul? Pentru că voiesc şi eu să cred într-însul şi să fiu ostaşul Lui".

Zis-a lui Sfânta muceniţă:"Dar n-ai citit sau n-ai auzit Scriptura creştinească?"

Iar Porfirie a răspuns: "Eu din copilăria mea tot cu războiul m-am îndeletnicit şi de alte lucruri n-am avut purtare de grijă".

Zis-a lui Sfânta: "Nu poate limba să mărturisească bunătăţile pe care le-a gătit Preabunul şi Iubitorul de oameni Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El şi păzesc poruncile Lui".

Atunci Porfirie s-a umplut de bucurie negrăită şi a crezut în Hristos, împreună cu cei două sute de ostaşi şi cu împărăteasa. Şi sărutând toţi cu bună cucernicie pe muceniţă, s-au dus.

Iar milostivul şi iubitorul de oameni Hristos, n-a lăsat pe sfânta Sa mireasă nebăgată în seamă atâtea zile ci, ca un părinte iubitor de fii, avea purtare de grijă de dânsa şi-i trimitea în toate zilele hrana, printr-o porumbiţă. Apoi, chiar Hristos a venit de a cercetat-o cu mare slavă şi cu multe cete cereşti. Şi mai mult a întărit bărbăţia ei şi a umplut-o de îndrăzneală, zicând: "Nu te teme, iubita Mea mireasă, pentru că Eu sunt cu tine şi prin răbdarea ta pe mulţi vei întoarce către Mine, şi de multe cununi te vei învrednici". Cu astfel de cuvinte mângâind-o pe ea Domnul, S-a dus.

A doua zi, şezând împăratul la judecată, a poruncit să o aducă pe muceniţă, care a intrat în curţile împărăteşti cu lumina cea strălucitoare şi cu atâtea daruri duhovniceşti, încât cei ce stăteau înainte se minunau de strălucirea frumuseţii ei. Şi s-a minunat împăratul foarte tare, văzând că n-a slăbit cu trupul, nici nu s-a schimbat frumuseţea feţii sale în atâtea zile, socotind că i-a dat cineva hrană în temniţă şi de aceea voia să pedepsească pe străjeri.

Dar Sfânta Ecaterina, ca să nu fie alţii munciţi fără vină pentru dânsa, a mărturisit adevărul, zicând: "Să ştii, împărate, că mie nu mi-a dat hrană vreo mână omenească, ci Stăpânul meu Hristos, Care îngrijeşte de robii Săi. Acela m-a hrănit pe mine".

Deci, mirându-se împăratul de o frumuseţe ca aceea, a vrut să o ispitească pe dânsa iarăşi cu îmbunări şi cu vicleşug, zicându-i acestea: *"Ţie ţi se cade să împărăteşti, fiica mea, căci eşti doamnă în chipul soarelui, care şi pe Artemida o covârşeşti cu frumuseţea. Vino dar de jertfeşte zeilor, ca să împărăteşti cu noi şi să ai viaţă plină de bucurie. Rogu-te, nu voiesc a-ţi pierde cu muncile o aşa podoabă şi frumuseţe".*

Sfânta a zis: "Eu sunt pământ şi cenuşă şi toată frumuseţea ca o floare se vesteşeşte şi ca visul piere prin boală sau de bătrâneţe; iar după moarte cu totul putrezeşte. Deci nu te îngriji de buna cuviinţă şi de frumuseţea mea".

Acestea vorbindu-le Sfânta Ecaterina cu împăratul, un eparh cu numele Hursaden, aspru cu obiceiul, tiran şi chinuitor nemilostiv, vrând să arate către împăratul dragoste şi bună voire, a zis: "Eu, împărate, am aflat o muncă prin care vei birui pe această fecioară. Porunceşte să se facă patru roţi de lemn într-o osie şi să bată împrejur suliţe ascuţite şi alte fiare ascuţite; două roţi să se întoarcă în stânga şi două în dreapta, iar în mijlocul lor să fie fecioară legată. Şi aşa, întorcându-se roţile, să-i zdrobească trupul ei. Însă mai întâi să se întoarcă roţile singure înaintea fecioarei, pentru ca, văzându-le, să se teamă de munca cea cumplită şi să se plece la voia ta; iar de nu, apoi să primească amara moarte".

Plăcând împăratului sfatul eparhului, a poruncit să facă acel fel de roţi. Şi fiind adusă sfânta la acea cumplită muncă, a întors roţile cu multă nevoie înaintea ochilor ei, ca să o înfricoşeze. Apoi a zis tiranul către dânsa: *"Oare vezi ce muncă ţi s-a pregătit, în care vei lua moarte amară, de nu te vei închina zeilor?"*

Iar ea a răspuns: "De multe ori ţi-am spus gândul meu; de aceea nu mai pierde vremea, ci fă ceea ce voieşti".

Văzând el că nu poate să o înfricoşeze cu nimic şi să o întoarcă de la Hristos, a poruncit să o lege între roţi şi să le întoarcă repede, pentru ca, cu acele fiare ascuţite, să fie zdrobită în bucăţi şi să moară cu cumplită moarte.

Deci începându-se acea muncă, îndată s-a pogorât îngerul Domnului din cer şi a dezlegat pe Sfânta din legături, iar roţile le-a sfărâmat în bucăţi, iar acelea, sărind din locul lor, pe mulţi păgâni rănindu-i, i-au omorât. Iar poporul ce era de faţă, văzând acea minune preamărită, striga:

"Mare este Dumnezeul creştinilor!"

Dar împăratul se întunecase de mânie şi iarăşi se gândea ca să afle asupra muceniţei vreo muncă mai nouă.

Împărăteasa, auzind acea minune, a ieşit din camera ei şi a început a mustra pe împăratul, zicând: " ***Cu adevărat eşti nebun şi fără de minte, dacă îndrăzneşti a te lupta cu Dumnezeul Cel viu, şi a munci pe roaba Lui cu nedreptate!*** " Acestea fără nădejde, auzindu-le împăratul, s-a sălbăticit de mânie şi s-a făcut fără de omenie, mai mult decât toate fiarele. Şi, lăsând pe Sfânta Ecaterina, şi-a întors mânia asupra soţiei sale, uitându-şi dragostea cea firească faţă de dânsa.

Deci a poruncit ca să aducă o ladă mare şi să o umple cu plumb, ca să fie nemişcată. Acolo a pus sânii femeii sale, între capac şi ladă şi a bătut cuie prin capac şi prin ladă, străpungându-i, încât i s-a pricinuit o durere nespusă şi i s-au rupt cu mare nevoie. Iar fericita Augusta, răbdând acea durere negrăită, se bucura, pătimind pentru adevăratul Dumnezeu, către Care se şi ruga ca să-i trimită ajutor din înălţime.

Deci, rupându-se sânii ei, curgea sângele ca un izvor şi toţi care erau de faţă s-au umplut de jale şi-i durea inima pentru aceea care pătimea munca cea mai amară şi mai, nesuferită. Iar tiranul cel nemilostiv n-a miluit pe soţia sa, ci a poruncit să-i

taie capul cu sabia. Dar ea primind cu bucurie osânda aceasta a zis către Sfânta Ecaterina: "***Roaba adevăratului Dumnezeu, fă rugăciune pentru mine!*** "

Iar aceea a zis: "Mergi cu pace, ca să împărăteşti cu Hristos în veci!"

Şi astfel a fost tăiată fericita împărătească afară din cetate în ziua de douăzeci şi trei a lunii noiembrie. Iar voievodul Porfirie, luând noaptea trupul ei, l-a îngropat cu cinste. Iar a doua zi a stat înaintea împăratului, împreună cu ostaşii cei ce crezuseră în Hristos, şi a zis: "Şi noi suntem ostaşi ai marelui Dumnezeu".

Aceasta nerăbdând împăratul să audă, a oftat din adâncul inimii, zicând: *"Vai, am pierit, că m-am păgubit de minunatul Porfirie!"* Apoi, întorcându-se către ceilalţi ostaşi, a zis: *"Şi voi, ostaşii mei preaiubiţi, v-aţi înşelat şi v-aţi îndepărtat de zeii părinteşti? Dar cu ce v-au greşit vouă zeii de i-aţi părăsit pe dânşii?"* Iar ei nu i-au răspuns lui cuvânt, ci numai Porfirie a zis: "Pentru ce laşi capul şi întrebi picioarele? Vorbeşte cu mine". Iar el a zis: *"Cap rău, tu eşti pricina pierzării lor"*. Şi neputând mai mult a grăi de mânie, a poruncit să le taie capetele tuturor; şi aşa s-au sfârşit. Deci, s-a împlinit proorocia Sfintei Ecaterina, care a zis împăratului: ***"Că mulţi din palatele tale vor crede în Hristos Dumnezeu".***

După acestea, aducând muncitorul pe Ecaterina la divan, a zis către dânsa: *"Multă supărare şi pagubă mi-ai făcut! Tu ai înşelat pe femeia mea şi pe viteazul meu voievod l-ai pierdut, el care era puterea oştilor mele şi alte multe răutăţi mi s-au întâmplat mie prin tine şi se cădea îndată fără de milă să te omor; dar te iert pentru că îmi este milă a te pierde pe tine, o fecioară atât de frumoasă şi înţeleaptă. Deci, fă-mi voia, iubita mea! Jertfeşte zeilor ca să te fac împărătească şi niciodată nu te voi mai supăra, nici voi face vreun lucru fără de sfatul tău. Şi vei vieţui împreună cu mine într-atâta veselie şi fericire, în care nici una din împărătese n-a fost vreodată"*.

Acestea şi multe altele grăia vicleanul, căutând să înşele pe mireasa lui Hristos cea aleasă. Dar n-a putut cu cuvintele sale cele înşelătoare să o despartă de Hristos, cu Care ea se legase tare, cu legătura dragostei celei adevărate. Apoi, văzând că nici cu momeli, nici cu făgăduinţe, nici cu îngroziri, nici cu munci nu poate să o înduplece pe cea mai tare decât diamantul, a dat asupra ei hotărârea să-i fie tăiat capul afară din cetate.

Deci, luând-o ostaşii, au dus-o la locul de chin. Şi mergea în urma ei popor mult, bărbaţi şi femei, plângând pentru dânsa, căci avea a se pierde, precum ziceau ei, o tânără preafrumoasă şi prea înţeleaptă. Iar cele mai alese dintre femei şi de neam

bun ziceau către dânsa, tânguindu-se: "O, preafrumoasă şi prealuminată fecioară, pentru ce eşti aşa de aspră cu inima şi cinsteşti mai mult moartea decât viaţa aceasta preadulce? Şi pentru ce-ţi pierzi în deşert şi fără de vreme floarea tinereţilor tale? Oare nu este mai bine să asculţi pe împăratul şi să te îndulceşti de atâtea bunătăţi în viaţa aceasta, decât să mori ticăloşeşte?"

Iar ea a răspuns: *"Lăsaţi plânsul cel fără de folos şi mai vârtos vă bucuraţi, că eu văd acum pe iubitul meu Mire, Iisus Hristos, Făcătorul şi Mântuitorul meu, Care este frumuseţea mucenicilor, cununa şi slava mea. Şi mă cheamă către frumuseţea Raiului cea negrăită, ca să împărăţesc împreună cu Dânsul şi să mă veselesc în veacul cel fără de sfârşit. Deci nu plângeţi pentru mine, ci plângeţi pentru voi, căci pentru necredinţa voastră aveţi să mergeţi în focul cel fără de sfârşit, ca să vă munciţi în veci".*

Apoi, ajungând la locul de tăiere, a făcut rugăciunea aceasta:

"Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, mulţumescu-Ţi că ai pus pe piatra răbdării picioarele mele şi ai îndreptat paşii mei. Tinde-Ţi acum prea cinstitele Tale palme pe care le-ai întins pe Cruce şi primeşte sufletul meu, pe care l-am adus Ţie ca jertfă, pentru dragostea Ta.

Adu-Ţi aminte, Doamne, căci trup şi sânge sunt, şi nu lăsa greşelile mele cele făcute din neştiinţă, ca să fie arătate de cumpliţii ispititori la înfricoşata Ta judecată, ci spală-le cu sângele pe care-l vărs pentru Tine şi rânduieşte ca trupul acesta, care, rănindu-se, se taie cu sabia, să fie nevăzut de vrăjmaşii tăi cei ce mă prigonesc.

Caută dintru înălţimea Ta, Doamne, şi asupra poporului acestuia ce stă înainte şi-l povăţuieşte la lumina cunoştinţei Tale. Şi acelora care vor chema prin mine numele Tău Cel preasfânt, dă-le toate cererile cele spre folos, pentru ca de toţi să se laude măririle Tale în veci".

Astfel rugându-se, a zis chinuitorului: "Săvârşeşte-ţi porunca!" ***Iar el, întinzând sabia, i-a tăiat cinstitul ei cap; şi a curs din rană lapte în loc de sânge.***

Iar cinstitele ei moaşte le-au luat în acel ceas sfinţii îngeri, precum s-a văzut de credincioşii cei vrednici şi le-au dus cu cinste în Muntele Sinai, în slava lui Hristos Dumnezeu, Care, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, într-o dumnezeire împărăteşte în veci.

Amin.

Sfânta muceniţă Ecaterina purtată de ingeri

Sfânta mare muceniță Ecaterina - drumul spre sfințenie

Mărturisindu-și credința în Domnul cu prilejul unei sărbători păgâne, convertindu-i și pe cei mai învățați dascăli prezenți acolo, ca urmare a poruncii împăratului, Sfânta Ecaterina a pierit ucisă de sabie.

***

Născută în Alexandria pe vremea împăratului Maximinus, în secolul al IV-lea, Sfânta Ecaterina era fiica guvernatorului provinciei egiptene. Refuzând să fie dată de soție celor fascinați de frumusețea și înțelepciunea ei, sfânta a fost trimisă de către mama sa, creștină în ascuns, la un duhovnic care i-a prorocit că va cunoaște un bărbat precum nimeni altul.

Acesta era Mântuitorul care i s-a arătat în vis, dar care nu a privit-o, până când nu a primit Taina Sfântului Botez.

Mărturisindu-și credința în Domnul cu prilejul unei sărbători păgâne, i-a convertit și pe cei mai învățați dascăli prezenți acolo, care au fost arși pentru mărturisirea lor, ca urmare a poruncii împăratului.

Refuzând să se închine idolilor, Sfânta Ecaterina a fost întemnițată și torturată, iar pe când se pregăteau să o tragă pe roată, un înger a lovit toate instrumentele, stricându-le planul păgânilor. În cele din urmă, călăul i-a tăiat capul pe care ea îl așezase, smerită, sub sabie.

Sfintele sale moaște au fost duse de un înger în Muntele Sinai.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei mare muceniţe Ecaterina

În această lună (noiembrie), în ziua a douăzeci şi cincea, pomenirea Sfintei mare muceniţe Ecaterina.

Aceasta a trăit pe vremea împăratului Maximian, prin anii 304, şi se trăgea din cetatea Alexandriei, fiică fiind unui principe care se numea Consta.

Era foarte frumoasă şi înaltă la trup, având ca la optsprezece ani. Aceasta a învăţat desăvârşit toată învăţătura şi ştiinţa grecească şi latinească, citind pe Homer şi pe Virgiliu, marele poet al latinilor, pe Asclepios şi pe doctorii Hippocrat şi Gallin, pe

filosofii Aristotel şi Plato, pe Filistion şi Evsevie, şi învăţătura cea tainică a marilor magi (astronomi) Ianni şi Iambri, pe a lui Dionisie şi profeţiile Sibilei.

A învăţat ea încă şi tot meşteşugul ritoricesc (al grăirii frumoase), cât se afla pe atunci în lume. Deci nu numai acestea, ci şi multe alte limbi şi dialecte ale multor neamuri cunoştea.

Nu numai cei ce au văzut-o o admirau, ci şi acei care nu mai auziseră de renumele şi înţelepciunea ei.

Deci în anii împăratului Maximian şi a fiului său Maxentie a fost prinsă pentru mărturisirea cea în Hristos şi a fost cercetată cu multe feluri de chinuri.

Iar cu înţelepciunea sa şi cu buna grăire, a înduplecat pe o sută şi cincizeci de ritori ca să creadă în Hristos, împreună şi cu alţi mulţi păgâni. Cu care împreună i s-a tăiat capul fericitei şi a luat cununa mărturisirii.

Pr. Ciprian Apetrei - Sinaxarul: Astăzi o prăznuim pe Sfânta mare muceniţă Ecaterina

S-a născut şi a crescut în oraşul Alexandria Egiptului. Provenind dintr-o familie de rang înalt, Ecaterina a beneficiat de multe privilegii, a studiat foarte mult, astfel că, la vârsta de 18 ani, era cunoscută pentru frumuseţea şi înţelepciunea sa.

Fiind destul de greu să găsească pe cineva care să fie pe placul fiicei sale, mama se hotărăşte să o ducă pe Ecaterina la un părinte duhovnicesc ce locuia în afara cetăţii. Aici află Ecaterina despre învăţătura creştină, însuşindu-şi anumite cunoştinţe despre Mântuitorul Iisus Hristos, iar la finalul discuţiei, părintele îi dăruieşte o icoană a Maicii Domnului cu Pruncul Iisus în braţe.

În acea vreme, împăratul Maximin Daia (305-314) a venit în Alexandria pentru a afla câţi creştini mai sunt, dând poruncă să se jertfească zeilor, iar cine refuza era supus chinurilor şi ucis.

Ecaterina, văzând înşelăciunea oamenilor, merge la el pentru a-i vorbi despre lepădarea de zei şi despre îmbrăţişarea vieţii creştine, spunându-i: ***"Cu adevărat, mare ruşine este a fi cineva atât de orb şi de nebun ca să se închine unor urâciuni ca acestea".***

Apărând cu tărie creştinismul, ajunge în faţa unui consiliu de cincizeci de filosofi păgâni, dintre cei mai iscusiţi, care aveau poruncă împărătească să o determine să se închine zeilor. Dar spre mânia împăratului, Ecaterina dovedeşte deşertăciunea zeilor. În urma unei frumoase pledoarii pentru viaţa creştină, toţi filosofii acelei adunări s-au convertit şi au îndurat apoi moarte martirică. Împăratul Maximin, fiind nevoit să plece, a întrerupt judecata Ecaterinei poruncind să fie întemniţată în continuare.

În urma unei vedenii pe care o are împărăteasa Augusta, aceasta merge împreună cu Porfirie, mai-marele paznicilor împărăteşti, şi alţi două sute de ostaşi în temniţa Ecaterinei şi, ca urmare a unei discuţii, se vor converti toţi la credinţa creştină.

Astfel, s-a împlinit proorocia tinerei, care i-a zis împăratului: ***"Mulţi din palatele tale vor crede în Hristos Dumnezeu".***

După întoarcerea împăratului, Ecaterina este supusă în continuare supliciilor, iar la sfatul lui Hursaden, ea va fi zdrobită de fiarele ascuţite a patru roţi prinse pe aceeaşi osie, în cele din urmă primind cununa muceniciei. De aceea, Sfânta muceniţă Ecaterina este reprezentată în icoane ţinând în mână o roată.

Împărăteasa a plâns văzând felul cum a pătimit Sfânta Ecaterina şi mărturisind pe Mântuitorul Hristos a fost şi ea martirizată.

A doua zi, Porfirie şi cei două sute de soldaţi au fost şi ei ucişi deoarece au mărturisit credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos.

Moaştele Sfintei muceniţe Ecaterina au fost aflate la sfârşitul secolului al VIII-lea într-o mănăstire din Muntele Sinai zidită de împărăteasa Elena, mama lui Constantin cel mare.

Moaştele Sfintei mucenişe Ecaterina

Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Odovania praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului; Sfânta mare muceniţă Ecaterina; Sfântul mare mucenic Mercurie

1. Sfânta Ecaterina s-a născut pe vremea împăratului Maximian (286-305) în Alexandria Egiptului, într-o familie de neam ales, tatăl ei, Constans, fiind cârmuitor al cetăţii. Deşteaptă, frumoasă, crescută în belşug, Sfânta Ecaterina a dobândit cunoştinţe rare şi multă învăţătură, ajungând, de foarte tânără, printre cei mai de seamă înţelepţi ai vremii sale.

A cunoscut, astfel, scrierile lui Virgiliu, Esculap şi Hipocrate, ale lui Aristotel şi Platon şi ale altor înţelepţi asemenea lor, a cunoscut tot meşteşugul marilor oratori şi grăia în multe limbi străine.

Mulţi o ceruseră în căsătorie. Rudele ei o sfătuiau cu stăruinţă să se căsătorească, pentru a nu fi înstrăinată avuţia tatălui ei. Văzând stăruinţele tuturor, Ecaterina le-a cerut să-i găsească un tânăr care să fie neasemănat în rang, bogăție, înțelepciune și frumusețe. Rudele s-au gândit mai întâi la fiul împăratului Romei şi la alți pretendenți de viță împărătească, ale căror ranguri și avuții erau superioare celor ale Ecaterinei; dar, din nefericire, tinerii aceia lăsau mult de dorit în privința purtării, a frumuseții și a ştiinţei.

Mama Ecaterinei, care era creştină în ascuns, a mers atunci în afara cetăţii, la un părinte duhovnicesc, un bătrân sporit și plin de har, pentru a-i cere povață și îndrumare, luând-o cu ea și pe Ecaterina. Aflând de dorința Ecaterinei de a-și găsi

un soț pe măsura ei, bătrânul a asigurat-o că el cunoștea un Tânăr cu adevărat mai presus de toți în privința însușirilor pomenite de ea și în nenumărate altele.

Bătrânul i-a dat Ecaterinei o icoană care o înfățișa pe Maica Domnului ținând în brațe Pruncul Cel dumnezeiesc și a sfătuit-o să se roage ei, cu toată smerenia, să-i ceară să i-L arate pe Fiul ei. A încredințat-o că dacă i se va ruga cu credință, ea o va asculta și-i va împlini cererea. Ecaterina a luat cu sine sfânta icoană și s-a întors acasă.

A făcut așa cum o îndemnase Bătrânul - s-a închis în camera ei și s-a rugat îndelung Maicii Domnului, până când, ostenită fiind, a ațipit. Deodată, i-a apărut în față Împărăteasa îngerilor, așa cum era în icoană, ținându-L în brațe pe Pruncul dumnezeiesc, Care strălucea mai puternic decât soarele, dar Care, din păcate, nu voia să o privească.

De trei ori a dorit tânăra să-L vadă, iar El și-a întors fața de la ea, spunând: Să meargă din nou la bătrânul care i-a dat icoana și să facă tot ce îi va porunci el. Numai așa va avea parte de folos și bucurie. Cum s-au ivit zorile, Ecaterina a alergat la chilia bătrânului la care fusese în ajun. I-a căzut la picioare și, cu lacrimi, i-a istorisit vedenia și l-a rugat să o îndrume și să-i spună ce trebuia să facă pentru a se învrednici de dragostea cerescului Tânăr.

Bătrânul a început să-i dezvăluie tainele adevăratei credințe, de la facerea lumii și a omului și până la Înălțarea la cer a Domnului. Pentru că avea o minte foarte ascuțită, Ecaterina a izbutit să priceapă, într-un timp scurt, toate învăţăturile credinței. A crezut din inimă în adevărul lui Hristos și a primit botezul. După botez Sfânta L-a văzut iarăşi pe Hristos în vedenie, dar de data aceasta Şi-a întors faţa spre ea şi i-a dat un inel, ca semn că va trebui să rămână statornică în iubirea de Dumnezeu.

Astfel, sfânta a ajuns o luminată creştină, cunoscând Sfânta Scriptură şi străduindu-se să vieţuiască după poruncile Domnului Hristos, pe care Îl iubea din toată inima, socotindu-L Mirele sufletului ei.

Atunci a sosit în Alexandria Egiptului împăratul Maximin Daia (305-313), care a adus jertfe nenumărate idolilor şi a poruncit prigonirea creştinilor. Povățuită fiind de Duhul Sfânt, fecioara Ecaterina a mers la împărat şi l-a mustrat pentru nedreapta chinuire a celor nevinovaţi. Împăratul a rămas uimit de frumuseţea, de vorbirea şi de îndrăzneala ei şi, temându-se că va fi biruit în cuvânt, a chemat o mare adunare de filosofi păgâni care trebuia să-i dovedească sfintei netemeinicia crezului ei.

Atunci sfânta a înfruntat cu înţelepte cuvinte adunarea filosofilor, dovedind în faţa poporului deşertăciunea zeilor. Astfel ea, ruşinându-i pe toţi, prin cunoştinţele ei şi prin buna grăire, i-a înduplecat pe cei de faţă, în număr de 150, să creadă în Hristos, încât, stăruind ei în mărturisirea credinţei, au fost arşi în foc din porunca împăratului. Apoi sfânta a fost supusă la bătăi grele şi la sângeroase chinuri, din care a ieşit nevătămată.

Prin cuvintele ei şi prin mărturia răbdării până la sânge ea a adus la credinţa creştină şi pe soţia împăratului Maximin, precum şi pe generalul său, Porfirie, împreună cu 200 de ostaşi, care au pătimit la rândul lor pentru Hristos. În cele din urmă, scăpând prin minune de învârtirea cea ucigătoare a roţii, sfânta a fost osândită să i se taie capul şi aşa a primit cununa mărturisirii.

Sfintele ei moaşte se află astăzi la mănăstirea ce-i poartă numele, pe muntele Sinai, dar părţi din ele au ajuns şi în ţara noastră, în mai multe sfinte locaşuri.

Pentru rugăciunile Sfintei mari muceniţe Ecaterina prea înţeleapta, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

2. Sfântul mare mucenic Mercurie - A trăit în timpul împăraților Deciu (249-251) și Valerian (251-260), când aceștia porniseră persecuțiile împotriva creștinilor. Mercurie făcea parte din legiunea Martenses (adică a zeului Marte), sub conducerea generalului Saturnin din Armenia Mare.

În acea vreme, imperiul era încercat de năvălirile barbarilor. Însuși împăratul Deciu venise pe câmpul de luptă în fruntea legiunilor. Mercurie s-a remarcat în acele lupte prin faptele sale de vitejie, încât împăratul Deciu l-a chemat și i-a oferit daruri multe, avansându-l chiar general. La câteva zile după aceea, împăratul Deciu l-a pus să jertfească zeilor drept mulțumire.

Atunci, Mercurie a răspuns: „Nu cu ajutorul zeilor neputincioși am câștigat biruința, ci cu al lui Hristos, Dumnezeul meu”. În urma acestei mărturisiri, Mercurie a fost supus supliciilor și în cele din urmă a suferit moarte martirică, fiind în vârsta de 25 de ani.

Proloagele din 25 noiembrie

Luna noiembrie în 25 de zile: pomenirea Sfintei muceniţe Ecaterina (†305)

Această sfântă a trăit pe vremea lui Maximian, cel ce domnea împreună cu Diocleţian. S-a născut în Alexandria, fiind fiică de neam împărătesc. Deşteaptă, frumoasă, crescută în belşug, Sfânta Ecaterina a dobândit cunoştinţe rare şi multă învăţătură, ajungând, foarte de tânară, printre cei mai de seamă înţelepţi ai vremii sale. A cunoscut, astfel, scrierile lui Virgiliu, Esculap şi Hipocrate, ale lui Aristotel şi Platon şi ale altor înţelepţi asemenea lor, a cunoscut tot meşteşugul marilor cuvântători şi grăia în multe limbi străine.

Dar osebit de toate aceste învăţături, sfânta era şi o luminată creştină, cunoscând Sfânta Scriptură şi străduindu-se să vieţuiască dupa poruncile Domnului Hristos, pe care Îl iubea ca o logodnică, socotindu-L Mirele sufletului său.

În zilele prigoanei pornite împotriva creştinilor de împăratul Diocleţian, sosind Maximian în Alexandria Egiptului, a fost prinsă şi Sfânta Ecaterina pentru mărturisirea ei cea în Hristos. Deci, a fost pusă la bătăi grele şi la sângeroase chinuri, din care a ieşit nevătămată. Asemenea între alte pedepse, sfânta a fost silită de

Maximian să se înfrunte cu o adunare de filosofi păgâni, ca să dovedească în faţa poporului, deşertăciunea zeilor. Iar ea, ruşinându-i pe toţi, cu înţelepciunea şi cu buna grăire, i-a înduplecat pe cei o sută cincizeci de învăţaţi să creadă în Hristos, încât, stăruind ei în mărturisirea credinţei, au fost arşi în foc. În cele din urmă, scăpând ea ca prin minune de învârtirea cea ucigătoare a roatei, a fost osândită să i se taie capul şi aşa a luat cununa mărturisirii. Trupul ei se află la mănăstirea Sfânta Ecaterina, de pe muntele Sinai.

Întru aceastã zi, pomenirea Sfântului mare mucenic Mercurie

Acesta a fost pe vremea împăraţilor Decius (250-253) şi Valerian (253-260), trăgându-se cu neamul din părţile răsăritului. Era fiu al unui scit, ce se numea Gordian şi făcea parte din ceata vitejilor, ce se numea a Martionilor.

Odată, arătându-i-se înainte îngerul Domnului, acesta i-a insuflat în inimă atâta îndrăzneală şi vitejie, încât Mercurie a izbutit o mare faptă de biruinţă împotriva barbarilor. Pentru aceasta, a fost ridicat de împăratul Decius la vrednicia de general şi l-a făcut sfetnic apropiat al său.

Deci, după război, l-a poftit împăratul pe Mercurie să aducă împreună jertfă de mulţumire Artemidei. Dar, pentru mărturisirea lui Hristos în faţa lui Decius, sfântul a fost legat de patru stâlpi şi i-au tăiat trupul cu cuţitele. După aceea, l-au întins deasupra unui foc, pe care l-a stins cu pâraiele sângelui său. L-au bătut apoi şi l-au spânzurat cu capul în jos, legându-i o piatră grea de grumaji. L-au bătut iarăşi cu bice de şireang arămite. Şi rămânând nevătămat, a fost dus la Cezareea Capadochiei, unde i s-a tăiat capul. Şi aşa a luat cununa muceniciei.

Şi avea Sfântul Mercurie, când a mărturisit pe Hristos, douăzeci şi cinci de ani, fiind mare la trup, frumos la faţă, cu părul auriu, pe care îl împodobea o firească rumeneală ce strălucea pe faţa sa.

Întru aceastã zi, pilda Sfântului Varlaam, despre eretici şi închinători la idoli

A fost un oarecare om bogat, având turme multe de oi, pe lângă care a pus păstori buni, ca să le pască pe ele. Şi erau acolo dumbrăvi multe, în care păşteau acele turme de oi. Şi în aceleaşi dumbrăvi erau şi multe turme de capre sălbatice, dintre care unele erau bătrâne, iar altele tinere. Deci, văzând oile acelea, caprele s-au amestecat cu ele şi au început a paşte împreună şi umblau la păşune în acelaşi loc.

Şi acestea văzând, păstorii s-au ostenit mult cu caprele acelea şi au început a le primi în staul şi le-au făcut pe ele ca pe nişte oi şi au zis: "De acum caprele acestea nu se vor mai despărţi de oi" şi nu s-au mai îngrijit de ele.
Deci, unele dintre aceste capre, după puţine zile, iar altele după multe zile, se duceau la vechile lor turme, întru care se născuseră. Şi, odată ieşind din staul nu se mai întorceau de la turmele lor, la oile cele blânde.

Iar tâlcuirea aceasta este: Omul este Hristos, oile, creştinii. Păstorii sunt episcopii şi preoţii, iar dumbrăvile toată lumea. Turmele de capre sunt ereticii şi închinătorii la idoli, dintre care unii vin la dreapta credinţă, dar, după Botez, încep iarăşi a se aduna cu cei de la care au venit, apoi se întorc la credinţa lor cea dintâi, pentru că episcopii şi preoţii nu-i păstoresc bine pe dânşii. Că pe cei ce vin, dintre eretici şi dintre închinătorii la idoli, către dreapta credinţă creştinească, se cade mai întâi a-i cerceta pe dânşii, de păzesc sfânta rânduială a Bisericii, cea pentru dânşii şi aşa să se lipească ei, cu toată inima, de adevărata credinţă a lui Hristos. Încă se cade a-i învăţa în toate zilele, ca, nu numai să nu se întoarcă la a lor veche credinţă, ci şi pentru a se îngriji de mântuirea lor. Că datori sunt episcopii şi preoţii ca unii ce sunt păstori şi învăţători, să se îngrijească de mântuirea a toată lumea şi fără de lenevire să înveţe.

Întru această zi, cuvânt despre un călugăr vorbit de rău la Ioan milostivul

Avea fericitul Ioan, mai mult decât altele, multă grijă să nu osândească pe nimeni, pentru orice fel de greşeală şi, mai ales, pe călugări, de vreme ce a greşit o dată cu unul din aceştia şi de atunci niciodată nu osândea pe călugări în grabă, căci i se întâmplase lui, într-adevăr, un lucru ca acesta: Un călugăr tânăr umbla de câteva zile prin Alexandria, având împreună cu sine o fecioară tânără şi foarte frumoasă. Acest lucru văzându-l, unii s-au tulburat, socotind că, pentru păcat o poartă cu sine şi au înştiinţat pe Sfântul Ioan milostivul. Iar el a poruncit să-i prindă pe amândoi şi să-i închidă deosebit în temniţă.

Deci, în noaptea următoare, s-a arătat călugărul acela în vis patriarhului, arătându-i lui spatele său plin de răni şi a zis către dânsul: "Oare plăcută îţi este ţie aceasta, stăpâne? Au aşa ai învăţat de la apostoli a paşte turma lui Hristos? Cu sila, nu cu voia? Să mă crezi că te-ai înşelat". Acestea zicând, s-a dus de la dânsul.

Iar patriarhul, deşteptându-se din somn, gândea la ceea ce văzuse şi, cunoscându-şi greşeala sa, şedea pe pat necăjindu-se şi întristându-se. Şi, făcându-se ziuă, a poruncit să-l aducă pe monahul acela, vrând a-l vedea pe el, de este asemenea celui ce i s-a arătat în vedenie. Şi a venit monahul cu mare greutate, că nu putea să se

mişte de mulţimea rănilor. Şi, când l-a văzut pe el, patriarhul a rămas o vreme ca un mort, neputând rosti un cuvânt.
Iar, după o vreme, venindu-şi în sine, l-a rugat pe monah să-şi dezbrace haina sa şi să-i arate lui spatele, ca să vadă de este atât de rănit, precum îl văzuse pe el în vis. Şi, plecându-se rugăminţii, monahul a început a se dezbrăca de haina sa. Şi, din întâmplare, dezbrăcându-se el, i s-au descoperit părţile trupului său cele ascunse şi l-au văzut toţi că este famen, dar de vreme ce era tânăr, nimeni nu-l cunoştea pe el.

Şi, văzând trupul lui zdrobit de răni, patriarhului i-a părut foarte rău de aceasta şi, trimiţând după cei ce-l pârâseră pe monah, i-a despărţit pe ei de biserică vreme de trei ani.

Iar de la monah îşi cerea iertare, zicând: "Iartă-mă, frate, de vreme ce din neştiinţă am făcut aceasta; am greşit lui Dumnezeu şi ţie. Însă, nu ţi se cădea nici ţie, aşa, fără grijă, a umbla cu fecioara prin cetate, ca să nu sminteşti pe mireni, fiindcă porţi chip monahicesc".

Atunci a început a grăi monahul, cu multă smerenie: "Să mă crezi pe mine stăpâne, că nu mint, ci adevărul spun ţie. Mai înainte de această vreme, fiind eu în Gaza şi mergând să mă închin la mormântul Sfinţilor mucenici Chir şi Ioan, m-a întâmpinat către seară această fecioară şi, căzând la picioarele mele, m-a rugat pe mine cu lacrimi, ca să nu o opresc pe dânsa a merge împreună cu mine.

Iar eu, lepădându-mă de ea, am fugit; dar ea, mergând în urma mea, zicea: "Juru-te pe tine cu Dumnezeul lui Avraam, care a venit să mântuiască pe cei păcătoşi şi va judeca viii şi morţii, nu mă lăsa pe mine".

Acestea auzind, am zis către dânsa: "Pentru ce mă juri pe mine aşa, fecioară?"

Iar ea tânguindu-se, mi-a răspuns: "Eu sunt păgână şi doresc să las credinţa mea părintească şi să fiu creştină. Deci, rogu-te pe tine, părinte, nu mă lăsa pe mine, ci mântuieşte sufletul cel ce voieşte a crede în Hristos."

Acestea auzind, m-am temut de judecata lui Dumnezeu şi, luând-o pe dânsa, am învăţat-o sfânta credinţă. Şi, venind la mormântul sfinţilor mucenici, am botezat-o pe ea în biserică şi umblu cu dânsa, întru curăţia inimii, până când o voi duce într-o mânăstire de fecioare".

Iar patriarhul auzind acestea, a oftat şi a zis: "Câţi robi ai Săi ascunşi are Dumnezeu, iar noi, păcătoşii, nu-i ştim".

Şi a spus înaintea tuturor vedenia ce văzuse despre monah noaptea în vis. Şi, luând o sută de galbeni, voia să-i dea monahului aceluia.

Iar el n-a vrut să ia nici unul, zicând: "Monahul care crede că Dumnezeu are purtare de grijă pentru dânsul, aceluia nu-i trebuie aur. Iar cel ce iubeşte aurul, acela nu crede că este Dumnezeu". Acestea zicând, s-a închinat patriarhului şi s-a dus.

De atunci, fericitul Ioan a început şi mai mult a cinsti pe călugări şi pe cei buni, dar şi pe cei ce păreau a fi răi şi a ridicat o mânăstire, spre odihna monahilor celor străini şi se păzea pe sine de osândire.

Şi, ca un păstor bun, îşi învăţa oile sale să nu îndrăznească a osândi pe nimeni, chiar de ar şti greşeala cuiva, ci să-şi vadă fiecare ale sale păcate, iar nu pe cele străine.

Dumnezeului nostru, slavă acum şi pururea şi în vecii vecilor ! Amin.

Moaştele Sfintei muceniţe Ecaterina

Astăzi Biserica prăznuieşte pe una dintre muceniţele care s-au împodobit în chip minunat cu faptele virtuţii, pe Sfânta mare muceniţă Ecaterina, ale cărei sfinte moaşte, se află in Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Muntele Sinai şi din mila lui Dumnezeu, părticele din sfintele moaşte sunt prezente şi în România.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Muntele Sinai

Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Eghina, Grecia

Fragment din moaştele Sfintei Ecaterina (mâna) - Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Eghina, Grecia

Moaştele Sfintei muceniţe Ecaterina în România

În Bucureşti:

- **Biserica "Sfinţii apostoli Petru si Pavel + Sfânta muceniţă Ecaterina – Belvedere"** (cartier Regie, Str. Cărvunarilor, Nr. 2 / pe strada cu maternitatea Giuleşti, in spatele mag. Bricostore-Orhideea, Metrou Grozăveşti sau Crângaşi).

Cântare de mulțumire îți aducem ție noi, smeriții,
căci cu mare dar ne-ai învrednicit pe noi jertfindu-te
pe tine însăți pentru dragostea dreptei credințe.
Primește dar, Mare Mucenițǎ Ecaterina, această rugăciune
și ne dă vindecare neputințelor în tot cursul vieții noastre,
pentru ca dimpreună cu tine să binecuvântăm
pe Dumnezeu și să-L slăvim. Amin.
Bucura-te,
Sfanta Ecaterina,
Mare Mucenita
a lui Hristos!
Mare Mucenițǎ Ecaterina
(25 noiembrie)

Bucura-te,
a lui Hristos!

Icoana Sfintei Ecaterina

- **Biserica Coltea din Bucureşti**

O părticică din moaştele Sfintei Ecaterina se află la Biserica Coltea din Bucureşti.

- Mânăstirea “Sfântul Nicolae - Mihai Vodă”, de lângă Metrou Izvor, Springtime Izvor, Str. Sapienţei, Nr. 4;
- Biserica “Adormirea Maicii Domnului - Precupeţii Noi”, Str. Gral. Broşteanu, Nr. 12 (vizavi de ASE - intrarea din Cal. Dorobanţi);
- Capela Leagănului de Copii „Sfânta Ecaterina”, Bd. Mareşal Averescu Nr. 17, lângă Arcul de Triumf);
- Biserica „Sfânta Ecaterina” a Facultăţii de Teologie din Str.Sfânta Ecaterina;
- Biserica “ Sfinţii Trei Ierarhi – Colţei” (Universitate, Bd. Brătianu, Nr. 1);
- Biserica “ Sfântul Andrei” (Şos. Chitilei, Nr. 138);

În provincie:

- **Schitul “Sfântul Ioan Rusul”**, com. Slobozia, jud. Giurgiu (5 km de Giurgiu).

Mănăstirea Sfântul Ioan Rusul - Giurgiu are de asemenea părticele din moaştele Sfinţilor: Sfântul ierarh Nicolae, Sfântul Ioan Gură de Aur, Sfântul Siluan Athonitul, Sfântul ierarh Elefterie, Sfântul Macarie de la Pecerska, Sfântul ierarh Haralambie, Sfântul Gherasim de la Iordan, Sfântul Policarp al Smirnei, Sfânta mare muceniţă Ecaterina, părticele de la mulţi alţi sfinţi.

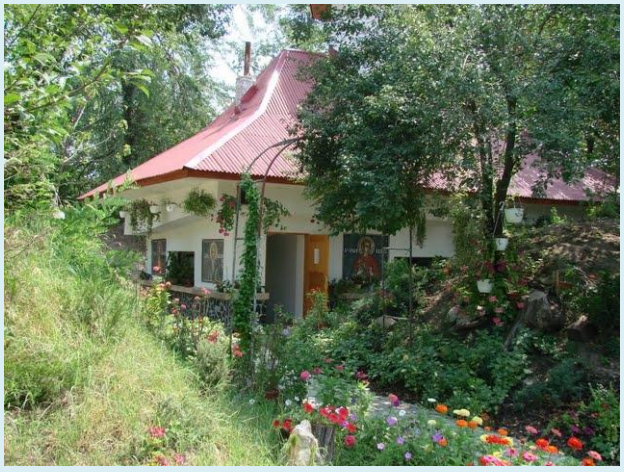

- **Mănăstirea Comana**, com. Comana, jud. Giurgiu;
- **Biserica „ Sfântul Nectarie”** din cartierul „Alexandru cel Bun”, Iaşi;
- **Biserica “Adormirea Maicii Domnului şi Sfântul Antonie cel mare - Vulpe”** (str. Sărărie) din Iaşi;
- **Biserica Spitalului Judeţean din Suceava**, jud. Suceava;
- **Biserica “Sfânta Ecaterina şi Sfântul Mercurie”** din com. Rădăşeni, jud. Suceava;
- **Biserica Memorială Mihai Viteazul „ Sfântul Siluan Atonitul”** din Alba Iulia, jud. Alba;
- **Schitul Huta**, com. Huta / Finiş, jud. Bihor (lângă Beiuş);
- **Catedrala Episcopală** din Giurgiu;
- **Biserica din Letca Nouă**, jud. Giurgiu (lângă Ghimpaţi);

Minunea descoperirii moaştelor Sfintei Ecaterina

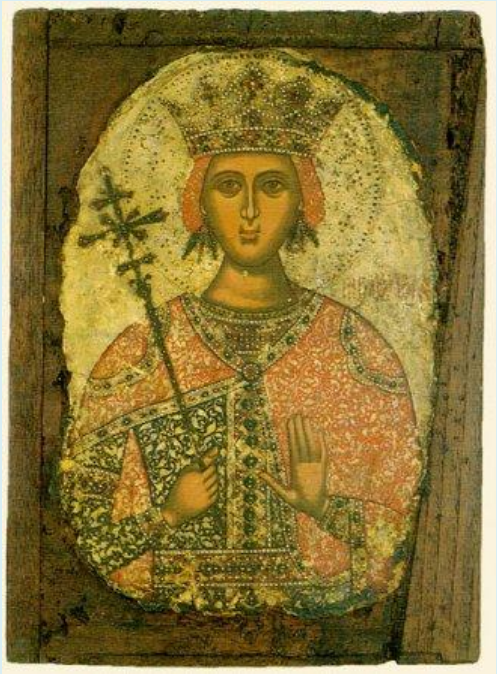

La cinci secole după moartea Sfintei Ecaterina, s-a petrecut o minune prin care au fost descoperite sfintele ei moaşte, care stătuseră vreme îndelungată ascunse în loc de taină, pe Muntele Sinai.

Într-o noapte, unui călugăr cu viaţă îmbunătăţită i-a apărut în vedenie trupul neatins de stricăciune al sfintei, înconjurat de o lumină puternică, suprafirească; trupul se află undeva pe vârful Muntelui Sinai şi izvora mir prea frumos mirositor.

Profund mişcat, monahul a urcat el însuşi pe Munte şi a găsit, într-adevăr, moaştele Sfintei Ecaterina, chiar în locul pe care îl văzuse în vis. A strâns, într-o sticlă, câteva picături din mirul care nu înceta să se reverse din cinstitul trup al sfintei. Moaştele au fost luate şi duse în biserică.

În 1229, regele Ludovic al IX-lea al Franţei a ridicat, la Paris, o biserică închinată Sfintei Ecaterina.

În secolul al XII-lea, monahii au ridicat sfintele moaşte din biserica de pe vârful Muntelui Sinai şi le-au adus, cu cinste şi evlavie, la mănăstirea ridicată pe Muntele Rugului aprins, prilej cu care hramul bisericii a devenit Sfânta Ecaterina.

(Sfânta mare muceniţă Ecaterina - Viaţa şi acatistul, Editura Trinitas, Iaşi, 2007, pp. 52-53)

Pr. Silviu Cluci - Moaştele Sfintei Ecaterina

Moaştele Sfintei Ecaterina se află la mănăstirea din Muntele Sinai (Egipt) ce-i poartă numele.

Capul şi mâna stângă a Sfintei Ecaterina aflate la Mănăstirea Sfintei de pe Muntele Sinai

Nu se știe când a primit mănăstirea moaștele Sfintei Ecaterina din Alexandria și nici cum a primit numele ei, dar este cunoscută sub acest nume încă din primul mileniu.

În secolul al IX-lea, la cinci sute de ani de la martiriul Sfintei Ecaterina, un monah sinait a avut o vedenie în care trupul luminos al Sfintei Ecaterina era ridicat de îngeri, imediat după moartea ei, pe un vârf în apropiere de Muntele Sinai, unde a rămas neatins. Când monahii au urcat pe vârful respectiv, au găsit intacte moaştele sfintei. De atunci, vârful poartă numele Sfintei Ecaterina.

Racla cu moaştele Sfintei Ecaterina de la Mănăstirea Sfintei de pe Muntele Sinai

Mâna pe care Sfânta Ecaterina i-a oferit-o Mirelui său, Iisus Hristos, se păstrează intactă şi astăzi, la mai bine de 1.700 de ani.

Fiecare pelerin care ajunge la Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Sinai primeşte drept binecuvântare un inel inscripţionat cu numele sfintei mucenițe, în amintirea minunii pe care a săvârşit-o Mântuitorul Iisus Hristos cu Sfânta Ecaterina.

(Video) Moaștele Sfintei Mucenițe Ecaterina:
https://doxologia.ro/clipuri/video-moastele-sfintei-mucenite-ecaterina

Sfânta mare muceniţă Ecaterina – Predici şi editoriale

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfintei mari muceniţe [şi prea înţelepte] Ecaterina

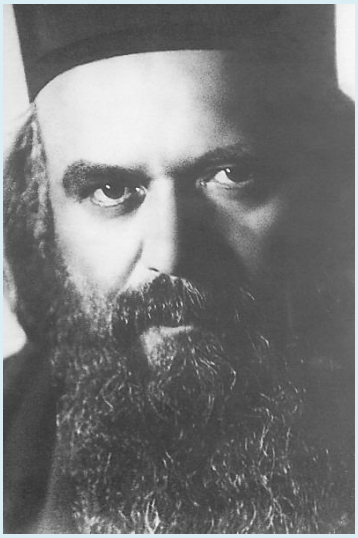

Ea a fost fiica regelui Constus [sic]. După moartea tatălui ei, ea a locuit cu mama ei la Alexandria.

Fiind în taină creştină, maica a adus-o pe fiică la Hristos, prin intermediul părintelui ei duhovnic.

Ecaterina a primit în timpul unei vedenii inel de la Mântuitorul Hristos însuşi, ca semn că Ecaterina s-a făcut logodnica Lui. Acest inel se află în degetul sfintei şi în ziua de azi.

Sfânta Ecaterina a fost covârşită cu mari daruri de la Dumnezeu. Primind o educaţie foarte aleasă şi înaltă, ea a stăpânit toată filosofia elină, desăvârşit arta retoricii, logica şi ştiinţa medicală. Pe lângă acestea, ea era de o frumuseţe fizică fără seamăn.

Venind la Alexandria nelegiuitul Maxenţius şi poruncind tuturor să îi urmeze lui în aducerea de necurate jertfe idolilor, Ecaterina i-a ieşit înainte şi i-a arătat cu îndrăzneală toate erorile idolatriei.

Împăratul, văzând că nu poate face faţă nici pe departe marii ştiinţe, înţelepciuni şi elocinţe a Ecaterinei, a convocat cincizeci dintre cei mai înţelepţi filosofi şi retori spre a intra cu ea în dispută filosofică şi logică în problemele credinţei, a o birui şi a o face astfel de ruşine.

Dar Ecaterina a fost aceea care a repurtat victoria în dezbateri asupra celor cincizeci de filosofi de elită [cu toţii bărbaţi], făcându-i astfel ea pe ei de ruşine înaintea tuturor.

Nebun de furie, împăratul a poruncit ca toţi cei cincizeci de filosofi să fie arşi de vii.

Rugându-se cu inima Sfânta Ecaterina, toţi cei cincizeci s-au mărturisit creştini şi au slăvit numele lui Hristos mai înainte de a fi omorâţi.

Fiind aruncată în temniţă, Sfânta Ecaterina 1-a convertit la Hristos pe comandantul gărzii imperiale, Porfirie, împreună cu două sute de soldaţi.

Ea de asemenea a adus-o la adevărul credinţei pe însăşi împărăteasa Augusta-Vasilissa, soţia lui Maxenţiu.

Ei cu toţii au luat pentru aceasta, sângeroasă mucenicie, în timpul bestialelor torturi, Sfintei Ecaterina i s-a arătat îngerul lui Dumnezeu, care a sfărâmat roata pe care era trasă.

După aceasta însuşi Domnul Hristos S-a arătat sfintei muceniţe şi a mângâiat-o. După schingiuiri bestiale Sfânta mare muceniţă Ecaterina a fost omorâtă prin decapitare, în vârstă fiind de optsprezece ani.

Martiriul s-a petrecut în douăzeci şi patru de zile ale lunii noiembrie, din anul 310. Din trupul ei a curs lapte în loc de sânge. Sfintele ei moaşte făcătoare de minuni odihnesc la Muntele Sinai.

(În Mineiul românesc slujba acestei Sfinte mari muceniţe este aşezată la 25 noiembrie, în 24 noiembrie fiind pomeniţi în principal Sfinţii episcopi Clement al Romei, Petru al Alexandriei şi Sfântul mucenic Teodor cel din Antiohia.)

Cântare de laudă la Sfânta mare muceniţă Ecaterina

Sfânta Ecaterina prea înţeleapta, osul regesc,
Sfânta muceniţă a lui Hristos s-a făcut.
Nebunul Maxenţius îi oferea ei viaţa
De ar fi primit ea să-i fie soţie!

Dar Sfânta Ecaterina cea prea înţeleaptă,
Cu sufletul strălucind ca aurul curat,
Răspuns-a împăratului astfel:
«Al meu logodnic e Hristos înviat,
Dragostea unui bărbat ce peste puţin va putrezi
Eu nu o doresc.

Tu trupul meu iubeşti: iată dar
Că putreziciunea la putreziciune trage,
Aşa precum şi nemurirea nemurire doreşte.
Dar al trupului înveliş trebuie curând să piară,
De aceea omul înţelept caută numai de suflet.

Fă ce doreşti, dă-mă la chinuri,

Arde-mă cu foc, pe roată mă trage.
Pe sufletul meu eu aprig mi-l voi păzi,
Şi nu mă voi închina decât Unuia Dumnezeu.
Ţine minte, împărate, că în curând vei pieri,
Şi-apoi al tău hoit de viermi se va umple.

Ei vor fi a ta slavă, căci ei te vor roade,
Iar însoţitor avea-vei doar blestemul,
Care te va şi întâmpina:
Căci tu cutezi nebuneşte să te lupţi cu Hristos,
Care decât moartea este infinit mai tare.
Tu eşti acela peste care căzând, Piatra o zdrobeşte. "

O, Sfântă Ecaterina, fecioară a lui Hristos,
Tu tronul regal l-ai dispreţuit pentru Adevăr!
Tu de aceea astăzi domneşti cu Adevărul
Şi-ntr-al Lui etern Rai cu îngerii cânţi!

Mitropolitul Augustin de Florina – Omilie la pomenirea Sfintei mare muceniţe Ecaterina, logodnica lui Hristos

Vom vorbi despre Sfânta Ecaterina care este sărbătorită astăzi. Sfânta Ecaterina a trăit în veacul al III-lea după Hristos. S-a născut în Alexandria. Tatăl ei Constas, reprezentant al împăratului şi mama ei erau idolatri. Aşa că şi ea era idololatră. Dar fetiţa avea o mare înclinaţie spre studii. A studiat toate ştiinţele şi a citit operele scriitorilor greci şi latini, iar la vârsta de 18 ani era cea mai învăţată fată din Alexandria.

Dar şi la înfăţişare era o femeie minunată, pe de-a întregul plăcută. Cu astfel de daruri trupeşti şi intelectuale era o mireasă peţită de mulţi. Tineri importanţi o cereau în căsătorie, dar ea spunea că nu vrea să se mărite în ciuda tuturor presiunilor alor ei.

Dacă cineva vrea să se căsătorească, este păcat să-l împiedicăm. Dar dacă aceasta este păcat o dată, de 100 de ori este păcat să împiedicăm un om, bărbat sau femeie, care vrea să-şi dea inima lui Dumnezeu. Nunta este de argint, fecioria este de aur. Alege şi ea. Eu, de atâţia ani de când slujesc Domnului, niciodată, dar niciodată nu am împiedicat un om să se căsătorească. Dar întotdeauna am susţinut femei şi bărbaţi care au vrut să se dedice lui Dumnezeu şi să fie persoane misionare şi să se facă monahi. Dumnezeu a dat libertate. Violenţa este interzisă, în special în aceste chestiuni.

Aşadar făceau rele presiuni asupra Sfintei Ecaterina. Ea nu ura nunta, dar ca un spirit superior ce era, voia să fie neîmprăştiată. Şi nu există doar nunta aceasta obişnuită. Unii se căsătoresc cu patria, alţii cu ştiinţa, alţii cu religia.

Sfânta Ecaterina, pentru a scăpa de presiuni, a uneltit un pretext ingenios. Pentru că un creştin trebuie să fie înţelept; trebuie să aibă înţelepciunea nu a lumii acesteia, ci a lui Dumnezeu.

Aşadar spune părinţilor ei:
- De vreme ce mă presaţi atâta, accept să mă căsătoresc, dar cu o condiţie.
- Ce condiţie, copilul meu?
- Dacă se va găsi un tânăr care să fie superior mie în ceea ce priveşte frumuseţea, bogăţia, cunoaşterea şi ştiinţa, îl voi lua.

Au început să caute şi s-au prezentat mulţi. Unii erau bogaţi, dar nu erau frumoşi. Unii erau bogaţi şi frumoşi, dar nu erau învăţaţi. Un lucru rar: şi bogăţie, şi frumuseţe, şi educaţie aleasă să se întâlnească într-o singură persoană. În felul acesta nu s-a putut găsi cineva, iar părinţii erau nemângâiaţi.

Au trimis-o la un oarecare ascet filozof, care trăia într-o peşteră afară din Alexandria. S-a dus şi i-a cerut sfatul ce să facă.

Acela i-a spus:
- Copila mea, eu ştiu un tânăr. Nu există altul ca El în lume. Frumos, bogat, puternic, înţelept ca nimeni altul.

Ecaterina s-a entuziasmat şi i-a spus:
- Aş vrea să-l văd.

Îi spune ascetul:
- Vei face ce-ţi voi spune?

- Voi face.

- Ascultă deci (a spus ascetul şi a scos din sânul său o icoană a Preasfintei Fecioare cu Domnul nostru Iisus Hristos): Ia această icoană, du-te acasă, închide-te în camera ta şi roagă-te. Şi Preasfânta îţi va arăta ce să faci.

Într-adevăr, Ecaterina a luat icoana, s-a închis în casă şi a făcut multă rugăciune, până după miezul nopţii. Obosind a luat-o somnul.

Atunci vede o vedenie: a văzut-o pe Preasfânta Fecioară că strălucea ca o lună, iar pe dumnezeiescul Prunc în braţele ei că strălucea ca un soare; dar faţa lui Hristos se întorcea ca să n-o vadă pe Ecaterina.
Atunci Maica Domnului spune:
- Copilul meu, priveşte la această fată. A venit de atât de departe, şi cere să afle pe cineva care să o iubească şi să i se dedice.
Dumnezeiescul Prunc a răspuns cu mânie:
- Nu vreau s-o privesc.
- De ce, copilul meu? Aceasta este cea mai frumoasă copilă din Alexandria.
- Nu, Maica lui Dumnezeu, este urâtă (era urâtă, deoarece încă nu era botezată).

Ecaterina a fugit plângând. S-a dus la ascet şi i-a spus vedenia.

- Bine ţi-a spus, zice acela. De aceea, dacă vrei ca Hristos să privească spre tine, trebuie să crezi în El şi să te botezi.

În câteva zile acea mare personalitate a Alexandriei s-a botezat şi devenise de acum creştină. *Atunci a văzut iarăşi o vedenie. De această dată dumnezeiescul Prunc o privea şi Raiul se sălăşluise în inima ei.* Din acel moment Ecaterina s-a dedicat pe de-a întregul lui Hristos. A devenit misionară.

A aflat lucrul acesta împăratul Maximian şi a chemat-o la dialog. La sfârşit a fost nevoit să spună:
- Nu pot s-o scot la capăt cu tine, dar voi chema pe înţelepţi şi pe oamenii de ştiinţă, pe matematicieni şi fizicieni şi astronomi, pentru ca să discuţi cu ei.

A doua zi, 150 de înţelepţi erau la palatul lui Maximian. De cealaltă parte Sfânta Ecaterina singură. A început discuţia şi a durat toată ziua. Argumentele înţelepţilor erau demontate. Duhul Sfânt a luminat-o pe Sfânta Ecaterina, iar ea le-a închis gura. Unul după altul spuneau:
- Sunt de acord cu Ecaterina. Cred în Dumnezeul Ecaterinei.

Iar împăratul? S-a sălbăticit şi mai mult şi a poruncit să taie capetele sofiştilor în faţa lui. Astfel, acei 150 de înţelepţi au mărturisit pe Hristos şi au fost martirizaţi.

După aceasta Maximian a aruncat-o pe Sfânta Ecaterina în închisoare. Şi în temniţă fiind ea repurta noi biruinţe. Acolo a adus la credinţă pe mulţi care veneau să o viziteze. Printre ele era şi femeia lui Maximin, împărăteasa Faustina şi garda de corp a ei, demnitarul Porfirie, împreună cu 200 de soldaţi ai săi. Toţi aceştia, ascultând cuvintele ei, au crezut în Hristos.

Dar Maximian, cuprins de o pizmă satanică, nu numai că a rămas neînduplecat, dar a şi poruncit ca şi aceştia să fie decapitaţi. Nu i-a fost milă nici de femeia sa! O sută cincizeci cu două sute şi cu doi fac trei sute cincizeci şi doi (352), trei sute cincizeci şi două de suflete a prins în mreaja lui Hristos predica Sfintei Ecaterina!

După puţin s-a apropiat şi sfârşitul ei. Nu vă povestesc detaliile. Este lung şirul chinurilor, din care cel mai groaznic este roata. Şi piatră să fii, te vei emoţiona dacă vei citi sfârşitul Sfintei Ecaterina. După ce a îngenunchiat, şi-a înălţat mâinile şi s-a rugat pentru întreaga lume. Apoi şi-a plecat capul şi a fost decapitată. Aşa şi-a dat sfântul ei suflet, care ca un porumbel alb a zburat la ceruri.

Sfintele ei moaşte se păstrează nestricate. Câţi nu cred să se ducă să le vadă. Se află în Muntele Sinai. Pe acest cuib îl păstrează de-a lungul veacurilor monahii greci. Să mulţumim lui Dumnezeu pentru asta. Poate că ei sunt ultimii monahi, deoarece copiii Eladei nu mai merg să se facă monahi în Sinai sau în Sfântul Munte; au alte aspiraţii…

Ca închinători merg acolo şi israeliţi, şi egipteni, şi beduini, şi germani, şi ruşi ca să sărute sfintele moaşte ale sfintei pe care a încununat-o Dumnezeu cu trei cununi: a fecioriei, a martiriului şi a înţelepciunii şi ştiinţei.

Dacă ne uităm la icoana ei, vedem că are un inel. Ce înseamnă acesta? În a doua vedenie pe care a avut-o, Hristos i-a dat un inel, adică au devenit atunci logodnici. Logodnici care se deosebesc de logodnicii de pe pământ. În clipa în care o fată se dedică lui Dumnezeu, de acolo înainte ea se logodeşte cu Hristos, care este „Mirele cel împodobit cu frumuseţea mai mult decât toţi oamenii” (Stihoavna Laudelor din Sfânta şi Marea Marţi).

Sfânta Ecaterina, iubiţii mei, este o mustrare pentru poporul nostru. Mustrare mai întâi pentru femeile a căror minte le este la frumuseţea trupească şi nu se îngrijesc de cea sufletească. În al doilea rând este o mustrare pentru bărbaţii care se dovedesc inferiori femeilor. Iar în al treilea rând este o mustrare a noastră, a clericilor, deoarece nu aducem suflete aproape de Hristos cum a făcut Sfânta Ecaterina, ci mai degrabă le gonim.

Închei şi doresc ca din rândul femeilor să se ridice mame care să crească eroi, iar din rândul bărbaţilor să se ridice martiri. Cununa aceasta o nădăjduiesc de la mamă, de la femeie. Amin.

(Omilie de seară din biserica Sfintei Treimi Ptolemaida, duminică, 26.11.1978)

(traducere din elină de monahul Leontie)

Înaltpreasfinţitul Pantelimon, mitropolit de Antinoe (Patriarhia Alexandriei şi a toată Africa) - Sfânta Ecaterina - exemplu pentru mărturisirea prin viaţă şi martiriul credinţei noastre în Hristos

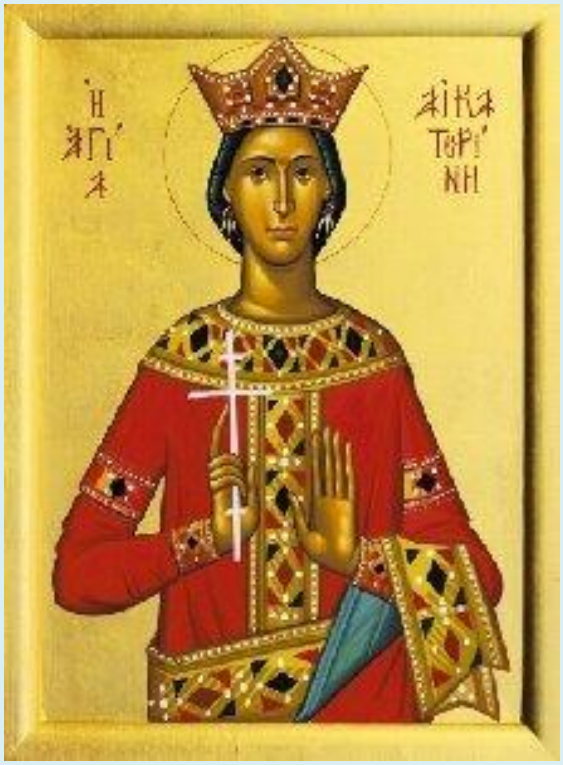

Între datoriile noastre de ucenici ai Întâiului Martir şi Arhipăstor Hristos este şi mărturisirea prin viaţă şi martiriul credinţei noastre în Hristos. Domnul nostru Iisus Hristos a confirmat aceasta prin următoarele cuvinte: Dacă lumea vă prigoneşte, dacă vă aruncă în temniţă, dacă vă supune la înfricoşătoare şi groaznice chinuri, ca să vă lepădaţi de numele Meu, atunci să ştiţi că mai înainte de a vă prigoni pe voi, M-a prigonit mai înainte de toţi pe Mine.

Domnul îi cheamă pe toţi cei care vor să-L urmeze să păşească pe calea cea strâmtă şi cu necazuri, care, în ciuda greutăţilor şi contradicţiilor ei, duce la viaţa veşnică şi în Împărăţia Cerească a lui Dumnezeu.

Lumea şi în mod deosebit omul lumesc, omul păcatului, cel care rămâne nepocăit în faţa dumnezeieştii chemări la pocăinţă şi la mântuire, este vrăjmaş faţă de Dumnezeu, faţă de Biserica Lui şi faţă de acei creştini binecinstitori care se luptă în viaţa lor de zi cu zi să trăiască voia lui Dumnezeu.

Lumea păcatului îi iubeşte doar pe acei oameni care sunt asemănători ei. Pe omul moral, virtuos şi sfânt îl respinge şi îl urăşte, pentru că viaţa sfinţilor este o mustrare foarte înţepătoare pentru ei. Din acest motiv sfinţitul psalmist îl prezintă foarte semnificativ pe păcătos că se adună cu alţi oameni fără de lege şi le propune să ridice de pe faţa pământului pe cel drept, să-l îngroape în cele mai dinăuntru ale pământului până ce-l va şterge din amintirea oamenilor.

Dar lucrurile nu sunt după cum vor păcătoşii, chiar dacă în multe situaţii ale vieţii ni se pare că domină cei nedrepţi, hoţii, înşelătorii, escrocii, proxeneţii, oamenii drogurilor, ai comerţului ilegal, ai nedreptăţii şi ai atâtor altor situaţii păcătoase.

Voia păcătosului nu poate să împiedice voia Sfântului Dumnezeu, pentru că ***„pomenirea drepţilor este cu laude". „Drepţii în veac vor fi vii" şi „dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul din Liban se va înmulţi".***

De aceea şi proorocul-împărat David strigă: ***„Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioşilor şi în calea păcătoşilor nu a stat şi pe scaunul hulitorilor n-a şezut. Ci în Legea Domnului e voia lui şi la Legea Lui va cugeta ziua şi noaptea".***

Ceea ce deosebeşte pe omul sfânt de omul păcătos este dispoziţia sa de a urma şi de a împlini voia lui Dumnezeu în viaţa sa. Sfântul nu este cel fără de păcat, pentru că fără de păcat este doar Sfântul Dumnezeu. Sfântul, creştinul corect, este acela care se luptă zi de zi să-şi învingă patimile cele păcătoase şi obişnuinţele cele rele ale vieţii omeneşti. Se rupe de lumea păcatului prin pocăinţă şi se uneşte cu Hristos, Doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre.

Iar prin această unire esenţială a omului cu Creatorul său, el îşi află adevărata identitate. Scopul existenţei lui i se redescoperă. Şi vocaţia finală a prezenţei lui în această lume a confuziei şi a tulburărilor continue este definită de cuvintele Dumnezeului-Om, Mântuitorul nostru Iisus Hristos: ***„Fiţi sfinţi precum Tatăl vostru cel ceresc sfânt este".*** „De aceea, fiţi dar voi desăvârşiţi, precum Tatăl vostru cel ceresc desăvârşit este".

Iată deci, care este scopul şi vocaţia noastră! Să devenim oameni sfinţi ai lui Dumnezeu, care trăim pe pământ, dar privim la cer, având întotdeauna în vedere cuvintele Apostolului Pavel: „Nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe cea viitoare".

Insuflată de această învăţătură a Domnului, a proorocilor şi a apostolilor, Sfânta Ecaterina sărbătorită astăzi a primit cu bună dispoziţie şi râvnă înflăcărată să îndure înfricoşate chinuri pentru dragostea ei faţă de Mântuitorul Hristos. S-a învrednicit să fie numită mare muceniţă, Fecioară şi Mireasă a lui Hristos, titluri pe care puţini sfinţi ai Bisericii Ortodoxe s-au învrednicit să le primească.

Dar ziua de astăzi ne impune să ne întoarcem pentru puţin în anii prigoanelor Bisericii Creştine. În Alexandria, pe la sfârşitul secolului al III-lea se naşte Ecaterina, fiica împăratului Konsta. Dată fiind poziţia ei socială, s-a bucurat de o educaţie desăvârşită şi multilaterală. Stăpânea literatura latină şi greacă, filozofia, retorica, astronomia, matematica şi alte ştiinţe. Se distingea, în afara înţelepciunii şi a virtuţii, şi prin frumuseţea trupească. Arăta o neobişnuită evlavie şi un mare ataşament faţă de cele dumnezeieşti.

Într-o vedenie a primit un inel de logodnă duhovnicească de la însuşi Hristos, care era purtat ca Prunc de către Maica Sa, Preasfânta şi Pururea Fecioară Născătoare de Dumnezeu, Maria.

Împăratul Maximin, când a aflat despre însuşirile, modul de viaţă şi despre faptul că Ecaterina era creştină, a însărcinat pe 150 de renumiţi filozofi să-i schimbe părerea şi să demonstreze netemeinicia credinţei creştine. ***Dar ea, prin harul lui Hristos şi prin înţelepciunea care îi fusese dăruită de către Înţelepciunea cea de sus, „a tăiat în chip luminat meşteşugirile necredincioşilor cu sabia Duhului”.*** Şi nu numai atât, ci i-a convins pe toţi filozofii idolatri să îmbrăţişeze noua religie a lui Hristos. Maximin mâniindu-se, a poruncit să fie aprins un foc în mijlocul cetăţii Alexandriei şi să fie aruncaţi în el filozofii, iar pe Ecaterina a aruncat-o în închisoare.

În zilele ce au urmat a suferit cu răbdare chinuri înfricoşătoare. Maximin a poruncit să se pregătească o roată cu cuie, aşa încât prin ea să rupă în bucăţi trupul muceniţei. Când însă au adus roata pregătită, prin minune ea s-a sfărâmat, iar bucăţile ei s-au împrăştiat. Atunci a poruncit ca muceniţa lui Hristos să fie decapitată. Cei ce se aflau acolo ca martori oculari au urmărit decapitarea sfintei. Au văzut că în loc să curgă din grumazul sfintei sânge, a curs lapte spre dovada curăţiei şi a vieţii fecioreşti a muceniţei.

Trupul ei preacurat a fost dus de către îngeri în Muntele Sinai, unde a rămas vreme de mai bine de trei secole neîngropat, până când monahii mănăstirii Sinai

au fost înştiinţaţi printr-o vedenie şi au îngropat trupul sfintei în Sfânta Biserică a Schimbării la Faţă a Mântuitorului Hristos.

Sfânta Ecaterina sărbătorită astăzi trebuie să ne dea prilejul de a-i imita viaţa, virtuţile şi credinţa ei înflăcărată şi statornică.

- *În faţa greutăţilor şi a prigoanelor, a răbdat cu vitejie.*
- *În faţa ispitelor vieţii lumeşti, s-a opus cu puterea virtuţii şi a moralităţii.*
- *În faţa măririlor lumeşti şi deşarte ale lumii acesteia, a opus slava cea cerească pe care Hristos o oferă tuturor celor care rabdă până la sfârşit.*

Astăzi deci, întreaga lume creştină încearcă un sfânt cutremur şi o sfântă laudă, că în cetatea elenă a Alexandriei din Egipt s-au arătat mari mucenici ai Credinţei noastre.

Să avem deci ca ocrotitoare a noastră pe marea muceniţă a lui Hristos, Ecaterina. S-o rugăm toţi cu credinţă fierbinte să ne acopere cu harul ei. Să o implorăm să ne dăruiască mult dorita sănătate sufletească şi trupească. Să o rugăm să mijlocească pentru mântuirea noastră.Amin.

(traducere din elină de monahul Leontie)

Stareţul Tadei de la Mănăstirea Vitovniţa - Sfânta muceniţă Ecaterina minunat vorbind cu Domnul

Avem pilda Sfintei mare muceniţe Ecaterina, care tânără de 18 ani, a pătimit. Rănită şi istovită, a fost aruncată de vrăjmaşi în temniţă şi Domnul i S-a arătat acolo.

Ea L-a întrebat: " Doamne, unde ai fost până acum ?"

"Aici am fost în inima ta".

"Cum ai fost în inima mea, când ea este rea, necurată şi plină de trufie?"

"Da, aşa-i", i-a spus El," însă ai lăsat loc şi pentru Mine, şi dacă nu aş fi fost cu tine nu ai fi putut duce această pătimire. Căci îţi voi da putere să poţi răbda până la capăt! "

"Dumnezeu ne conduce prin pătimiri, greutăţi şi necazuri, ca prin ele să dobândim pacea.

Sfinţii Părinţi spun:"Prin aceasta vom şti că suntem dragi Domnului, dacă ne duce prin necazuri, pătimiri şi suferinţe."

"Pace las vouă, pacea Mea dau vouă; nu precum dă lumea dau Eu vouă. Să nu se tulbure inima voastră, nici să se înspăimânteze," (Io. 14:27), spune Domnul, Cel ce este Adevărul, Calea şi Viaţa."

Notă: Text extras din cartea "Pace şi bucurie în Duhul Sfânt - Stareţul Tadei de la Mănăstirea Vitovniţa"

Părintele Valentin Mordasov - Sfânta Ecaterina, chipul înţelepciunii luminate de sus

Icoana Sfintei Ecaterina din Biserica Sfântul Gheorghe - Plevnei, Bucureşti

“Astăzi, când Sfânta Biserică o pomeneşte pe Sfânta mare muceniţă Ecaterina, să vorbim despre înţelepciune.

Ecaterina era înzestrată cu o înţelepciune duhovnicească adâncă: ea i-a depăşit pe cei cinci înţelepţi în cugetarea despre Dumnezeu. Există o înţelepciune lumească, la care referindu-se Sfinţii Părinţi spun: „Este mai bine să fii nebun“. Înţelepciunea lumească este de pildă atunci când mergi la biserică pentru că nu ai altceva de făcut sau când dai milostenie pentru că n-ai unde pune banii etc.

Pe vremea Sfântului Antonie cel mare, s-au adunat odată părinţii cei mai duhovniceşti, căutând să afle care dintre virtuţi este cea mai mare: credinţa, nădejdea, postul, smerenia sau altele? Şi, după ce au dezbătut toată noaptea, Sfântul Antonie a luat cuvântul şi a spus că fiecare virtute din cele pomenite este

importantă, dar că cea mai mare, fără de care şi celelalte îşi pierd valoarea, este dreapta-socoteală sau discernământul, adică înţelepciunea.

Înţelepciunea este necesară pentru a face fapte bune, bine primite înaintea lui Dumnezeu: dintre cele zece fecioare, la masa de nuntă au intrat doar cele înţelepte.

Sfântul Pimen spune că unul taie un copac o zi întreagă, iar altul (înţelept) îl taie dintr-o dată. Când Sfântul Filaret, mitropolitul Moscovei, a fost rugat de fraţi să le trimită un monah ca egumen al mănăstirii, a răspuns că nu poate, deoarece nu are nici unul înţelept. Iată cât de importantă şi de rară este această virtute.

Părinţii duhovniceşti spun însă că înţelepciunea poate fi dobândită. Ea se dobândeşte ca şi ştiinţă: începând cu alfabetul şi ajungând până la înţelegerile cele mai înalte. Pentra aceasta este necesar să citeşti mult, să discuţi cu cei înţelepţi.

- *Înţelepciunea ştie să vorbească şi să tacă la timp. Înfrânarea este semn de înţelepciune.*
- *Cel mai înţelept dintre înţelepţi este cel lipsit de răutate.*
- *Înţelepciunea este smerenie, înţelepciunea este pacea cu aproapele.*
- *Dacă eşti înţelept faci fapte de milosârdie, dai milostenie cu blândeţe şi cu dragoste.*
- *Înţelepciunea este gândul la moarte, este alegerea prietenilor, este dialogul cu oamenii de la care poţi dobândi folos duhovnicesc, este citirea sfintelor cărţi cu rugăciune şi smerenie.*
- *Înţelepciunea este a primi bolile şi necazurile cu smerenie.*

Este important să faci totul cu chibzuinţă. Mai demult oamenii necărturari se mântuiau cu sfaturile părinţilor cu experienţa duhovnicească. Acum, când astfel de părinţi aproape că nu mai există, căutaţi îndrumare în scrierile sfinte. Sfătuirea cu doi-trei oameni chibzuiţi te va ajuta să iei hotărârea corectă.

Cel rău nu primeşte înţelepciune. Celor blânzi li se dă har. Cunoaşterea lipsită de înţelepciune şi smerenie îi este omului spre pierzare. Mulţi învăţaţi cunosc în amănunt structura lumii şi a universului, dar despre sufletul lor nu ştiu nimic. Şi din această cauză pier.

Toată viaţa străduieşte-te să aduni înţelepciune. Să ai un îndrumător duhovnicesc experimentat, înţelept, şi acela te va învăţa cum să atingi mântuirea şi să dobândeşti fericirea veşnică.

(din: Pr. Valentin Mordasov, duhovnicul de la Pskov: Învăţături şi întâmplări minunate, Editura Sophia, 2011)

Pr. dr. Dorin Octavian Picioruş - Predică la Sfinţii mari mucenici Ecaterina şi Mercurie

Iubiţii mei, datorită hramului paraclisului universitar al facultăţii de teologie ortodoxă de la Bucureşti, m-am apropiat de dumnezeiasca Ecaterina prin viaţa şi icoanele ei şi mai puțin prin pictura şi atmosfera Bisericii de lângă facultate sau prin atmosfera din facultate, care nu aducea mai deloc cu…incandescența vieții ei şi cu această dinamică uluitoare a dezvoltării ei intelectuale şi duhovniceşti, ci cu ceva ce se numeşte blazare sau neîncredere în tine şi în alţii.

Şi asta pentru că Sfânta Ecaterina excela atât în erudiţie genială şi vastitate ştiinţifică (în academism adică, că de aceea e patroana vieţii noastre universitare) cât şi în frumuseţe sufletească şi trupească (adică frumuseţe interioară şi nobleţe comportamentală), lucru pe care, foarte rar, le vezi îngemănate la o tânără, care studiază Teologie sau la o credincioasă a Bisericii noastre de la o asemenea vârstă: la 18 ani.

De obicei, fetele la 18 ani, datorită mamelor lor, care nu ştiu să le educe, pentru că nici pe ele, pe mame, nu le-a educat cineva cu competență duhovnicească şi academică, abia de ştiu să calce pe pământ, adică să meargă…a doamne.

Însă, până la vârsta de 18 ani, prea frumoasa şi prea geniala Ecaterina, îl studiase pe Homer, pe Virgilius, pe Aristotel, pe Platon şi pe alți filosofi, adică filosofia, cât şi pe Asclepios, Hippocrate, Galienus, adică medicina, uimind prin retorică discursul ei şi prin puterea ei silogistică.

Şi asta se petrecea undeva între secolele II-IV după Hristos (pentru că sunt doi împăraţi romani Maximinus, nume la care face referire Viaţa ei) iar, deşi mama ei era creştină în ascuns, ea era nebotezată.

Ce putem însă să spunem, privind-o pe Ecaterina primelor secole creştine, despre femeia cu internet acasă şi cu studii universitare teologice, căreia îi e teamă să studieze teologi păgâni sau eretici sau să aibă o erudiţie multidisciplinară, pentru ca nu cumva să devină mai puţin…ortodoxă? Are vreo scuză el sau ea, studenţi, masteranzi, doctori în Teologie, preoţi şi monahi, care se tem şi sunt refractari faţă de contactul cu alte medii teologice, culturale şi ştiinţifice, când suntem chemaţi să fim lumina lumii şi un liant între ţări, civilizaţii, orientări teologice şi culturale de tot felul?

Însă problema noastră e prea multă lene sau conformismul cu decadenţă. Şi, într-o astfel de stare prăpăstioasă, deloc productivă, pentru care, pe drept cuvânt suntem consideraţi nişte închistaţi şi limitaţi la minte, nu numai că nu ne simţim în stare să îi citim şi să îi comentăm, să ne dăm cu părerea, în mod avizat, pe surse, despre Shakespeare, Goethe, Homer, Luther sau Lenin, ci nu ne simţim în stare nici să îl comentăm pe apostolul Pavel, să îl citim pe Sfântul Maxim, mărturisitorul sau să îl iubim pe Sfântul Simeon Noul Teolog, pentru că ei n-au nimic în comun cu noi…absolvenţi de Teologie sau care suntem şi ne considerăm oameni credincioşi.

O prăpastie imensă, nu?!, între Sfânta Ecaterina, o tânără care ar părea, acum, cu prea mult tupeu şi foarte mândră, îngâmfată că ştie multe şi nu considerată o bucurie rară, care trebuie purtată pe braţe şi ajutată cu timp şi fără timp, şi aspirantă…sau absolventă de facultate de Teologie ortodoxă.

Da, şi tot la fel arată toţi Sfinţii noştri, cât şi Sfântul mare mucenic Mercurie, care era soldat roman, pomenit tot astăzi, în comparaţie cu noi…păcătoşii. Pentru că, aşa cum spuneam şi altă dată, ca să te simţi păcătos…şi nu doar din buze…trebuie să ştii cu cine te compari sau ce nu faci pe lângă ce au făcut cei cărora tu li te rogi, ca să te ajute în viaţa ta.

Şi, da, când aflăm cât de proşti, de nesimţiţi, de neevlavioşi, de neascetici, de eretici şi păgâni suntem la faptă, gând şi cuvânt, atunci înţelegem ce înseamnă…miluieşte-ne pe noi, păcătoşii şi netrebnicii robii Tăi, Doamne!, care, până atunci erau doar nişte cuvinte regăsibile în rugăciuni.

Avea 18 ani dumnezeiasca şi prea dulcea Ecaterina, maica noastră, şi au început tinerii să o curteze…dar ea iubea fecioria. În comparaţie deci cu tânăra de clasa a

4-a, contemporană, care se vede un manechin de lux ziua, noaptea prostituată şi, în acelaşi timp, o mare doamnă, dacă nu cumva…vrea să îşi taie venele, pentru că viaţa ei e prea ştearsă, Sfânta Ecaterina, la insistenţele părinţilor ei, a cerut de la viitorul mire să aibă 4 calităţi: nobil, bogat, frumos şi deştept.

Însă părinţii ei s-au văzut excedaţi de situaţie, pentru că i-au găsit ceva potenţiali parteneri, care ar fi stat bine la capitolul nobilitate şi avere, dar nu erau nici frumoşi şi nici eruditi precum ea. Poate că, până la urmă, ar fi găsit un frumos pe afară…Numai că, Sfânta Ecaterina avea nevoie de un frumos pe dinăuntru…

Mama ei cunoştea un om sfânt, bineînţeles creştin, şi a dus-o la el ca să o sfătuiască. Acela imediat a iubit o asemenea frumuseţe dumnezeiască şi s-a pus la lucru ca să o câştige pentru Hristos. Şi Părintele acesta sfânt (fără de care potenţialii convertibili sau cei din Biserică merg ca orbii prin toate gropile) a început să îi vorbească despre Hristos Dumnezeu ca despre Mirele ei desăvârşit încât a făcut-o pe Ecaterina să se tulbure la auzul că ar exista un asemenea…Pretendent la căsătorie pentru ea.

Şi după ce a condus-o, în mod învăluit, spre dorirea lui Hristos, i-a dat o icoană a Maicii Domnului cu Domnul în braţele ei şi i-a spus că Acesta e Mirele şi mama Lui şi că trebuie să se roage lor pentru ca să se bucure de vederea Lui.

Şi după ce ea s-a rugat Domnului în faţa icoanei primite, noaptea, în vedenia visului, a văzut-o pe Maică şi pe Fiu, numai că El nu a dorit să o privească pe Ecaterina…pentru că era „foarte întunecată” la suflet. Şi pentru ca să se bucure de privirea Lui, Domnul a trimis-o din nou la Sfânt pentru povăţuire, adică pentru înfrumuseţare interioară.

Adică cea mai frumoasă la trup şi minte, tânăra fără pereche, a primit de la Domnul etichetarea că încă nu e frumoasă…pentru că e plină de necurăţia păgânătăţii. Şi după ce acela a catehizat-o, a botezat-o şi a făcut-o cu adevărat frumoasă, plină de frumuseţe liturgică şi duhovnicească, pe care noi nu dăm bani prea mulţi, fapt pentru care, noaptea, în altă vedenie prea dumnezeiască, Ecaterina l-a văzut pe Domnul şi El i-a spus că e „foarte plăcută”, „prea luminată” şi „slăvită” şi i-a dat un inel prin care i-a devenit mireasă a Lui.

Ecaterina era o cetăţeancă a Alexandriei Egiptului. Şi trăia într-o lume păgână, păgână de tot. Și, în adunare mare, unde conducătorii şi poporul se închinau zeilor, Sfânta Ecaterina vorbeşte teologic şi desființează, în mod categoric, nebunia închinării la zei, spunându-le că ei se închină demonilor.

De aici: chinurile şi moartea ei.

Dar ea a murit prea slăvit. Pentru că i-au adus mulţi învăţaţi ca să o convingă că idolatria e adevărata religie, iar ea, tânăra prea minunată şi prea deşteptată şi prea curată, i-a convins pe toţi de dreapta credinţă, încât i-a făcut pe aceia să dorească Botezul, motiv pentru care au fost arşi de vii.

Mai apoi, au dezbrăcat-o de haine şi au bătut-o cu vine de bou, da, pe o copilă, pentru că păgânismul nu cunoştea toleranţa religioasă şi nici omenia creştină, asta, datorită cărora, în România, intră oricine ca să ne „evanghelizeze" cu forţa sau cu bani.

Au bătut-o două ore peste spate şi stomac. Au făcut-o o rană vie…S-a înroşit pământul sub ea…Au dus-o în temniţă şi au lăsat-o să moară de foame. Împărăteasa Augusta însă, soţia împăratului care o persecuta, datorită unui vis minunat, vine şi o vede în închisoare plină de lumină. Şi, din cauza acestei întâlniri tainice, atât împărăteasa, cât şi Porfirie, conducătorul a 200 de soldaţi, şi împreună cu toţi aceştia, au crezut în Hristos.

E adusă din nou la judecată şi îl uimeşte pe împărat frumuseţea şi lumina dumnezeiască din ea, în ciuda a zile întregi de nemâncare şi de temniţă. Însă, sfidând din nou pe împărat, se fac nişte roţi speciale de tortură, ca să fie mucenicită prin intermediul lor. E scăpată însă de la moarte de un Înger.

Poporul şi împărăteasa se indignează. Însă, drept „răsplată" inumană, împăratul îi prinde soţiei sale sânii cu capacul unei lăzi pline de plumb şi bate cuie prin ladă…şi prin sânii ei. Îi rupe sânii…Şi porunceşte să o ucidă cu sabia pe împărătească, pe soţia lui.

Se întoarce însă la Ecaterina şi îi dă pedeapsa finală: tăierea capului în afara cetăţii, ca şi Domnului, adică ca la cei mai mari criminali. După ce s-a rugat i s-a tăiat capul. Însă din trupul ei fecioresc…nu a curs sânge, ci lapte iar Îngerii Domnului, în acea clipă, i-au luat Sfintele Moaşte de acolo şi le-au dus în Muntele Sinai, unde sunt până astăzi, copleşitor, nu?! ca un final dumnezeiesc pentru o moarte de Mare Muceniţă.

O maturitate de 18 ani care te lasă fără grai!

Şi ca Biserica să aibă Teologi şi credincioşi, bărbaţi şi femei, trebuie să aibă atâta ardoare, atâta tindere către imensitatea înţelegerii, a iubirii şi a jertfelniciei lui Hristos, pe care le vedem la prea frumoasa Ecaterina, mireasa lui Hristos.

Prea viteazul Mercurie, ostaşul, trăitor în secolul al III-lea d. Hr., vine din Armenia la Roma împreună cu cohorta militară din care făcea parte şi primeşte de la un Înger, în vedenie, o sabie, cu care se arată biruitor împotriva păgânilor. După ce i se arată din nou Îngerul, acesta îşi dă seama că trebuie să devină creştin şi se botează.

Însă, după ce a devenit creştin, a mărturisit faptul că nu cu ajutorul zeilor a fost biruitor în luptă ci datorită puterii date lui de Hristos Dumnezeu. Şi dezbrăcându-se de însemnele militare şi nobiliare în faţa împăratului, l-a sfidat pe acela ca şi Ecaterina, fapte care i-au pecetluit viaţa în mod martiric.

Era înalt, frumos la faţă şi bărbat în toată firea. Adică un alt frumos al Bisericii, ca şi Ecaterina.

Şi, pentru că mărturisise că e creştin (doar pentru acest fapt şi nu pentru că ar fi fost infractor) e întemniţat. E întărit de către Înger în temniţă, care i se arată în mod extatic. După ce e judecat în mod public de către împăratul roman Decius, a fost pedepsit de acesta cu faptul de a-i fi tăiat trupul cu săbii şi cuţite şi de a-i fi ars cu foc trupul pe dedesubt.

Şi sângele izvora din el!…

E aruncat, de unul singur şi plin de răni, într-o casă. Însă Îngerul Domnului vine şi îi vindecă rănile! Văzându-l întreg, împăratul porunceşte să fie bătut şi ars cu foc. Însă în loc să miroase a trup ars…din el ieşea bună mireasmă.

N-a strigat, n-a suspinat, n-a oftat! Adică a fost un adevărat bărbat şi un Mucenic prea răbdător al Bisericii.

L-au spânzurat cu capul în jos, atârnându-i de gât o piatră mare. Apoi l-au bătut cu bice cu vârfuri de aramă. Pământul de sub el s-a înroşit de sânge…şi păgânul împărat nu avea nici o milă, ca şi alţi fanatici ai istoriei, care pentru o ideologie nenorocită au omorât milioane de oameni.

I-au pus trupul pe un animal şi astfel l-au cărat de la Roma până în Capadocia. Sadism, demonism, bestii de oameni! Şi după ce Domnul i S-a arătat în vedenie şi

i-a spus că i-a venit timpul odihnirii sale, dumnezeiescului Mercurie i s-a tăiat capul, ca şi Sfintei Ecaterina. A doua zi după moartea sa martirică, trupul său a fost găsit alb ca zăpada şi ieşind din el mireasmă preţioasă şi tămâie. Mulţi au crezut în Hristos văzând această transformare dumnezeiască a trupului său mucenicit.

Acest Sfânt Mercurie, după martirizarea sa, adică post mortem, a fost cel care l-a ucis pe câmpul de luptă pe împăratul Iulian apostatul, după mărturia Sfântului Vasile cel mare, care a văzut cum trupul Sfântului, din icoana la care Sfântul Vasile se ruga, a plecat pentru un timp…şi când s-a întors…avea suliţa însângerată.

Doi mari mucenici ai Bisericii: Ecaterina şi Mercurie, Mercurie şi Ecaterina. Şi mucenic eşti când eşti chinuit până la sânge şi eşti omorât pentru Hristos. Însă marii mucenici sunt cei care au fost chinuiţi şi mai mult, şi mai demonic de către persecutorii lor, îndelung şi mai apoi au fost omorâţi în vreun fel anume.

Ambii le-au spus împăraţilor că închinarea la zei sau idoli e o închinare la demoni.

Sfânta Ecaterina, când sunt aduşi păgânii eruditi ca să o convingă că creştinismul nu e o alegere bună, le spune acestora că mitologia, oricare ar fi ea, greacă, romană, egipteană, hindusă sau persană, sunt ticluiri mincinoase, vrednice de râs, şi că zeii, potrivit lui Homer sunt plini de vicii.

Adică trebuie să fim eruditi, prea eruditi tocmai pentru ca să fim şi mai ortodocşi, şi mai persuasivi în orice discuţie teologică, culturală, filosofică, ştiinţifică, arătând nu numai că ştim toate acestea şi că le folosim creativ, ci că le şi putem întoarce oricând împotriva acelora, care se sprijină pe pseudo-argumente de tot felul ca să hulească pe Dumnezeu şi dreapta învăţătură a Bisericii Ortodoxe.

Erudiţia te face profund, convingător, sensibil, acaparant.

Ca om al credinţei însă, erudiţia, poliglosia şi capabilităţile de tot felul sunt tot atâtea canale de comunicare imediată a adevărurilor şi profunzimilor credinţei ambalate în numeroase limbaje şi formate comprehensive. Poţi explica, pas cu pas, în diverse feluri, moduri, situaţii…lucruri care ţin de dinamismul şi de atenţia selectivă a contemporaneităţii.

Însă numai credinţa şi iubirea autentice, nădejdea pusă cu totul în Dumnezeu, pot să facă dintr-o mare de virtuţi sufleteşti şi trupeşti şi de orientare ale unui om o tulburătoare manifestare de frumuseţe divino-umană.

Şi, iată, cum cei prea tineri…umilesc vieţile lungi şi lipsite de fructe ale frumuseţii!

Aşa că, ideea de bază din vieţile celor doi părinţi ai noştri, Ecaterina şi Mercurie, e că nu vârsta te face frumos sau nu eşti frumos pentru că eşti tânăr…ci o râvnă plină de cunoaştere şi de evlavie te face să fii frumosul unei întregi Biserici, omul care scoate la lumină şi frumosul din alţii, dacă te văd, pe tine, unul, doi, trei sau pe mai mulţi, că vă umpleţi de frumuseţea slavei lui Dumnezeu, prin fapte bune şi prin multă trudă a cunoaşterii şi printr-o elegantă şi convingătoare condiţie existenţială. Amin!

Sfânta Ecaterina şi Sfântul Mercurie

Pr. Constantin Sturzu - Cum să ajungi frumos, deştept, bogat. Şi de neam bun

În oricare dintre vieţile sfinţilor ne putem regăsi, chiar dacă propria noastră viaţă este, momentan, una în care abia reuşim să ne facem rugăciunile de dimineaţă şi cele de seară. Să luăm ca exemplu viaţa Sfintei mari mucenițe Ecaterina. Ecaterina era o tânără fecioară care trăia în cetatea Alexandriei, în timpul împăratului păgân Maximin (la începutul secolului al IV-lea). Era extraordinar de frumoasă, foarte învăţată, cu multe averi şi se trăgea din neam nobil. Haideţi să vedem, împreună, care este povestea întâlnirii ei cu Hristos, povestea ei de dragoste cu Domnul. Căci fiecare întâlnire a noastră cu Dumnezeu, fiecare clipă petrecută în mod real cu El nu este altceva decât o mare, nesfârşită poveste de dragoste.

Deşi toată lumea o îndemna să se mărite, Ecaterina le răspundea că nu doreşte să ia de soţ un bărbat care nu are cele patru calităţi pe care le are şi ea: adică să fie frumos, deştept, bogat şi de neam împărătesc. Şi cum nu se găsea, în acea epocă, nici unul care să cumuleze toate aceste daruri, ea prefera să fie singură.

Şi noi ar trebui să fim conştienţi de aceste daruri pe care le avem. Unii se vor mira la aşa o afirmaţie: „Bine, chiar dacă mai sunt persoane ce ar avea una sau mai multe dintre aceste patru calităţi, totuşi, e sigur că nu toţi oamenii le cumulează pe toate patru la un loc!”. Iar eu am să contrazic, în rândurile de mai jos, pe unii ca aceştia.

Frumuseţea este în noi. Nu toţi suntem potriviţi spre a poza în revistele de modă, deci nu despre asta este vorba, ci despre o frumuseţe ce o copleşeşte pe cea fizică. Trupul meu este un lucru minunat şi are capacitatea de a se îmbrăca în frumuseţea care izbucneşte dinăuntru, cu o condiţie: ca în inima mea să-L am pe Dumnezeu.

Sfântul Ioan Maximovici şi monahia Teodosia sau Zorica Laţcu (în portretele de bătrâneţe) sunt doar două dintre exemplele de oameni ale căror trăsături fizice, aparent inestetice, sunt extrem de spiritualizate, încât fotografiile lor dezvăluie o frumuseţe ce răzbate de dincolo de cele pământeşti. Astfel, frumuseţea este în noi, trebuie doar adusă la suprafaţă.

Putem fi deştepţi. Pentru că deşteptăciunea autentică nu înseamnă cumul de cunoştinţe, veleităţi enciclopedice, ci înţelepciune. Când ne luminează Dumnezeu mintea, chiar dacă avem doar patru clase, primim har spre a vorbi despre realităţi de nepătruns chiar şi de către un întreg sobor de savanţi.

Suntem bogaţi. Asta pare mai greu de crezut, s-ar zice că aici mi s-a înfundat. Dar nu-i aşa, chiar suntem bogaţi! Nu în sensul că ne fâlfâie prin conturi nişte milioane de euro. Căci, ce înseamnă să fii bogat? Înseamnă să ai o hârtiuţă sau mai multe, să zicem, care să ateste că deţii ceva. Dar, cine ne opreşte să credem că deţinem întreg universul, care a fost special creat pentru noi? N-a spus Dumnezeu: „Creşteţi şi vă înmulţiţi şi umpleţi pământul şi-l stăpâniţi” (Facerea 1, 28)? Dacă eu spun că munţii sau marea sau câmpiile sunt darul lui Dumnezeu pentru mine, ce-mi poate face acela care are un biet act de proprietate în buzunar? Oricum, el va pierde totul, la moarte, iar cel ce crede în Dumnezeu va primi totul, după obştească înviere. Încât, mai important e cine le moşteneşte, în veşnicie, nu cine le are trecute în catastife, vreme de câţiva ani.

Toţi suntem de neam bun, împărătesc chiar. Absolut toţi. Dacă mergem pe arborele genealogic, ajungem să constatăm că toţi suntem fiii lui Adam, care este „fiul lui Dumnezeu” (Luca 3, 38). Ca să nu mai pomenim de faptul că cei botezaţi sunt înfiaţi de Dumnezeu, căci Însuşi Fiul lui Dumnezeu ne-a zis: „Eu sunt viţa, voi sunteţi mlădiţele” (Ioan 15, 5). De aceea, nobil, împărătesc, cu adevărat, nu e cel cu „sânge albastru”, ci cel ce devine dumnezeu după har.

Revenind la Ecaterina, să încercăm şi noi, aşadar, să avem conştiinţa faptului că suntem făpturi minunate şi nu ne putem însoţi cu oricine, mai ales cu cei ce sunt sub demnitatea noastră (a se citi: demonii). Să căutăm pe Cel ce este mai presus de noi, înzestrat cu daruri peste fire. Aşa a ajuns Ecaterina să fie îndrumată la un sihastru creştin, ce stătea retras într-o peşteră şi care i-a zis că există un Bărbat mai

frumos, mai deştept, mai bogat şi de neam mai bun decât ea. I-a dăruit icoana Maicii Domnului cu Pruncul în braţe şi i-a spus să se roage acestei Maici, ca ea să-I arate pe Fiul Său, pe acest Mire prea frumos.

Aşa a ajuns Ecaterina să se boteze şi să mărturisească pe Iisus Hristos ca Dumnezeu şi Mântuitor, suferind groaznice chinuri din partea autorităţilor păgâne, dar nelăsându-se despărţită nici o clipă de dragostea Lui. A murit doar după ce i-a fost tăiat capul cu sabia, iar sfintele ei moaşte au fost duse pe Muntele Sinai. Astăzi, ele se află acolo, în mănăstirea ce-i poartă numele, iar pelerinii care ajung la această mănăstire primesc un inel, asemănător celui pe care Ecaterina l-a primit de la Însuşi Hristos, spre logodire, atunci când s-a botezat.

Iată cum ne putem evalua propria viaţă, prin prisma vieţii Sfintei Ecaterina. Chiar şi după criteriile lumii de azi, ce am putea alege pentru noi şi pentru viaţa noastră mai mult decât a deveni frumoşi, deştepţi şi bogaţi, având şi conştiinţa unei obârşii dumnezeieşti? Ce ne-ar putea mulţumi mai mult? Vom conştientiza cu câte daruri minunate ne-a înzestrat Dumnezeu sau, în loc să căutăm a primi mai mult decât acestea - adică pe Însuşi Dăruitorul, le vom cheltui, le vom risipi, ne vom lipsi până şi de ele?

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sfânta Ecaterina, frumuseţea tinereţii care caută veşnicia

25 noi, 2020

Întru slava cea veşnică din Împărăţia cerurilor desfătându-se cu sufletul, iar trupul ei cel plăcut lui Dumnezeu fiind păstrat ca un adevărat odor pe Muntele Sinai, în locul în care însuşi Moise prorocul a văzut Rugul Aprins, Sfânta mare muceniţă Ecaterina, mireasa lui Hristos, este cinstită astăzi în Biserica Ortodoxă, ca una care s-a învrednicit de mari daruri de la Dumnezeu pentru curajul mărturisirii şi pentru multele sale pătimiri îndurate din dragoste faţă de Stăpânul tuturor.

Tânăra, înţeleapta şi prea frumoasa fecioară Ecaterina făcea parte dintr-o familie de neam împărătesc, a primit o educaţie aleasă şi cunoştea bine scrierile lui Virgiliu, Esculap și Hipocrate, ale lui Aristotel și Platon, dar mai cu seamă Sfintele Scripturi din care s-a inspirat în scurta, dar intensa ei viaţă pe care a dedicat-o Domnului.

Sfânta Ecaterina era fiica lui Consta, a trăit pe vremea împăratului Maximian (286-305) și a lui Diocleţian (284-305), fiind născută în Alexandria Egiptului. Provenea dintr-o familie de neam împărătesc, fiind crescută în belșug și prosperitate. Deș-teaptă și foarte frumoasă, Ecaterina a avut parte de o educație aleasă, dobândind cunoștințe rare și multă învățătură. Astfel, a ajuns foarte de tânără printre cei mai de seamă înțelepți ai vremii sale, cunoscând, pe de o parte, scrierile mai multor

poeţi, medici şi filosofi renumiţi, iar pe de altă parte, multe limbi străine. Însă, pe lângă toate acestea, Sfânta Ecaterina era și o luminată creștină, cunoscând foarte bine Sfintele Scripturi și străduindu-se să viețuiască după poruncile Domnului Iisus Hristos, pe care-L iubea, socotindu-L Mirele ei.

Mărturisirea lui Hristos şi martiriul

În timpul persecuției lui Diocleţian, a sosit în Alexandria Maximian, care a dat poruncă să se facă praznic mare în cinstea zeilor. Locuitorii din toate cetăţile din acea regiune au venit la împărat cu jertfe pentru a-i cinsti pe zei, unii aducând boi sau oi, iar cei mai săraci, păsări ori alte dobitoace. Iar când a sosit ziua urâtului praznic, însuşi împăratul a jertfit ca la 130 de junci, iar ceilalţi demnitari şi oameni de rând au jertfit şi ei cele ce aduseseră, încât Alexandria, unul dintre marile centre literare, culturale și comerciale ale Orientului, locul în care s-a dezvoltat cea mai mare și mai importantă bibliotecă, unde mintea evreiască a intrat în contact cu mintea grecilor, iar religia lui Moise cu filosofia lui Platon și Aristotel, s-a umplut de răcnetul animalelor şi de fumul jertfelor.

La finalul acelor ceremonii înfiorătoare, văzând fecioara Ecaterina atâta înşelăciune, a luat cu ea puţine slugi şi a mers la împărat pentru a vorbi cu el. Ajungând înaintea lui, i s-a plecat după rânduială, oferindu-i astfel respectul cuvenit, apoi, intrând în dialog cu el, i-a dovedit prin exemple de nezdruncinat, luminată fiind de harul lui Hristos, nimicnicia zeilor păgâni pentru care se făcuse atâta dezordine în oraş.

După mai multe încercări eşuate de a o face pe Ecaterina să jertfească zeilor păgâni, Maximian a poruncit ca din toate cetăţile să fie aduşi cei mai vestiţi şi pricepuţi filosofi care să o înfrunte. Astfel, s-au adunat numeroşi ritori şi filosofi dintre cei mai aleşi şi mai înţelepţi, care aveau menirea să-i dovedească Sfintei Ecaterina deșertăciunea convingerilor sale. Însă ea, prin înțelepciunea profundă pe care o avea, fiind încurajată de însuşi Arhanghelul Mihail, le-a dovedit acelora că Hristos Iisus este Adevăratul Dumnezeu.

Nemaiputând ei să grăiască ceva împotriva sfintei, impresionaţi fiind de zelul cu care aceasta vorbea, L-au mărturisit și ei pe Dumnezeu. Fiindcă stăruiau în credință, au fost arşi în foc. După cele întâmplate, Sfânta Ecaterina a fost nevoită să îndure chinurile roatei și scăpând nevătămată și de această dată, a fost osândită să i se taie capul și așa a luat cununa muceniciei.

Ajungând la locul de tăiere, Sfânta Ecaterina s-a rugat Domnului zicând: „Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Îţi mulţumesc că ai pus pe piatra răbdării picioarele mele şi ai îndreptat paşii mei. Tinde-Ţi acum prea cinstitele Tale palme pe care le-ai întins pe Cruce şi primeşte sufletul meu, pe care l-am adus Ţie ca jertfă, pentru dragostea Ta”. Astfel rugându-se, călăul i-a tăiat cinstitul ei cap şi a curs din rană lapte în loc de sânge.

Tradiţia ne spune că moaştele sale au fost ridicate de îngeri, care le-au dus pe Muntele Sinai, unde se păstrează până astăzi.

Regăsirea identităţii creştine în postmodernitate

Deşi pentru mediile progresiste de astăzi alegerea Sfintei Ecaterina ar părea cel puţin desuetă, totuşi ea este un exemplu viu şi actual pentru oameni, dar în special pentru tineri. Prin viaţa sa curată în care s-a ghidat după o etică morală socială nu ruptă de Evanghelie, ci axată tocmai pe de-săvârşirea omului propusă de Sfintele Scripturi, Ecaterina a ştiut că bunurile şi bogăţiile materiale sunt trecătoare şi că promisiunile făcute de împărat privind un trai deosebit în viaţa aceasta pământească nu folosesc la nimic, dacă ea îşi va pierde ceea ce avea mai scump, credinţa în Hristos Mântuitorul lumii.

Văzând că nu o poate face să renunţe la Mirele ei, Maximian a început prin vicleşuguri să-i promită tot felul de bunătăţi şi chiar că o va face împărătească. Oferta era tentantă, mai ales că era cunoscut modul în care urmau să fie maltrataţi cei care nu se supuneau ordinelor împărăteşti. Cu toate acestea, frumoasa fecioară a ales cununile cele neveştejite din Împărăţia cerurilor.

La fel ca odinioară, şi în societatea postmodernă, în care abundă ofertele, serviciile şi posibilităţile de satisfacere imediată a nevoilor materiale şi spirituale în detrimentul binelui comun, în care se constată o deviere de la ceea ce este cu adevărat important, adică împlinirea spirituală a persoanei în legătură cu Dumnezeu, se remarcă o criză în căutarea sensului vieţii, care-şi are obârşia în duhul raţionalismului şi al iluminismului care au adus secularizarea. Aceste curente au reuşit să-l secătuiască pe omul modern de credinţa creştină, să-i deformeze ideea de identitate, de apartenenţă la Hristos, născându-i totodată interesul faţă de pseudoreligii, religiile orientale, magie şi meditaţie transcendentală, exprimate astăzi prin mişcarea New Age. Or, într-o societate a experienţei intense, care se ghidează după sloganul „trăieşte clipa” sau „trăieşte-ţi viaţa”, îşi face loc tot mai mult şi frica de a nu-ţi putea duce la îndeplinire aceste deziderate ieftine şi neînsemnate.

De aceea, ar fi bine dacă tinerii, la fel ca Sfânta Ecaterina, ar conştientiza mai mult că sensul vieţii se găseşte numai prin raportarea la principiul existenţei, care este singur Dumnezeu. Credinţa în El şi recunoaşterea iubirii Lui faţă de lume şi faţă de om dau sens vieţii, pentru că viaţa omului nu se limitează numai la relaţiile inter-umane, ci se extinde şi dincolo de acestea în înţeles eshatologic.

Nicolae Pintilie - De ziua Sfintei Ecaterina, maicile de la mănăstirea irakiană Sfânta Ecaterina au urmat cărarea muceniciei

Da, în Irak sunt mănăstiri creştine. Sau… încă mai sunt! Chiar dacă şochează, în plin teritoriu musulman, creştinii de limbă arabă aparţinând Patriarhiei Ortodoxe a Antiohiei şi a Întregului Orient ori Bisericii Siriene Iacobite şi celei Chaldeene, de cel puţin 1800 de ani ţin piept istoriei potrivnice. Biserici şi mănăstiri ce fiinţează încă din secolul al IV-lea sunt în pragul dispariţiei. Dacă de zidiri istorice ne îngrijorăm, Biserica lui Dumnezeu, cler şi popor, indiferent de confesiune, a ştiut şi încă ştie să spună da credinţei până la capăt, adică până la martiriu!

În ultimele zile, nu există clipă în care să nu auzim despre suferinţă şi moarte. Le vedem sub ochii noştri şi ne temem de faptul că mâine ni s-ar putea întâmpla şi nouă ceva rău. Uităm, însă, că de cel puţin trei ani, unii creştini chiar trăiesc, zi de zi, clipe de groază! Creştinii din Siria şi din Irak, uitaţi de către istorie în spaţiul arab, au ceva din sfinţenia sfinţilor. Din neam în neam au fost în cuptorul necazurilor. Au rezistat sub Imperiul Babilonian şi sub cel Persan. Au văzut naşterea şi creşterea Islamului şi Cruciadele. Au reuşit să supravieţuiască chiar şi năvălirii hoardelor lui Ginghis Han sau dictaturii lui Saddam Hussein.

Astăzi, trec prin ceva ce nu a avut precedent. Pentru ce? Pentru că se roagă lui Dumnezeu, aşa cum s-au rugat şi strămoşii lor! Dramele creştinilor au început cu Siria şi continuă în Irak. Sunt drame pe care Occidentul nici măcar nu şi le poate închipui. Citeam despre soarta credincioşilor din Mosul - Irak: la câteva zile după

ce Califatul Islamic a preluat controlul asupra oraşului Mosul, s-a desenat câte un „N” pe fiecare casă de creştin. „N”, de la „nassarah”, cuvântul arab pentru „creştin”. Anul trecut scriam despre creştinii din oraşele Alep şi Rakka, care au fost crucificaţi de către jihadiştii ce deţin și astăzi controlul în zonă.

La Alep, în plin 2014, nouă oameni au fost răstigniţi în public, acuzaţi fiind de părăsirea credinţei islamice. Unul dintre ei a reuşit să supravieţuiască, după ce a fost crucificat pentru opt ore. Trupurile altor creştini au fost lăsate în piaţa principală a oraşului timp de trei zile, pentru ca locuitorii să afle că Statul Islamic deţine puterea şi că orice creştin care vrea să trăiască trebuie să se convertească la islam…

Astăzi, 25 noiembrie 2015, jurnalistul sirian Raimond Ibrahim, confirmat şi de televiziunea Al Jazeera scria despre drama unei biserici chaldeene din nordul Irakului. Câteva maici înfruntau moartea și împărtășeau credința Răstignitului într-o lume potrivnică, de cel puțin trei ani. Mănăstirea Sfintei Ecaterina din nordul Irakului, zidită de împărații bizantini la final de secol VI, se afla de mult timp în teritoriul cucerit de către Statul Islamic. Cu toate acestea, maicile din mănăstirea sfintei nu și-au părăsit casa. Nebunie până la capăt, am putea spune. Puteau să se refugieze, așa cum au făcut-o mulți, în Liban, o țară neutră din punct de vedere al persecuției creștine. Dar nu, ele nu și-au părăsit Sfânta ocrotitoare! Cum ar fi putut fi ele următoare ale unei Sfinte mucenițe și să se teamă pentru viața lor?

Chiar în noaptea prăznuirii Sfintei mari mucenițe Ecaterina, o orientală între orientali, maicile din mănăstirea irakiană au primit cununa ocrotitoarei lor. „Dealul de pietre”, colina pe care era așezată mănăstirea, a fost luat cu asalt. Cupola bisericii închinată Maicii Domnului și chiliile au fost bombardate, ruina așternându-se pe ceea ce odinioară era o mănăstire înfloritoare. Soarta micilor din mănăstirea Sfintei Ecaterina se poate doar intui. În cel mai bun caz, ele sunt ostatice ale jihadiștilor din Statul Islamic.

Întâmplarea aceasta ne umple sufletul de lacrimi și ne aduce în față un mare semn de întrebare: jertfele martirilor din primele trei secole sunt doar relatări pur istorice sau sunt evenimente liturgice ce devin, de la zi la zi, un actual „astăzi”?

Sfânta mare muceniţă Ecaterina

Iar despre Sfânta Ecaterina, oare ce-am putea spune? Foarte puţine ştim despre ea, până şi numele ei este o enigmă. După unii, numele ei ar fi fost Damianí, în vreme ce scriitorul bisericesc Rufin pretinde că era Dorothea. La un moment dat, s-a făcut cunoscută drept Katherina, nume ce ar putea proveni fie de la grecescul Hecate, fie de la καθαρός (katharos), care înseamnă curat, pur.

Sfânta Ecaterina, frescă Biserica Sfântului Nicolae din Pendeli, Attica, 1233

Numele ei rămas nouă în limba greacă este Αἰκατερίνα, aşa că e imposibil ca el să provină de la Hecate, pentru că Aikaterina nu începe cu H, precum în Hecate. La fel, nu poate proveni din "katharos", pentru că grecii fac mare diferenţă între „t" şi „th", dar şi pentru că, astfel, katharina nu ar avea nici un sens. Dacă ar vrut să-i spună „curată", ar fi fost Katharí, dacă ar fi vrut să-i spună „curăţită", ar fi fost Kekatharméni. Ceea ce urmăresc să susţin e faptul că Ecaterina era numele ei, nu un supranume cu etimologie inventată şi neplauzibilă. La fel şi cele cu privire la Viaţa ei.

Povestea tradiţională spune că Ecaterina era frumoasa fiică a păgânilor pe nume Costus (sau Cestus) şi Sabinella, guvernatori ai Alexandriei. În acest oraş eclectic,

ea a studiat artele şi ştiinţele, îndeosebi filosofia. Atunci când i-a venit vremea a se căsători, a căutat pe cineva care să fie mai presus de ea în frumuseţe, înţelepciune şi bogăţie, dar devenind creştină, a înţeles că Hristos este Acel Mire: „Frumuseţea lui străluceşte mai tare ca soarele, înţelepciunea Lui rânduieşte întreaga făptură, iar bogăţia Lui este împrăştiată pe tot pământul”.

În vârstă de numai 18 ani, atunci când Maxenţiu, cel care avea să fie învins de Constantin cel mare la Podul Milvius, s-a aflat în vizită în Alexandria, Sfânta Ecaterina i-a stat împotrivă, luând apărarea creştinilor. Împăratului i-a plăcut de ea şi a vrut să o ia în suita lui de concubine, lucru pe care Ecaterina l-a refuzat, scrie istoricul Eusebiu.

Maxenţiu însă i-a pregătit o confruntare cu cei mai buni filosofi şi oratori din oraş, sperând ca aceştia să-i înfrângă argumentele, dar Ecaterina a fost cea care a câştigat dezbaterea, iar câţiva dintre adversari, cuceriţi de elocvenţa ei, s-au declarat pe urmă creştini, fiind osândiţi la moarte.

Sfânta Ecaterina a fost închisă, iar Maxenţiu a plecat să-şi inspecteze trupele. La întoarcere, a fost neplăcut surprins să-şi găsească casnicii deveniţi creştini. Ecaterina a fost dată spre chinuire, însă tortura cu roata nu a biruit-o, aşa că i s-a tăiat capul. Era anul 305.

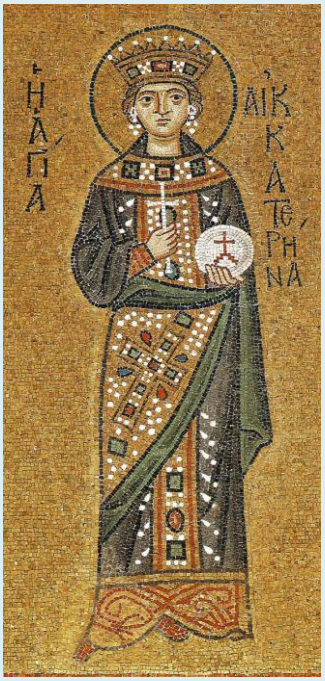

Sfânta mare muceniţă Ecaterina, mozaic de la Mănăstirea cuviosului Luca din Steiri, Fokida, secolul al XI-lea

Nimic dintre cele relatate până acum nu pare să fie nelalocul lui. Într-adevăr, în acea vreme, Maxenţiu era co-regent şi avea o puternică susţinere în Africa de nord (după ce a fost învins de Constantin, capul i-a fost trimis acolo spre luare aminte), unde creştinii erau persecutaţi sistematic. În acelaşi an, în Tesalonic fusese martirizat Sfântul Dimitrie, iar cu doi ani în urmă, la Nicomidia pătimise Sfântul Gheorghe. Mai ştim, de asemenea, că Alexandria era un important centru de cultură şi că aici avea să moară în anul 415, ucisă de creştini, zice-se, Hypatia, o femeie cu mari daruri intelectuale.

Deşi dovezile despre existenţa Hypatiei nu sunt mai convingătoare decât cele despre existenţa Sfintei Ecaterina, cu toate acestea, Hypatia a ajuns astăzi foarte la modă, recent fiind făcut un film despre ea (Agora, rolul ei fiind jucat de actriţa Rachel Weisz). Sfânta Ecaterina, însă, este sistematic trecută cu vederea. În The Penguin Book of Saints, Donald Attwater consideră "legenda" Sfintei Ecaterina drept „cea mai ridicolă dintre toate". Asta desigur, dacă aderi la toate adăugirile făcute legendei de-a lungul vremii, dar ele nu invalidează miezul adevărat.

Sfânta mare muceniţă Ecaterina, mozaic, San Marco, Veneţia, secolul al XII-lea

În acelaşi duh, Christine Walsh scrie în The Cult of St Katherine of Alexandria în Early Medieval Europe (Ashgate 2007): "Cultul Sfintei Ecaterina îşi are probabil originile în tradiţiile orale din secolul al IV-lea ale persecuţiilor lui Diocleţian asupra creştinilor din Alexandria. Nu există nici o evidenţă că Ecaterina a fost o figură istorică şi ar putea fi o creaţie compozită despre femei care au suferit pentru credinţa lor. Multe aspecte ale Vieţii şi pătimirii ei sunt complet legendare şi conforme toposurilor aghiografice bine cunoscute". Dar ce înseamnă asta?

Desigur că tradiţia orală a precedat cultului Sfintei Ecaterina. Nimeni nu a fost de faţă cu un telefon mobil, ca să filmeze. „Ar putea fi o creaţie compozită" sau ar putea să nu fie aşa deloc. „Multe aspecte ale Vieţii şi pătimirii ei sunt complet legendare şi conforme toposurilor aghiografice bine cunoscute". Asta înseamnă cumva că mulţi mucenici au fost torturaţi şi au murit pentru credinţă? Citiţi viaţa Cuviosului Paisie Aghioritul, o figură sfântă a zilelor noastre şi veţi vedea că poate fi foarte uşor redată într-un fel care să sune foarte „aghiografic": S-a născut din părinţi bine-credincioşi şi a fost botezat de Cuviosul Arsenie, care i-a prezis că va deveni monah. Şi cu toate astea, evenimentele descrise astfel sunt reale.

Mâna Sfintei muceniţe Ecaterina

Un alt aspect vrednic de atenţie este faptul că oamenii se exprimă diferit în epoci diferite. Într-una din versiunile pătimirii Sfintei Ecaterina se spune că atunci când a fost torturată cu roata, din trupul ei nu curgea sânge, ci lapte. S-ar putea ca unii inocenţi să fi crezut asta literal, dar cred că cei mai mulţi oameni din epocă înţelegeau prin asta faptul că era nepătată. Poate că sună exagerat, dar o altă „icoană modernă", Ioana d'Arc, menţionează faptul că Sfânta Ecaterina i s-a arătat şi a întărit-o, asta la o mie de ani după martiriul ei.

În articolul The Dragon that Swallowed Saint George, Whittall Perry notează: "După standardele noastre, autorităţile bisericii primare ar putea fi 'primitive', dar ei nu erau nişte nebuni". Autorităţile bisericii primare erau scrupuloase în a elimina informaţiile false care dăunau credinţei. Din anumite motive, Africa de nord a fost leagănul a multe erezii şi schisme, dar povestea tinerei femei care a îndrăznit să se opună împăratului şi slujitorilor lui prin educaţie, tărie de caracter şi credinţă, ba chiar să-i şi biruiască, a fost primită ca adevărată.

Fie ca rugăciunile ei să fie alături de noi! Amin!

Cu înţelepciunea ca şi cu razele soarelui ai luminat pe filosofii păgâni şi ca o lună prea luminoasă, care strălucea în noaptea necredinţei, întunericul l-ai gonit; iar pe împărăteasa o ai încredinţat, dimpreună şi pe prigonitorul l-ai mustrat, mireasă de Dumnezeu chemată, fericită Ecaterina! Cu bucurie ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos, Mirele cel prea frumos şi de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească. Înaintea Căruia împreună cu îngerii stând, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta!

(W.J. Lillie)

Ce răspunzi când te cheamă Hristos?

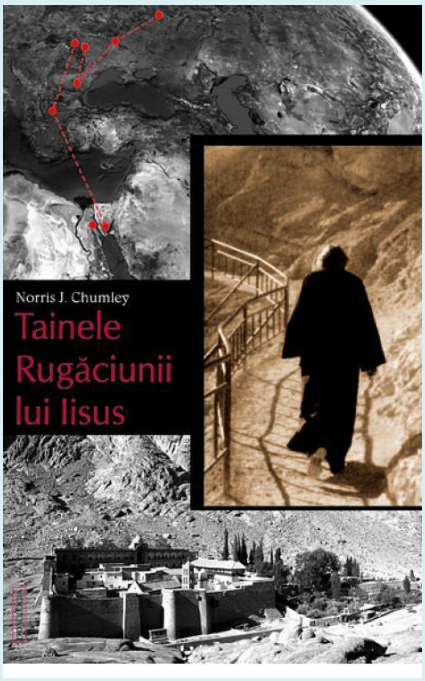

Către sfârșitul mileniului, monahii din Sinai au descoperit moaștele Sfintei mucenițe Ecaterina din Alexandria.

Potrivit legendei, ea era o tânără de o inteligență deosebită, care studiase filosofia greacă și romană și era o prezență obișnuită în marea bibliotecă a Alexandriei. Într-o zi, pe când citea în bibliotecă, a adormit și a visat o femeie frumoasă care ținea pe genunchi un băiețel foarte drăgălaș. Arătând către Ecaterina, mama i-a spus copilașului: „Ai vrea să te căsătorești cu ea?”. El a răspuns: „O, nu! E atât de urâtă!”. Atunci Ecaterina s-a trezit în lacrimi.

Lângă ea se afla un bătrân cu o înfățișare cuviosă; s-a apropiat și a întrebat-o dacă o poate ajuta cu ceva. Ecaterina i-a spus că plângea din cauza unui vis pe care-l avusese în somn. Străinul i-a cerut să-i povestească visul. După ce ea a făcut întocmai, bătrânul i-a zis: „Eu sunt preot creștin și îți pot spune semnificația visului. Doamna era Sfânta Fecioară Maria, iar copilașul, Iisus Hristos, Fiul ei. El te-a găsit urâtă fiindcă, deși ești înțeleaptă, încă ești păgână, iar sufletul tău nebotezat este întinat cu multe păcate”.

„Cum pot să mă fac frumoasă pentru El?”, a întrebat Ecaterina.

„Te voi învăța cele despre credința creștină și te voi boteza”, i-a răspuns preotul, „și apoi, Hristos Domnul se va desfăta de frumusețea sufletului tău”.

Ecaterina a fost catehizată și a primit botezul. Apoi, i-a visat din nou pe Sfânta Fecioară și pe Domnul Iisus Hristos. De data aceasta, când Fecioara L-a întrebat pe Iisus dacă ar dori să se căsătorească cu Ecaterina, El a răspuns: „O, da! Căci acum ea este cu adevărat frumoasă!” Apoi a pus un inel pe degetul Ecaterinei și, atunci când ea s-a trezit, inelul era în palma sa.

(Norris J. Chumley, Tainele Rugăciunii lui Iisus. Trăind prezența lui Dumnezeu: pelerinaj în inima unei străvechi spiritualități, traducere de Dragoș Dâscă, Editura Doxologia, Iași, 2012; pp. 48-49)

Raluca Brodner - „Cine slujeşte Sfintei Ecaterina dezinteresat nu rămâne neajutat”

25 noiembrie 2016

„Biserica aceasta stă atât sub semnul vieţii unei comunităţi parohiale, cât şi în ritmul pe care un paraclis universitar îl are. Parohia este cea care oferă un cadru pentru slujire şi activităţi filantropice, iar dinamismul vieţii paraclisului universitar aduce cu sine multă putere şi energie. Sfânta Ecaterina are aici o comunitate cu multe familii tinere şi foarte mulţi copii, o realitate firească ce ar putea motiva pe studenţii teologi”, explică părintele paroh Georgian Păunoiu.

Ataşamentul tinerilor din această comunitate faţă de învăţata, blânda şi înţeleapta Ecaterina este cuceritor. Asemenea unei dovezi de prietenie pentru o persoană care nu dezamăgeşte niciodată.

Cu siguranţă se bucură. Mai ales astăzi, de ziua ei. Ca o gazdă bună, îi primeşte pe toţi în pace, copii, tineri, bătrâni, în casa ei, la Biserica „Sfânta Ecaterina”- paraclis universitar din Bucureşti. Dintr-o îmbrăţisare cuprinde florile ce i se oferă şi întreaga suflare, dar mai ales oamenii, cu neputinţe şi virtuţi.

Sfânta mare muceniţă Ecaterina este ocrotitoarea tuturor celor învăţaţi: teologi, profesori, avocaţi, procurori, medici, pentru că ea însăşi a dobândit cunoştinţe în aceste domenii, ajungând de foarte tânără o înţeleaptă a vremii sale. Muceniţă de neam împărătesc şi luminată creştină, răsărită în pământul Alexandriei Egiptului, Ecaterina a luat cununa mărturisirii la vârsta de doar 18 ani, în anul 305, pe vremea cruzilor prigonitori ai creştinilor Diocleţian şi Maximian.

Fără îndoială, Sfânta Ecaterina se roagă pentru studenţi şi elevi. Este ocrotitoare şi îndreptătoare în credinţă şi în căsnicie, vindecătoarea celor bolnavi, scăparea bătrânilor, a văduvelor, a celor sărmani şi cufundaţi în necazuri.

„Pot da mărturie pentru mijlocirea Sfintei Ecaterina în viaţa studenţilor, fiecare cu problemele sale. Ei simt ajutorul Sfintei mai ales în perioada examenelor, ca una ce este ocrotitoarea tinerilor care studiază şi învaţă. Studenţii au conştiinţa întâlnirii prin rugăciunea şi evlavia faţă de «frumoasa şi înţeleapta Ecaterina», aşa cum este numită în slujba Acatistului. Ei simt că tânăra muceniţă a lui Hristos a avut nu doar înţelepciunea cărţilor şi a unei educaţii alese, ci acea maturitate şi asumare a credinţei până la martiriu. Prezenţa Sfintei Ecaterina se face simţită şi prin sfintele sale moaşte, cinstite aici cu multă dragoste încă din anul 2009”, spune preotul paroh.

În continuare, părintele Georgian Păunoiu vorbeşte despre sensul slujirii comunităţii parohiale de care este responsabil. Tânărul duhovnic subliniază că alegerea unui hram nu este rodul hazardului, ci este o vocaţie ce aşteaptă să fie împlinită cu fiecare generaţie. Concret, „pentru comunitatea pusă sub ocrotirea Sfintei Ecaterina, vocaţia este cea a sacrificiului, a dăruirii şi a mărturisirii credinţei din suflete tinere, nu neapărat cu vârsta, ci cu elanul unei vieţi frumoase, împlinite.”

„Este o regină cu nume mare”

Cât timp uşa de la intrare este deschisă, biserica nu rămâne niciodată singură. Cel mai adesea este cercetată de tineri. Teologi, cei mai mulţi dintre ei. Aici îşi găsesc mereu loc de liniştire, de evadare din zgomotul oraşului şi din spaima neîmplinirilor.

De câte ori nu i-a ajutat tânăra principesă a lui Hristos pe cei care i-au citit, chiar şi o singură dată, Acatistu-i frumos stihuit? Aproape de sfânta raclă, în faţa icoanei ei sau departe?

„În urmă cu un an, a venit o tânără în biserică şi a citit, în genunchi, Acatistul Sfintei Ecaterina. La 10 minute după ce a terminat rugăciunea, a ieşit în stradă şi a întâlnit o persoană care i-a dat veşti despre mama sa. Nu mai ştia nimic de dânsa de 8 ani. S-a întors în biserică, emoţionată şi foarte bucuroasă, să-mi spună cât de minunat a lucrat sfânta muceniţă în viaţa ei", relatează inginerul Emilian Găvan, îngrijitor de cinci ani la paraclisul Facultăţii de Teologie Ortodoxă din Bucureşti.

Andrei Ciprian Radu (teolog, student în anul IV) şi Alexandra Bîldea (medic stomatolog) sunt dirijorii stranei de băieţi, respectiv de fete, din biserica închinată Sfintei Ecaterina. Se armonizează atât de bine cele două grupuri de tineri în cântarea psaltică, încât reprezentanţii lor sunt convinşi că „a fost dorinţa sfintei, ea ne îndrăgeşte foarte mult."

De 7 ani, familia Filimon participă negreşit la slujbele duminicale şi la marile praznice. Fiii Iustin Dumitru (18 ani) şi Mihnea Damian (14 ani) au crescut în Altarul sfântului locaş. Cuminţi, inteligenţi, respectuoşi, fraţii Filimon sunt un exemplu de bună creştere în duhul Ortodoxiei.

„Sunt prezent în fiecare duminică în Sfântul Altar, împreună cu fratele meu. Ce atribuţii avem noi? Ieşim cu lumânările din Altar, înaintea preoţilor, aşezăm pomelnicele, tăiem pâinea pentru anafură. Trăirile sunt mult mai puternice în Sfântul Altar, deoarece este centrul bisericii", sunt cuvintele lui Iustin, care spune despre Sfânta Ecaterina că este „o regină cu nume mare."

Mihnea, fratele mai mic, remarcă: „În Sfântul Altar mă simt foarte liniştit. În unele momente, nu se aude absolut nimic. E ca în Rai. Ca în Raiul Sfintei Ecaterina. Pe mine mă ajută foarte mult că merg la biserică. Am observat că atunci când se întâmplă ceva rău la şcoală, de regulă când se loveşte unul dintre copii, ceilalţi nu ştiu ce să facă. În secunda următoare, mie îmi vine o idee bună. Deodată sau după ce spun o rugăciune mică. Cred că mersul la biserică mă apropie mai mult de

Dumnezeu şi El îmi dă ideile sau rezolvările pentru diferite situaţii, la care singur nu m-aş fi gândit.”

„Am încredere că e mereu aproape”

Mihai îşi aminteşte, cu emoţie, de momentul chemării sale de către Sfânta Ecaterina, la Mănăstirea ei din Muntele Sinai, din Egipt. Copleşitoare rămâne întâlnirea cu ea: „M-am închinat la moaştele Sfintei Ecaterina aşezate în partea stângă a pronaosului. După slujbă, a venit un călugăr şi ne-a chemat - eram trei pelerini - să intrăm pe intrarea din dreapta, de lângă Altar (biserica are două culoare, de-a stânga şi de-a dreapta Altarului). A adus mâna şi capul Sfintei Ecaterina, care încă mai au piele pe ele, spre deosebire de moaştele de la intrarea în biserică. Pe inelele care ne-au fost oferite am recunoscut-o imediat pe Sfânta Ecaterina ca persoană, nu doar ca personaj istoric. Cel mai potrivit cuvânt pentru legătura cu ea nu este «iubire», ci «prietenie» şi «încredere». Am încredere că e mereu aproape. De la un prieten am aflat şi este adevărat că «cine slujeşte Sfintei Ecaterina dezinteresat nu rămâne neajutat»”.

La declarațiile de prețuire ale credincioşilor pentru sfânta ocrotitoare se alătură cea a părintelui Georgian Păunoiu: „Sunt dator să mărturisesc că am simţit în modul cel mai clar lucrarea Sfintei Ecaterina de-a lungul perioadei de şantier (n.r. 2009-2015). Ştiţi cum? Am descoperit-o ca pe adevărata stăpână a Casei, cea care pe toate le rânduieşte aşa cum trebuie. În momente grele, de poticnire, de întârzieri şi complicaţii - aşa cum deseori întâlnim în lumea constructorilor - apărea o rezolvare, o ieşire de siguranţă. Cu adevărat, «minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi!», cum spune psalmistul.”

În final, părintele menţionează: „Este voia lui Dumnezeu ca anul acesta, prin grija deosebită a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, prin jertfa credincioşilor din parohie, dar şi prin darul unor iubitori ai acestei biserici şi ai Sfintei Ecaterina, să fie gata pentru sfinţire trei clopote noi, lucrate la atelierele Blotor din Baia Mare. În toţi anii de şantier la Biserica Sfintei Ecaterina, în timpul consolidării întregii clădiri, clopotele au tăcut. A venit ziua în care, înnoite, ele să răsune din nou şi să cheme la rugăciune!”

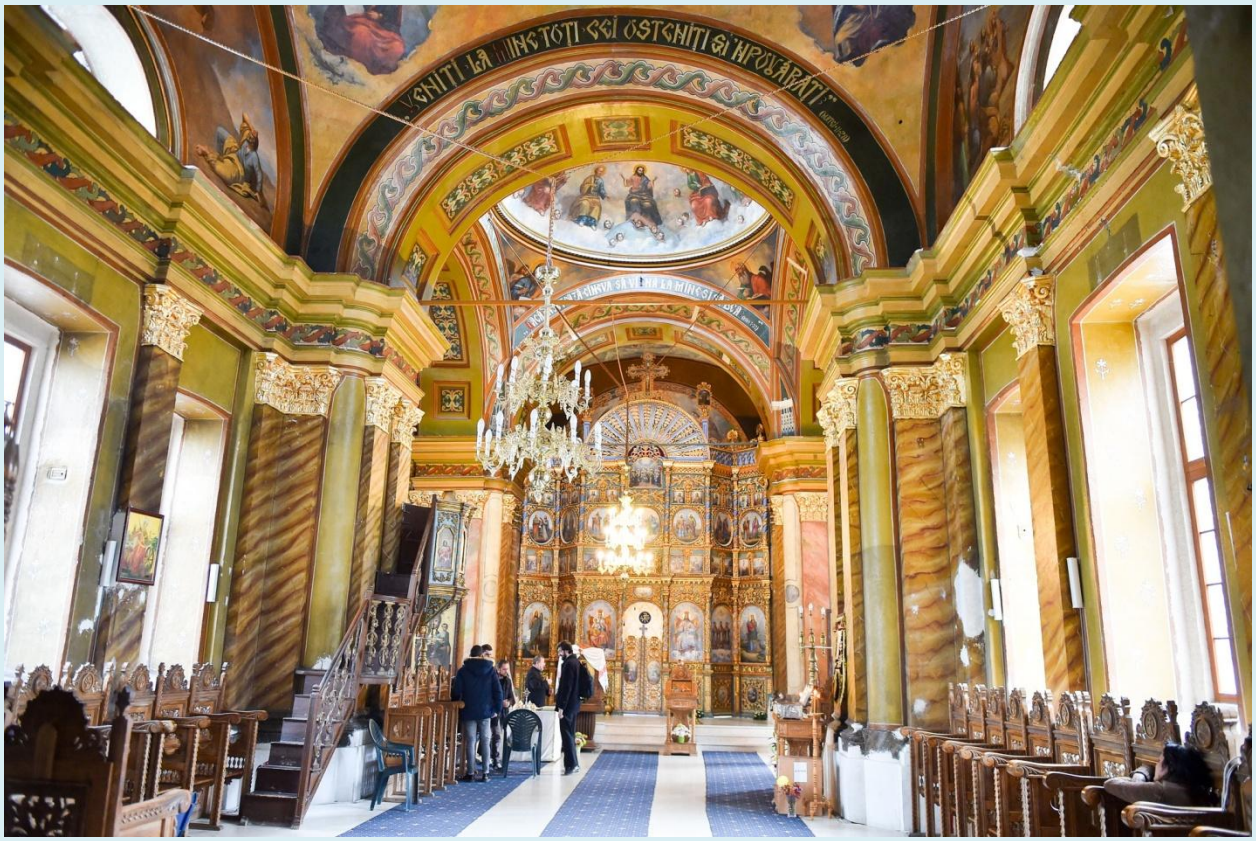

Lăcaşuri Ortodoxe - Scenarii deschise: Sfânta mare muceniţă Ecaterina - un suflet jertfă pentru dragostea Ta

Ca una dintre cele mai iubite şi cinstite Sfinte fecioare ale lumii creştine, Sfânta mare muceniţă Ecaterina, i-a marcat puternic pe credincioşi, de-a lungul timpului.

Istoria mântuitoare: În viaţă, cunoscută drept fiică a guvernatorului Costas, pe vremea domniei împăratului Maximin (305-313), Ecaterina fusese binecuvântată cu daruri de seamă: frumuseţe aparte, o rară înţelepciune, bogăţie şi nobleţe.

Numai că „eu ştiu un tânăr minunat, care fără asemănare te întrece pe tine în toate darurile pe care ai zis că le ai", aveau să fie cuvintele unui preot, ce urmărea să o scoată din întunericul idolatriei, către dragostea lui Hristos, pe cea care nu primise încă haina Sfântului Botez.

„Pentru că frumuseţea Lui întrece strălucirea soarelui, înţelepciunea Lui îndreptează toate făpturile, şi pe cele simţite, şi pe cele gândite, Vistieria bogăţiei Lui se împarte în toată lumea şi niciodată nu se împuţinează, ci cu cât este mai împărţită, tot mai mult se înmulţeşte, iar neamul Lui cel bun este negrăit, neajuns şi neştiut."

Urmarea? La scurt timp, fecioara Ecaterina avea să se bucure de cel mai de preţ dar: un inel de logodnă dăruit într-o vedenie, de însuşi Mântuitorul lumii.

Cu toate acestea, simbolurile Sfintei Ecaterina, surprinse de asemenea în iconografia bizantină aveau să rămână:

- *roata cu ţepuşe - pe care s-a încercat uciderea ei;*
- *sabia - cu care a fost decapitată (...305);*
- *inelul - primit de la Mântuitorul Hristos şi*
- *frunza de palmier - simbol al regalităţii (fiind de viţă împărătească).*

Şi rugăciunea acesteia înainte de moarte… „Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, îţi mulţumesc că ai pus pe piatra răbdării picioarele mele şi că ai îndreptat paşii mei.Tinde-ţi acum prea cinstitele Tale palme, pe care pe Cruce le-ai întins, şi primeşte Doamne sufletul meu, căci l-am adus Ţie, ca jertfă pentru dragostea Ta.”

… adică, o mutare la Viaţă.

Este iubită şi considerată ocrotitoare: a fetelor tinere, a elevilor, studenţilor, apologeţilor (apărători ai credinţei), a olarilor, filatorilor şi a tuturor meşteşugarilor care muncesc cu roata, a arhivarilor, a juriştilor, avocaţilor, bibliotecarilor, librarilor, servitorilor, mecanicilor, morarilor, asistentelor medicale, filozofilor, cărturarilor, tăbăcarilor, secretarilor, a stenografilor, a profesorilor şi teologilor.

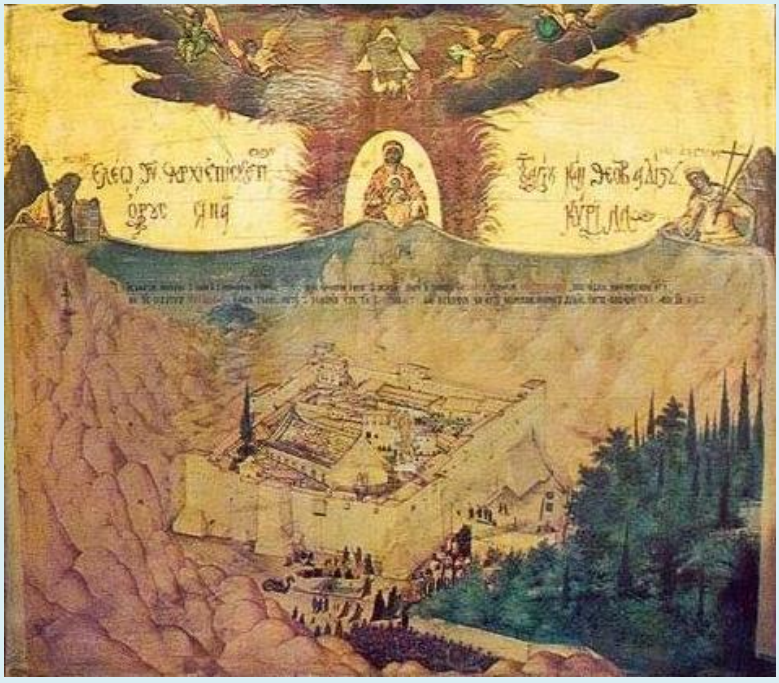

Odată, ziua sărbătoririi Sfintei mari muceniţe Ecaterina fusese 24 noiembrie, alături de Sfântul mare mucenic Mercurie, aşa după cum se reflectă încă în sinaxarele ruse, valabile în prezent. Inversarea datelor de prăznuire din calendar, 24

- 25 noiembrie, a ţinut însă cont de o solicitare venită din partea Mănăstirii Sinai, care emitea pretenţia ca sărbătoarea sfintei ocrotitoare să coincidă cu Odovania prazniculuiIntrării Maicii Domnului în Biserică.

Moaştele sale sfinte su fost luate şi ele de Îngeri, imediat după moartea sa, şi duse în Muntele Sinai. Descoperite ulterior, în perioada sec. IX-X, au fost duse în biserica mănăstirii de pe Muntele Sinai. Este vorba despre o Mănăstire ridicată de Împăratul Iustinian cel Mare, în sec. VI.

În tot acest răstimp, de la moartea sa până la descoperirea moaştelor, părul continuase să îi crească, iar trupul izvora mir tămăduitor.

Încercase Maximin să o tortureze… dar roţile de tortură, special pregătite, s-au spart ca prin minune. De aici, multe inimi ale apropiaţilor împăratului necredincios aveau să se închine lui Hristos. Soţia împăratului, filosofii curţii şi mulţi soldaţi s-au numărat printre cei martirizaţi împreună cu Ecaterina.

Şi aminteşte Sfânta: „Căci l-am adus Ţie, ca jertfă pentru dragostea Ta”

Inelul Sfintei Ecaterina

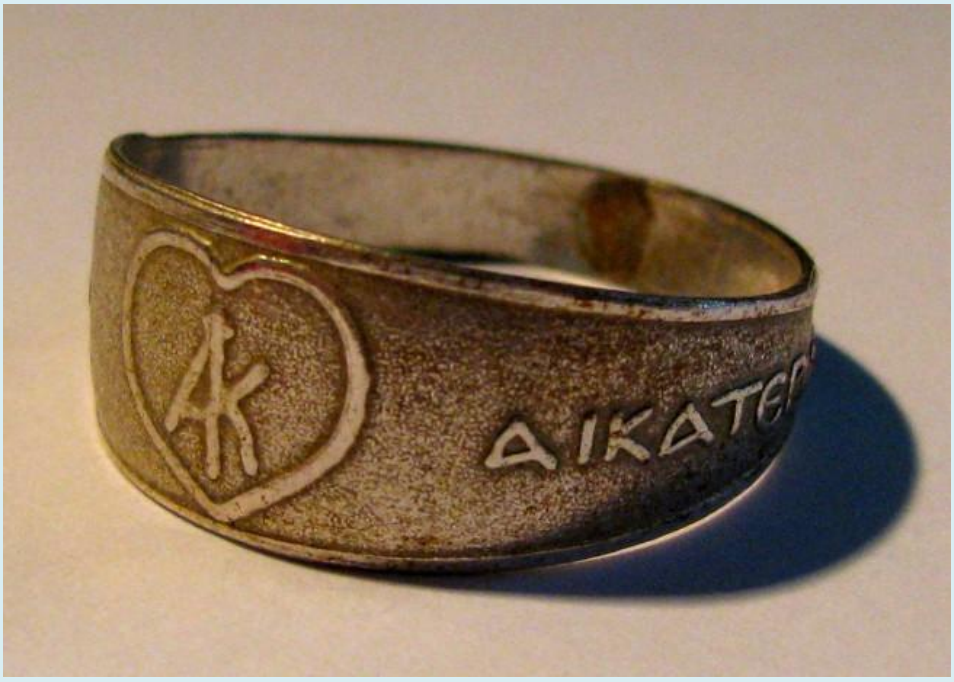

Am cunoscut o tânără care avea mare evlavie la Sfânta mare muceniţă Ecaterina. Ea mi-a povestit că, odată, stând de vorbă cu soacra doamnei la care lucra, i-a zis că ar dori să meargă şi ea la Sinai, la moaştele Sfintei Ecaterina.

Atunci acea doamnă a început să râdă şi i-a zis:
- Cum poţi să mergi tu acolo, deoarece nu ai nici bani, nici acte. Asta ar fi imposibil !

- Dacă vrea Maica Domnului şi Sfânta Ecaterina, mă ia pe sus şi ajung acolo fără bani şi fără acte. Cine merge acolo primeşte ca binecuvântare un inel şi dacă o să vrea sfânta, o să mă ajute şi pe mine, a zis ea.

În ziua următoare era 25 noiembrie, ziua Sfintei Ecaterina. Tânăra s-a dus la biserică împreună cu soacra doamnei. La sfârşitul Sfintei Liturghii, vede că se apropie de ea o femeie tânără, îmbrăcată simplu şi modest, o priveşte cu blândeţe şi-i zice:

- Ştiu dorinţa ta şi ştiu că doreşti să ai acest inel, şi Dumnezeu vrea…

Nu a mai continuat, ci i-a pus pe deget un inel şi a dispărut fără urmă, deoarece venise şi doamna respectivă să vadă ce se întâmplă.

Fata, luând inelul, simţea că pluteşte de bucurie. Apoi ridicându-şi privirea şi vrând să-i mulţumească femeii necunoscute, nu a mai văzut-o; dispăruse. A căutat-o prin toată biserica, dar nu a găsit-o. Atunci şi-a dat seama că a fost Sfânta Ecaterina.

Soacra doamnei, văzând aceasta, a rămas fără grai, ne mai îndrăznind să zică ceva. Pe inel scria: „Doamne Iisuse Hristoase, miluieşte-mă!”.

Sfânta Ecaterina, muceniţa, împărăteasa şi rugătoarea pentru creştini

Mărita şi slăvita muceniţă Ecaterina din Alexandria a fost fiica guvernatorului Alexandriei Egiptene, Contas, în timpul domniei împăratului Maximinus (305-313) şi a pătimit pentru Domnul în anul 305. Prăznuirea ei în Biserica ortodoxă se face în 24 noiembrie (slavii) sau în 25 noiembrie (grecii, românii, arabii).

Vieţuind în capitală - centrul cunoaşterii elenistice - şi posesoare a unei frumuseţi şi inteligenţe neobişnuite, Ecaterina a primit o educaţie deosebit de aleasă, studiind lucrările celor mai mari filozofi şi dascăli ai antichităţii.

Tineri din cele mai bogate familii ale imperiului cereau mâna frumoasei Ecaterina, dar nici unul nu a fost ales.

Le-a spus părinţilor că nu se va căsători decât cu cineva care o va depăşi în frumuseţe şi înţelepciune: ***"De voiţi să mă mărit, apoi aflaţi-mi un tânăr care să fie asemenea mie, cu patru daruri, cum sunt eu, precum singuri mărturisiţi că întrec pe toate celelalte fecioare şi atunci îl voi lua de bărbat; pentru că mai nevrednic şi mai prost decât mine nu voiesc a lua. Cercetaţi dar pretutindeni şi de se va afla vreunul asemenea mie, bun cu neamul, cu bogăţia, cu frumuseţea şi cu înţelepciunea, atunci mă mărit. Iar dacă îi va lipsi vreunul din aceste daruri, apoi nu-i vrednic de mine".***

Părinţii sfintei, văzând că nu este cu putinţă a se afla vreun tânăr aşa, îi spuneau că feciorii de împăraţi şi alţii de domni mari pot să fie de bun neam şi mai bogaţi decât dânsa, dar în frumuseţe şi în înţelepciune nu se va asemăna nimeni cu dânsa.

Iar Ecaterina zicea: ***"Eu bărbat necărturar nu voiesc a avea!"***

Mama Ecaterinei, creştină în ascuns, a trimis-o la propriul ei duhovnic - un Sfânt Părinte care se îndeletnicea cu rugăciunea în singurătate într-o peşteră, nu prea departe de oraş.

După ce a ascultat-o pe Ecaterina, părintele i-a spus că el cunoaşte un tânăr care o depăşeşte în toate, adică *"Frumuseţea lui este mai strălucitoare decât strălucirea soarelui, toată creaţia se supune înţelepciunii lui, bogăţiile lui sunt răspândite în întreaga lume, – ceea ce nu diminuează ci, dimpotrivă, sporeşte nespusa sa nobleţe"*. Imaginea cerescului Mire a născut în mintea tinerei fecioare o dorinţă arzătoare de a-l vedea.

Sfânta muceniţă Ecaterina are două viziuni:

- ⇒ *în prima o vede pe Maica Domnului cu Pruncul în braţe. Din cauza faptului că nu era creştină, nu reuşeşte să vadă faţa Mântuitorului. Acest lucru îi descoperă deşertăciunea cunoştinţelor ei şi alege să primească Sfântul Botez.*
- ⇒ *În a doua vedenie i se descoperă Hristos, care îi dăruieşte un inel de logodnă, spunându-i:* ***"Iată, astăzi te primesc pe tine mireasa Mie nestricată şi veşnică, deci să păzeşti tocmeala aceasta cu dinadinsul şi să nu mai primeşti nicidecum alt mire pământesc".***

În următoarea zi, Ecaterina rămâne uimită când vede inelul de logodnă pe degetul său. Este momentul în care viaţa să se schimbă radical. De acum înainte începe să condamne cultul şi miturile păgâne, înfruntă în discuţii publice pe înţelepţii vremii şi chiar reuşeşte să-i aducă la adevărata credinţă.

Este silită de împăratul Maximian să se înfrunte cu o adunare de filosofi păgâni. Datorită iubirii sale faţă de Hristos şi a înţelepciunii cu care a fost împodobită, ***sfânta muceniţă a făcut ca toţi filosofii prezenţi să creadă în Hristos şi să-L mărturisească ca fiind Dumnezeu adevărat.***

Sfânta Ecaterina i-a întărit cu semnul crucii, iar ei au acceptat cu curaj moartea pentru Hristos fiind arşi din porunca împăratului.

Sfânta, umplându-se de bucurie, a zis către dânşii: ***"Cu adevărat sunteţi fericiţi, căci lăsând întunericul, aţi cunoscut lumina cea adevărată şi, trecând cu vederea pe acest împărat stricăcios de pe pământ, v-aţi apropiat de Cel ceresc. Deci, să nădăjduiţi fără îndoială spre mila Lui şi să credeţi că focul cu care vă înfricoşează păgânii vă va fi vouă botez şi scară care vă înalţă la cer. În acest foc curăţindu-vă de toată necurăţia trupului şi a duhului, vă veţi afla ca nişte stele luminate şi curate înaintea slavei Împăratului şi veţi fi iubiţii Lui prieteni".***
Pentru lupta sa împotriva cinstirii zeilor, Sfintei Ecaterina i s-a tăiat capul.

Potrivit Sfintei Tradiţii, la tăierea capului său nu a curs sânge, ci lapte, iar îngerii au dus trupul Sfintei Ecaterina în Muntele Sinai, în locul în care Moise văzuse Rugul Aprins. Aici s-a ridicat o mănăstire cu numele sfintei muceniţe, Manăstirea Sfânta Ecaterina, care adăposteşte până astăzi moaştele sfintei.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina şi "darurile" sale

În biblioteca mănăstirii au fost păstrate numeroase manuscrise antice, ***această bibliotecă fiind a doua în lume după cea a Vaticanului ca număr de manuscrise.***

Colecţia constă din 3500 de volume în greacă, coptă, arabă, armeană, ebraică, siriacă, georgiană şi alte limbi. O "piesă" extrem de rară este Codex Sinaiticus , unul din cele mai vechi şi preţioase codice ale Bibliei, împreună cu Codex Alexandrinus de la British Museum, Codex Vaticanus de la Roma, şi Codex Ephraem de la Paris. Este singura copie cunoscută a Noului Testament grecesc în scrierea originară.

În 1975 într-un zid s-au descoperit mai multe manuscrise siriace şi slavone, printre care şi câteva pagini despre care ulterior s-a aflat că fac parte din Codex Sinaiticus. Acesta este alcătuit din 53 de pagini păstrate la Leipzig, 346 păgâni la British Museum şi cele 10-15 pagini descoperite recent în Mânăstirea Sfânta Ecaterina.

Între obiectele de mare preţ de care se bucură vieţuitorii mănăstirii, dar şi pelerinii, se numără şi două icoane cu totul deosebite.

Impresionantă este reprezentarea Bunei Vestiri, în care Fecioara Maria ţine în mâna dreaptă, în poală, un medalion care are gravat un embrion, iar în dreptul inimii sale, nevăzut decât sub fascicolul de lumină al lanternei, este desenat fin, cu o culoare fosforescentă, un prunc: Pruncul Iisus, pe care tânăra Fecioară Maria Îl purta deja în inima sa în momentul în care Arhanghelul Gavriil îi aduce vestea.

Deosebită este şi icoana Mântuitorului Iisus Hristos Pantocrator *(foto)*, datând din secolul al VI-lea, care uimeşte prin forţa sa inexplicabilă dată de figura asimetrică. Partea stângă este expresia iubirii lui Hristos, iar partea dreaptă Îl reprezintă pe Iisus Judecător.

Tot aici este păstrată şi icoana care înfăţişează Scara dumnezeiescului urcuş (sec. al XII-lea), o reprezentare iconică a cărţii cu acelaşi nume a Sfântului Ioan Scărarul.

O altă comoară de care se bucură mănăstirea este Rugul Aprins prin care Domnul i-a vorbit lui Moise: ***„Descalţă-te, căci locul pe care te afli este sfânt!”*** (Ieşirea 3, 5)

Motivul rugului este întipărit pe stâncile din Sinai, atât la suprafaţă, cât şi în interiorul lor. Rugul înverzeşte în fiecare an şi este unicul din necuprinsul pustiu arab, deşi aici există numeroase plante spinoase.

În tradiţia creştină Muntele Sinai este acelaşi cu Muntele Horeb, locul în care Moise a primit Tablele Legii. Cea mai folosită cărare ce duce spre vârf este cunoscută sub numele de Sikket Sayidna Musa - „cărarea stăpânului nostru Moise“. Porneşte chiar din spatele mănăstirii şi duce spre sud, către poalele muntelui. Majoritatea vizitatorilor urcă muntele înainte de zori, pentru a prinde răsăritul pe vârful muntelui sfânt. Aici se găsesc o capelă ortodoxă şi o moschee.

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Hilandar

În iconofilachion se află peste 1000 de icoane bizantine şi sârbeşti din secolele XIII-XVIII. Cea mai renumită icoană păstrată cu mare evlavie în biserica mare a mănăstirii este icoana Maicii Domnului „Trihirussa”.

Printre odoarele aflate la Hilandar, există două cruci care au încastrate fragmente din Crucea Mântuitorului, un dar al împăratului Ioan al III-lea Vatatzes, şi o altă cruce împodobită cu pietre preţioase.

Cea dintâi este o cruce din argint aurit, încrustată cu pietre preţioase; cealaltă este o străveche cruce bizantină, cu nestemate de mare preţ înlăuntrul cărora se pot vedea icoana Domnului Hristos şi a Maicii Sale.

De asemenea, din instrumentele folosite în timpul Pătimirilor Domnului, Hilandar posedă o frântură din coroana de spini, din trestie şi din veşmântul de înmormântare.

În Mănăstirea Hilandar se păstrează

- parte din cinstitul cap al proorocului Isaia,
- o parte din capul Sfântului mare mucenic Artemie,
- mâna dreaptă a Sfântului Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

Părţi din moaştele Sfinţilor:

- Simeon stâlpnicul,
- Lazăr din Muntele Galisiului,
- Pantelimon,
- Teodor Stratilat,
- Varvara şi
- Ecaterina.

În iconofilachion se află peste 1000 de icoane bizantine şi sârbești din secolele XIII-XVIII. Cea mai renumită icoană păstrată cu mare evlavie în biserica mare a mănăstirii este icoana Maicii Domnului „Trihirussa”.

De o nepreţuită valoare sunt și două icoane, cea a Maicii Domnului Papadiki şi cea a Imnului Acatist.

La fel de valoroase sunt icoanele Pantocratorului şi a Maicii Domnului „Milostiva” (secolul al XIII-lea), precum și icoanele pictate pe ambele părți - una cu Maica Domnului „Avramiotissa” şi Sfântul proroc Ilie (secolul al XIV-lea) şi cealaltă cu Maica Domnului şi Sfântul Sava (secolul al XIV-lea).

Maria Burlă - Paraclisul Mănăstirii Frumoasa, casa Sfintei Ecaterina

Paraclisul de la Frumoasa are ca ocrotitoare pe Sfânta mare muceniță Ecaterina și a fost amenajat, se pare, între anii 1836-1841, la etajul unuia dintre palatele din incinta mănăstirii, numit „palatul de pe ziduri”. Potrivit însemnărilor istorice, el ar continua firul existenței altuia, de pe vremea când erau călugării sinaiți, care cinsteau numele patroanei lor, Sfânta Ecaterina.

Paraclisul Sfintei Ecaterina este descris de C. Bobulescu în 1924, astfel: „În acest lăcaș de închinăciune se află o prea interesantă strană arhierească, ce ne izbește prin sculptura ei, muncă răbdătoare a unor meșteri cu o tradiție dispărută demult”.

Dar, după cum ne mărturisește acest scriitor, la început de secol XX, „paraclisul era înconjurat de atâta evlavie a celor ce locuiesc prin odăile alăturate lui, că păianjenii își țes în toată liniștea pânzile lor, iar praful uitării l-a înmormântat demult nu numai în mințile vizitatorilor, dar chiar în ale localnicilor”.

©doxologia.ro

©doxologia.ro

Astăzi e o încântare să păşeşti în acest loc de rugăciune tainică de la etajul palatului de pe ziduri. Ridicând ochii, Îl zăreşti pe Iisus binecuvântând din bolta înstelată, străjuit de cei patru evanghelişti, în cele patru colţuri ale boltei. Catapeteasma pe fond albastru, aurită, adăposteşte icoane vechi şi diafane. O reprezentare deosebită a Sfintei Ecaterina atrage atenţia încă de la intrare.

Aici se oficiază Sfânta Liturghie pe 25 noiembrie, în ziua prăznuirii Sfintei Ecaterina, dar şi diferite rugăciuni, mai ales pe parcursul iernii.

(Foto) Paraclisul „Sfânta Ecaterina” de la Mănăstirea Frumoasa: **https://doxologia.ro/imagine/paraclisul-sfanta-ecaterina-de-la-manastirea-frumoasa-galerie-foto**

TATĂL NOSTRU, CARELE EȘTI ÎN CERURI, SFINȚEASCĂ-SE NUMELE TĂU. VIE ÎMPĂR

SFANTUL EVANGHELIST IOAN.
NU LASA SA FIM DUSI IN ISPITA, CI NE IZBAVESTE DE CEL

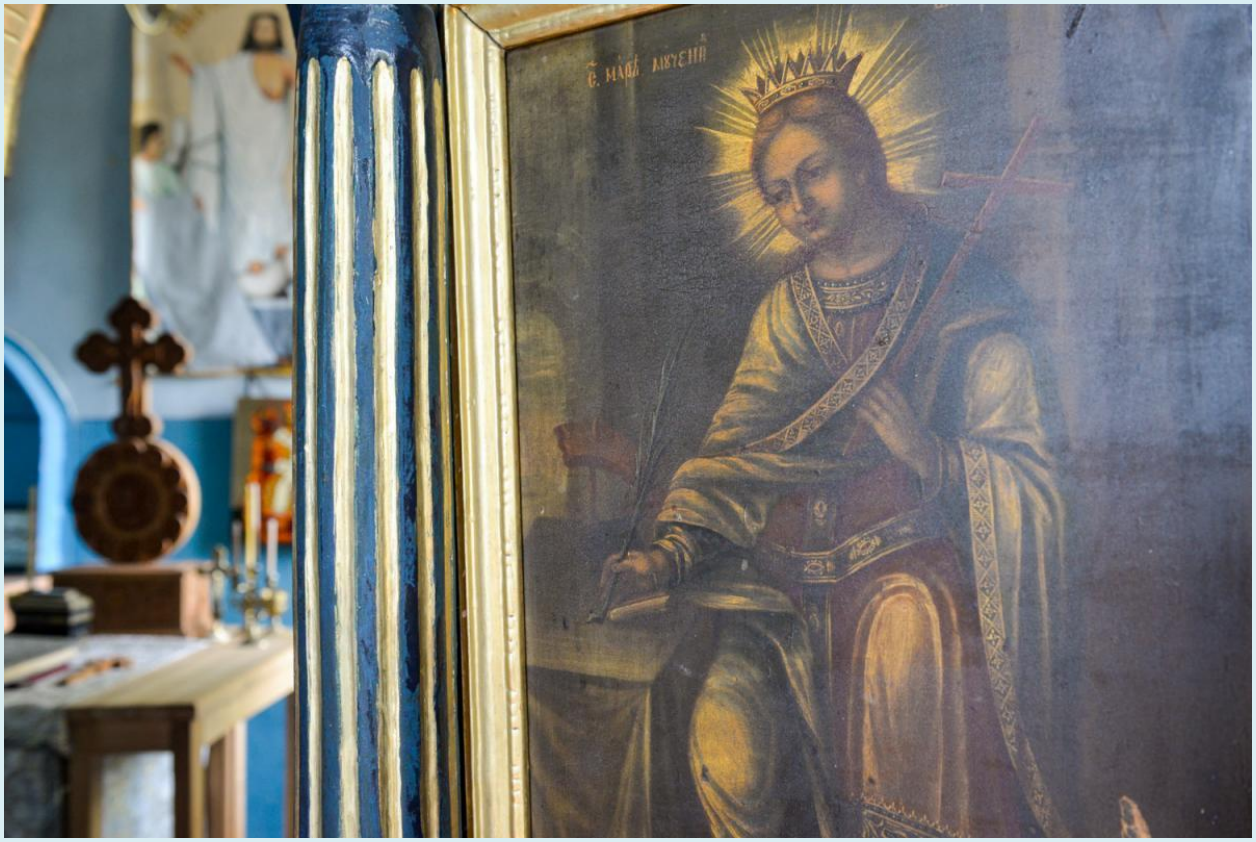
Ἁ. ΜΑΡΙΑ ΛΥΔΙΑ

ЕКАТЕРИ

ΙΣ
ΧΣ
Ο
Η
ΕΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΙΣ
ΧΣ
ΝΙ
ΚΑ

Sfânta muceniţă Ecaterina şi Muntele Sinai

Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Muntele Sinai

De la Ierusalim pe drumul care trece prin Betania, satul Mariei şi al Martei, surorile lui Lazăr, cel mort de patru zile şi înviat de Domnul (Hanul Samarineanului milostiv), istorisire făcută de Sfântul Luca, în cap. 10, înainte de a ajunge în Ierihon, spre dreapta, se ajunge la Marea Moartă, o mare sărată în care nu există vietăţi.

Ţinând drumul drept la Masada, ultima fortăreaţă a evreilor, cucerită de romani, la Arad este un popas, unde pelerinii care trec pe aici pot să se odihnească, să se refacă fizic, după ce mai întâi au avut de înfruntat greutăţile pustiului Iudeii. În continuare se ajunge la localităţile Sodoma şi Gomora, unde a locuit Lot, nepotul lui Avraam, care a fost vestit de îngeri să fugă din acel loc în Sigor, deoarece Dumnezeu hotărâse să piardă aceste cetăţi, fiindcă în ele se înmulţise fărădelegea.

Un sfat important pe care l-au dat îngerii lui Lot, a fost acela ca nimeni din cei ce vor fugi cu el, să nu se uite înapoi, că, cel ce se va uita, va muri. Soţia lui Lot, Sara, curioasă, aşa cum sunt de obicei femeile, n-a putut să rabde ca să nu privească înapoi şi când a întors capul ca să vadă cele două cetăţi sortite pierii s-a făcut din femeie stană de sare.

Lăsând în urmă Marea Moartă, se poate merge spre Marea Roşie, care aminteşte de trecerea poporului israelit (Ieşire ,14). Despărţită în două de Moise, după ce a însemnat-o cu toiagul, formând un zid, de-o parte şi de alta, a trecut poporul evreu, cu picioarele neudate, iar carele lui faraon au pierit în valuri. Toiagul lui Moise cu care a despărţit în două Marea Roşie, simbolizează Sfânta Cruce, obiectul pe care a fost răstignit Fiul lui Dumnezeu, devenit simbolul creştinătăţii.

Şoseaua se vede ca o panglică cenuşie, paralel cu Marea Roşie situată în stânga drumului. În partea dreaptă a direcţiei de mers, munţii din deşertul Sinai, îşi scaldă poalele în apele golfului Eliot. Este drumul pe care acum două mii de ani, Familia Sfântă a trecut pentru a scăpa de prigoana lui Irod. Înaintând prin nisipurile din pustiul Egiptului, fără pic de vegetaţie, se ajunge la mănăstirea de la poalele muntelui Horeb. Culoarea nisipurilor este diferită de la un loc la altul: când roşie, când cenuşie, când albă ca sarea.

Munţii arată ca nişte cetăţi părăsite, cu arhitecturi variate şi curioase. Pe drum se întâlnesc aşezări de beduini, un fel de sate de ţigani, aşezaţi pe văile dintre munţi, care nu aveau altceva decât câteva oiţe, sau capre, sau o cămilă-două. Se ajunge la graniţa cu Egiptul şi, de la punctul de vamă, până la Sfânta Mănăstire Ecaterina mai sunt 80 de km. Înainte de a se ajunge la mănăstire, se trece prin locul de tabără, unde Aron, fratele lui Moise, a rămas cu israeliţii, în timp ce Moise s-a suit pe muntele Horeb ca să primească Tablele Legii.

În aşteptarea lui Moise care a stat patruzeci de zile şi tot atâtea nopţi pe munte, în tabăra evreilor s-a adunat aurul şi toate bijuteriile şi au turnat viţelul de aur, făcându-şi un idol. Când Moise a venit şi a văzut ce au făcut ei, s-a supărat foarte tare, aruncând Tablele, pedepsind cu moartea pe cei ce au făcut această nelegiuire. Locul este marcat cu o bisericuţă.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Muntele Sinai

Această mănăstire este un unicat în felul ei. A fost şi este mănăstirea unde se adună toţi pustnicii şi sihaştrii care trăiesc prin crăpăturile munţilor din împrejurimi. Ei

vin aici în duminici şi sărbători, la praznice mari, ca să participe la Sfânta Liturghie şi să primească Sfânta Împărtăşanie. De la distanţă mănăstirea nu-şi dezvăluie silueta din pricina zidurilor de incintă, foarte înalte, ci doar turlele se văd, cu cât depăşesc înălţimea zidurilor.

Intrarea în mănăstire se face pe o poartă îngustă şi joasă, bine ferecată, apoi o altă poartă, tot aşa de ferecată ca prima, şi numai la anumite ore. Biserica este aşezată în poziţie centrală a zidurilor. De jur-împrejur sunt chiliile, cu două şi trei nivele, unde locuiesc călugării. Terenul fiind în pantă se urcă şi se coboară mai multe trepte, de la o latură la alta a zidurilor de apărare, depinde de direcţia în care vrei să

mergi. Altarul sfintei biserici este aşezat pe rugul pe care l-a văzut Moise arzând, dar nu se mistuia. Acel rug veghează şi acum. Ramurile lui sunt pe zidul din spatele bisericii, iar rădăcina în Sfântul Altar.

În Sfântul Altar se află Sfintele Moaşte ale Sfintei Ecaterina. Biserica Sfântă Ecaterina este împodobită cu picturi murale, de mare valoare, cu foarte multe candele agăţate de tavan, aproape că nu se poate vedea partea de sus pictată a bisericii.

Cine sărută sfintele moaşte ale Sfintei Ecaterina primeşte un inel simbol ce are următoarea istorie : Ecaterina a fost fiica de mare demnitar roman. A crescut într-un lux despre care nu se poate vorbi în cuvinte. Era foarte inteligentă şi de o frumuseţe nemaiîntâlnită. La anii căsătoriei, cunoştea toată înţelepciunea vremii respective. Starea materială, înţelepciunea şi frumuseţea fizică a făcut-o să fie stăpânită de o mândrie diabolică.

Mulţi tineri de rangul ei au voit să o ia de soţie dar Ecaterina îi umilea pe toţi. Aşa procedând nu a găsit, din cei mulţi câţi s-au prezentat ca să o peţească, pe nici unul demn de a fi logodnicul ei şi deci, soţ de viaţă. Sistemul pe care l-a adoptat, a eliminat pe toţi candidaţii la căsătorie, iar păcatul mândriei a stăpânit-o şi mai mult.

Aşa stând lucrurile, ea se gândea la un logodnic ideal dar modelul acestuia nu l-a întâlnit încă printre cei care s-au prezentat ca să o peţească. Dumnezeu care pe toate le plineşte şi dă mână de ajutor păcătoşilor, nu o lasă pradă vicleanului diavol

nici pe frumoasa, înţeleapta şi îndestulata Ecaterina, că într-o noapte ea are o vedenie. În această descoperire se făcea, că la ea a venit o Doamnă, cu chip ceresc, îmbrăcată cu voal de mătase, în culori pe care încă nu le mai văzuse până atunci, cu Fiul ei de mână, un Tânăr strălucitor, care se apropie de ea cu o eleganţă nemaipomenită, cu paşi lini, parcă zburând, purtaţi de o adiere de vânt şi se apropie de patul în care dormea, îngropată în puf.

Sfântul Ştefan Sinaitul

O clipă se examinează reciproc, apoi superba Doamnă, o întreabă cu o voce angelică, arătând spre Fiul ei: " Îţi place de El?" Ecaterina vedea în acel tânăr, chipul desăvârşit al logodnicului ei şi fără ca să stea pe gânduri, zise Slăvitei Doamne: "Da îmi place!" Maica cea frumoasă se întoarse către Fiul ei, Căruia îi pune aceeaşi întrebare: "Dragul Meu ţie îţi place de această copilă?" La care Fiul răspunse: "Nu!" şi Fiul se întoarce cu spatele către tânăra fecioară cu dezgust, adăugând şi aceste cuvinte "Că este mândră! Este plină de mândrie!" şi îndată peţitorii au dispărut.

Ecaterina s-a deşteptat din somn, foarte mâhnită, rănită în orgoliul ei, că până atunci n-a înfruntat-o, n-a umilit-o nimeni aşa cum a umilit-o Acest tânăr şi s-a pus pe plâns toată noaptea cât a mai rămas după vedenia ei. A doua zi , cu ochii umflaţi de plâns, s-a sculat din pat şi mult s-a gândit şi s-a frământat, "ce va să însemne

aceasta". Şi pentru că nu putea să dezlege singură visul, nici pe Cel ce o peţise nu l-a cunoscut, îşi aduse aminte de un pustnic, ca fiind foarte înţelept, şi deci numai acela putea să-i dezlege enigma.

Fără să mai aştepte răspunsul altora, s-a echipat corespunzător pentru o asemenea vizită şi a plecat cu paşi grăbiţi spre chilia acelui om al lui Dumnezeu, care nu locuia prea departe de palatul în care locuia Ecaterina cu părinţii ei. Era distanţă de circa o oră de la ea până la acel bătrân, care locuia într-o pădure, lângă un izvoraş cu apă limpede şi rece. Ajunsă la chilia bătrânelului, îi spuse înlăcrimată ceea ce visase cerând de la el dezlegarea visului, deoarece nu avea linişte, de când o vizitase acea Doamnă cu Fiul ei. Bătrânelul cunoştea orgoliul tinerei şi o linişteşte cu cuvinte potrivite, îndemnându-o să asculte sfatul lui şi dacă va asculta, totul va fi bine: "Să te rogi la Dumnezeu - îi spune creştinul - şi să lepezi mândria care te stăpâneşte, că Cel care a venit la tine, este împotriva celor mândrii. Să te socoteşti cea mai nevrednică, cea mai de pe urmă fiinţă şi atunci El are să te iubească."

Fata îl dorea pe Acel tânăr ideal, nu cu patima unei tinere de seama ei, ci cu totul altfel. Ea nu prea ştia cum Îl dorea şi tocmai acest lucru o împingea şi mai mult, să-L dorească, să facă orice, pentru a intra în graţia Lui, că în nici un chip nu-L mai putea scoate de la inima ei.A plecat de la bătrân hotărâtă să-i respecte sfatul, deşi nu se prea potrivea cu gândirea ei. Ecaterina a realizat că înţelepciunea bătrânului se datora faptului că era creştin.

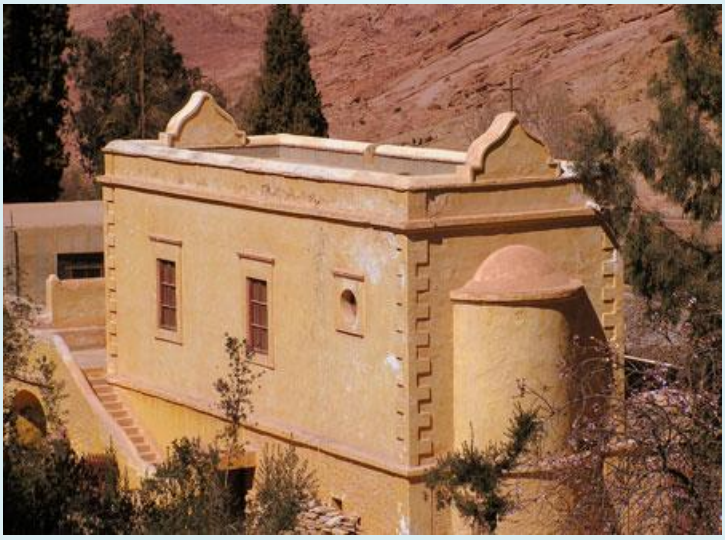

De când i-a dat sfaturile acelea, Ecaterina le-a păzit cu multă râvnă, a devenit o bună creştină şi nu mai era mândră, nu mai avea gândul acela diabolic care o ţinea departe de Dumnezeu, se modelase după modelul sfinţilor şi era fericită. Ce mai încoace şi încolo, devenise o bună creştină şi în această postură se simţea aşa cum niciodată nu se simţise. În fiecare seară înainte de culcare, îşi făcea rugăciunea în taină, să n-o vadă nimeni. Toţi ai ei erau împotriva creştinilor. În perioada aceea creştinii erau prigoniţi de păgâni. Cei care refuzau să se lepede de credinţă erau omorâţi în chinuri groaznice.

Era conştientă Ecaterina de ce o aşteaptă dacă ea devine creştină dar şi hotărâtă în ceea ce făcea, de aceea se şi ruga şi implora pe Acela, să vină că nu mai poate răbda întârzierea Lui. Şi aşa aştepta cu ardoare pe mirele ei. Dumnezeu care cunoaşte toate, nu S-a lăsat mult timp aşteptat. Într-o noapte se arată Mărita Doamnă, cu Fiul ei, dar de această dată totul era mai strălucitor, decât cum fusese prima dată şi Ecaterina, ca arsă a sărit din pat, cu mult curaj, înflăcărată pentru a-L întâmpina. Fiul o plăcu de astă dată, şi dovada că aşa a fost, îi dădu o verighetă pe care El, cu mâna Lui, o puse în degetul ei.

Ce fericită a fost Ecaterina atunci, este greu a spune în cuvinte, dar a jurat lui Hristos, legătură sfântă, pe viaţă şi pe moarte. Când s-a deşteptat din acest vis, uimirea ei a fost şi mai mare, era mai fericită acum decât în vis, văzând că în deget avea o verighetă. "Deci a fost adevărat !Nu a fost vis ci a fost adevărat! Fiul lui Dumnezeu este Logodnicul meu şi acum fac acest legământ înaintea Lui, că nu mă voi mai despărţi de El, chiar dacă va fi să mor!"

Mai spusese cineva aceste cuvinte şi când a văzut prin ce suferinţe trece Iisus, înainte de cântatul cocoşului, cum îi spusese s-a lepădat cu jurământ, "că nu-L cunoaşte pe Omul acesta."

Ca să scurtăm povestirea noastră adevărată,- că este cale lungă şi frumoasă - cu Ecaterina nu s-a petrecut aşa. Ea a fost hotărâtă şi ceea ce a spus aceea a şi făcut, primeşte pentru Mirele Hristos, moarte de martir. Îngerii îi ridică firavul ei trup, în văzul chinuitorilor şi îl duc la Sinai, aşezat de cuvioşii de aici într-o raclă.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina de pe Muntele Sinai

Tradiţia spune că în 337 împărăteasa Elena, la cererea asceţilor, a ordonat construcţia unei mici biserici închinate Fecioarei Maria pe locul unde se afla Rugul Aprins revelat lui Moise.

Împăratul Justinian I (527-565) este cel care în secolul al VI-lea întăreşte fortificaţia şi dezvoltă acest complex monastic, închinat începând cu secolul al XII-lea, Sfintei Ecaterina din Alexandria, ale cărei moaşte se află aici.

Mănăstirea greco-ortodoxă din Muntele Sinai este localizată în punctul în care Dumnezeu i s-a revelat lui Moise sub forma Rugului Aprins, la poalele Muntelui Tablelor Legii. Este cea mai veche mănăstire creştină în care viaţa monastică nu a fost întreruptă, având o istorie de 17 secole.

Mănăstirea se află în zona triunghiulară, formată de deşertul El-Tih, Golful de Suez şi Golful Aquaba, într-un mic defileu în munţii Sinai. Este o zonă sălbatică, cu munţi accidentaţi, din granit, care la prima vedere par inaccesibili. Beduinii sunt printre puţinii vieţuitori ai acestor zone aride care reuşesc să îi traverseze.

Fortificaţia lui Justinian a fost construită pentru a include structurile timpurii realizate de călugării din Sinai. Panta înclinată a locului a reprezentat o provocare pentru constructorii care au fost nevoiţi să niveleze o zonă extinsă pentru a realiza fundaţia bazilicii. Mănăstirea nu dispune de acea curte centrală specifică timpului. Materialele de construcţie sunt cele locale: granit, lemn, papură etc. Acoperişurile sunt drepte iar deschiderile sunt mici. Bazilica, ctitorie a lui Justinian, aparţine acestui complex, fiind construită din granit. Inscripţiile descoperite la nivelul şarpantei originale a bazilicii atestă realizarea construcţiei între anii 548-565 de către arhitectul Stephanos din Aila. Aripa de sud a complexului a fost construită în secolul al XII-lea pentru a situa biblioteca mănăstirii şi pentru a depozita icoanele şi a oferi un spaţiu pentru chilii.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina dispune de o foarte bună fortificaţie, cu ziduri de granit înalte, de la 8 la 35 de m înălţime, înconjurată de grădini şi chiparoşi. Până în secolul al XII-lea unica intrare în mănăstire era o poartă prin care proviziile şi oamenii erau ridicaţi cu un sistem de scripeţi şi prin care mâncarea era coborâtă pentru a fi dată nomazilor.

Influenţa crescândă a Islamului în regiune a determinat călugării să trimită o delegaţie la Medina, în 625, pentru a asigura protecţia mănăstirii. Profetul musulman a semnat un document care asigura protecţia lăcaşului creştin din partea Islamului.

O copie a documentului există şi astăzi în arhivele mănăstirii şi poartă conturul mâinii lui Mohamed. Este documentul care a permis călugărilor mănăstirii să călătorească liber pe teritoriile islamice fără a fi atacaţi.

Mănăstirea include o moschee din secolul al X-lea, construită, probabil, pentru a linişti spiritele autorităţilor islamice din acele timpuri. Cruciadele (1099-1270) au deblocat rutele maritime şi au permis accesul locuitorilor mănăstirii în afara Imperiului Otoman.

Un regiment de cruciaţi din Sinai şi-a luat angajamentul de a proteja mănăstirea militar şi financiar, fapt demonstrabil prin inscripţiile în latină care apar pe zidurile locuinţelor şi ale altor proprietăţi.

În momentul venirii otomanilor în Egipt şi Sinai, în 1517, sub sultanul Selim I, mănăstirea a fost protejată din respectul sultanului pentru arhiepiscopul locului.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina este un lăcaş care adăposteşte valoroase opere de artă: mozaicuri arabe, icoane greceşti şi ruseşti, picturi în ulei, pe ceară, ornamente sacerdotale, relicvarii, incluzând unul donat de ţarul Alexandru al II-lea în secolul al XIX-lea şi altul donat de împărăteasa Elena din Rusia în secolul al XVII-lea.

Racla din marmură care conţine moaştele sfintei Ecaterina se află în partea de sud a bisericii. Moaştele au fost dăruite de Imperiul Rus şi reprezintă capul şi mâna stângă a martirei.

Fiecare pelerin care sărută moaştele primeşte în dar un inel cu monograma sfintei, în cinstea inelului pe care mirele Iisus l-a dăruit sfintei Ecaterina.

Acest inel cu nomograma respectivă l-a primit Sfânta Ecaterina ca inel de logodnă spirituală de la Hristos Domnul. Se spune că oricâte analize chimice i s-au făcut, tot nu s-a descoperit compoziţia chimică a metalului din care este confecţionat, acest metal neexistând pe pământ. Fiecare pelerin care sărută moaştele Sfintei primeşte în dar un inel cu monograma sfintei, în cinstea inelului pe care mirele Hristos l-a dăruit sfintei Ecaterina.

Aici se păstrează a doua colecţie ca dimensiuni din lume de manuscrise cu miniaturi, după Vatican, conţinând 3500 de volume în greacă, coptă, arabă, armeniană, ebraică, slavă, siriană, georgiană şi alte limbi.

În jurul anului 1850 a fost descoperit Codex Sinaiticus, datat în jurul secolului al IV-lea. ***Codex Sinaiticus este varianta cea mai veche cunoscută a manuscrisului Bibliei.*** A fost copiat de patru scribi între anii 325 şi 360, textul fiind integral în greacă. A fost descoperit în 1844 de germanul Constantin von Tischendorf. În momentul de faţă codexul este împărţit în patru: British Library (347 de pagini), Biblioteca Universităţii din Leipzig (43 de pagini), Mănăstirea Sfânta Ecaterina (12

pagini şi 14 de fragmente), Biblioteca Naţională a Rusiei din St. Petersburg (3 pagini).

Biblioteca mai conţine numeroase ediţii ale Bibliei, textelor patristice şi cărţi de cult ortodox. Există primele ediţii homerice, 1488, şi ale lui Platon, 1513, Comediile lui Aristophanes, 1498, Marele lexicon etimologic de limbă greacă, 1499. Primele lucrări în greacă ale lui Aldo Manutius sunt de asemenea reprezentate. Toate aceste volume atestă erudiţia călugărilor din Sinai.

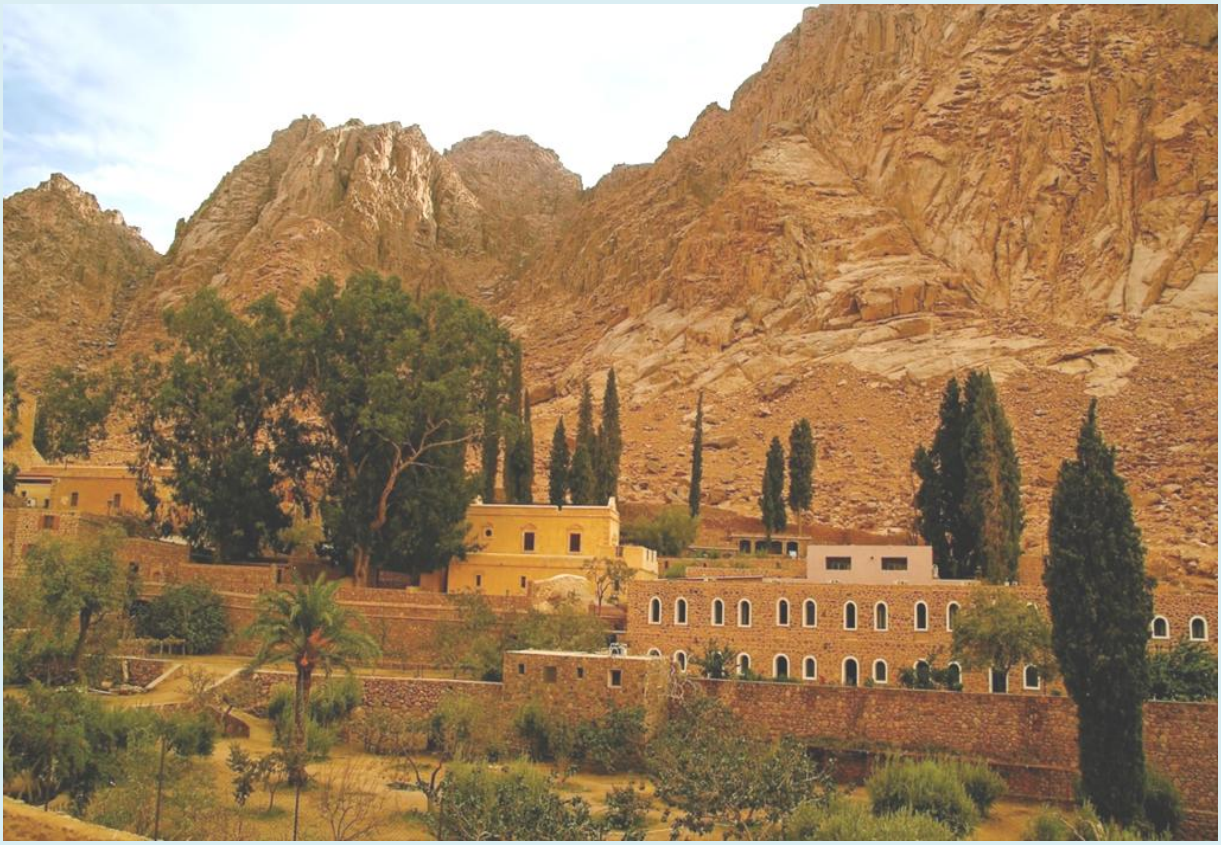

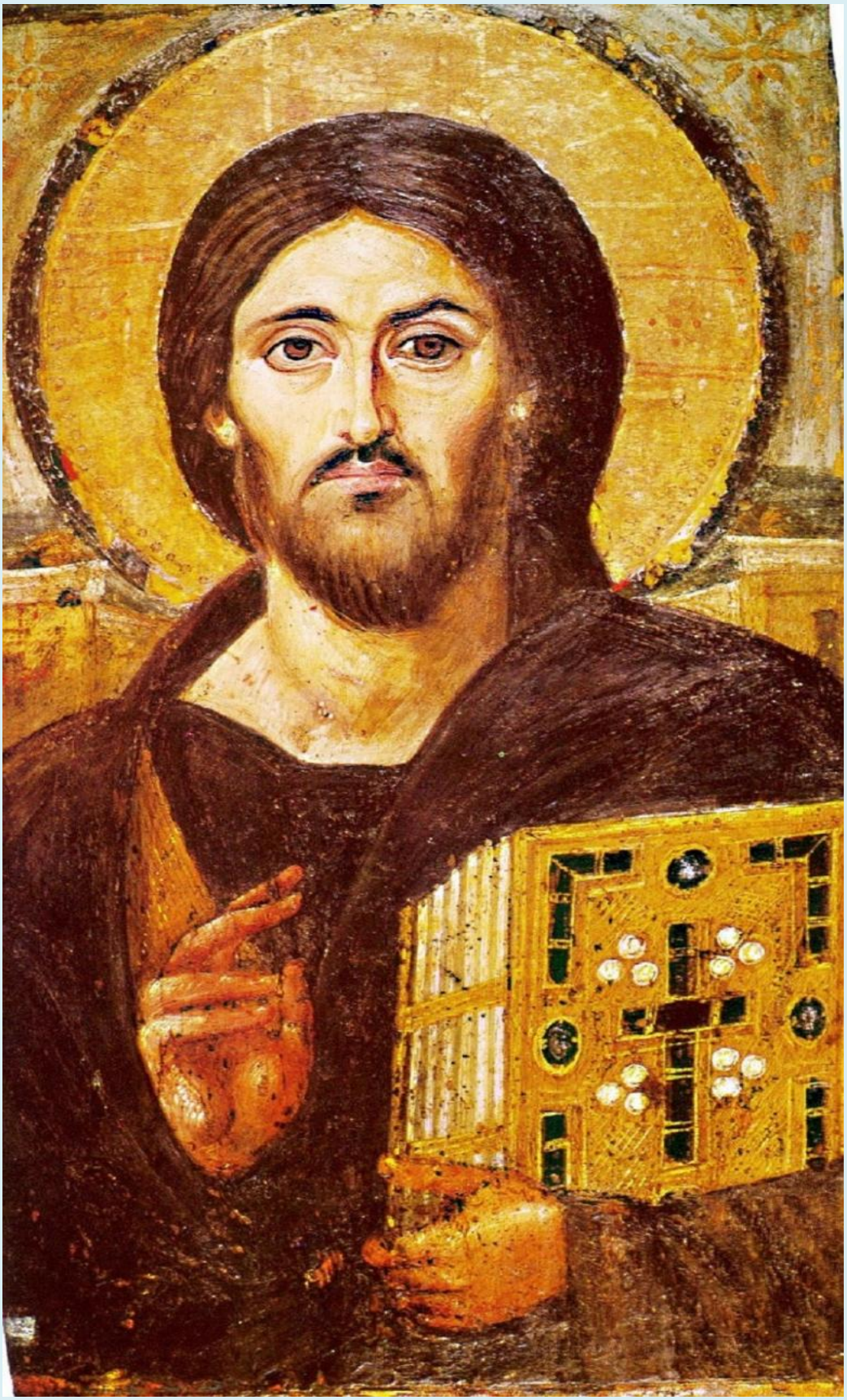

ΑΓΙΑΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣΚΑΙΠΑΝΣΟΦΟΣΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ.

Arh. Mihil Daniliuc - Mănăstirea Sfânta Ecaterina, o insulă de creștinism într-o mare islamică

Arareori mi-a fost dat să simt acut lipsa codrului de pe meleagurile românești. Ciudatul sentiment l-am trăit nu cu mult timp în urmă, îndreptându-mă către Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Peninsula Sinai. Chiar de la intrarea în Egipt, trecând prin granița cu Israelul, te întâmpină un relief înfricoșător. Dacă în stânga te mai însoțește preț de câțiva kilometri Maria Roșie, în partea dreaptă munți golași de diferite culori - de la roșu, cenușiu ori alb - stau încremeniți între veacuri, sub razele soarelui dogoritor.

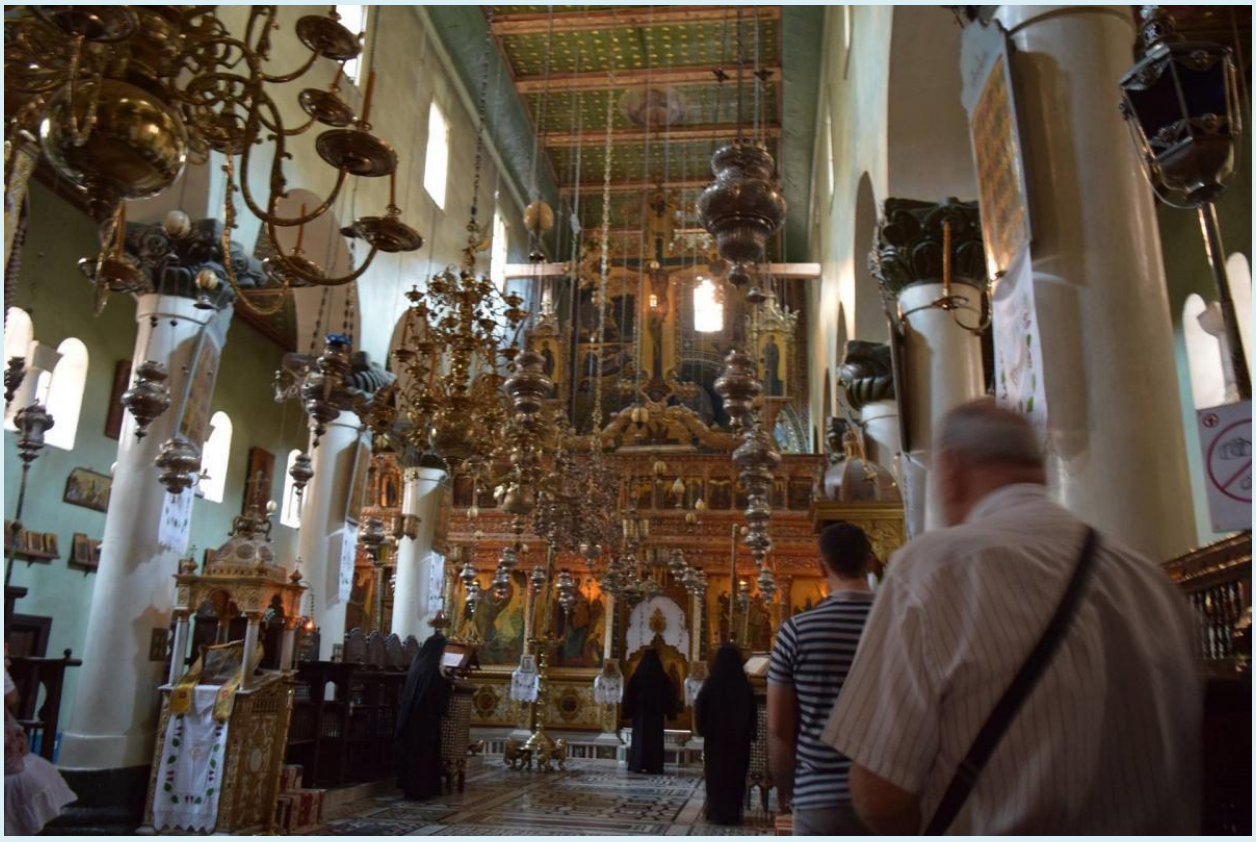

Foto: Arhimandrit Mihail Daniliuc

De-a dreptul uluiți, eu și tovarășii mei de drum nu ne puteam lua privirile de la imaginea dezolantă ce ni se perinda prin fața ochilor. În timp ce autocarul înainta parcă într-o lume selenară, brusc ni s-a făcut dor de acasă, de codrii falnici, de plaiurile noastre pitorești. Și totuși, îmi spuneam: și aici a fost mâna lui Dumnezeu; ținutul arid și uscat pe care-l străbatem are același Creator. Nu m-am întrebat de ce Atoateziditorul a hotărnicit așa, dar în minte îmi răsunau două versuri de-ale lui Radu Gyr: „cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Ziditorul/ Dar mai cred și-n neamul meu, înfrățit cu dorul”.

După un drum destul de anevoios, preț de aproape trei ceasuri, am ajuns la poarta Mănăstirii Sfintei Ecaterina, aflată parcă la capătul lumii. Citisem despre zbuciumata istorie a multisecularului locaș călugăresc, zidit pe locul în care se spune că Dumnezeu i s-a revelat lui Moise sub forma Rugului Aprins, la poalele Muntelui Tablelor Legii (cunoscut şi ca Muntele lui Moise sau Muntele Sinai).

Paradoxal ca un loc așa de pustiit să cuprinsă atâta istorie biblică. Da! În acel loc sterp, Moise a auzit glasul Domnului: „Descalţă-te, căci locul pe care te afli este sfânt” (Ieşirea 3,5). Acolo, profetul biblic a primit divina poruncă de a scoate poporul evreu din robia egipteană, pentru ca după alţi 40 de ani de pribegie în Peninsula Sinai să primească, în vârful Muntelui Sinai, cele 10 porunci. Deci un spațiu încărcat de istorie și fapte sfinte, din existența atât de tumultoasă a poporului ales.

Poate că de aceea Dumnezeu nu a uitat acest loc și, în pronia Sa, a rânduit ca după atâta amar de vreme să se înalțe aici locaș sfânt pentru aducerea nesângeroasei jertfe.

Se spune că în secolul al IV-lea, Sfânta împărătească Elena, aflată la vârsta cărunțelilor, după ce a ajuns la Ierusalim stăruind pentru descoperirea mormântului de viață dătător al Mântuitorului Hristos și a lemnului Sfintei Sale Cruci, a hotărât să-și continue călătoria, intrând în Peninsula Sinai, urmând drumul făcut de Maica Domnului cu Iisus-Pruncul și cu dreptul Iosif, în vremea refugiului lor în Egipt. Străbătând deșertul Peninsulei Sinai, Sfânta Elena și caravana care o însoțea au găsit rugul lui Moise, în jurul căruia s-a poruncit să se ridice un zid protector și o mică biserică închinată Maicii Domnului.

După mai bine de două veacuri, între anii 527-565, binecredinciosul împărat Justinian a înălțat pe același loc Mănăstirea Rugului Aprins. Pentru construcția acesteia,

notează o serie de istorici, împăratul a adus din spațiul daco-roman vreo 200 de sute de familii de proto-români. Păcat că în istoriografia românească aceste informații nu sunt consemnate undeva, căci în acea vreme nici nu putea fi vorba de coagularea unor formațiuni prestatale românești - având în vedere că retragerea aureliană a lăsat în urmă o populație puternic romanizată, însă foarte vulnerabilă în fața atâtor invazii ale popoarelor migratoare.

Mănăstirea Rugului Aprins și-a păstrat numele pus de Justinian până-n secolul al IX-lea, când unui monah cu viață aleasă din obștea mănăstirii i-a fost descoperit în vedenie că moaștele Sfintei Ecaterina se află undeva, pe un pisc înalt în apropiere.

În anul 305, din porunca împăratului Maximian, Sfânta Ecaterina a suferit moarte martirică prin decapitare, la vârsta de 18 ani. Însă Dumnezeu, cinstindu-i vrednicul ei trup, a poruncit îngerilor să-l ducă pe vârful celui mai înalt munte din Sinai, Gebel Katherina (2642 metri). După un secol de la vedenia avută, monahii de la mănăstirea Rugului au coborât moaștele Sfintei Ecaterina în biserica ctitorită de Justinian, unde astăzi se păstrează capul și mâna stângă ale sfintei, ținute într-o raclă de argint. După descoperirea moaștelor și aducerea lor în biserică, locașul monahal s-a numit cu numele Sfintei mari mucenițe Ecaterina.

Așadar, istoria măreței mănăstiri consemnează 17 secole de viețuire monastică fără întrerupere, fapt nemaiîntâlnit în istoria vreunei alte chinovii din Răsăritul Ortodox. Nu doar acest aspect este măreț, ci și faptul că Mănăstirea Sfânta Ecaterina reprezintă o insulă de creștinism într-o mare islamică. O insulă de creștinism care a supraviețuit de-a lungul timpului, în ciuda tuturor vicisitudinilor iscate după ce Egiptul a fost cucerit de către arabi între 639-642, dar și presiunilor islamice ulterioare.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina impresionează și prin biblioteca ei valoroasă, considerată a doua ca mărime și importanță după cea a Vaticanului.

Și încă un fapt demn de reținut: acolo, în mijlocul deșertului, în condiții nu chiar prielnice unui trai comod, chinovia sinaitică deține un muzeu impresionat, chiar paradigmatic pentru multe chinovii de la noi: colecții de icoane vechi de peste un mileniu, odoare bisericești, manuscrise, toate purtând pecetea timpurilor demult apuse, dar restaurate, păstrate și expuse spre vizitare cu cea mai mare acribie științifică.

Între valorile patrimoniale expuse, cu uimire vezi odoare dăruite mănăstirii de către domnitorii români: Constantin Brâncoveanu, Ieremia Movilă, Petru Rareș, Petru

Șchiopul, Vasile Lupu, Radu Paisie, Petru cel Ttânăr, Matei Basarab și alți domnitori ori familii boierești de pe pământ românesc. Multe dintre ele au fost realizate în atelierele mănăstirești din Moldova, Țara Românească ori Transilvania.

Între aceste valori, amintim câteva: panaghiar, confecționat la o mănăstire din Moldova în prima jumătate a secolului al XVI-lea; chivot din aur și argint, confecționat într-un atelier din Transilvania între anii 1542-1545; chivot din aur și argint datând din anul1569, fiind dăruit mănăstirii de către Gheorghe, episcop de Rădăuți; cădelniță din aur și argint, dăruită de doamna Moldovei, Ruxandra Lăpușneanu; îmbrăcăminte Evanghelie, donată între 1583-1584 de Mihail, mare vornic al Țării Românești; îmbrăcăminte Evanghelie cu legături din argint lucrat cu ciocanul, înfățișând pe partea din față Învierea Mântuitorului, iar pe partea din spate Înălțarea. Jos, pe partea a doua, e bourul Moldovei şi în jur inscripția: „Rugăciunea robului lui Dumnezeu, Ioan Ieremia Movilă voevod, cu soția şi copiii lui, anul 1598”.

Radu Alexandru - Icoane din Mănăstirea Sfânta Ecaterina

Mănăstirea Sfântă Ecaterina din Muntele Sinai, cea mai veche mănăstire ortodoxă cu viaţă monahală neîntreruptă până în zilele noastre, adăposteşte una dintre cele mai importante colecţii de icoane din întreaga lume creştină. Acestea numără peste 2000 de exemplare create între secolele VI-XIX ce sunt răspândite în întreg complexul monahal (catolicon, paraclise, muzeul mănăstirii, chiliile monahilor).

Icoane encaustice

Mănăstirea Sfânta Ecaterina posedă un număr important de icoane encaustice. Tehnica encaustică foloseşte ceară caldă şi pigmenţi vegetali. Astăzi, datorită condiţiilor pretenţioase, nu mai este întrebuinţată. După unele studii s-a ajuns la concluzia că suportul folosit trebuia să fie cald. Culorile amestecate cu ceară, de asemenea se menţineau ca o pastă tot cu ajutorul căldurii. Chiar şi încăperea, unde se lucra, trebuia să aibă o temperatură ridicată constant, iar culoarea se aplică cu spatule sau pensule aspre "din prima" fără reveniri. Astfel, mixtura pătrundea în porii materialului. Când acesta se răcea culorile deveneau aproape imposibil de şters.

Primele icoane au fost create folosind tehnica encaustică, care a fost întrebuinţată până în secolul al VII -lea d.Hr, când a fost înlocuită de pictura în tempera.

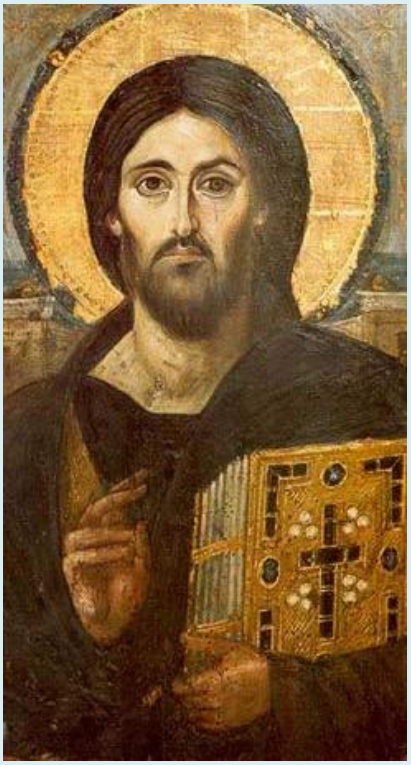

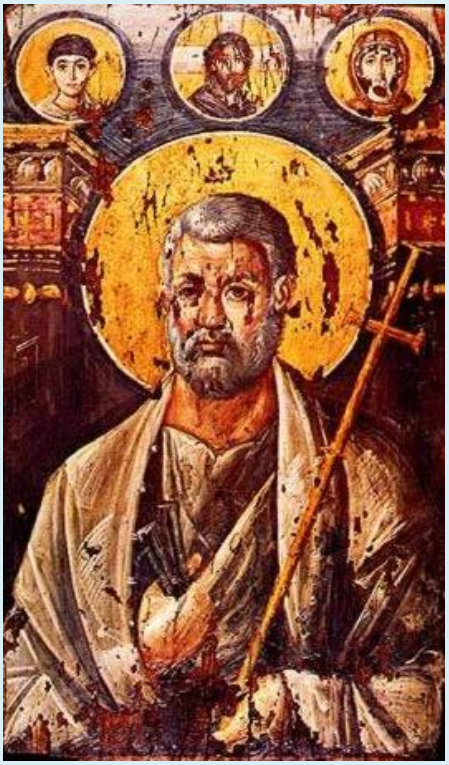

Cele mai cunoscute icoane realizate în tehnica encaustică ce se păstrează în Mănăstirea Sfânta Ecaterina sunt: Hristos Pantocrator, Maica Domnului cu Pruncul pe tron, Jertfirea lui Isaac, Sfântul Apostol Petru şi Înălţarea la cer a Domnului.

Icoane pictate între secolele VII-IX

Icoanele ce aparţin acestui grup aparţin unei tradiţii iconografice locale întâlnit în mănăstirile din Răsărit, în particular în Egipt, Palestina, Siria şi Capadocia. Ceea ce este specific acestor icoane este faptul că ele provin dintr-o perioadă când cucerirea arabă a îngreunat mult legătura dintre regiunile răsăritene şi centrele creştine predominant greceşti.

Aceste icoane întrebuinţează un realism popular, ce dă expresie tradiţiei locale a artei copte şi bisericilor siriene. În orice caz, trebuie amintit că aceste icoane rare au fost unele din sursele principale care au contribuit la definirea artei iconografice creştine în secolele următoare.

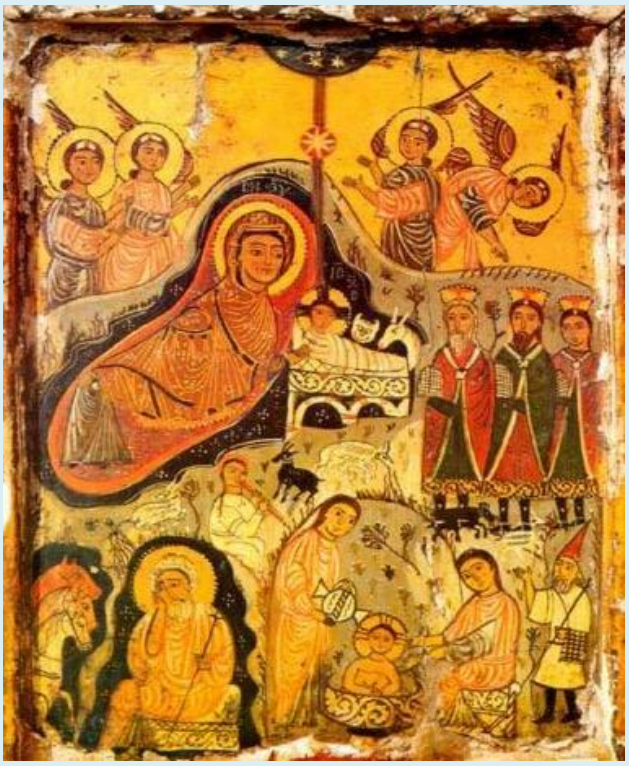

Cea mai reprezentativă icoană din acest grup înfăţişează Naşterea Domnului.

Icoane pictate între secolele IX-XII

Două caracteristici definesc dezvoltarea icoanelor în această perioadă. Prima, aceste icoane ilustrează continuarea picturii iconografice pre-iconoclaste în perioada de după persecuţia icoanelor. Doi, icoanele arată o turnură către conceptul clasic al artei, reflecat în delicateţea desenelor şi în frumuseţea formelor.

Multe din aceste icoane provin din atelierele imperiale din Bizanţ. O astfel de icoană include scene din viaţa regelui Abgar, unde întâlnim, de latfle, cea mai timpurie reprezentare a Sfintei Mahrame.

În alte icoane din această perioadă sunt înfăţişaţi Mântuitorul Hristos, Sfinţii Arhangheli, Sfinţi Ierarhi şi Cuvioşi. Manuscrise miniate de mare valoare artistică au fost realizate în număr mare în această perioadă, incluzând Evangheliare şi Sinaxare. Cu acest prilej arta picturii miniaturale va avea o influenţă mai pronunţată asupra iconografiei.

Icoane din epoca dinastiei Comnenilor (1080-1200)

În timpul dinastiei Comnenilor, pictura icoanelor a continuat urmând marii tradiţii a şcolii Macedonene, cu lucrări de tendinţă clasică, de caracter provincial sau inspiraţie monastică, în funcţie de locul şi mediul de provenienţă.

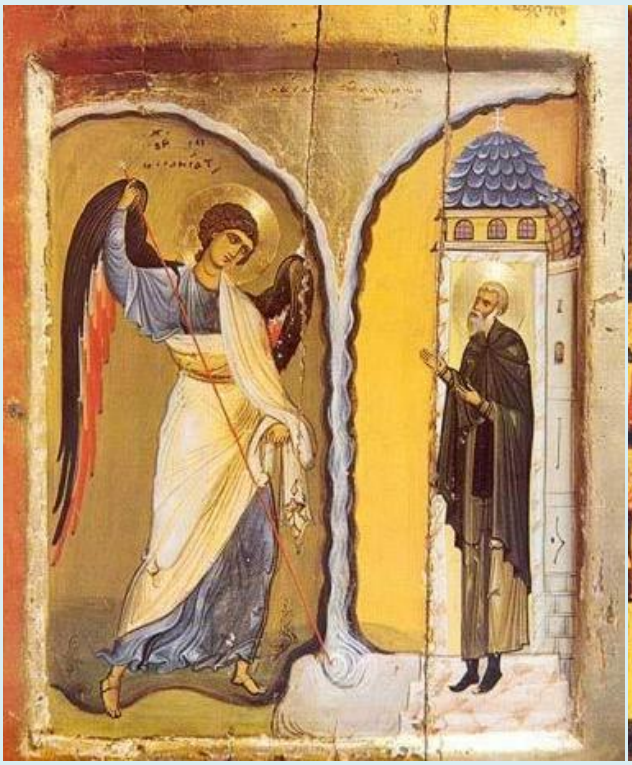

Mănăstirea Sfânta Ecaterina are în posesie o mare colecţie de icoane din această perioadă reprezentând toate aceste tendinţe. Caracteristicile acestor icoane includ un simţ bine echilibrat al compoziţiilor, expresia puternică a chipurilor, armonia schemelor coloristice şi tendinţa spre dematerializare combinată cu un simţ rafinat al nobleţii.

Icoane de pe epistilul iconostasului

Icoane precum acestea, datând din secolele XI-XIV, sunt pictate asemenea unei frize de-a lungul întregii părţi superioare (epistil) a catapetesmei. Cele din colecţia mănăstirii, în mare parte, provin din paraclisele din cadrul mănăstirii. Cea mai cunoscută dintre aceste icoane are şapte scene înfăţişând viaţa Sfântului Eustratie.

De obicei, subiectele întâlnite în aceste panouri sunt Deisis, scene ale Praznicelor Împărăteşti, scene din viaţa Maicii Domnului şi minuni ale Sfinţilor. Aceste picturi sunt lucrate minuţios.

Icoanele ce aparţin acestui grup posedă o înaltă valoare artistică ce marchează urmele unei vechi tradiţii în pictarea icoanelor.

Minologiile

Pictarea minologiilor îşi are originea în ilustraţiile miniaturală ale manuscriselor şi, în special, în cele din secolele XI-XII. Aceste icoane înfăţişează sfinţii prăznuiţi în fiecare zi a anului bisericesc, formând o altă categorie importantă de icoane aflate în colecţia mănăstirii.

Icoanele se prezintă într-o varietate de forme, incluzând douăsprezece icoane mari compuse din portrete întregi ale sfinţilor din fiecare lună, două mari icoane în formă de diptic, cuprinzând toţi sfinţii din anul bisericesc etc.

Subiectele acestor icoane sunt inspirate în principal din mineiele Sfântului Simeon Metafrastul (sec. XI) ce provin din Constantinopol. Unele din aceste minologii au dublă inscripţie, atât în greacă, cât şi în iberă, fapt care arată relaţiile strânse dintre Mănăstirea Sfânta Ecaterina şi Biserica Georgiei.

Icoanele "sinaitice”

Colecţia de icoane a Mănăstirii Sfânta Ecaterina include un mare grup specific mănăstirii, majoritatea lucrărilor datând din secolele XII-XV. Acestea constau în portrete ale unor importante personalităţi asociate mănăstirii: monahi, stareţi şi patriarhi. Tot în acest grup de icoane se află reprezentări deosebit de frumoase ale Sfântului Proroc Moise, Sfintei Ecaterina, Sfântului Ioan Scărarul etc..

Multe din aceste icoane au fost în mod sigur pictate în mănăstire variind ca stil, tehnică, calitate. Pe lângă valoarea duhovnicească, importanţa acestor icoane rezidă şi în faptul că reprezintă o sursă de informare cu privire la istoria şi arta mănăstirii, ca de altfel şi cu privire la activitatea monahilor care au vieţuit în această comunitate monahală.

Icoane din secolul al XIII -lea şi din epoca Paleologilor

Colecţia mănăstirii Sfânta Ecaterina cuprinde un număr considerabil de icoane datând din secolul al XIII-lea şi din perioada dintre secolele XIV-XV, cunoscută sub numele "epoca Paleologilor”. Aceasta a reprezentat o perioadă de afirmare a noi direcţii artistice care îşi fac pentru prima dată apariţia în secolul al XIII-lea. În fapt, secolul al XIII-lea a pregătit calea pentru artă aşa numitei Renaşteri Paleologiene.

Caracteristică acestei perioade este varietatea stilului. Icoane importante datând din această epocă provin din sihăstriile din sudul Italiei şi din insulele controlate de veneţieni aflate în marea Agee. De asemenea, stiluri iconografice diferite au fost reprezentate şi asimilate la Mănăstirea Sfânta Ecaterina, de la tehnica delicată a artiştilor din Constantinopol până la caracterul decorativ al picturii cipriote.

Spre sfârşitul perioadei bizantine iconografia a încetat să adere întru totul la standardele tradiţionale stabilite. Cei care au pictat icoane au ales să urmeze noilor curente dominate de o abordare mai realistă a portretelor şi scenelor. Lucrările acestora sunt caracterizate de libertatea expresiei şi varietatea tipurilor. Aceste lucrări au dat naştere artei perioadei post-bizantine, în special în secolul al XVI-lea, îmbogăţind ciclurile iconografice, dar rămânând deschisă influenţelor venite din partea picturii renascentiste din Apus.

Icoane cretane post-bizantine

Mănăstirea Sfânta Ecaterina este cunoscută pentru faptul că a menţinut o strânsă legătură de durată cu Creta, mai ales prin Biserica Sfânta Ecaterina din Herakleion şi, mai târziu, în anii ocupaţiei turceşti, prin mica biserică Sfântul Matei din Candia.

De altfel, colecţia iconografică a mănăstirii în care sunt prezente lucrări ale unor vestiţi pictori ai "Şcolii Cretane" este surprinzător de bogată.

Radu Alexandru - Stânca Sfintei Ecaterina

Stânca Sfintei Ecaterina este situată în vârful muntelui omonim (Gebel Katrin), la altitudinea de 2400 m, în sudul Peninsulei Sinai. Reprezintă un important loc de pelerinaj deoarece, potrivit tradiţiei, aici au fost descoperite moaştele Sfintei Ecaterina.

Provenind dintr-o familie de rang înalt din oraşul Alexandria Egiptului, Sfânta Ecaterina a primit o educaţie aleasă. Când avea doar 18 ani, Sfânta Ecaterina l-a înfruntat pe împăratul roman Maximianus, cunoscut drept unul dintre cei mai violenţi persecutori ai creştinilor. Nu doar împăratul a primit mustrarea tinerei Ecaterina, ci şi filosofii păgâni de la curtea lui, aceştia convertindu-se până la urmă la creştinism.

Sfânta Ecaterina a fost trasă pe roată, simbol care apare şi în icoanele ce o reprezintă, iar pe 25 noiembrie 305, a fost decapitată. Cinstitele ei moaşte le-au luat în acel ceas sfinţii îngeri, "precum s-a văzut de credincioşii cei vrednici" şi le-au dus cu cinste în Muntele Sinai.

În secolul al IX-lea, la cinci sute de ani de la martiriul Sfintei Muceniţe Ecaterina, un călugăr a avut o vedenie în care se făcea că trupul plin de lumină al Sfintei Ecaterina era ridicat de îngeri pe un vârf în apropiere de Muntele Sinai, unde a rămas neatins.

Urmând sfatul acestui văzător cu duhul, călugării de pe Sinai au urcat pe vârful respectiv şi aici, au dat peste moaştele sfintei. De atunci vârful poartă numele

Sfintei Ecaterina. Această tradiţie este confirmată în multe însemnări de călătorie ale pelerinilor, cel mai timpuriu datând din secolul al XIII-lea. A fost de asemenea reprezentat în multe lucrări de artă.

Trupul sfintei a fost aşezat într-o raclă aurită în Mănăstirea ce avea să fie cunoscută începând cu secolul al XI-lea, ca Mănăstirea Sfânta Ecaterina.

Ulterior, stânca a fost încorporată în bema unei capele, închinate Sfintei Ecaterina. Data exactă a construcţiei este necunoscută. Clădirea este menţionată în unele însemnări de călătorie ale pelerinilor, începând cu sec. al XVI-lea.

Capela actuală este formată dintr-o singură navă , cu bema înspre răsărit. Zidurile sunt realizate din piatră fiind tencuite pe interior. Destul de recent, capela a fost restaurată.

Sfânta mare muceniţă Ecaterina din Alexandria şi muntele Sinai

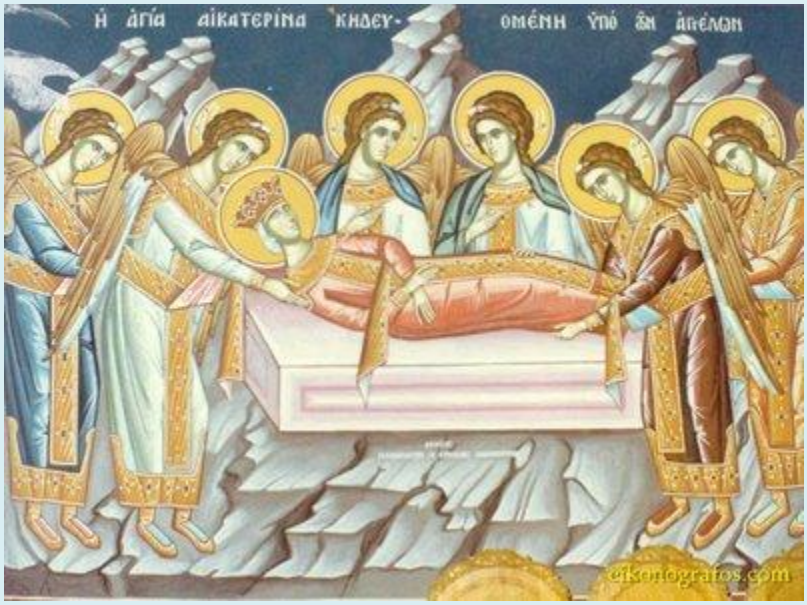

În cinstea ei a fost ridicată mânăstirea care îi poartă numele, din muntele Sinai – locul unde Dumnezeu i-a vorbit proorocului Moise şi i-a descoperit poruncile Decalogului. Este unul dintre cele mai importante centre ale monahismului răsăritean.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Muntele Sinai este un unicat în felul ei. A fost şi este mănăstirea unde se adună toţi pustnicii şi sihaştrii care trăiesc prin crăpăturile munţilor din împrejurimi. Ei vin aici în duminici şi sărbători, la praznice mari, ca să participe la Sfânta Liturghie şi să primească Sfânta Împărtăşanie.

De la distanţă mănăstirea nu-şi dezvăluie silueta din pricina zidurilor de incintă, foarte înalte, ci doar turlele se văd, cu cât depăşesc înălţimea zidurilor. Intrarea în mănăstire se face pe o poartă îngustă şi joasă, bine ferecată, apoi o altă poartă, tot aşa de ferecată ca prima, şi numai la anumite ore.

Biserica este aşezată în poziţie centrală a zidurilor. De jur-împrejur sunt chiliile, cu două şi trei nivele, unde locuiesc călugării. Terenul fiind în pantă se urcă şi se coboară mai multe trepte, de la o latură la alta a zidurilor de apărare, depinde de direcţia în care vrei să mergi.

Altarul sfintei biserici este aşezat pe rugul pe care l-a văzut Moise arzând, dar nu se mistuia. Acel rug veghează şi acum. Ramurile lui sunt pe zidul din spatele bisericii, iar rădăcina în Sfântul Altar.

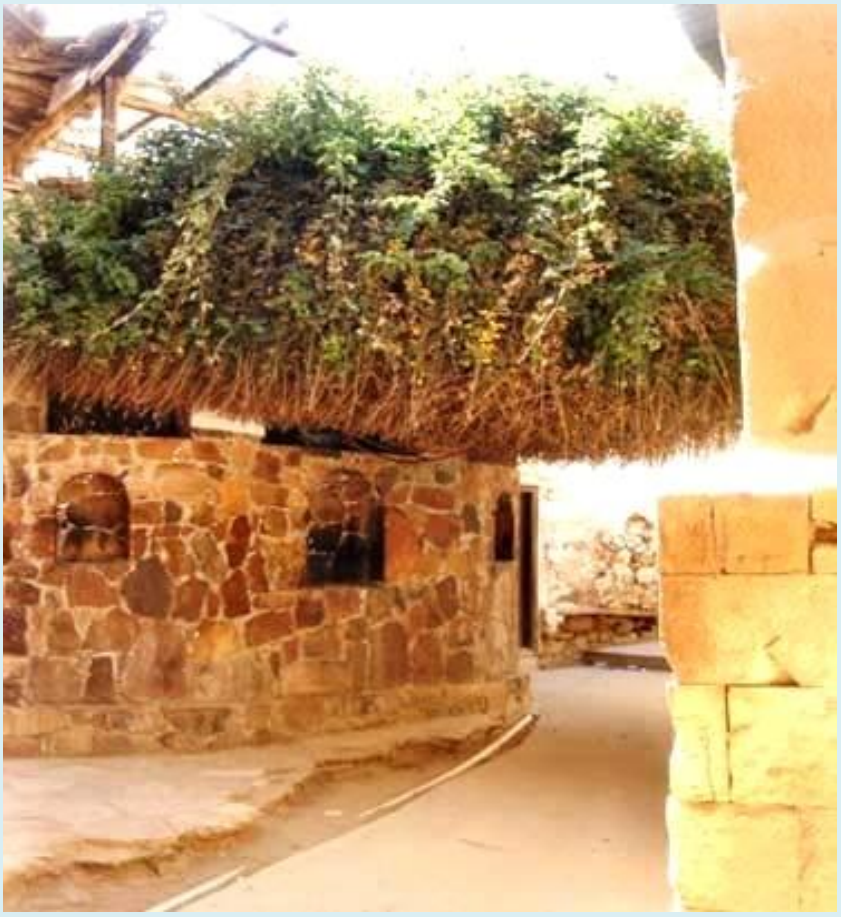

În Sfântul Altar se află Sfintele Moaşte ale Sfintei Ecaterina. Biserica Sfânta Ecaterina este împodobită cu picturi murale, de mare valoare, cu foarte multe candele agăţate de tavan, aproape că nu se poate vedea partea de sus pictată a bisericii.

Cine sărută sfintele moaşte ale Sfintei Ecaterina primeşte un inel simbol amintire a inelului dăruit Sfintei de către Hristos Domnul.

(Fiecare pelerin care ajunge la Mănăstirea sfintei mari muceniţe Ecaterina din Sinai primeşte drept evloghie (blagoslovenie sau binecuvântare) un inel inscripţionat Agia Aekaterini, în amintirea minunii pe care a săvârşit-o Mântuitorul Iisus Hristos cu Sfânta Ecaterina) şi o bucată de piatră de pe Muntele Sinai, care păstrează ca o pecete imaginea rugului celui nears:

Între obiectele de mare preţ de care se bucură vieţuitorii mănăstirii, dar şi pelerinii, se numără şi două icoane cu totul deosebite.

Impresionantă este reprezentarea Bunei Vestiri, în care Fecioara Maria ţine în mâna dreaptă, în poală, un medalion care are gravat un embrion, iar în dreptul inimii sale, nevăzut decât sub fascicolul de lumină al lanternei, este desenat fin, cu o culoare fosforescentă, un prunc: Pruncul Iisus, pe care tânăra Fecioară Maria Îl purta deja în inima sa în momentul în care Arhanghelul Gavriil îi aduce vestea.

Deosebită este şi icoana Mântuitorului Iisus Hristos Pantocrator, datând din secolul al VI-lea, care uimeşte prin forţa sa inexplicabilă dată de figura asimetrică. Partea stângă este expresia iubirii lui Hristos, iar partea dreaptă Îl reprezintă pe Iisus Judecător.

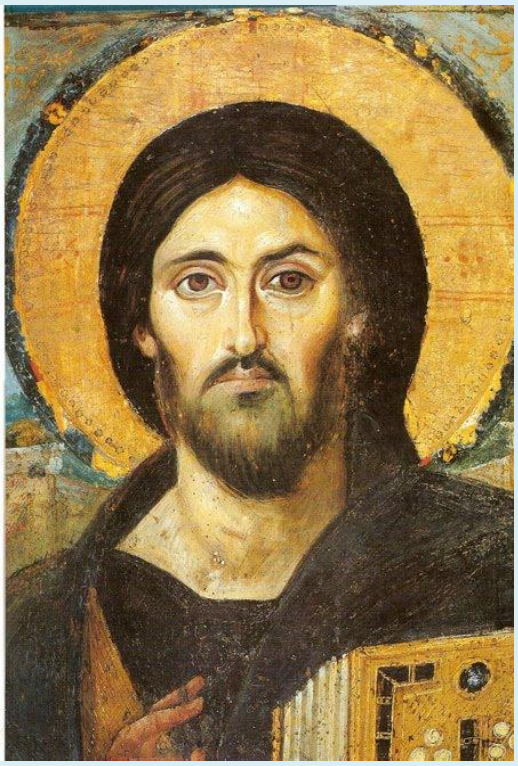

O altă comoară de care se bucură mănăstirea este Rugul Aprins prin care Domnul i-a vorbit lui Moise: ***„Descalţă-te, căci locul pe care te afli este sfânt!”*** (Ieşirea 3, 5)

Motivul rugului este întipărit pe stâncile din Sinai, atât la suprafaţă, cât şi în interiorul lor. Rugul înverzeşte în fiecare an şi este unicul din necuprinsul pustiu arab, deşi aici există numeroase plante spinoase.

Maria Chirculescu - Pelerin la Mănăstirea Sfânta Ecaterina din Sinai

Rar se se află în lume persoane care să fie dăruite cu atâtea daruri lumeşti ca şi Ecaterina: născută în Alexandria în familie de împărat, bogată, frumoasă şi mai ales extraordinar de înţeleaptă (Homer, Aristotel, Platon, Virgiliu, Hipocrat sunt doar câţiva din cei a căror meşteşug Ecaterina îl deprinsese şi îl stăpânea deja la vârsta 18 ani).

Chiar împăratul pe care îl sfidează public recunoaşte că ei i se cade să împărăţească alături de el, cerând-o de soţie. Şi totuşi, Ecaterina renunţă la nume şi bogăţie, acceptând să fie întemniţată şi chinuită public, renunţă la frumuseţea sa (***"eu sunt pământ şi cenuşă şi toată frumuseţea ca o floare se veştejeşte şi ca visul piere prin boală sau bătrâneţe; iar după moarte cu totul putrezeşte"***), renunţă la înţelepciunea lumească ***("am învăţat tot meşteşugul cărţilor ritoriceşti, filosofice şi măsurării pământului şi alte înţelepciuni, dar pe toate acestea le-am trecut cu vederea căci sunt deşarte şi nefolositoare şi am voit a mă face mireasa Stăpânului Hristos, care grăieşte prin proorocul său acestea: Pierde-voi înţelepciunea înţelepţilor şi ştiinţa ştiutorilor o voi lepăda"***).

Ce anume poate fi cauza unei asemenea radicale întoarceri de la lumesc la duhovnicesc? Ce anume poate determina o tânără fată, conştientă de calităţile sale

neasemuite şi care este îndreptăţită să ceară orice favoruri lumeşti, să renunţe la ele, dându-şi în final drept jertfă supremă, chiar propriul trup? Ce anume a înţeles tânăra Ecaterina, cea care cu mintea ei strălucită a atins limitele ştiinţelor vremii ei, de a oferit totul pentru nimic din cele văzute?
"Râvniţi însă la darurile cele mai bune. Şi vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: dragostea şi bunurile ei" spune Apostolul!

Doar puterea dragostei dumnezeieşti, doar Duhul Sfânt pogorât prin Botez, doar atingerea lui Dumnezeu care este iubire puteau să o transforme pe Ecaterina în Mireasa veşnică a Domnului Iisus.

"Eu ştiu un tânăr minunat, care fără asemănare te întrece pe tine în darurile care ai zis că le ai; pentru că frumuseţea Lui întrece strălucirea soarelui, iar înţelepciunea Lui îndreptează toate făpturile şi pe cele simţite şi pe cele gândite. Apoi vistieria bogăţiei Lui se împarte în toată lumea şi niciodată nu se împuţinează, ci cu cât este împărţită, tot mai mult se înmulţeşte; iar neamul Lui cel bun este negrăit, neajuns, neştiut" îi spune bătrânul cel înţelept la care ea a fost dusă de mama creştină, pentru alinarea sufletului ei.

Din momentul în care cunoaşte, cu mintea şi cu inima, învăţătura Fiului lui Dumnezeu, Ecaterina devine una dintre cele mai frumoase şi mai patetice propovăduitoare a creştinismului într-o epocă de mare prigoană, dar şi plină dovezi minunate ale prezenţei adevăratului Dumnezeu alături de fiii Săi.

Participând la confruntarea publică cu primii 50 de înţelepţi ai imperiului, chemaţi de împărat să-i combată argumentele pro-creştine, torturată apoi fizic de către cei care pot ucide doar trupul, Sfânta Ecaterina reuşeşte prin strălucita sa pledoarie şi prin exemplul său să-i aducă la Hristos pe toţi cărturarii cu care discută, pe soţia împăratului Maximin – prigonitorul său, pe bunul şi viteazul dregător Porfirie împreună cu 200 de ostaşi, precum şi mare parte din poporul care o urma, jelind-o.

Moare bucurându-se că Îl vede pe iubitul său Mire chemând-o la El "ca să împărăţească împreună cu Dânsul şi să se veselească în veacul cel fără de sfârşit.

În ultima sa rugăciune, Sfânta Ecaterina spune: ***" Doamne Iisuse Hristoase… primeşte sufletul meu, pe care l-am adus Ţie ca jertfă pentru dragostea Ta. Adu-Ţi aminte, Doamne, căci trup şi sânge sunt, şi nu lăsa greşelile mele cele făcute din neştiinţă, ca să fie arătate de cumpliţii ispititori la înfricoşata Ta judecată, ci spală-le cu sângele pe care-l vărs pentru Tine şi rânduieşte ca trupul acesta, care rănindu-se se taie cu sabia, să fie nevăzut de vrăjmaşii Tăi cei ce mă prigonesc.***

Caută dintru înălţimea Ta, Doamne, şi asupra poporului acestuia care stă înainte şi-l povăţuieşte la lumina cunoştinţei Tale. Şi acelora care vor chema prin mine numele Tău cel preasfânt, dă-le toate cererile cele spre folos, pentru ca de toţi să se laude măririle Tale în veci" (Sinaxar)

În 25 noiembrie 305, la tăierea capului său nu a curs sânge ci lapte, iar îngerii au ridicat trupul sfintei Ecaterina şi l-au dus în Muntele Sinai, în locul în care Moise văzuse Rugul Aprins.

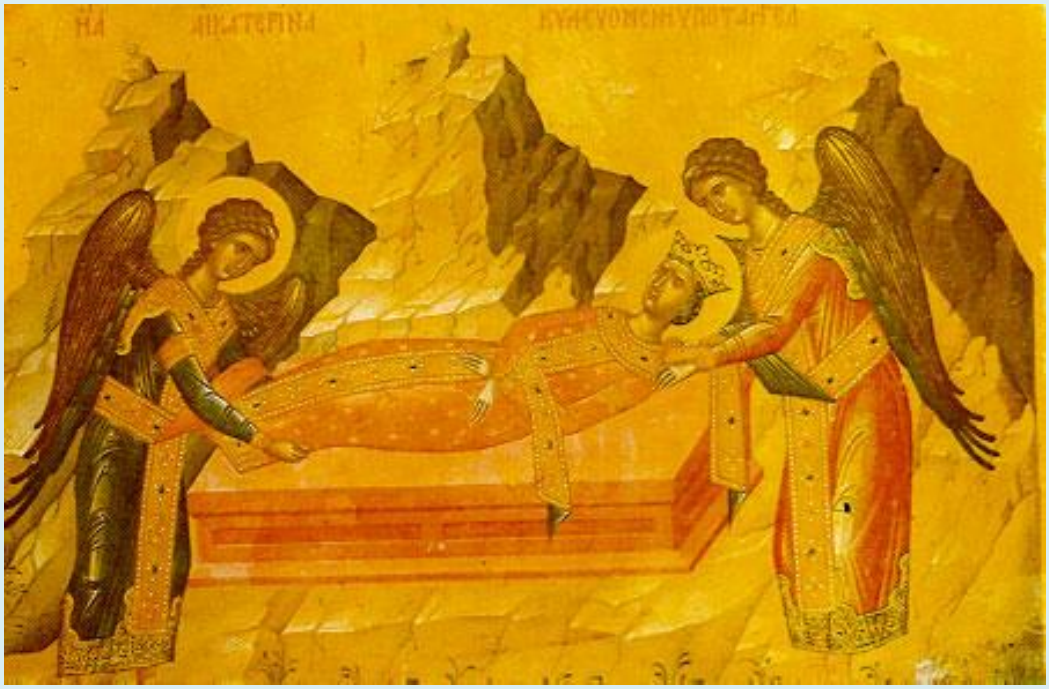

Marii sale iubiri pentru Mirele Iisus, Acesta i-a răspuns cu măsură dumnezeiască! A proslăvit-o peste veacuri, dedicându-i cea mai veche (actualmente) mănăstire activă din lume, situată la poalele muntelui sfânt în care Moise a primit de la Dumnezeu Tablele Legii, înălţată chiar pe locul în care a Moise a văzut Rugul Aprins.

Prezentând-o, actualul Arhiepiscop al Sinaiului, Damianos, spune: *"Mănăstirea St Ecaterina este un centru monastic creştin grec-ortodox de rit bizantin, a cărui viaţă monahală se derulează neîntrerupt de şaptesprezece secole. De 1400 ani în inima deşertului Sinai, aceasta şi-a păstrat caracteristicile iniţiale din vremea Împăratului Justinian (257-565 d.h.). De la Mahomed, fondatorul islamului, până la califii musulmani şi sultanii turci, trecând prin epoca lui Napoleon, toţi au preluat mănăstirea sub protecţia lor, ferind-o inclusiv de jafuri. În lunga sa istorie, Mănăstirea Sfânta Ecaterina nu a fost niciodată cucerită, păgubită sau distrusă.*

Traversând toate epocile, şi-a păstrat intactă imaginea de loc sacru al Bibliei, aşezându-şi lumina asupra evenimentelor Vechiului Testament precum şi asupra continuităţii proslăvirii Sfintei Fecioare Maria şi a Domnului nostru Iisus Hristos."

Mănăstirea Sfânta Ecaterina a traversat istoria ca oază de creştinism, mănăstire liberă, independentă, autocefală, nesubordonată nici unei patriarhii ortodoxe şi nici unui sinod. Este, practic, cea mai mică patriarhie ortodoxă din lume, conducătorul ei fiind în acelaşi timp şi egumenul mănăstirii de călugări.

Cu ziduri de fortăreaţă de 10-20 m înălţime, de aceeaşi culoare cu rocă aridă din zonă, mănăstirea ridicată în sec 6 pe locul unei biserici construită de Sfânta Elena, mama Sfântului Împărat Constantin, cuprinde inestimabile valori de artă creştină, dar cele mai impresionante dintre comorile sale sunt moaştele Sfintei Ecaterina.

Ni s-a spus că pentru toţi pelerinii ortodocşi ajunşi aici se obţine aprobarea de închinare la sfintele moaşte, care sunt astfel scoase din altar. Ne-am aşezat şi noi,

pioşi, la rândul format de către cele două grupe de români care ne-am întâlnit în dimineaţa de noiembrie la mănăstirea din Sinai.

Biserică ortodoxă, cum nu mai văzusem de ceva vreme, de când ne preumblăm prin Egipt căutând vestigii creştine (toate celelalte biserici şi mănăstiri ale pustiului egiptean preluând masiv influenţe arabe în arhitectură şi ornament), biserica mănăstirii Sfintei Ecaterina este plină de candele mari, care atârnă ca şi ciorchinii din înaltul tavanului plat, ataşat în sec 18 construcţiei care datează din anul 551 !

În dreapta altarului se află, pe iconostas, mare, cunoscuta icoană a Sfintei Ecaterina cu rochie roşie, iar în faţa ei preotul care ne binecuvântează îmbrăcat în veşmintele

cunoscute de noi (în sfârşit! preoţii bisericii copte au cu totul alt tip de veşminte!) ţine în mâini o pungă din care scoate şi dăruieşte fiecărui pelerin care sărută sfintele moaşte, câte un inel.

Acesta aminteşte de inelul pe care Ecaterina l-a găsit pe deget dimineaţa, trezindu-se din visul în care, după primirea Botezului creştin, Stăpânul Hristos i-a spus ***"Iată, astăzi te primesc pe tine mireasa Mea veşnică; deci să păzeşti arvuna acesta cu dinadinsul şi să nu mai primeşti nicidecum arvună de la alt mire pământesc".***

Emoţionaţi, înaintăm în tăcere, dar surpriza vine când ajungi să vezi sfintele moaşte: într-o raclă mică de argint şi sticlă, mâna stângă a Sfintei Ecaterina este… ca vie! Graţioasă ca a unei balerine, fină, delicată, mâna este plină de inele subţiri, care parcă plutesc pe degetele uşor răsfirate… nici urmă de trecere a timpului (1700 de ani!), este o mână perfectă, care te duce cu gândul la neasemuită frumuseţe a sfintei … frumuseţe trupească, frumuseţe sufletească, frumuseţe a spiritului…

Rămân uimită, dar trebuie să-mi revin repede, pentru că rândul înaintează, sărut racla cu mâna, sărut racla cu capul sfintei şi abia ulterior aflu că la moartea sa, îndeplinindu-i o ultimă dorinţă, Mirele său a trimis îngerii ca să-i ia corpul martirizat, care a dispărut pur şi simplu şi a fost descoperit datorită unei viziuni a unui călugăr, trei secole mai târziu în muntele Sinai. Atunci, mănăstirea care deja există şi era închinată Sfintei Fecioare Maria a fost redenumită Mănăstirea Sfânta Ecaterina!

Ştiam că Icoana Iisus Pantocrator (sec VI) se află în galeria de icoane a Mănăstirii Sinai, reprezentarea este foarte cunoscută şi şochează prin forţa sa inexplicabilă, dată poate de figura asimetrică a Mântuitorului (orice icoană atrage în primul rând prin simetria şi echilibrul compoziţiei, ori aici este exact contrariul; şi totuşi…).

La sfârşitul vizitei noastre în Mănăstirea Sinai am căutat Muzeul, special pentru această icoană care mă fascinează de mulţi ani şi la care voiam să mă închin. Este uşor de găsit, se află chiar la intrarea în galeria care cuprinde comori de artă creştină (icoane vechi, obiecte de cult în metale preţioase, veşminte arhiereşti etc).

Văzând că stau mai mult în faţa icoanei Mântuitorului, călugărul muzeograf s-a apropiat şi, din vorbă în vorbă, ne-a descoperit secretul acestei reprezentări asimetrice: partea stângă este expresia IUBIRII lui Hristos, partea dreaptă Îl reprezintă pe Iisus Judecător! Genial iconarul anonim al sec VI, plin de harul Duhului Sfânt - unică reprezentare traversând veacurile creştine!

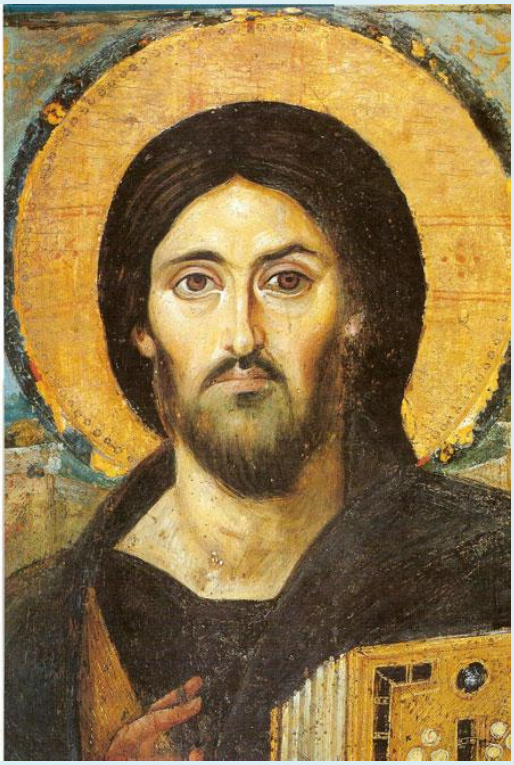

Părintele muzeograf a luat o lanternă şi ne-a mai pus în valoare o altă icoană din sec 12, foarte rară ca model: Bunavestire, în care Fecioara Maria ţine în mâna dreaptă, în poală, un medallion care are gravat un embrion, iar în dreptul inimii sale, nevăzut decât sub fascicolul de lumină al lanternei, este desenat fin, cu o

culoare fosforescenţă, un prunc: Pruncul Iisus, pe care tânăra Fecioara Maria îl purta deja în inima sa în momentul în care Arhanghelul Gavriil îi aduce vestea!

Este o minune, într-adevăr: un arbust ca o cascadă, verde mereu, cu frunze dar fără flori şi fructe, traversând secolele… Acesta este Rugul Aprins, prin care Domnul i-a vorbit lui Moise prin foc. ***"Descalţă-te, căci locul pe care te afli este sfânt!"*** (Exodul, 3,5) Acesta este locul cel mai binecuvântat din mănăstirea Sfânta Ecaterina… Cu rădăcina sub altarul capelei, afinul înălţat spre Cer sfidează legile firii. Este uimitor, ca şi minunea "gravării" pe orice piatră de pe muntele Sinai a desenului acestui rug, căci indiferent cum ai secţiona granitul dur, roşiatic, tot profilul rugului îl vei găsi.

" Bucură-te, piatră scumpă a Bisericii creştineşti;
Bucură-te, grabnică izbăvire a celor cuprinşi de supărări;
Bucură-te, vindecătoare tare a celor plini de răni şi dureri;
Bucură-te Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos!"

ΑΓΙΑ
ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΑ

Monica Dumitrescu - Acasă la Sfânta înţelepciunii

Mănăstirea Sfintei Ecaterina este fără nici o îndoială cea mai izolată aşezare monahală din lume, fiind situată în peninsula Sinai, în mijlocul deşertului, la aproximativ 350 km de graniţa cu Israel şi aproape 600 km de Cairo. "24 de mii de mile de nimic" a fost adesea descrierea peninsulei. Deşi aparent uitat de lume, acest punct geografic adăposteşte una dintre cele mai maiestuoase comori ale Ortodoxiei.

Zidurile mănăstirii se ridică solemn între munţii ce o înconjoară. E o privelişte de vis. Şi, deşi par mărunte, comparativ cu măreţia rocilor ciudat aruncate până spre înaltul cerului, zidurile cetăţii Sfintei Ecaterina domină desăvârşit tabloul, întregindu-i armonia.

Am visat ani de-a rândul să pun piciorul în Muntele Sinai. Când visul a fost pe punctul de a se împlini, m-am simţit ca prinsă într-un iureş. Cu greu şi lupte a fost călătoria spre Sinai. S-a întâmplat în vara lui 2011. Mă aflam într-un pelerinaj pe cont propriu la Ierusalim, împreună cu câţiva prieteni. Mai întâi am fost copleşiţi cu preţuri exorbitante în ceea ce priveşte transportul până la mănăstire. Varia între

150 şi 200 de euro de persoană. Ni s-a mai pus în vedere şi pericolul unei astfel de călătorii pe cont propriu. În toată dezarmarea, am refuzat să cred că nu voi avea şansa de a săruta moaştele Sfintei Ecaterina şi a privi aievea icoana Mântuitorului - Blândul Judecător. A venit salvarea de la părintele Serafim Paşca, superiorul Aşezământului românesc din Ierusalim: "Ştiţi engleză, mergeţi cu transportul în comun, nu mai căutaţi excursii. Aveţi binecuvântarea mea".

Drumul spre Sinai

Câteva zile mai târziu s-a împlinit şi am pornit cu un autocar în străbaterea celor 350 km până la Eilat, oraşul de graniţă cu Egiptul. În ajunul plecării, una dintre fetele din grup a făcut toxiinfecţie alimentară.

S-a lăsat cu îngrijiri până spre dimineaţă, neştiind dacă vom găsi puterea fizică pentru o călătorie de 700 km. Să mai spun că aproape tot grupul nostru de şase persoane a fost pe punctul de a rămâne în deşertul Neghev? Ne-a păzit Sfânta Ecaterina. Era ora prânzului, mijlocul lunii august, în zonă semideşertică. N-am verificat nici un termometru, dar mi-a rămas imprimată căldura care ne-a izbit în Eilat. Aici am schimbat mijlocul de transport cu un autobuz local până în Taba, la graniţă cu Egiptul. Am trecut cu emoţie graniţa şi filtrele iudaice, pentru a sări în sus de bucurie când am pus piciorul în Egipt. Aici ne aşteptau mulţi "Odah". Aranjasem încă din Israel să fim aşteptaţi în Taba de către un beduin cu un microbuz, care să ne ducă la mănăstire. Ştiam doar că îl cheamă Odah, iar beduinul - că vorbise cu Monica pentru transport. Când am întrebat unul dintre beduinii în aşteptare de clienţi, am făcut greşeala de a spune cine sunt şi pe cine aştept. În câteva minute, toţi erau Odah şi, evident, mă aşteptau.

Călătoria prin deşertul Sinaiului a fost mirifică. O şosea excelentă, străjuită de Marea Roşie şi munţi deşertici. Grămezi de bolovani. Pe întinderea a mai bine de 50 km am tot văzut staţiuni părăsite. Urme ale revoluţiei egiptene dezvăluiau colapsul turismului. Ferestre dispărute, palmieri uscaţi, clădiri dezafectate. Deşert uman. Văzând cum ne sclipesc ochii privind spre Marea Roşie, Odah ne-a invitat să ne scăldăm într-una dintre cele mai frumoase zone. Ne-am aruncat papucii şi am tăbărât în mare. Zece minute a ţinut bucuria, căci drumul era lung. S-au uscat hainele pe noi rapid şi, cu toate acestea, n-am simţit deloc greul năduşelii. Parcă era o zi frumoasă de vară - nici prea cald, dar nici răcoare. În plin deşert.

Protectoratul Sfintei Ecaterina

După câteva ore de călătorie am intrat în Protectoratul Sfintei Ecaterina - declarat parc naţional al Egiptului -, o zonă de câţiva zeci de kilometri, care cuprinde printre altele mănăstirea, dar şi oraşul de beduini Sfânta Ecaterina. Au săltat inimile în noi la propriu. Poarta mănăstirii însă era închisă. Beduinul care era de pază ne-a vorbit dinăuntru: "Nu deschidem până la 4", ceea ce era doar o oră de aşteptat. Confuzia ne-a învăluit însă când Odah şi-a sunat prietenul aflat în mănăstire. Aveam să primim informaţii cum că abia a doua zi, la 8 dimineaţa, vom putea intra pe poarta mănăstirii. În câteva secunde ne-a cuprins deznădejdea, noi trebuia să pornim înapoi spre Israel a doua zi, la 7 dimineaţa, pentru a prinde ultimul autocar spre Ierusalim, înainte de Sabat. Am speriat bietul beduin bătând cu pumnii în poarta solidă a mănăstirii. "Vrem să vorbim cu părintele Grigorie." După multe insistenţe, beduinul a deschis poarta şi ne-a înmânat un telefon. Vocea caldă a părintelui ne-a asigurat că la 4 va începe Vecernia şi că ne vom închina şi la moaştele Sfintei Ecaterina. "Aveţi unde dormi? Aţi mâncat?" - ne-a cercetat părintele. Cum să te încrezi în cuvântul unui beduin? Mai târziu aveam să aflu că de fapt sunt angajaţi ai mănăstirii şi că prin tradiţie o păzesc.

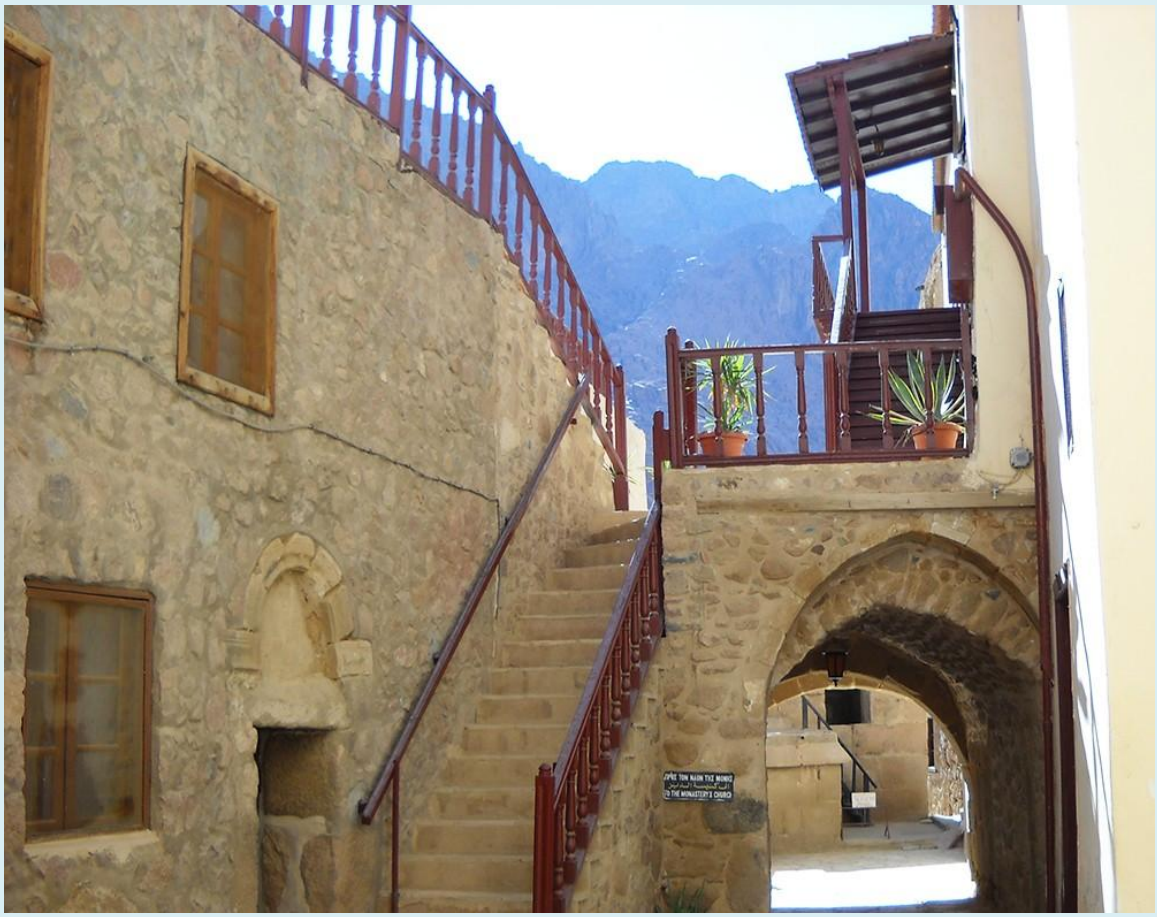

Interior din Mănăstirea „Sfânta Ecaterina“

Marea întâlnire

Au trecut cele 60 de minute de aşteptare de parcă ar fi fost doar 6. La ora 4, când beduinul a deschis zâmbitor poarta, am alergat la propriu, uitând de greutatea rucsacurilor şi că mi se rupseseră şi sandalele. În biserică, răsfiraţi, erau câţiva părinţi. O atmosferă caldă, de linişte. Am uitat cu totul de noi. Vecernia a zburat şi ne-am dezmeticit abia când părintele Grigorie ne-a predat unui alt părinte bătrân. Vorbitor de engleză, părintele ne-a chemat să ne închinăm moaştelor Sfintei Ecaterina. Le-au scos din altar. Am făcut o plecăciune şi am sărutat capul şi apoi mâna sfintei. Una dintre fete a simţit o mireasmă nemaipomenită. Eu mărturisesc sincer că am fost atât de copleşită de întâlnirea cu sfânta, că n-am mai avut putere să înţeleg ce e cu mine. Cred că ni s-a descoperit fiecăruia după puterea noastră de înţelegere. Am primit fiecare în dar câte un inel, care s-a potrivit perfect pe degetele noastre. Mai primisem de la prieteni două inele de la sfânta, însă amândouă erau mari. Acum însă, deşi părintele nu ne-a cercetat mâinile, ne-a oferit inele fix pe măsura fiecăruia dintre noi. E de ştiut că toţi pelerinii primesc în dar un inel pe care e inscripţionat însemnul sfintei şi numele acesteia, în amintirea inelului primit de Muceniţa Ecaterina de la Domnul Iisus Hristos. Toate inelele sunt ţinute spre binecuvântare pe degetele moaştelor. Aşadar, am primit darul chiar din mâna sfintei.

Comori

Uimirea a continuat, căci părintele ne-a dus să ne închinăm în Capela Rugului Aprins. Tradiţia spune că altarul acesteia a fost ridicat peste rădăcinile rugului din care Domnul i-a vorbit lui Moise. Uimitor este că rugul creşte din altar şi iese afară prin acoperişul capelei, învăluindu-l. Aici se intră desculţ, asemeni Proorocului Moise care şi-a scos sandalele păşind pe pământul sfânt. Capela care datează din secolul al IV-lea are hramul Bunei Vestiri.

Rugul care creşte din Sfântul Altar până deasupra capelei

În fiecare sâmbătă, Sfânta Liturghie se oficiază în capelă. Ne-am continuat drumul spre muzeul mănăstirii, care cuprinde nenumărate icoane şi obiecte de cult, multe fiind cele mai vechi relicve ale Ortodoxiei. Din cele 2.000 de icoane aflate în patrimoniul mănăstirii, doar 150 sunt expuse, multe datând din secolele VI-X. Icoane siriene, georgiene, bizantine şi chiar copte. Amprenta mâinii lui Mohammed atestă faptul că după rezidirea de către împăratul Iustinian, adică din secolul al VI-lea, mănăstirea nu a mai fost niciodată cucerită. Practic, prin acest document, Mohammed asigura protectoratul direct al aşezământului.

Pentru mine însă, timpul s-a oprit parcă în loc atunci când m-am găsit înaintea icoanei Mântuitorului - Blândul Judecător. Cu un ochi judecând aspru şi celălalt senin, plin de compasiune, chipul Domnului Iisus Hristos în această icoană inspiră o mare adâncime. Nu se ştie cine a fost iconarul.

Ne-am plimbat apoi paşii pe aleile înguste ale mănăstirii, acolo pe unde cine ştie câţi cuvioşi or fi călcat şi pe unde o fi trecând cu secole în urmă însuşi Sfântul Ioan Scărarul, iar mai spre zilele noastre, părintele Paisie Aghioritul. Băieţii au fost

cazaţi între zidurile mănăstirii, iar noi, fetele, am primit o cameră în clădirea de dinafară. Am mers apoi să ne închinăm la osuar. O clădire mică, de demisol, aflată în afara mănăstirii. Aici, smeriţi, îşi odihnesc oasele călugării care de-a rândul veacurilor au vieţuit în Sinai. Am cântat "Hristos a înviat" Sfântului Ştefan Sinaitul, aflat de secole în scaunul de spovedanie. Am fi rămas acolo. O mireasmă dulce, asemeni mierii, ne-a pătruns plămânii. A doua zi, mirosea până afară.

Am gustat apoi din hrana simplă a mănăstirii şi ne-am odihnit vreo jumătate de oră, plănuind să mergem spre muntele Horeb. Am pornit la 5:30. În 10 minute, Domnul a stins lumina pe Sinai şi soarele a asfinţit brusc. Ne-am întors înapoi cu gândul că vom reveni să urcăm Muntele lui Moise. A doua zi, pe la 4, a început Utrenia. Porţile mănăstirii s-au deschis pentru noi, fetele, la 5:30 şi am participat la Sfânta Liturghie în cea mai izolată mănăstire din lume. Dimineaţa, când soarele mângâia doar stâncile pustii ale munţilor, am băut cea mai bună cafea. Nu-mi amintesc gustul, însă mi se umple sufletul şi astăzi când retrăiesc clipele de bucurie amestecate cu pace, exaltare, linişte. Mi-e cu neputinţă să descriu desăvârşit în cuvinte. Ne-am luat rămas-bun de la părinţi şi am urcat în microbuz. Extrem de punctual, Odah aştepta. La ora 7 fix ne-am reînceput călătoria prin deşertul Sinaiului. După 700 km ne găseam iar în Ierusalim.

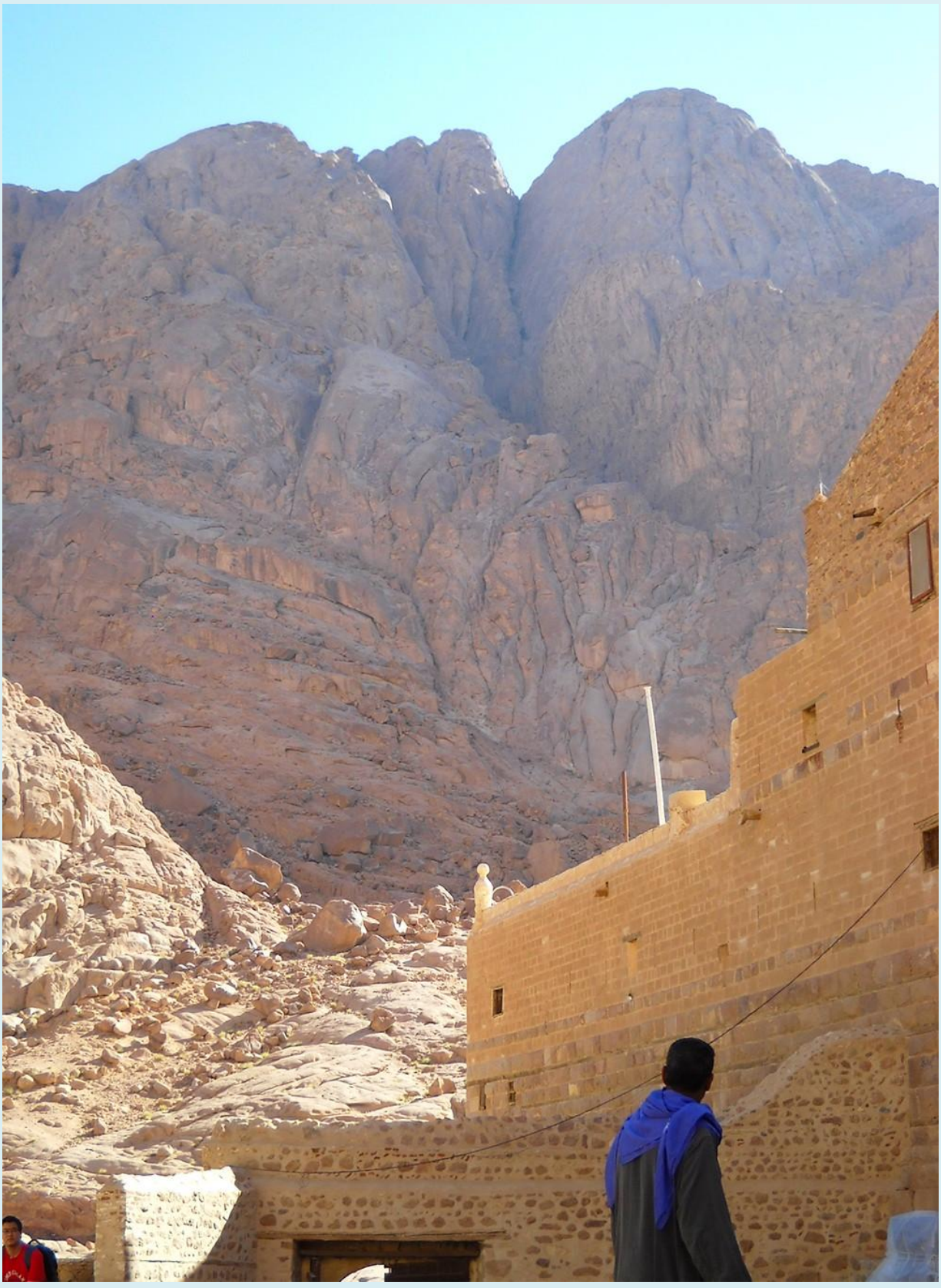

Muntele Sinai, locul unde a fost dată Legea lui Moise

Sfântă Ecaterina din Muntele Sinai,
Din Rai, o dulce rază de pace să ne dai!

Silviu Cluci - Tezaurul mănăstirii Sfânta Ecaterina din Sinai

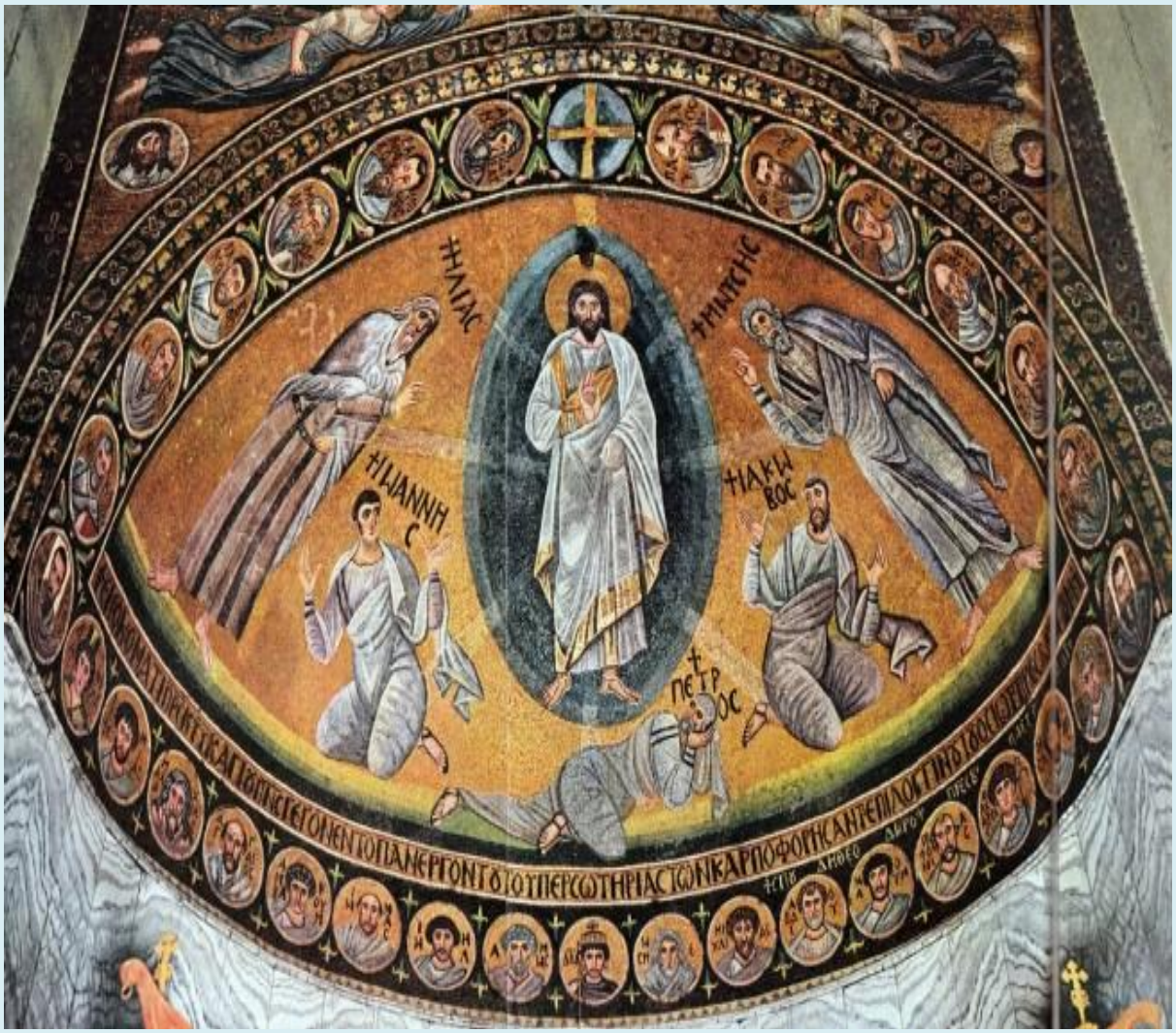

Mozaicul Schimbării la Faţă de la Mănăstirea Sfânta Ecaterina executat din ordinul şi cu cheltuiala Împăratului Iustinian

Acesta este motivul pentru care aici s-a păstrat o colecţie unică de icoane, care acoperă întreaga istorie a Bisericii. Se pot admira icoane pe lemn pictate în culori topite în ceară, care sunt într-o stare de conservare remarcabilă, dar şi mozaicul reprezentând Schimbarea la Faţă – executat din ordinul şi pe cheltuiala Sfântului Împărat Iustinian.

În ultimele decenii, la Mănăstirea Sfânta Ecaterina s-a amenajat un muzeu în care să fie expuse 150 de icoane, din cele peste 2000 de icoane ale mănăstirii de o valoare spirituală, istorică şi artistică inestimabilă - colecţii ce aparţin perioadei bizantine timpurii (sec. VI-X) în stilul elenistic, georgian, sirian şi copt.

Mănăstirea Sfânta Ecaterina are trei icoane celebre pictate în encaustic (culori topite în ceară), reprezentându-i pe Hristos, pe Maica Domnului cu Pruncul însoţită de sfinţi şi îngeri şi pe Sfântul Apostol Petru.

Hristos - chipul care surâde, chipul care judecă

Nu în ultimul rând, Mănăstirea Sfânta Ecaterina adăposteşte a doua cea mai mare colecţie de manuscrise creştine din lume, după Biblioteca Vaticanului, însumând 3.000 de manuscrise, dintre care două treimi în greacă şi restul în arabă, slavonă, siriană, coptă, georgiană, armeană şi etiopiană. Cele mai multe au conţinut creştin, dar există şi documente cu valoare istorică despre împăraţi, patriarhi, arhierei, egumeni şi sultani.

Maica Domnului cu Sfinţii Teodosie şi Gheorghe - icoană la Mănăstirea Sfânta Ecaterina

Această colecţie este în curs de digitalizare şi va fi disponibilă online în curând.

Silviu Cluci - Osuarul Mănăstirii Sfânta Ecaterina

Paraclisul a fost construit în 1888. Se distinge prin simplitate şi prin stilul arhitectural neoclasic. Zidăria este încercuită de o cornişă orizontală şi parapet, în timp ce capetele de apus şi răsărit prezintă proptele decorative.

Sub paraclis se află osuarul mănăstirii. Că peste tot în lumea monahală răsăriteană, când călugării mor, mai întâi sunt înmormântaţi în cimitir, apoi, după descompunerea trupului, la şapte ani, sunt dezgropaţi şi osemintele sunt depuse într-o criptă, aflată sub Capela Sfântului Trifon. Osemintele stareţilor care sunt şi arhiereii locului sunt păstrate în nişte nişe speciale. În exterior se găsesc numai şase morminte.

Într-o raclă de lemn cu vitrine se păstrează moaştele întregi ale Sfântului Ştefan Sinaitul, aşezat şi astăzi pe scaunul spovedaniei.

În timpul vieţii, acest sfânt stătea la poarta de intrare către vârful Muntelui Sinai, unde asculta spovedaniile pelerinilor, astfel încât cei care urcau pe munte să fie pregătiţi din punct de vedere duhovnicesc. Este amintit de Sfântul Ioan Scărarul. Prăznuirea se face la sărbătoarea tuturor Sfinţilor Sinaiţi.

Silviu Cluci - Paraclisul Rugului Aprins

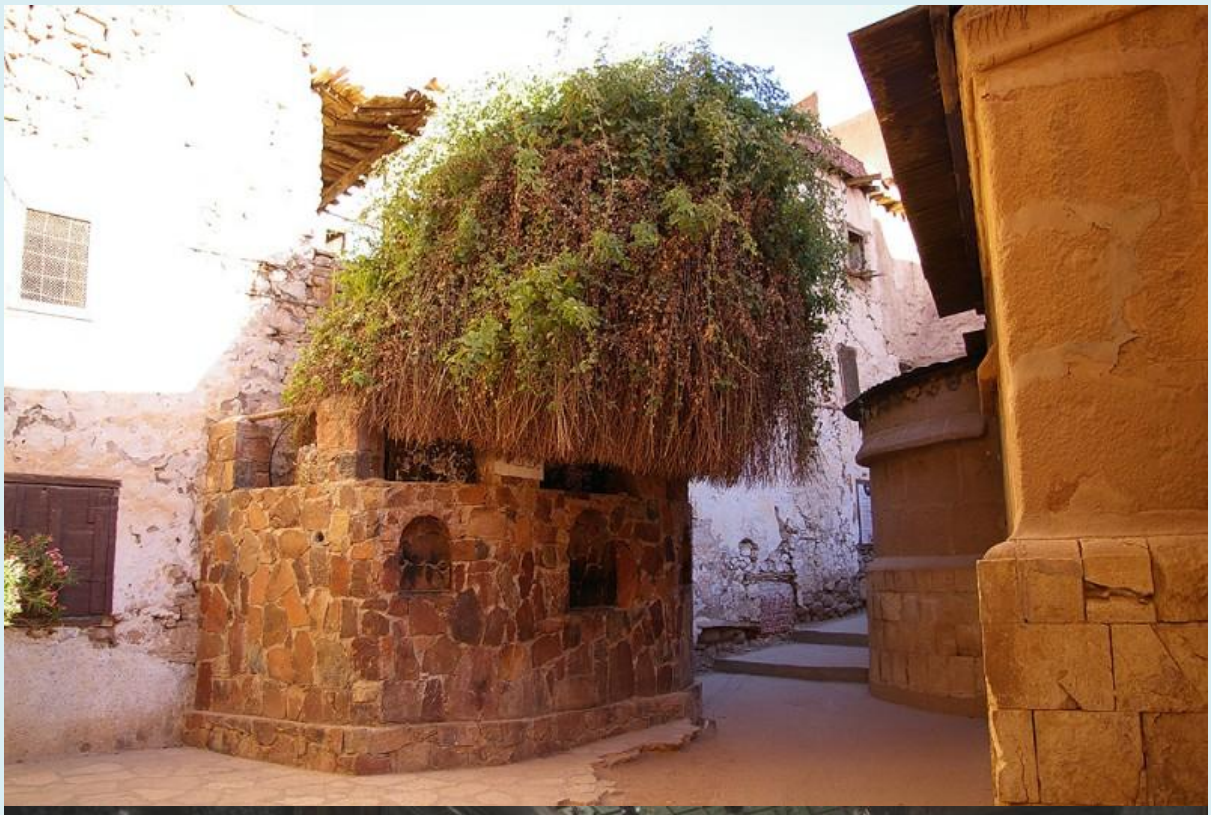

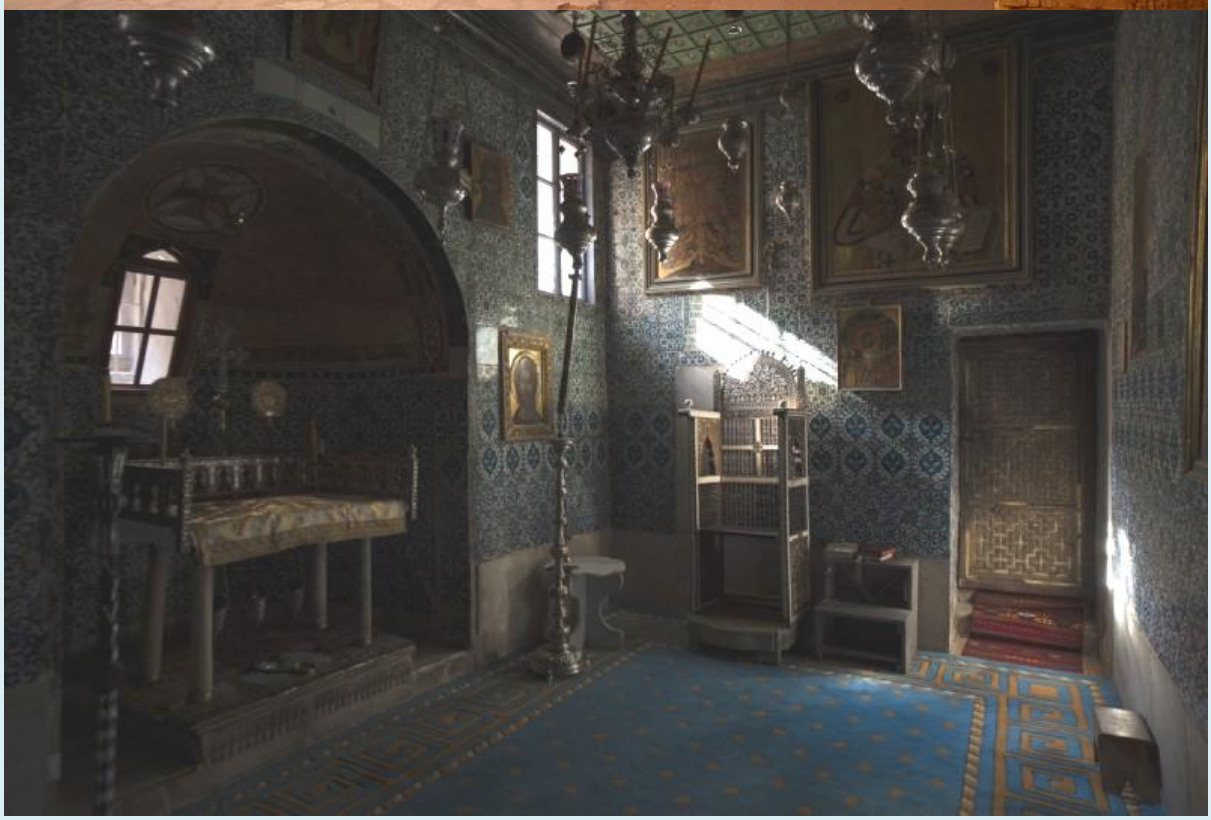

După tradiţie, paraclisul este ridicat chiar pe locul în care Dumnezeu i-a vorbit lui Moise dintr-un rug cuprins de o flacără nepământeană.

Sfânta Scriptură ne spune că, pe când păştea oile socrului său, Moise s-a apropiat de muntele Horeb. Atunci a văzut un rug care ardea cu o flacără stranie - „rugul ardea, dar nu se mistuia” (Ieşirea III - 2). Scriptura ne spune că din acel rug i-a vorbit Dumnezeu Însuşi, care l-a povăţuit să se întoarcă în Egipt, să îi strângă pe bătrânii poporului său şi să le spună că Domnul a hotărât să îi scoată din robie şi să îi ducă în Ţara Canaanului, „în pământul unde curge miere şi lapte”. Pentru a fi ascultat, Moise a primit şi puterea de a face minuni.

În amintirea poruncii Domnului către Moise: „scoate-ţi încălţămintea din picioarele tale, că locul pe care calci este pământ sfânt!” (Ieşire 3, 5), pelerinul poate intra în numai descălţat în Paraclisul Rugului Aprins.

Peste milenii, Sfinţii Părinţi ai bisericii au văzut în acest rug o tipologie a Maicii Domnului. De aceea, în iconografia ortodoxă, Moise este reprezentat în faţa unui tufiş care e cuprins de flăcări, în mijlocul lor fiind reprezentată Maica Domnului cu Pruncul. Ca şi crengile care ardeau, dar nu se consumau, la fel şi trupul Prea Sfintei Fecioare a primit focul dumnezeirii, care nu a mistuit-o. Vedenia lui Moise este, aşadar, o prefigurare a Întrupării Mântuitorului Hristos.

Paraclisul Rugului Aprins are pentru aceasta hramul Bunei Vestiri a Maicii Domnului. Sfânta Masă, aşezată pe rădăcinile Rugului Aprins, are aşezată în partea stângă o icoană ce o prezintă pe Maica Domnului stând în mijlocul Rugului Aprins, cu Fiul ei în braţe şi pe Moise desculţ, închinându-se, în stânga. În absidă există o cruce din mozaic din secolul al X-lea.

Sfânta Liturghie se săvârşeşte în acest paraclis în fiecare sâmbătă.

(Foto) Acasă la Sfânta Ecaterina în Sinai – mănăstirea înălţată pe locul de unde Dumnezeu i-a vorbit lui Moise:
https://doxologia.ro/locuri-sfinte/acasa-la-sfanta-ecaterina-sinai-manastirea-inaltata-pe-locul-de-unde-dumnezeu-i-vorbit

Rugăciune către Sfânta Ecaterina

O, Sfântă Muceniţă frumoasă şi-nţeleaptă,
Inelul de logodnă l-ai luat pe mâna dreaptă,
Ai vrut să ai drept Mire pe Domnul Iisus,
Uitat-ai bogăţia, căci L-ai iubit nespus!

Tu n-ai ştiut ce-i frica de regi, de împăraţi,
Nu te-ai uitat la dânşii, că sunt încoronaţi,
Nu ţi-ai lăsat credinţa, ci mult ai înmulţit-o,
Întărind şi pe alţii, fecioară mult-iubită!

Nu te-a-nfricoşat moartea ori chinul, ori durerea,
Pentru Hristos, bătaia, ţi s-a părut ca mierea!
Deci tu, cu rugăciunea, ne umpli de nădejdi,
În dragostea ta mare, tu, să ne ocroteşti!

Semnificaţia numelui Ecaterina

- vine de la Ekaterine, derivat de la adjectivul katharos care în limba greacă înseamnă "pur, inocent, curat"; nume derivate: Caterina, Cătălina, Cătălin, Catinca, Catrina.

Istorioară – Cine-i drept înaintea Domnului?

Demult, un om l-a întrebat pe un bătrân călugăr:
- Părinte, cine-i drept înaintea lui Dumnezeu? Am auzit povestindu-se despre o mare minune: un om care putea să zboare, să se înalţe singur în văzduh. Este acesta semn că-i drept înaintea lui Dumnezeu, asemenea sfinţilor?

- Nu, fiule, nici vorbă!

- Dar am auzit povestindu-se şi despre un om ce putea să meargă pe apă. Este acesta drept înaintea lui Dumnezeu?

- Nici acesta!

- Dar atunci, cine este drept?

- Este cel ce-şi duce viaţa liniştit, în credinţă şi în frică de Dumnezeu. Dacă Dumnezeu ar fi vrut ca noi să zburăm, atunci ne-ar fi dat aripi.

Rostul nostru este de a fi buni creştini. Pentru a fi sfânt nu trebuie să te înalţi în văzduh cu trupul; doar sufletul să ţi se înalţe spre cer prin rugăciuni şi fapte bune. Nici nu trebuie să mergi pe ape; dar sufletul tău să rămână mereu deasupra păcatelor şi să nu se afunde în ele. Doar aşa, cu un suflet curat poţi avea o viaţă curată. Doar aşa te poţi chema bun creştin şi poţi spera în mântuire.

Cel drept se va cunoaşte, astfel, după viaţa sa liniştită şi după traiul cumpătat. Şi el va fi drept şi înaintea oamenilor şi înaintea lui Dumnezeu.

"Îi cinstim pe sfinţi, imitându-i." (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Cristina Svet - Hagiografia icoanei Sfintei Ecaterina

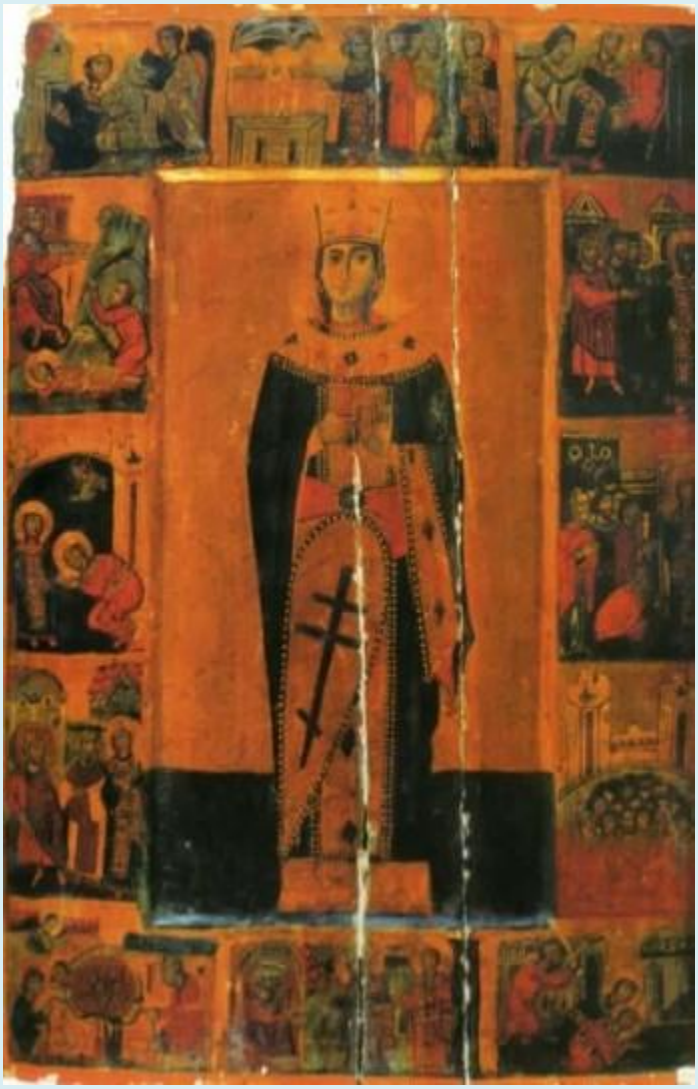

Una dintre cele mai cunoscute icoane ale Sfintei Ecaterina este din secolul al XIII-lea şi se află în Mănăstirea Sfintei Ecaterina din Sinai. Aici, Sfânta Ecaterina este înfăţişată cu veşminte împărăteşti, întrucât era de viţă regală, fiica domnitorului din Cipru. Pe cap are o coroană cu pietre preţioase, iar în partea de jos a veşmântului se află o bucată de material în formă de scut, ceea ce semnifică rolul sfintei - protectoare a credinţei. În mâna dreaptă, Sfânta Ecaterina ţine crucea, arma împotriva vrăjmaşilor, iar cealaltă mână e deschisă într-un gest de rugăciune şi de acceptare a harului.

În jurul Sfintei Ecaterina sunt zugrăvite scene din viaţa ei. Rândul de sus, din prima scenă, relatează arătarea îngerului către Sfânta Ecaterina, după care este înfăţişată înaintea Împăratului Maximian. Următoarea compoziţie cuprinde discuţia

cu filosofii păgâni, pe care sfânta i-a învins cu înţelepciunea sa. În partea de jos a icoanei sunt scenele de martiriu, arderea pe rug şi tragerea pe roată. În stânga şi în dreapta e convorbirea sfintei din temniţă cu împăratul. Una dintre cele mai importante scene este aceea în care este reprezentat finalul său tragic, de tăiere a capului.

Această icoană însumează evenimentele importante din viaţa sfintei, care dau mărturie de trăirea şi viaţa sa în Hristos Domnul. În faţa ei s-au făcut multe minuni şi vindecări sufleteşti şi trupeşti.

Mihai-Alex Olteanu - Sfânta mare muceniţă Ecaterina în iconografie

Sfânta mare muceniţă Ecaterina este zugrăvită conform Erminiei picturii bizantine a lui Dionisie din Furna, sub chipul unei tinere, înveşmântată ca o împărătească, având pe cap o coroană, iar în mâini ţinând o Cruce şi o ramură de finic.

Asemenea celorlalţi mucenici, Sfânta Ecaterina este înveşmântată cu o tunică rosie, prevăzută cu mâneci lungi, strânse cu mânecuţe. Aceasta este împodobită la gât, talie, poale şi mânecuţe cu un tiv de aur şi pietre preţioase. Culoarea roşie a tunicii reprezintă culoarea sângelui, a jertfei lui Hristos şi simbolizează moartea martirică.

În unele icoane ale Sfintei, alături de ea se mai zugrăveşte şi o roată cu ţepi mari de fier la exterior, ca mărturie a chinurilor la care a fost supusă pentru credinţa în Hristos.

Dionisie din Furna se opreşte şi asupra anumitor momente importante din viaţa Sfintei Muceniţe Ecaterina, povăţuindu-l pe iconar în realizarea acestora.

Astfel, putem întâlni icoane ale Sfintei care o înfăţişează pe aceasta primind învăţături de la duhovnic, botezându-se, arătând îndrăzneală înaintea împăratului, contrazicându-se cu cei 50 de filosofi, fiind în temniţă, fiind pusă pe roată de ostaşi, tăierea capului Sfintei Ecaterina, mutarea Sfintelor sale Moaşte de către îngeri în Muntele Sinai şi îngroparea.

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

30

Viața, Acatistul și Paraclisul Sfintei Mari Mucenițe ECATERINA

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Mielușeaua Ta, Iisuse, Ecaterina strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu,Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez întru Tine; ci, ca pe o jertfă fără de prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre”.

Troparul Sfintei Mari Mucenițe
Ecaterina

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-568-9

Viaţa şi Paraclisul Sfintei şi Marii Mucenițe Ecaterina de la Sinai

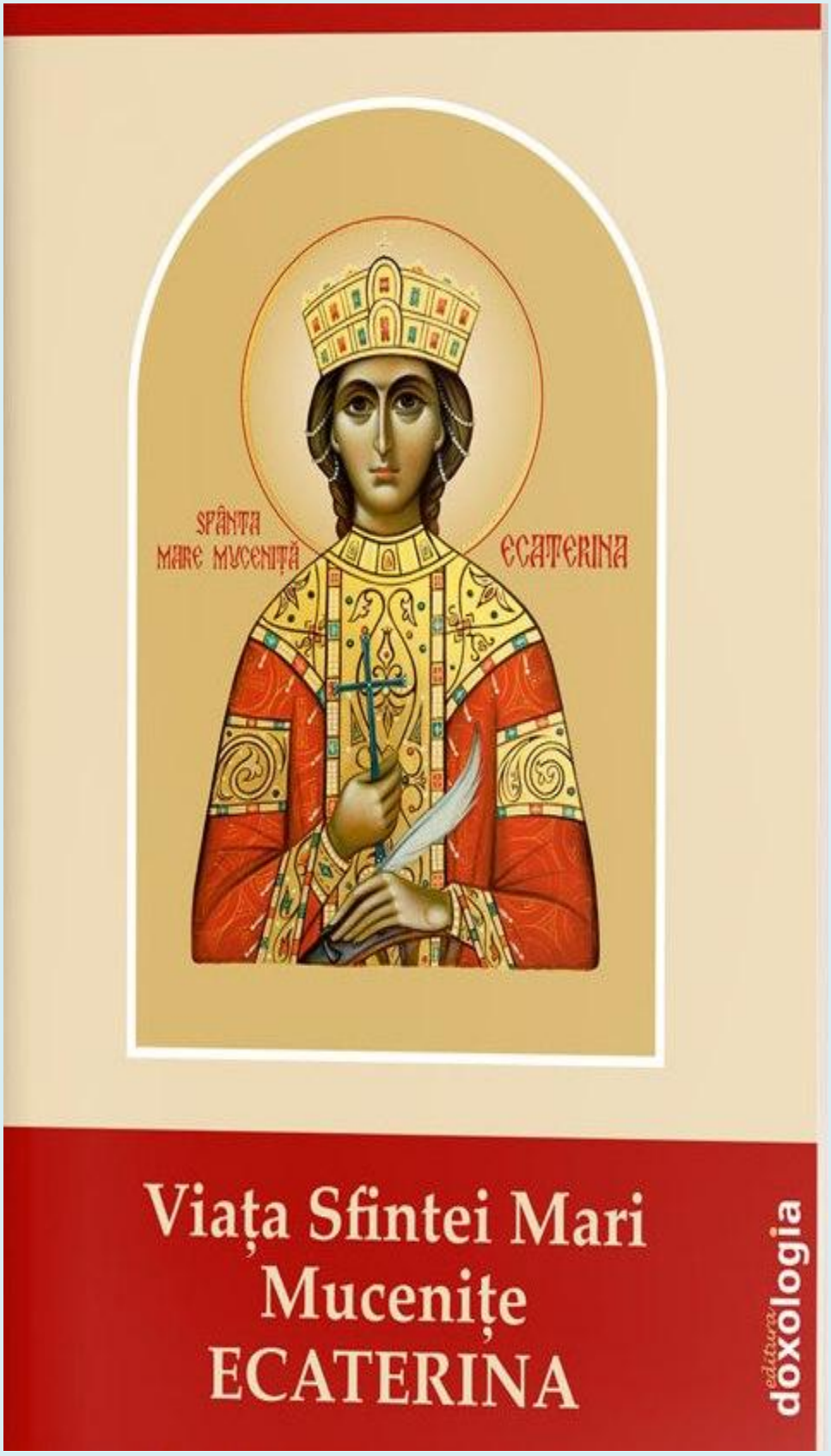

Viața Sfintei Mari Mucenițe ECATERINA

editura doxologia

Vieţile Sfinţilor
povestite copiilor

Sfânta Mare Mucenită

Ecaterina

25 noiembrie

Icoane

Dionisie din Furna arată că Sfânta mare muceniţă Ecaterina se zugrăveşte tânără, înveşmântată ca o împărătească, având coroană pe cap, iar în mâini ţinând o cruce şi o ramură de finic. Uneori se zugrăveşte alături de ea şi roata pe care a fost chinuită, cu ţepi, cu ţepi mari de fier la exterior. Dionisie mai arată şi cum se zugrăveşte viaţa Sfintei Ecaterina şi minunile săvârşite de aceasta.

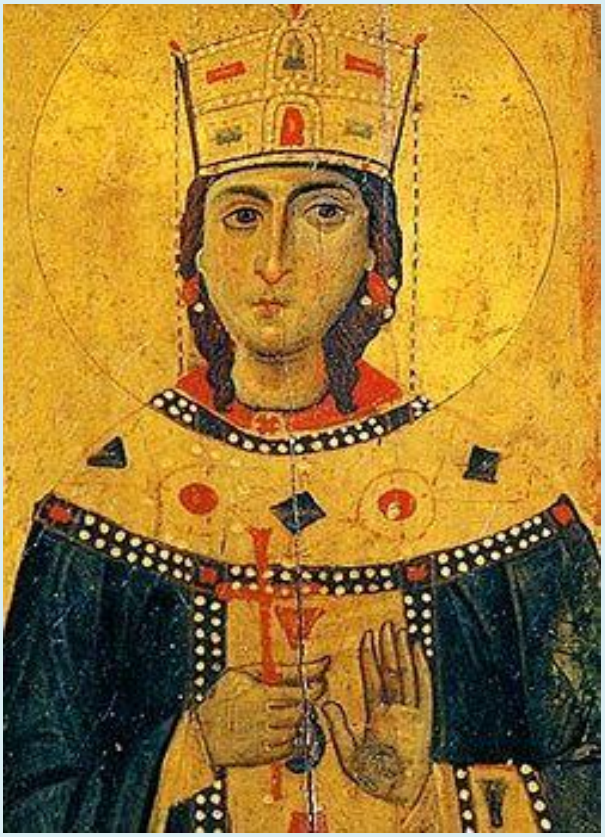

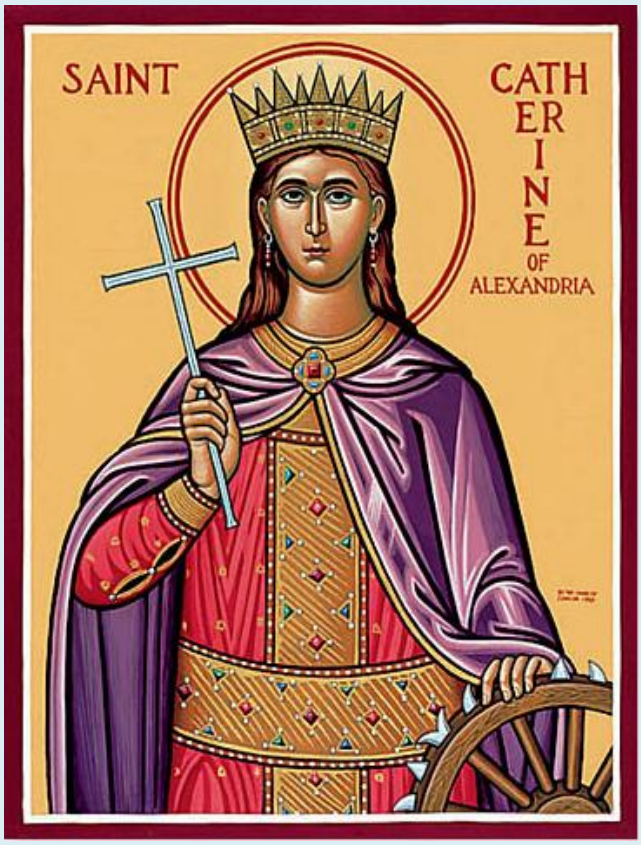
SAINT
CATHERINE
OF
ALEXANDRIA

byzantinicon.com

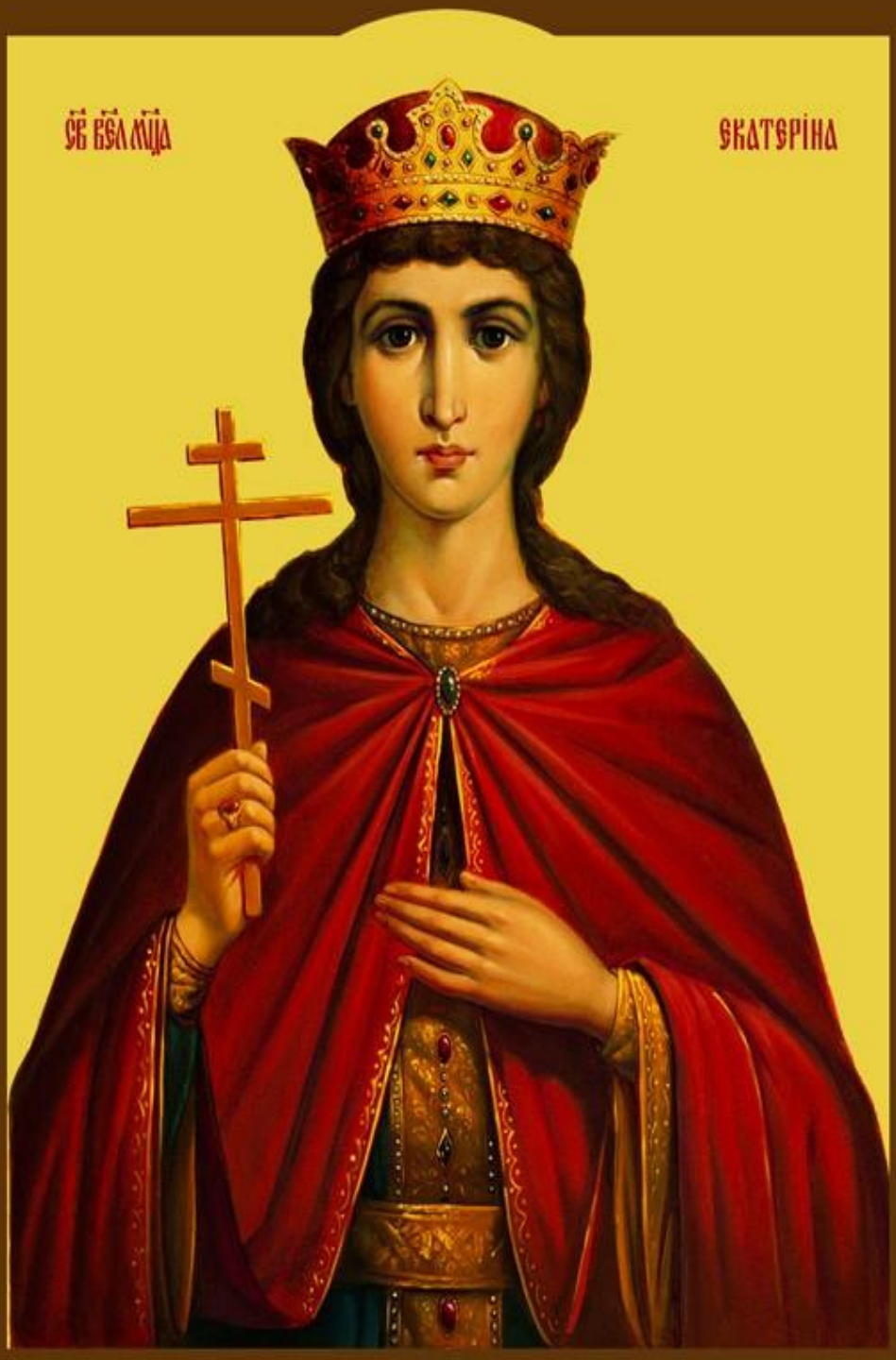
СВ ВЕЛ МЧ
ЕКАТЕРІНА

СВЕАТ МАРТУР
САТИЕВИЦЕ

SF. M. MC.
ECATERINA
EDITURA BONIFAȚIU
fundamentul de cer

SFÂNTA
MARE MUCENIȚĂ
ECATERINA

S. F. M. M. C.
ECATERINA

Ἁγία
Αἰκατερίνη

Frescă - Catedrala Mitropolitană din Timişoara

Icoana Sfintei Ecaterina Biserica din Podul-Dâmboviţei, Argeş

Frescă - Mănăstirea Pângăraţi, Neamţ

Frescă - Mănăstirea Sfântul Nectarie, Eghina, Grecia

Icoană - Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Eghina, Grecia

Icoană - Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Eghina, Grecia

Icoana Sfintei mare muceniţe Ecaterina de la Biserica Toma Cozma din Iaşi

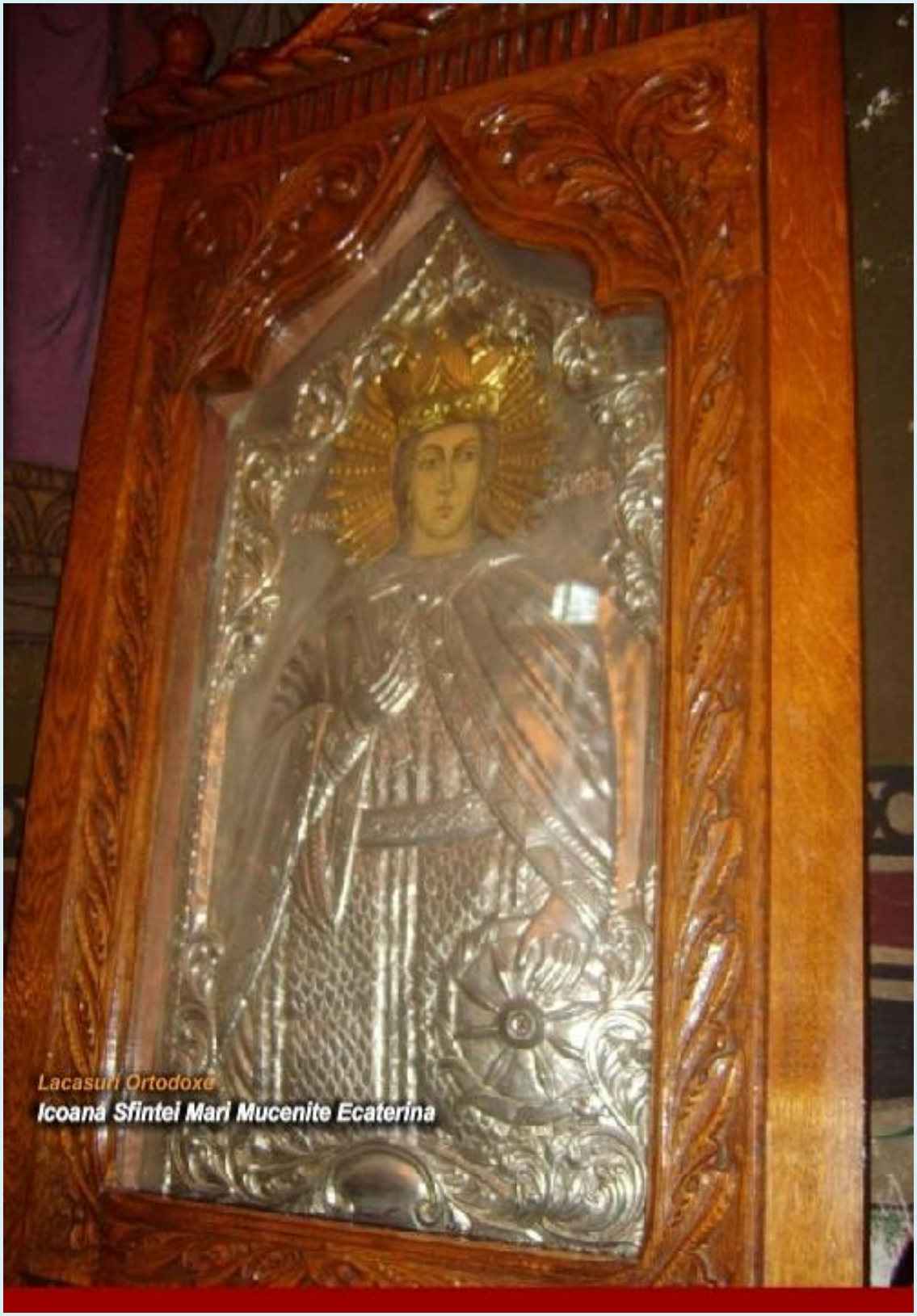

Icoană cu Sfânta mare muceniţă Ecaterina de la Biserica Buna Vestire din Bucureşti, cartierul Crângaşi

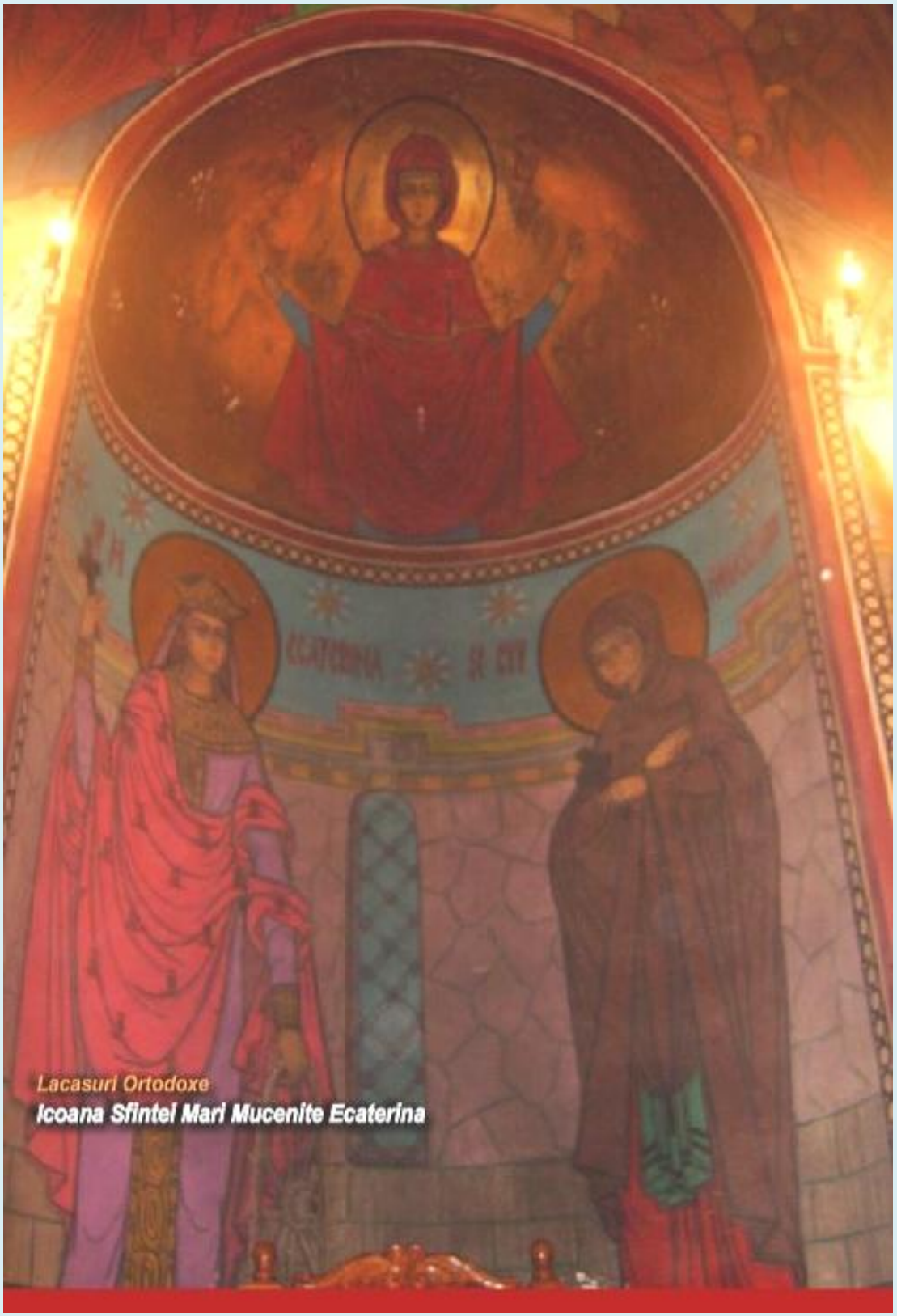

Icoană cu Sfânta mare muceniţă Ecaterina de la Biserica Buna Vestire din Bucureşti, cartierul Crângaşi

Icoană cu Sfânta mare muceniţă Ecaterina de la Biserica Buna Vestire din Bucureşti, cartierul Crângaşi

Icoană - Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Egina, Grecia

Icoană - Mănăstirea Sfântul Efrem Sirul, Grecia

Frescă - Mănăstirea Sfântul Efrem Sirul, Grecia

Icoană - Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Egina, Grecia

25 noiembrie

SF.M.Mc.
ECATERINA

Η ΑΓ. ΑΙΚΑ
ΤΕΡΙΝΑ

Η ΑΓ. ΑΙΚΑ
ΤΕΡΙΝΑ

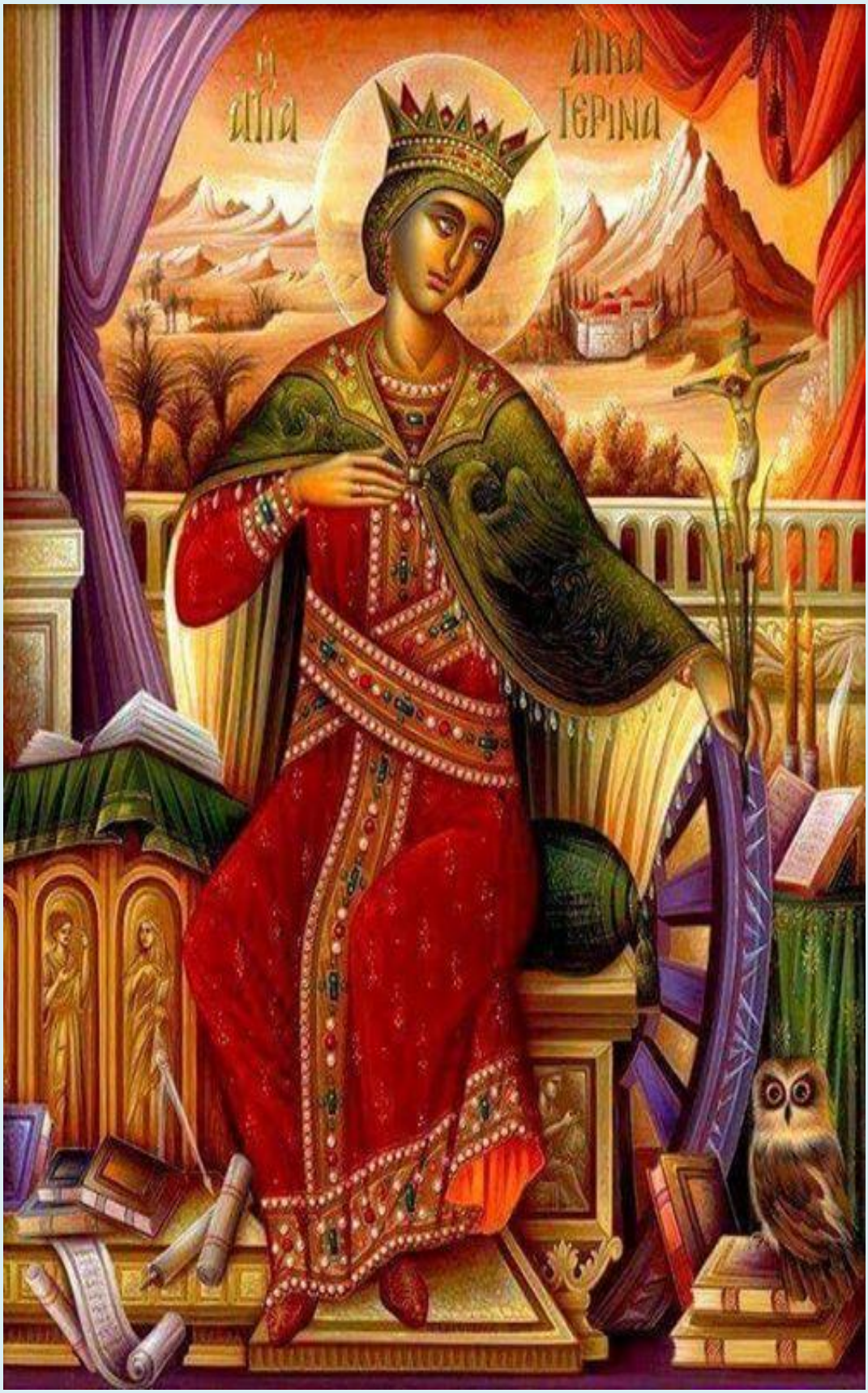
Света
Екатерина

Ὁ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΜΩΥΣΗΣ ΔΕΧΟΜΕΝΟΣ
ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΕΚ ΧΕΙΡΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΗΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ
ΔΕΗΣΙΣ
ΜΑΡΙΑΜ ΜΟΝΑΧΗΣ

СВ. ВЕЛИКА МУЧЕНИЦА ЕКАТЕРИНА

Icoană - Catedrala Sfântul Mihail, Kiev

Sf. Mc.
Filofteia
Sf. M. Mc.
Ecaterina

SF
NICO
LAE
SF
ECATE
RINA

SF. M. MC. ECATERINA
SF. CUV. PARASCHEVA
©doxologia.ro

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟϹ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΜΕΓΑΛΟΜ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΙ ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Sf. Mc. MERCURIE
Sf. M. Mc. ECATERINA
25 noiembrie

Icoană ce conține Sf. Moaște ale Sf. Mc Mercurie și Ecaterina
din colecția Sf. Mânăstiri Sireți

SF. MARE MC.
MERCURIE
SF. MARE MC.
ECATERINA

СВ. ВМЦ. ЕКАТЕРИНА

ЄКАТЕРІНА

СВ. ВЕЛ. МЧ.
ЕКАТЕРІНА

СВ. СВЕТА ЕКАТЕРИНА

ΗΑΓΗΑ
ΕΚΑΤΕΡΙΝΑ

icon-art.com.ua

SF. M. MC. ECATERINA

Стая
вія
Екате
рна

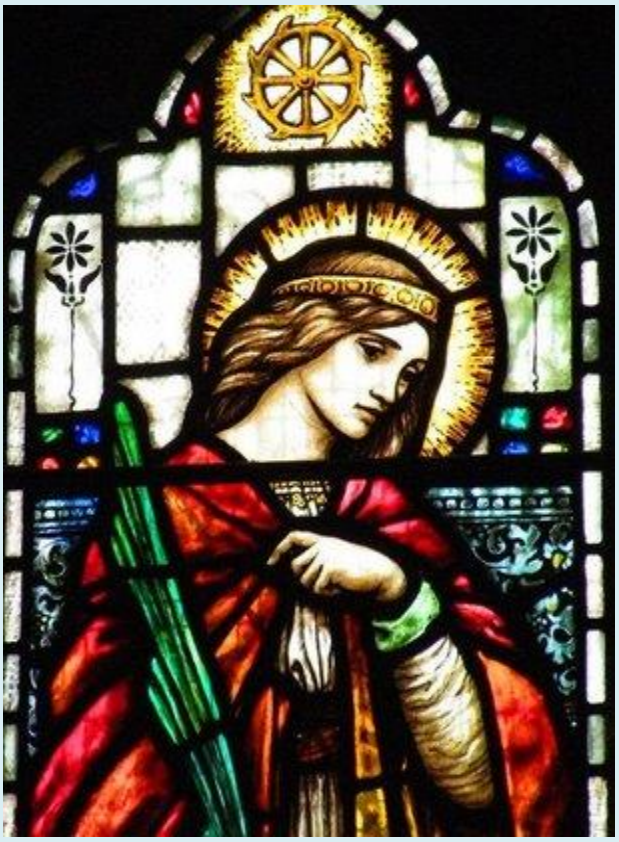

Saint
Catherine

Sfântă mare muceniţă Ecaterina, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Vindecă rănile sufletelor noastre, mare muceniţă, că greu pătimim, şi te roagă pentru noi Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de ispitele şi de primejdiile cu care vrăjmaşul ne îngrozeşte; pentru aceasta, ştiindu-te pe tine grabnică apărătoare de vrajmaşi ţie ne rugăm.

Facerilor de bine ale tale nu suntem vrednici a mulţumi, Ecaterina, pentru că nici o sârguinţă n-am pus care să ne apropie de dragostea lui Dumnezeu şi nici un bine n-am lucrat pentru aproapele nostru, care să ne aducă îndurare, ci tu, ca bună şi blândă ce eşti, roagă-te lui Dumnezeu să ne ierte nesocotinţa şi păcatele noastre şi să primească acest cuvânt de smerenie: Aliluia!

25 noiembrie
Sfânta Mare Mucenită
Ecaterina

СВ.ВЕЛ.МЧ.
ЕКАТЕРІНА

6 Aspecte din viața Sfintei Mare Mucenițe Ecaterina

ORTHODOX POSTERS

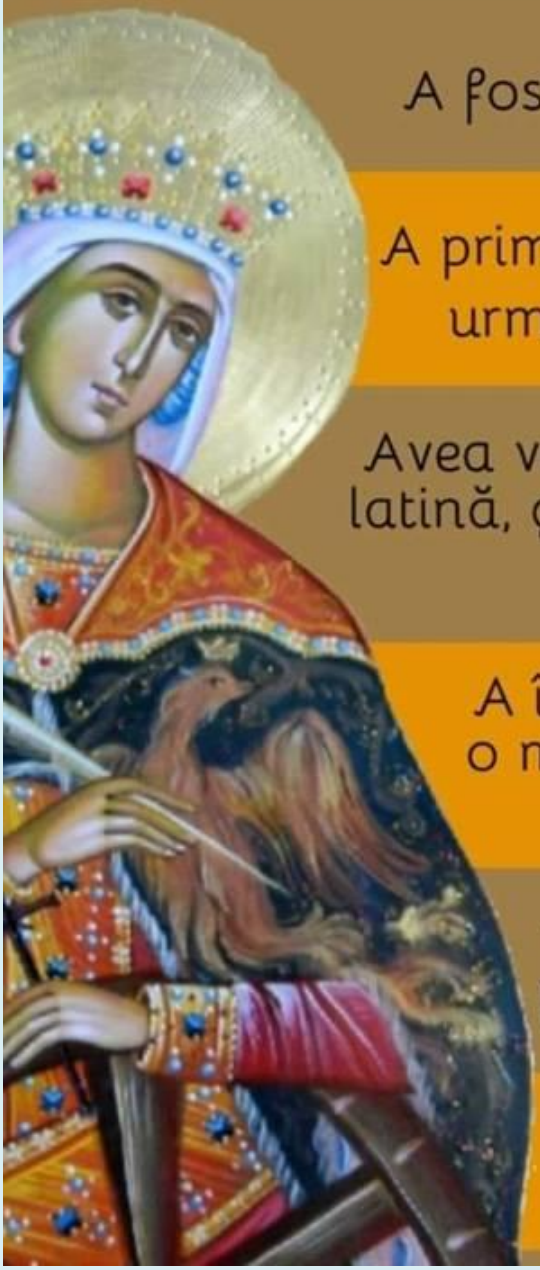

A fost de neam roman

SPQR

A primit botezul creștin în urma a două vedenii

Avea vaste cunoștințe de latină, greacă, astronomie și oratorie

A întors la credința o mulțime de filosofi păgâni

A primit mucenicia prin tăierea capului

Este ocrotitoarea studenților teologi din București

† Sfânta Mare Mucenița Ecaterina

- Născută în Alexandria, în secolul al IV-lea, Sfânta Ecaterina era fiică de guvernator.
- Refuzând să fie dată de soție celor fascinați de frumusețea ei, sfânta a fost trimisă de către mama sa la un duhovnic.
- Neacceptând să se închine idolilor, Sfânta Ecaterina a fost întemnițată și torturată, iar pe când se pregăteau să o tragă pe roată, un înger a lovit toate instrumentele, stricându-le planul păgânilor.
- În cele din urmă, călăul i-a tăiat capul pe care ea îl așezase, smerită, sub sabie.
- Sfintele sale moaște au fost duse de un înger în Muntele Sinai.

©doxologia.ro

Sfânta Mare
Mucenița Ecaterina,
Sfânta înțelepciunii, să
vă apere de toate relele
ştiute şi neştiute şi să
vă aducă în viaţă, multă
înțelepciune, sănătate,
înţelegere şi armonie,
credinţă şi speranţă,
pace şi linişte,
iubire în suflet,
lumină şi bucurii!
Să fiţi
binecuvântaţi!

La mulți ani!
Fie ca Sfânta Mare Mucenița Ecaterina
să te ocrotească mereu!

Persoanelor care poartă
numele
Sf. Mc. Ecaterina
le dorim multă sănătate
și spor în fapte bune.
La mulți ani!
BASILICA.RO

Pentru rugăciunile Preaînțeleptei Mucenițe
Ecaterina, Hristoase, ochiul sufletului meu
cel întunecat luminează-l, dându-mi mie,
Stăpâne, Razele revărsării Luminii Tale
care împrăştie toată negura greşelilor
mele celor ucigătoare de suflet.
Canon de rugăciune către
Sfânta Mare Mucenită Ecaterina
25 Noiembrie
ZIARUL LUMINA

Troparul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

25 Noiembrie - Glasul 4

Cu înțelepciunea ca și cu razele soarelui ai luminat pe filosofii păgâni și ca o lună prealuminoasă, care strălucea în noaptea necredinței, întunericul l-ai gonit; iar pe împărăteasa o ai încredințat, dimpreună și pe prigonitorul l-ai mustrat, de Dumnezeu chemată, fericită Ecaterino! Cu bucurie ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos, Mirele cel preafrumos, și de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească, înaintea Căruia împreună cu îngerii stând, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.

Troparul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

25 Noiembrie - Glasul 4

Cu înțelepciunea ca și cu razele soarelui ai luminat pe filosofii păgâni și ca o lună prealuminoasă, care strălucea în noaptea necredinței, întunericul l-ai gonit; iar pe împărăteasa o ai încredințat, dimpreună și pe prigonitorul l-ai mustrat, de Dumnezeu chemată, fericită Ecaterino! Cu bucurie ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos, Mirele cel preafrumos, și de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească, înaintea Căruia împreună cu îngerii stând, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.

Cântare de mulţumire îţi aducem ţie noi, smeriţii, căci cu mare dar ne-ai învrednicit pe noi jertfindu-te pe tine însăţi pentru dragostea dreptei credinţe. Primeşte dar, muceniţă, această rugăciune şi ne dă vindecare neputinţelor în tot cursul vieţii noastre, pentru ca dimpreună cu tine să binecuvântăm pe Dumnezeu şi să-L slăvim. Amin.

Înţeleaptă şi frumoasă Ecaterina, vrednică muceniţă a lui Hristos, primeşte această puţină rugăciune a noastră şi te roagă pentru noi să ne dăruiască Bunul Dumnezeu iertare păcatelor, pace, sănătate şi ajutor în toate cele bune, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!